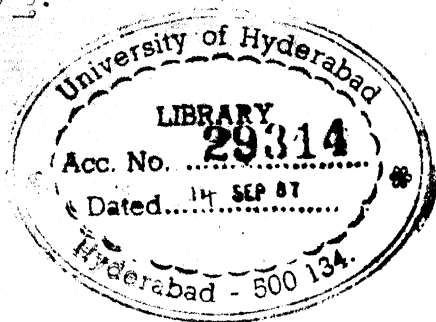

ప్రకాశములు.

ఉద్వృత్తి రామకృష్ణమఠం,

వెలు 3.

1000 కాపీలు.

సవంబరు,

1932

T
294.5925
J25 M

మద్రాసు.

ప్రభుత్వము ద్వారా కొండయ్యకేసే

వి. యక. పెన్, నంద్యాల.

29314

87

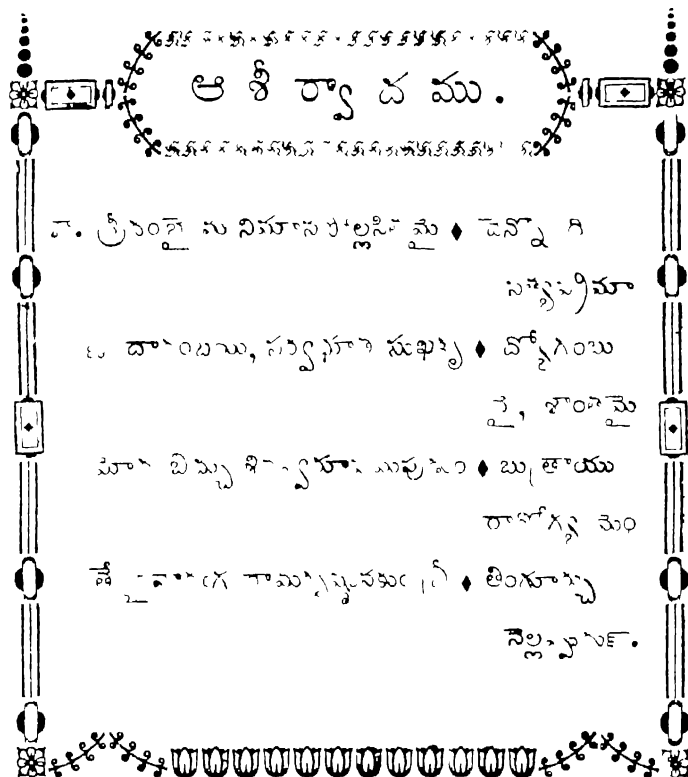

గ్రంథకర్త.

బ్రహ్మశ్రీ. వేలమూరి జానకి రామమూర్తిగారు.

గ్రంథప్రకాశకులు:—శ్రీయుత. ఉద్దంటి రామకృష్ణవర్మ.

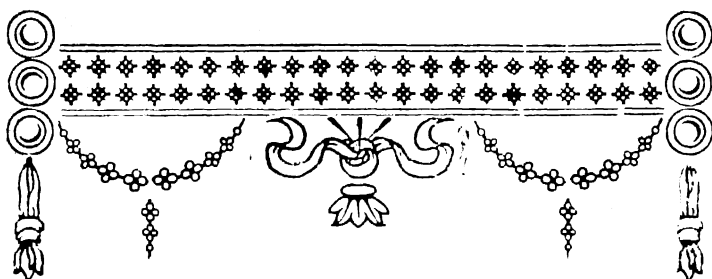
ఆ శీ ర్వా ద ము .

౧. శ్రీరంజై ను నిరూపితంజ్ఞిమే ♦ యెన్నోది
సంస్కృతమా

౨. దాంబరము, సర్వభూత సుఖిన్య ♦ దోగింటి
యే, శాంతమై

౩. మోగి బిమ్మ శివభూమిపురి ♦ బుతాయు
రాజగ్ని మెరి

౪. శేషాంగ నామస్మృతకుడి ♦ తిండుచు
నెల్లప్పుడు.

ఆర్యక్షత్రియగోత్రప్రవర కాండము

1 శాండిల్యసగోత్రము 1 వీధదగ్గరివారు 2 పానుగంటివారు 3 కామ
కామవారు 4 అలూరివారు 5 పాణివారు 6 ముత్యాలవారు యీ 6 యిం
డ్లవారికి శాండిల్యసగోత్రము ప్రవర వైభ, రేభ, చ్యవన, శతమన్విణ, పైభ,
పైభ, శాండిల్య, సప్తాక్షేనుప్రవరాన్నిత, శాండిల్యసగోత్ర, ఆపస్తంబ
సూత్ర, యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః

2 సువల్లసగోత్రము 1 మాచిల్లవారు 2 నిలుగొండవారు యీ 2 యిం
డ్లవారికి సువల్లసగోత్రము ప్రవర సావల్ల, సువల్ల, సవల్ల, త్రియాక్షేయ
ప్రవరాన్నిత, సువల్లసగోత్రః ఆపస్తంబసూత్ర, యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః.

3 కౌండిల్యసగోత్రము 1 వజ్రాంగివారు 2 సులూతీవారు 3 జానంవారు
4 బాదామివారు 5 భండివారు యీ 5 యిండ్లవారికి కౌండిల్యసగోత్రము
ప్రవర వాశిష్ఠ, మైత్రావరణ, కౌండిల్య, త్రియాక్షేయ ప్రవరాన్నిత, కౌం
డిల్యసగోత్రః ఆపస్తంబసూత్ర, యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః

4 హరితసగోత్రము 1 దుగ్ధలవారు 2 గొడుగులేటివారు 3 గుడ్లవారి
వారు 4 గుత్తివారు 5 చెరుకుపల్లెవారు యీ 5 యిండ్లవారికి హరితసగో

త్రము 'ప్రేమ' హరిత, అంబరీష, యవ్వనాశ్వ, త్రయోద్వేయ ప్రవరాన్విత, హరితసగోత్రః ఆపస్తంబనూత్రః యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః.

5 ఆత్రేయసగోత్రము 1 బూరుగులవారు 2 స్వామిపురంవారు 3 మైడి పల్లవారు 4 వ్యాసకౌతువారు 5 అమరావతీవారు యీ 5 యిండ్లవారిది ఆత్రేయసగోత్రము 'ప్రేమ' ఆత్రేయాష్ట, వానప, కాపాశ్వ, త్రయోద్వేయప్రవరాన్విత, ఆత్రేయసగోత్రః ఆపస్తంబనూత్రః యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః.

6 భారద్వాజసగోత్రము 1 జ్వాలవారు 2 చిటివేలివారు 3 దామావారు 4 చంద్రగిరివారు 5 ధాణికోటివారు 6 కొండపీటివారు 7 కంభాలవారు 8 అలమూరివారు 9 శూలంవారు 10 దేవకొండవారు 11 పల్లకీవారు 12 మాచరాశువారు యీ 12 యిండ్లవారిది భారద్వాజసగోత్రము 'ప్రేమ' అంగీర, బాహుస్పత్య భారద్వాజ, త్రయోద్వేయ ప్రవరాన్విత, భారద్వాజసగోత్రః ఆపస్తంబనూత్రః యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః.

7 గాన్ధ్యసగోత్రము 1 శంఖపాలవారు 2 వోరుగంటివారు 3 వెన్నుకవారు యీ 3 యిండ్లవారిది గాన్ధ్యసగోత్రము 'ప్రవర' మాద్వల్లి, గాన్ధ్య, గౌతమ. త్రయోద్వేయ ప్రవరాన్విత, గాన్ధ్యసగోత్రః ఆపస్తంబనూత్రః యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః.

8 ఆగీరసగోత్రము 1 పెంగొండవారు 2 కోళాలవారు 3 కుటాగూర్జవారు 4 చప్పల్లివారు 5 యాదగిరివారు 6 ముసలిమడుగువారు 7 కోటకొండవారు 8 గొడుగులగుంటవారు 9 పీఠాయివారు 10 ముత్తూరివారు 11 బావురివారు యీ 11 యిండ్లవారిది ఆగీరసగోత్రము 'ప్రేమ' అంగీరస, అంబరీష, కాకుత్స్థ, త్రయోద్వేయ, ప్రవరాన్విత, ఆగీరసగోత్రః ఆపస్తంబనూత్రః యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః.

9 వసిష్ఠసగోత్రము 1 ఊటుకూరివారు 2 ధనలాకోటివారు 3 శిఖరంవారు 4 మాఘంవారు 5 వండిగంవారు 6 జోనగిరివారు యీ 6 యిండ్లవారిది

• చనిష్టసగోత్రము ప్రవచనానిష్ట, మైత్రావరణ, కాండివ్య, త్రయోద్వేయ ప్రవరాన్విత కాండివ్యసగోత్రః ఆపస్తంబసూత్రః యజ్ఞశ్వాఖాధ్యాయసమః

10 దూర్వాససగోత్రము, 1 కాశంగినారు 2 సంబెళ్లవారు 3 బండారు వారు 4 గొడుగులవారు 5 పిరుపాక్షంవారు 6 విద్వాంసులవారు 7 కడితొల గారు యీ 8 యిండ్లవారిది దూర్వాససగోత్రము 'ప్రవచ' దూర్వాస, స్వదత్త, దత్తాత్రేయ, త్రయోద్వేయ ప్రవరాన్విత దూర్వాససగోత్రః ఆపస్తంబసూత్రః యజ్ఞశ్వాఖాధ్యాయసమః

11 గౌతమసగోత్రము 1 యాదగిరివారు 2 ముసలిమడుగువారు 3 కడు మూలవారు 4 కొటకొండవారు 5 పోగులవారు 6 బోసగిరివారు 7 వీరబో యివారు 8 కందకురివారు 9 ముత్తూరివారు 10 బావురివారు యీ 10 యిండ్లవారిది గౌతమసగోత్రము 'ప్రవచ' ఆంగీస, ఆయాస్య, గౌతమ, త్రయోద్వేయ ప్రవరాన్విత, గౌతమసగోత్రః ఆపస్తంబసూత్రః యజ్ఞశ్వా ఖాధ్యాయసమః

12 హరీషసగోత్రము 1 ఆంగొండివారు 2 యిక్కెరివారు 3 కంచా వారు యీ 3 యిండ్లవారిది హరీషసగోత్రము. 'ప్రవచ' హరీష, అంబరీష, కాశిష్ఠ, త్రయోద్వేయ ప్రవరాన్విత హరీషసగోత్రః ఆపస్తంబసూత్రః యజ్ఞ శ్వాఖాధ్యాయసమః

13 శ్రీపత్నసగోత్రము 1 ధట్టిపాడు, 2 కంచనూరివాగు, 3 మల్లూరి వారు, 4 కన్నుకూరివారు, 5 పెళ్ళపర్తివారు, 6 పుద్గంటివారు యీ 6 యిం డ్లవారిది శ్రీపత్నసగోత్రము 'ప్రవచ' భాగవ, చ్యవన, అష్టక, ఔరవ, జను దగ్ని, పంచాద్యేయ ప్రవరాన్విత శ్రీపత్నసగోత్రః ఆపస్తంబసూత్రః యజ్ఞ శ్వాఖాధ్యాయసమః

14 కాశ్యపసగోత్రము 1 మాతంగంవారు 2 తేకుమళ్లవారు 3 బాబురౌ తువారు 4 యింపరుపూరివారు 5 పెనుబాలవారు 6 దాసంపల్లెవారు 7 బు

డగుంటవారు 8 కంభంమెట్టువారు 9 యకమావారు 10 నామేపల్లెవారు
11 నానగిరివారు 12 కనిగిరివారు యీ 12 యిండ్లవారిది కాన్యపనగోత్రము
'ప్రవర' కాన్యప, వత్సా, వైశ్యభ, కేభ, పైభ, శండిల, శాండిల్య, సప్తా
శ్రేయ ప్రవరాన్విత కాన్యపనగోత్రః ఆపస్తంబనూత్రః యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః

15 సాంఖ్యాయనగోత్రము 1 అమరాపురంవారు 2 పబ్బతివారు యీ 2
యిండ్లవారిది సాంఖ్యాయనగోత్రము 'ప్రవర' విశ్వామిత్ర, శ్రీరేవ రాతిల
దౌఢల, చతురాశ్వేయప్రవరాన్విత కాశికనగోత్రః ఆపస్తంబనూత్రః యజుశ్శా
ఖాధ్యాయనమః

16 కాశికనగోత్రము 1 మగితలవారు 2 మిట్టయంటివారు 3 మండివారు
4 శంభరాతువారు 5 పుట్రోతువారు 6 అద్దంకివారు యీ 6 యిండ్లవారిది
కాశికనగోత్రము 'ప్రవర' వైశ్వామిత్ర, అఘమన్వీణ, కాశిక, త్రయాశ్వేయ
ప్రవరాన్విత కాశికనగోత్రః ఆపస్తంబనూత్రః యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః

17 జమదగ్నిసగోత్రము 1 గుర్రోతువారు 2 చ్యవంవారు 3 చీణానారు
యీ 3 యిండ్లవారిది జమదగ్నిసగోత్రము 'ప్రవర' జమదగ్ని, గార్గేయ, నొతమ
త్రయాశ్వేయ ప్రవరాన్విత జమదగ్నిసగోత్రః ఆపస్తంబనూత్రః యజుశ్శాఖా
ధ్యాయనమః

18 కుశలసగోత్రము. 1 మద్దగిరివారు 2 వేంకటగిరివారు 3 ముఖవాయి
వారు యీ 3 యిండ్లవారిది కుశలసగోత్రము 'ప్రవర' కాశల, గోముఖ,
బ్రహ్మ, త్రయాశ్వేయ ప్రవరాన్విత కుశలసగోత్రః ఆపస్తంబనూత్రః యజు
శ్శాఖాధ్యాయనమః

19 మాద్యల్యసగోత్రము. 1 పాకాలవారు 2 కలవకంటివారు 3 పాలమల్లి
వారు 4 పోన్నూరివారు 5 లోశంవారు యీ 5 యిండ్లవారిది మాద్యల్యసగో
త్రము ప్రవర మాద్యల్య, బాహ్యస్వత్వి, యవ్యవాశ్వ, త్రయాశ్వేయ ప్రవరా
న్విత మాద్యల్యసగోత్రః ఆపస్తంబనూత్రః యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః

20 పరాశరసగోత్రము 1 మాల్వవంశంవారు 2 మతంగంవారు 3 మంత్రీ
మూర్తివారు 4 మాణిక్యంవారు 5 మధుగాపురివారు 6 చిత్రకుటుంబంవారు
యీ 6 యిండ్లవారికి పరాశరసగోత్రము 'ప్రహ' పరాశర్య, కుక, భా
వ్యాజ, వాసిష్ఠ, జమదగ్ని, వ్యాస, అంబరీష, సప్తాష్టేయ ప్రవరాన్విత పరా
శరగోత్రః అపస్తంబసూత్రః యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః

21 విశ్వమిత్రసగోత్రము. 1 బరరీనాగాయణంవారు 2 బ్రహ్మకౌతువా
రు 3 త్రోణిగిరివారు 4 శేషగిరివారు 5 నందికేశ్వరంవారు 6 సోమకౌతువా
రు 7 వజ్రకంచంవారు 8 మేరుశిఖంవారు 9 వింధ్యగిరివారు 10 పీఠామోహి
నివారు 11 శృంగేరివారు 12 నందిగ్రామంవారు 13 నాగిగిరివారు 14 ఉద
యగిరివారు 15 ఆరణ్యచలంవారు యీ 15 యిండ్లవారికి విశ్వమిత్రసగోత్ర
ము 'ప్రహ' వైశ్వమిత్ర. మైత్రేయయన్వనాశ్వ,కౌశిక,అశ్రేయ,పంచాష్టేయ
ప్రవరాన్విత విశ్వమిత్రసగోత్రః అపస్తంబసూత్రః యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః

22 సనాతనసగోత్రము. 1 గోకింకారంవారు 2 గోదండంవారు 3 చక్రతీ
ర్థంవారు 4 వీరభిలోకంవారు 5 మామపల్లెవారు 6 కుభంవారు 7 దామం
ర్థివారు 8 పాదాలవారు 9 భద్రాచలంవారు 10 ఆశ్వరివారు 11 పద్మాల
వారు 12 హరిద్వాంవారు 13 మండలేశ్వరంవారు 14 క్షీరసాగరంవారు
15 దామోదరంవారు 16 చెలకూరివారు 17 కశహస్తివారు 18 కంచె
వారు 19 కంకంవారు 20 శ్రీతాన్నులవారు 21 విశ్వనాథపురంవారు 22 ప
లుకూరివారు 23 బ్రహ్మచండివారు 24 దురువారు 25 శ్రీకంవారు 26
చిత్రాంగిలోకీవారు 27 భాగ్యబంవారు 28 చిత్రావారు 29 హోమిగిరివా
రు 30 ముయాచలంవారు 31 నాజనుపేంద్రంవారు 32 రాఘవవారు యీ
32 యిండ్లవారికి సనాతనసగోత్రము 'ప్రహ' సనక, సనదన, సనత్కుమార,
నూర్వ్య,మాండవ్య,పంచాష్టేయప్రరాన్విత సనాతనసగోత్రః అపస్తంబసూత్రః
యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః

23 సోమశసగోత్రము 1 సూర్యకాంతంవారు 2 కామగోటివారు 3 కం
జాక్షంవారు 4 రవీంద్రగిరివారు 5 దుర్గంవారు 6 బల్లారివారు 7 జంబుకేశ్వరం

వారు 8 మాణిభద్రులవారు 9 చంద్రకాంతులవారు 10 జగన్నాథులవారు 11 జం
భంవారు 12 ద్వారకాపురులవారు 13 సూర్యగిరివారు 14 చింతామణివారు
యీ 14 యింద్లవారిది గోమతసంగోత్రము 'ప్రవర' గోమత, భామ్య, శుక,
శానక, శాండిల్య, త్రయోదేయ, ప్రవరాన్విత గోమతసంగోత్రః ఆపస్తంబ
సూత్రః యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః

24 అగస్త్యసంగోత్రము. 1 చండకాశనంవారు 2 చంద్రమాలివారు యీ 2
యింద్లవారిది అగస్త్యసంగోత్రము 'ప్రవర' అగస్త్య, అంబరీష, హంత, త్రయా
దేయప్రవరాన్విత అగస్త్యసంగోత్రః ఆపస్తంబసూత్రయజుశ్శాఖాధ్యాయనమః.

25 భామ్యసంగోత్రము. 1 పోతులవారు 2 శ్రీగంగంవారు 3 కంఠవీణ
వారు యీ 3 యింద్లవారిది భామ్యసంగోత్రము 'ప్రవర' భామ్య, భాగవ,
చ్యవన, త్రయోదేయ ప్రవరాన్విత భామ్యసంగోత్రః ఆపస్తంబసూత్రః యజు
శ్శాఖాధ్యాయనమః

26 మాసలసంగోత్రము. 1 నిత్యంబంవారు 2 ప్రభావతిపుంవారు 3 తు
ళజాపురులవారు 4 కామగిరిపీఠంవారు యీ 4 యింద్లవారిది మాసలసంగోత్రము
'ప్రవర' మాద్యల్య, వాలఖిల్య, వాశిష్ఠ, త్రయోదేయ ప్రవరాన్విత మాసల
సంగోత్రః ఆపస్తంబసూత్రః యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః

27 నారదమునిసంగోత్రము. 1 ప్రసన్నంవారు 2 అంజనంవారు 3 కామరూ
పంవారు యీ 3 యింద్లవారిది నారదమునిసంగోత్రము 'ప్రవర' నారద, శుక,
వ్యాస, త్రయోదేయప్రవరాన్విత నారదమునిసంగోత్రః ఆపస్తంబసూత్రః
యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః

28 కపిలసంగోత్రము 1 వేదగిరివారు 2 చీమగిరివారు యీ 2 యింద్ల
వారిది కపిలసంగోత్రము 'ప్రవర' కాశిక, కపిల, దత్తాత్రేయ, త్రయోదేయ
ప్రవరాన్విత కపిలసంగోత్రః ఆపస్తంబసూత్రః యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః

29 వ్యాసమునిసగోత్రము 1 కామేశ్వరంబు 2 లంజలోటవారు 3 కార్ముకింబారు యీ 3 యిండ్లవారిది వ్యాసమునిసగోత్రము 'ప్రపర' వ్యాస, వీర్వాస, అఃబరీష, సాంఖ్యాయన సకందన, పంచాత్మము ప్రవరాన్విత వ్యాసమునిసగోత్రం. ఆపస్తంబసూత్రః యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః

30 వైశంపాయనసగోత్రము. 1 మీనమడుగువారు 2 భద్రంబారు 3 సత్యపురంబారు 4 చాగలగొండవారు 5 భగ్నిపుంబారు యీ 5 యిండ్లవారిది వైశంపాయనసగోత్రము 'ప్రపర' వైముని, భౌద్య, జవదగ్ని, త్రయోష్ణయ ప్రవరాన్విత వైశంపాయనసగోత్రం. ఆపస్తంబసూత్రః యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః

31 వ్యవసగోత్రము 1 సత్రంబారు 2 ఆద్యక్షంబారు 3 మన్తంబారు 4 జిడుబంబారు 5 పుష్పగింబారు 6 పురాణంబారు యీ 6 యిండ్లవారిది వ్యవసగోత్రము 'ప్రపర' వ్యవన, యవ్యవాన్వ, కాంధ్య, త్రయోష్ణయ ప్రవరాన్విత వ్యవసగోత్రం. ఆపస్తంబసూత్రః యజుశ్శాఖాధ్యాయనమః

32 వదాత్రేయసగోత్రము 1 శరభేశ్వరంబారు 2 వశిష్ఠంబారు 3 గంధకంబారు 4 కిల్బిణంబారు 5 గోగంబారు 6 వేదాదేశ్వరంబారు 7 భూద్రీవారు 8 వైయోగివారు 9 టంగుటూరివారు 10 నరసమారంబారు 11 బొబ్బిలివారు 12 భువనగివారు 13 పుండరీకంబారు 14 చిథరాకువారు 15 చిత్తంబారు 16 దీపకంబారు 17 హేమాద్రికంబారు 18 నిధిమన్యంబారు 19 భూగిరివారు 20 కొత్తపట్నంబారు 21 భవలోతివారు 22 వాకాటివారు 23 జిల్లాంబారు 24 సంగంబారు 25 సాగరంబారు 26 నగరంబారు 27 మామంబారు 28 గుప్తంబారు 29 చాగంటివారు 30 మాగంటివారు 31 ముక్కంటివారు 32 కిటకమడుగువారు 33 పంజగంబారు 34 తిరోధా

నంబారు 35 గొట్టివారు 36 చామరంవారు 37 వాటంవారు 38 పసుమర్తి
వారు 39 నందవరంవారు 40 నాగపల్లివారు 41 వజ్రాంగికోటివారు 42
వారుణీతాపురంవారు 43 గగనంవారు 44 జ్ఞానమూర్తివారు 45 హిమగిరి
వారు 46 మినకేతనంవారు 47 కరుంగుడివారు 48 అయోధ్యాపురంవారు
49 ఇంద్రాక్షివారు 50 ఆనందంవారు యీ 50 యింద్రవారిని చత్తాత్రేయ
సగోత్రము ప్రవర దూర్వాస, భార్గవ, జమదగ్ని, మైత్రేయ, భరిష్వాజ,
సప్తార్షేయ ప్రవరాన్విత చత్తాత్రేయసగోత్రః ఆపస్తంబసూత్రః యజుశ్చా
భాగ్యాయనః

విషయ సూచిక .

ప్రథమాశ్వాసము.

పుట సంఖ్య.

ఇష్టదేవతాదికము	...	...	1
కృతిప్రశంస	...	...	4
కృతిసమర్పణము	...	...	8
బ్రహ్మలోకవర్ణనము నారదాగమనము	...	...	10
బ్రహ్మ నారదునకు జాతిమతభేదంబుల దెబ్బపుట	...	...	13
నారదుడుచిత్రికారకుల విధానమును బ్రశ్నించుట	...	...	18
సుకీలకు భగ్తలభించు విధముందెబ్బపుట	...	...	21
సుమనస్కుతపశ్చర్య	...	...	22
ఇంద్రుడు సుమనస్కుతపోభంగమొనర్ప గంభాదులబంపుట	...	...	24
గంభాదులు సుమనస్కుచెంతకరుగుట	...	...	26
గంభాదులు భంగపడి యింద్రుతో మొదలెట్టుకొనుట	...	...	30
బ్రహ్మ నారదునకు సుమనస్కుతపశ్చర్యభావముందెబ్బపుట	...	...	33
ఇంద్రాదులు బ్రహ్మకడకరుగుటంచుట	...	...	34
బ్రహ్మ సుమనస్కునకు వరములిచ్చుట	...	...	37
సుమనస్కుడు భార్యాపక్ష్యాగము సంపదించుట	...	...	31
సుకీలాదేవిని సుమనస్కుడక్షింపుట	...	...	44
సుకీల సుమనస్కుతో సంభాషించుట	...	...	46
సుకీల బ్రహ్మతనకిచ్చిన వరముందెబ్బపుట	...	...	47
సుమనస్కునినామాము	...	...	53
సుమనస్కుడు మునులవరంబులడుగుట	...	...	56
వసంతకర్ణము	...	...	57
సంధ్యాకాలవర్ణనము	...	...	60
గౌతమాగమనము	...	...	62
అశ్వాసాంతము	...	...	64

ద్వితీయాశ్వాసము.

గౌతముడు బౌద్ధరీకయాగమొనర్చుచుట	...	66
జానుమండలుడు తపంబొనర్చుచుట	...	67

II

ఇందుగ్గిడు బానుమండలు తపము భంగముజేయ నూన్వసింబుపుట	70
ఊన్వశి బానుమండలు నెంతకరుగుట	74
ఊన్వశి బానుమండలుని గాంచుట	76
ఊన్వశి యిందుగ్గికడకరుగుట	79
దేవతలు బ్రహ్మకడకరుగుట	83
బ్రహ్మ బానుమండలునకు వామలిచ్చుట	86
దేవతలి బ్రహ్మను బాధించుట	88
బ్రహ్మదులు వైకుంఠమున కిగుగుట	91
మరలతో కష్టపు శంకరుకడకుంబుగుట	92
ఇంద్రుడు శంకరుల బాధించుట	64
అశ్వాసాంతము	99

తృతీయాశ్వాసము.

గౌతముతో సుమనస్కుండు యోచించుట	100
సుమనస్కుండు శివమొనర్చుట	104
ఈశ్వర ప్రకృత్యము	106
ముక్తియుషీంద్రోత్పత్తి	108
ముక్తునకు శంకరుండు సకలాస్త్రంబుల సుపదేశించుట	111
సుమనస్కుండు యాగాధము గంగాతీరమునకరుగుట	115
సుమనస్కుండు మునులతో సంభాషించుట	117
బానుమండలుండు యాగవిఘ్నార్థము మంత్రులబంపుట	121
నిమిషాంబావతారము	123
రాక్షసుల మాయాయుధము	127
అశ్వాసాంతము	130

చతుర్థాశ్వాసము.

ముక్తియుషీకి నిమిషాంబిక వామలిచ్చుట	133
బానుమండలుండు మునులవైకి యుధమునపండుగుట	137
బానుమండలుని యుధము	141
బానుమండల వధ	145

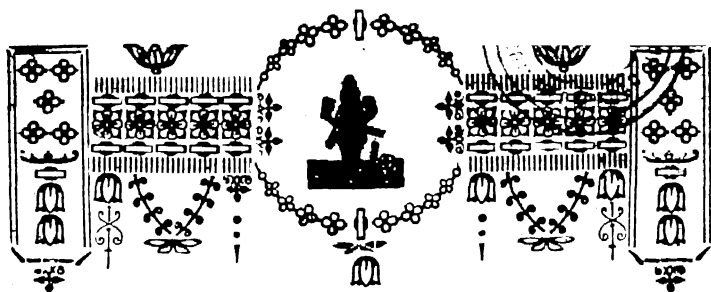
III

పాండరీక యాగమును సుమస్కంధు బూర్ధించుట ...	146
కవ్యాశ్వేషణము	149
ముక్తుని వివాహము	152
వివాహాగ్రము	155
సుమనస్కుండు ముక్తబుష్టికి కాజ్యమిచ్చి వానప్రస్థుడగుట	162
వసంతకాలవస్త్రము	165
గంధర్వ శాపక్రిమవిమోచనక్రియము	168
అశ్వాసాంతము	173

పంచమాశ్వాసము.

ముక్తుడు సుతులులేనిని చింతించుట ...	175
ముక్తువాక్రియంబునకు విశ్వామిత్రుడు వచ్చుట ...	176
ముక్తుడు సూర్యప్రార్థన సేయుట ...	180
సూర్యుడు వసుమతిచ్చిననుట ముక్తుడు బుర్రెజేనుట ...	183
సుదక్షిణాగర్భధారణము పుత్రాత్పత్తి ...	186
ముక్తుడు సుతివివాహాగము ఋషులచేతికరుగుట ...	191
ముక్తుడు బుర్రులకు వివాహము సేయుట ...	194
ముక్తమని పుత్రులు వసువిహరించుట ...	196
గోమతముని వనబునకువచ్చుట వీరకిశాపమిచ్చుట ...	197
సుతుల శాపమోచనకు ముక్తుడు శిలకరుణ్రబ్రాహ్మించుట ...	200
ఈశ్వరుఁ డ్యాత్మత్రయకుల శాసనము నిరూపించుట ...	201
ముక్తుని కేహంబునకు యోగియతిథయైవచ్చుట ...	205
శిలకరుడు నీవచ్చినపనియైనదని ముక్తుకుఁడెల్పుట ...	209
ముక్తుల వృద్ధివిచారము	210
అశ్వాసాంతము	215

శ్రీ మూర్తి క పురాణము.

— ఇష్ట దేవతా దికము —

గరిజా కుచాదుల వ సీ
 సింహియు నీకృప గల్గ నర్ప ముం
 దే గమనింప మోవిసుధయే సీ
 సుమనస్కల ముక్తిసౌఖ్య మీ
 కాగలి యీనిమేషగత సీ
 కాలము పొందని మద్దులాడు శ్రీ
 యోగదు బ్రహ్మకుండవిభు సీ
 నూర్జిత భక్తి నమస్కరించెదన్. 1

మ. పణముంగెల్చి మునీశసన్నిధి నటన్య వై దేహిఁ పాణిగ్రహం
 బును గావించిఁనునేగుచోఁబరశు రాకముగర్వసంవర్జితా
 త్మనిగాఁ జేసి యయోధ్యఁ జేరినతితోఁ మోదంబు రింజల్లురా
 మునినావానిగహృత్స్పరోజముసనేకపుణమీర భావించెదన్.

శా. సాకేతాధిపు జానకీ రమణు నా యీ స్వాంతైక సంశుద్ధిగా
లోకంబుల సుఖమందఁ జేయఁగన్ నాథిలో నేనుగోదండదీ
త్రాకార్యంబానరింప వేడెద నమరీస్కరంబుఁ గావించి ను
ల్లోకామోదతనస్మదాత్మ సుఖమాయలోకింప నిచ్చావిధిఁ. 3

శా. ద్రోణాదీం గొనికందుకంబనఁగసంకతోపంబునందెచ్చియిం
పూర్ణలక్ష్మణు ప్రాణమిచ్చిన మహాభూత్యత్తుధీర్గుమగు
శూనుంగొల్తువిరా మయార్థముమనఃశుద్ధిబ్రసాదింపలో
కానందంబుగ నిత్యమంగళకరివ్యాపార సంధాయియై. 4

మ. తలపుల్ గూర్చుచునిష్ఠదైవతముగాఢధాత్రిసర్వలిమానవా
వళి కిష్టార్థము లిచ్చి నెత్తి గొటింగింపక వడ్డిక వడ్డిని
చ్చలుగైకొంటకుఁ బంగనానుములదీర్చి రాజరాజప్రభం
గలి వాసించెను వేంక టేశునిమదింకాంక్షించి ప్రార్థించెదన్

మ. కలితానూన బలప్రభావమతి లో యీ కంబండు వైరివ్రజం
బులఁజెండాడియునొంటివీరుడనియోపుకమిరిమద్వంశజా
వలి నగ్రేసరుడైన క్షత్రియకళాసభవ్యాత్తు నాయాత్మలో
దలఁతుక మంగళదాయియై కులమనంకతంబయ్యునర్థిల్లఁగన్.

శా. ఆరంభించినకార్యమల్ మిగులవిశిష్ణాయత్తమల్ గాకయిం
పార్థ బారముముట్టఁ జేయ సుఖ మరీత్వంతంబుగానిచ్చిన
త్రారంబూనియొసంగ నిత్యము నమరీ స్థారంబు విఘ్నేశ ప
న్నీరేజద్వయికే నొనర్చెద మదిన్యనిశ్చింతగఁ నిల్పియున్ 7

ప. ధర స్వరసప్తకంబుల ను యదారత నక్షర జాలమెల్ల భా
నురగతి నంగుళీతల సాంపుగ వీరీణియఁ బ్రాకఁజేసి గా

సరసముఁ జల్ల మోహపడినలవ్వ సుధాధరమాన వీడ్డచే
శిరమును ద్రిప్పు వాణి గుణసీద్ధినొసంగు మదీయవాణికి 8
మ. కరమిష్ఠారము లీయఁగంకణమువీఁకం గట్టి క్షీరాబ్ధిలో
సరసీజంబున బుట్టి శ్రీధరుని వశమౌబంధుఁ జెల్వొందె యి
ద్ధర దారిద్ర్యమహాంధకారము సమద్యసద్దీప్తిభోకార్చునా
సరసీజాక్షిని నిందిరారమణి నాసస్వాంతంబు నందెంచెదన్ 9

క. మును రామనామ తారక

మున నింతటి వాడ నైతి నీ భూమిశ్వర యం
చను వాల్మీకి నుతించెద
వినుతంబగు నాదికావ్య నీ వృత్తి లభింక. 10

క. విని సూక్తంబని గుణముల

గని దోషములుడుపు సుకవి నీ కాంతుల ధర నా
ధునికుల నుదినెంచెదఁ బా
వనమతులను బండిత నీ ప్రవరులన్ హితులన్. 11

క. కవులనునామము గొనఁ గడు

నవివేకత సర్థకల్ప నీ నాదుల గ్రహింయిం
చి వివేకులమను గుకవి
ప్రవరుల నిరసింతు దోష నీ భాజనులగుటన్. 12

క. దేవుఁడ లేడని నాస్తిక

భావంబున నిందఁజేయు నీ వారలు మాకే
తోర్రొంకు నష్టము రాకే
పోవలె నని వారి నెంతుఁ నీ బూజ్యులటంచున్. 13

క. అంచితజాతులు లేనని

చంచల మతులౌచు నంక స్త చండాలము గా

వించెడు నవనాగరికుల

నొంచెద మాజోలిరాక నీ యేగుట కోఱకున్. 14

మ. అల దాక్షాయణిరూపసంతతి నిమేయసాంబా సువిఖ్యాతయై
యెలమి భూమిని జిత్రకార కులమోతే నృద్ధిగావించుశ్రీ
జలజాతాక్షి మదీయ కిష్టముల నాశీశంబెంచి కావించి త
త్తులమునన్దలఁజేయ వేడెదమదింసీగోర్తుల్ విడంబింపఁగన్

—:: కృతి ప్రశంస ::—

మ. అవధానంబులుమాని, యూశు కవితాశీవాపరమన్రొసే, రా
ఘనపాదంబుజ చింతనామృత రసాశీకాంక్షన్ సదధ్యాత్మగా
ఘృపుచార్చితము పాత్రమంచు మది యాకర్షింపఁగానిందున
త్తల్పులున్ మెచ్చుచించుముద్రణధనాశీకాంక్షన్ ధర్మితీస్థలిన్.

తే. సంచరించెడు వేళ వి స్వ శ్వాసమొదవ

రామకృష్ణుడు ననుగాంచి స్వ నీమమొప్ప

నందనంబుల నర్పించి స్వ వరస సేమ

మును విచారించె వెలుదుర్తి స్వ పురమునందు. 17

ఆ. ముఖ్యసఖుఁడు కృష్ణ స్వ మూర్తి గేహమునందు

జ్వరదురంత బాధ స్వ బడుచు నుంటి

నని వంచిప నేను, స్వ నారోగ్యమగు నంచు

నాదరించి పలికి స్వ యభిమతాప్తి. 18

క. వరముక్తర్తి చరిత్రము

బురాణముగ మీరు మృదుల స్వ ముగ నాంధ్రమునన్

విరచింప వేడెదంచును

బరమానందంబు తోడఁ గల బలికె వినయతణ్. 19

తే. ముత్తమునివరు చరితంబు కల మున్నవ్యాస
ముని రచించె సంస్కృతమందు కల మోదమలర
నదియు మావంశకథ, దాని కల నాంధ్రభాష
దమరె కావ్యంబు వ్రాయంగఁ కల వగుదురనిన. 20

క. ఏనా గ్రంథ మెఱుంగను
దానిని విరచింపఁ జాలఁ కల దగుకవు లిలలో
మాఁతులు న్నారని నరు
పై నేగృతి నీయనంటి కల వాస్తవ మొప్పణ్. 21

క. అన నేనాగ్రంథము నిడె
దను దమరీ క్రించి వ్రాయఁ కల దగి యుండినచో
దెనుఁగుం గావ్యము వ్రాయుం
దని యప్పుడ తెచ్చి యిచ్చె కల నతి మోదమునణ్. 22

ఉ. అత్తటి వీడు నన్న విడవడాయె నెయంచని చూతమంచునా
పొత్తము విప్పి చూడ నటకము క్తమునీంద్రుని జన్మఘట్టమే
చిత్తము గందరింపఁ గనఁ కల జేసెను శ్రీ శివరూపదీపమా
చిత్తమె కాన దెల్పెను రకచింపుడటంచని యాత్మశుద్ధిగణ్.

వ. అంతఃగార్యాంతరముల నన్యగ్రామాదులకరిగి వచ్చినతరి.

ఉ. వత్సలతణ్ వదాన్యగుణకల భాసురతందగి యీ ధరిత్రీ శ్రీ
వత్సన గోత్రసంభవుఁడు కల భామిని శ్రీమతియచ్చమాంబ య
త్సుత్సుకతణ్ మెలంగఁగనఁ కల యోగ్యుఁడునానతితోడభాగనం
పత్సముఁదాయుక్తుఁడయి వర్ణిలుచెం దెను చెన్నకృష్ణుఁడుణ్

క. వారికి వసంతమాధన

ధీమతుఁడు జనియించె వెజ్జు న్న ధీమతి నాగాం

బార మణి మణిముత్తులై

ధామణి నసీయించె యశము న్న దామోనమిగులన్ 26

ఉ. వారల గర్భశుక్తి గడు న్న వాసి జనించెను దానధర్మవి

స్ఫూరితచిత్తులై చెలంగున వాడతి శాంతియుగామకృష్ణులన్

వాజినేత్ర సద్గుణవి న్న భాసినిలక్ష్మణు ధర్మసత్తియై

నారితమానురాగ విల న్న సత్తతి భక్తినివీరితి నుండగన్. 27

జే. స్వర్ణకార కార్యక్రియ న్న స్ఫూరితాత్ముఁ

డయి చెలంగుచు నందె భా న్న పాభిమాన

యుతుఁడు స్వీయకులారా రతుఁడు గామ

కృష్ణ యాభిధానుఁడు న్న త్కీర్తి వెలుగన్. 28

మ. మును నేజానకిరామమూర్తిగని యేకపుష్పమీరము కర్షిపా

వస చార్పితము నాధికావ్యము రచింపజేసియున్నాడనా

భునకార్జుం బిలవారె చేయదగునే కానీ మరెవ్వరు లే

రనిభావించుచుదామదాగమకాంక్షరూఢినీక్షించుచున్

న. వెలునుర్తిజేతినని పని యద్దంటి వసంతయగారి రామ

కృష్ణుఁడు వెనజను దెంచి.

30

కి. నను గాంచి గ్రంథ మాంధ్ర్యము

నను పిరచనజేయగదగి న్నదియో? కాదా?

యన నామాటల వివరణ

దనివాని విధమున న్న దప్ప దాల్పితివంతిన్.

31

కి. రామకథ దప్ప నితరము

లామోదత వ్రాయనోప న్న నని మానముగా

నేమో యోచన నుండిన

నామీదటరామకృష్ణుల యడవయె బ్రీతికా.

32

క. అది విష్ణుచరిత్ర మిట్లుగద

మొద మొదవఁగ నెచ్చి చూడ న్ బురహు చరిత్రం

బిదె శివకేశవులయెడకా

మది భేదమెఱుంగనట్టి న్ మాన్యులు మీరల్.

33

వ. కావున నాప్రార్థనల నంగీకరించి యీముక్తచరిత్రంబు

నాంధ్రంబున మృదు మధుర శైలి రచించుచున్నట్లు, నా

యాప్సితంబు గొనసాగి పుడన నేనియ్యకొని యున్నంత

నొక్కనాడు మిత్ర సముదాయంబుతోఁగూడి రామకృష్ణ

యాభిదుండు చందనతాంబూలాదులఁగైకొని నచ్చి కృష్ణ

గేహంబున నన్నఁగాంచెపుడు పినపాటి రామ రాయాది

సఖులంద రిట్లనిరి.

34

మ. అనఘంబై తనరారి తత్త్వబుచ్చిరంక బధ్యాస్త్రామాశుణం

బునద్రాక్షారసమొప్పనాంధ్రముననేనపుకామినిఁగావ్యంబువ్రా

సిన వారీ నరముక్తమౌలికథ వాసికనీవ్రాకుఁగాలేరె యం

చనినాక్తుచ్చిరిరామకృష్ణహృదయంక బానందముంబెందఁగకా

వ. ఈ చందనతాంబూలాది సత్కారంబు స్వీకరించి యీము

హాగ్రంధంబు బ్రహ్మకంఠేశ్వరున కర్పింపుడని యేకవా

క్యంబున బలికినంత.

35

సీ. కవులఁబోషించుభూ న్ కాంతులు కరవైరి

మర్యాదలిడువారు న్ మామయమైరి

విద్యావిచారంబు న్ వినువాగు లేరైరి

గ్రింధంబు విరచింపఁ గడగుడనుచు
 నుత్సాహమును జూపు నీ నుత్తముల్ కలరన్న
 ధనలోప మొక్కింత నీ దగిలియుండు
 నైన నీతిఁజూపుచు నీ లాదరించినరీతిఁ
 బ్రాచీన మర్యాద నీ బరీధవిల్ల.

తే. గ్రింధ మొక్కటి జెపుడంచు నీ గౌరవించ
 మిందు హర్షంబు మదికిఁ బ్రా నీ పించె నెపుడొ
 పిన్నవిధమున నీనాట నీ కెన్ననయ్యె
 ననుచు నచె చదివేలుగా నీ నయ్యె నంటి. 36

వ. తరువాత చందనతాంబూలాదుల నందుకొని యమందానం
 దంబున శ్రీముక్తి చరితంబు బద్ధకావ్యంబుగ నాంధ్రం
 బున విరచించి భక్తవత్సలుండగు చంద్రమఃకలాపునకు
 నప్పింప నెంచితి నని హర్ష పూర్వకంబుగఁ నెలుప రామ
 కృష్ణాది మిత్రులందఱు సుతసింఛిరంత. 37

—:: కృతి స మ ర్పణ ము. ::—

ఉ. ఏనుడి ముక్తిహేతునయ్యి యాడ్చుమునై పరభక్త రక్షణ
 ప్రియికిమై పరార్థ సుఖిభాసురమై యవతారవేద్యమై
 యాయననీనలిజెలఁగి నీ యింపాదవించు ననంత తేజమే
 నాయెడ నీర్వేరత్వము జననస్తుతి వాత్రము నై మెలంగుతా
 మ. పాలుపొందంగ నిరంతరి ప్రతిభనాపొజ్యోతి యేవేళ నే
 విలసదహపుని జేరి మానిహృదయాభిరూఢిత చైతన్యమై
 యలకావాఁడమదీయకావ్యసతికిఁ గీహర్షంబుగూర్పంగనీ
 యిలరాధుండగుభాగ్యమజ్ఞై నహహా నీ యేమందునాపుణ్య

[ముగ్ధ.

- ఉ. ఏమహితాత్మజూప పరిషయింపక మాకవితాకుమారియీ
భూమిదిగంబరుం బునుకఁ యబూనియు బిచ్చము నెత్తువానిదా
ప్రేమవరించెఁ బార్వతివ న్నించినచందము నీకుండల్లుండ
న్నీమముతోగికిందుఁడును నేను గృతార్థులమాట శంకయే
చ. చదువగలేని మూఢులకు న్నెలైశవపాళికఁ బండితాళికిఁ
మొదమొదనించు నర్థగతిను ద్దుగచెల్పుసుధా సమోక్తిసీ
మదవతి, మానముద్రైకనమజ్జన భూషణి, కావ్యకన్య, సీ
మెద గణించికికై కొనుమిదేభవనంబులుబ్రీతినందగఁ.
- క. అనియెంచి పురారాతిని
మునివగుల సమక్షమందు న్న మోదమాతోఁ బి
ల్పి నితాంతా పారకృపా
వన! యిదె కొనుమా? యటంటి న్న వరకవికన్యకా.
- వ. శంకరుఁడు నామనః కుహరంబున నిరంతర వాసి గాన నా
కృతికన్యాలలామను మనసార గ్రహించె నద్దాన బదునాల్లు
భవనంబులు సంతృప్తిచెందుఁ గదా? యని గంగాధరు నాల్ని
సమర్పితంబుగా నడుపు కథాకృమిబెట్టిదనిన.

కథా ప్రారంభము.

బ్రహ్మలోకవర్ణనము—నారదాగమనము.

క. శ్రీ నిత్యోదయ! భక్తా

ధీన కృపాదయ! విమల సు కీ ధీయోగ కథా

మానిత రూపాదయ! గిరి

జా నిత్యార్పిత పదవిల క్ష స ద్భవేశా!

1

న. కెనుమినుకులు వసితామణులై యొడ్డొలగంబున నూడిగం
బులు సలుపుచుండ నిరింతర బ్రహ్మవిద్యా వ్యాసంగ ముని
జనంబులు బరమేష్ఠిని గొనియాడుచుండ సమస్త భువన
సృష్టి విచారంబుల నలరారి మూర్తిత్రయప్రధాన
మూర్తియగు నా సురజ్ఞేష్ఠుండు బలుకుల పిలచి తన
వామాంకంబున సమాసీనయై వీణియ మీటించు శ్రీవణా
నందంబుగ మోచులు బల్లవంజంబులను సర్వరంబున గానం
బొసరించుచుండ సకల మణిగణ విచిత్రిత పీఠంబున సత్య
లోకేశ్వరుండుండుతరి రవితేజంబు సదృశకరించు తేజంబున
నాద బ్రహ్మముననుసంధించి యచేతనంబులకుఁ జైతన్యంబు
గలిగింప సమస్త జీవ జాలంబులు మిన్నఁ జూచుచు నిలు
వంబడి తదేకనిష్ఠ వినుచుండఁ గచ్ఛపీ వీణ సారించుచు
బ్రహ్మమానసపుత్రుండగు నారదుండు వియన్మార్గంబు
నుండి మెల్లన డిగి పితామహుం గాంచి.

2

తే. వందన శతంబు లర్పించి య భక్తి మొనుని
 వినయ మొప్పార గుశలంబు నీ వెలయఁ బలికి
 యుచిత వీరంబు నందున నీ నురుతిరాప్తి
 నుండ నాసీనుడై; విధి నీ యోగ్నిఁ బలికె. 3

తే. అనఘ! యెందుండి వచ్చితి నీ వరయ నిమ
 నేమి విషయముల్ మదికెక్కె నీ భూమి నీకు
 గారణం బేమి సత్యలో నీ కంబు గాంచ
 మందుడై నను బనిలేక నీ యెందుఁజనఁడు. 4

న. అనిన నారదుండు నిని యత్యాదరంబున
 ఉ. ఓ మహానీయరూప! నినుఁ మొక్త రహస్యము బుట్టుబాదిగా
 నామదిఁ దోఁచుకున్నయది నీ నాదగు జీవిత మిద్ధంత్రీ నెం
 తే మహిమా స్పదంబున నీ దేవయు నా గలహాశ నాఖ్యయే
 నేమముఁగూర్పఁజాలదని నీ చింతిలు పెంతయునిత్యనిత్యమున్

ఉ. నారద శబ్ద మెల్లెడ న నారత సౌఖ్య మొనంగు నెంతయున్
 నారద నాదమే ముని జ నీ నవ్రతసిద్ధికి మూలకంద మా
 నారద దర్శనంబె పరి నీ జామము జ్ఞాన విహీన పాథు లీ
 నారదుడన్న నీ జగమున నం గలహాశనుడందు రిదేమిచ్చి

తే. లోక మున కేను నిరంతంబు నీ లోకు వైన [త్రమో
 గాని నా కార్యముల నేను నీ గరమొ నర్పి
 వలయు రవికాంతులు దివాంధ నీ పంక్తి కెనయ
 కున్న లోక బాంధవ నామ నీ మొర్నిఁ గనఁడె. 8

క. ఐనను నే నడుగఁగఁ దగు
 దానిని వినిపించి నను గృ నీ తార్థుని జేయన్

మానితు లున్నారలు కొఱ

మానసమున బుట్టఁ బోదు న్ మహితాత్మ! విధి! 9

క. అవిందసంభవ! నమ

స్మరణముల నొనర్చి నేను న్ సద్భక్తి మెఱుఁ

గుఁ జిత్తించెద నది వి

స్తరముగ నిగదింపు మయ్య న్ సందియ మెడలఁ. 10

క. జగములకుఁ గారణంబెఱు

జగములు జనియించు శుట్టు న్ జగముల లోసం

దగు వైదిక విధు లెఱుఁ

దగ రీతి పచింపుఁ డయ్య న్ దార్శన ముదముఁ. 11

శే. బ్రాహ్మణాదిక సకల వ న్ ర్ణంబు లందు

ధరఁ గ్రియూ భేదము జనించు న్ సరణి యెట్లు

వాని భేదంబు లెల్ల శ్రీ నణములకును

విందొ నర్పము విన పాంఛ న్ వెలయు నాకు. 12

క. తెలిసిన వాడవు నీనని

కల ముదమున గోరినాడ న్ గమలాసన! నే

చెలిసిన జగమెల్లను నా

కులు చెలియఁ గలారు దేవ! న్ కోమల గాత్రా! 13

క. అవిందాలయ! నాయెడఁ

గరుణింపు మధికము బలుకఁ న్ గడఁగెనె యని కో

పరసంబును జల్లక ముద

మరయఁగ భాషింపుఁడయ్య న్ యమరా ధీశా! 14

ప. అనిన విరించి నారదుం గాంచి హసన్ముఖంబున నిట్లనియె

నీవడిగిన వివయంబులు రెండీట నిన్నుఁ దెలియని జగంబులు గలహాశనుఁడని యెఱుఁగఁ దాని కీవు వగవఁబనిలేదు రజితంబును శుక్తియును చందంబున భవాదృశుఁగువారి నజ్ఞానులు దెలియఁజాలరన విని నాప్రశ్నఁ దెలుపుమన. 15
—♦ బ్రహ్మనానదునకు జాతిమత భేదంబుఁ దెలుపుట. ♦—

చ. అనిన విరించి వేష్టఁగలసహాశను గాంచియు నోయినారదా!
వినుము వచింతుఁగారణము నేవేగజగంబులకుఁ మదాస్యము
దునధరణీసురోత్తములు సదోర్ముగమందున రాజచంద్రులు
జననమునంది చూరువులఁ జూచుగఁబుట్టెను వైశ్యజాతియు

క. సద యుగముల శూద్రులు స
మ్ముదమున జనియించినారు నీ ముని చంద్రును! నా
రద! కర్మా వశులా విధి
సదయులు గ్రహించి నారు నీ జగముల నెల్లఁ. 17

సీ. బ్రాహ్మణ క్షత్రియ నైశ్యజాతుల కిందు
వేదోక్తవిధులుసం నీ ప్రీతిబాదలు
స్త్రీలకుఁ శూద్రుల నీ కోలిఁబురాణోక్త
విధులు విస్తరమొప్పు నీ వెలయు చుండు
నీవిధంబున లోక నీ మేవాడఁగాంచిన
దత్త్రియా భేదతఁ నీ దనరు చుండు
నని నంత నారదుఁ నీ డను కృతాంజలి బద్ధుఁ
డయి పితామహు భక్తి నీ నరసి ప్రాజ్ఞ!

తే. ప్రేమ మీరంగ నద్దాని నీ విస్తరింప
నర్హుడవు బాల వృద్ధాళి నీ కంగ నలకుఁ

గూడఁదెలియంగ లలితమా న జూడ నేనె

రింగినది లోకములు దామె న్ జూడఁగలవు. 18

తే. వర్ణములు నాల్గు నరవింద న్ భవుని యందుఁ

బరఁగె నంటిరి మీర లె న్ వ్యరిల? వారు

వెరె కలరె? యెవ్వరియందు న్ బరఁగెదాని

దెలుపుము ముదంబు మీరంగ న్ నశినగేహ! 19

వ. అనిన విరించి యంచిత ముదంబున నిట్లనియె సృష్టిస్థితి

లయకర్తలగు మూర్తుల సృష్టి యనునధి కారంబున వర్తిల్లు

ప్రజాపతి నేను మామువ్వురికిం బయి రూపనామ క్రియా

రహితుఁడగునట్టి వాఁడుపగాత్పరుఁడు వానియందున్న గుణ

గణంబులు నాయందుండుఁగాన నేన యని భావించుగు

నీవు నావధానత నెఱుంగుము సకలాశ్మకంబగుటం జేసి

మూర్తిభేదంబున భావించుచుందురన విని నారదుండు సంగ

తెసించి యిట్లనియె. 20

క. ధర నష్టాదశ జాతులు

బరఁగె నటందురు తడియ న్ వర్షన లెట్లో

కరమరుదు గ్రియూభేదము

లురుగతి వినపింపు నాకు న్ నత్యాహుముగన్. 21

వ. అంత హిరణ్యగర్భుఁ డిట్లనియె. 22

మ. సిరిమోదంబున విన్నుతెల్పెదనునసంక్షేపంబుగా నాల్గిటన్

ధర నష్టాదశ జాతిభేదములెటో న్ తత్తత్క్రియా రూప వి

స్తర భేదంబైకా నీవువిన్న యది విస్తరించు సత్త్వాత్రదా

నరతిన్ నారద! జ్ఞానపారద! మిశ్రస్సన్యప్రభావోదయా!

మ. సరనాదీక విలాసమై తగుభువిన్ జన్మక్రియా పూర్వ సం
కరతల గల్లును జాతిభేదములు నీ విజ్ఞానంబునన్ వర్ణముల్
గరిమం గాంచుచునున్న విప్పటికి నీ జ్ఞానాంధకారంబు గ
ప్పరవం తేనియునిక్తమంచనగదోఁపన్ రావుతద్బిత్తముల్
శా. ఆసంబంధము చేతసంకరములై నీయాయాయి మార్గంబులన్
వాసిం బోవుచుండ త్తదుద్వేషక నీ వైవస్థానార్థక్రియా
వ్యాసః గంబుల సర్వతంత్రముల నీ నీయప్తా దశత్వంబు ని
శ్వాసార్హంబయి పూజ్యమైచెలగు నీ బ్రహ్మాండభాండంబు
నన్.

ప. ఆయా భేదంబుల వివరించెద నూరుజాతుని వలన శూద్రాం
గనా సంజాతుండు కరణకుండు, బ్రాహ్మణ సంయోగం
బున వైశ్యస్త్రీ సంభవుం డంబు నామకుండు, నూరుజాత
పురుషయోగంబున శూద్రీవనితకుం గలిగిన సంతానం
బుగ్రింబునా నిగడింపబడు, వైశ్యసంయోగంబున క్షత్రి
యాంగనకు జనించిన వాడుమాగధుండు. వైశ్యభామినీ
గర్భంబున క్షత్రియుతో జన్మించినవాడు, మాహిష్య
నామంబున వర్తిల్లు. శూద్రపురుష సంబంధంబున నార్యస్త్రీ
జనితుండు క్షత్త్ర యనం దగు, క్షత్రియు పురుషయోగం
బున బ్రాహ్మణీ గర్భ సంభవుండు సూతుండు, వైశ్యయో
గంబు నబ్రాహ్మణస్త్రీయోనిసంభవుండు వైదేహుండు,
మాహిష్యపురుషయోగంబున గరణ తరుణికిం గలుగు
సంతానంబు రథకార నామధేయంబున వర్తించు శూద్ర
పురుష సంయోగంబున బ్రాహ్మణ స్త్రీ జాతుండు జుడా

లుండు నై చెలంగు నీప్రకారంబున నస్తాదశజాతిభేదంబు
లుత్పన్నంబులయ్యె. నందే కోత్తర శిలెకలంబులు సంభూ
తింబులయ్యె నిందు గుప్తవిషయంబుండు వివరించెన గడలి
యుష్టవకు నడవి నెల్లి సంబంధంబువగువు జీవరాసులకన్యో
న్య కర్మబంధంబున నిట్టి సుకరదోషంబులు సంభవముల
య్యెదాన నీయజ్ఞానాంధకార సంస్కృతింబగుజగంబునకెఱుక
పడని యోగంబున నగు నది యను భవైకవేద్యము తత్తా
రణంబున లోక సంగ్రహార్థము. గుణకర్మ విభాగముల
రూప నామ క్రియా రహితుండగు పరమేశ్వరుచే నిర్ణీతి
ములై జాతులు నిలసిల్లు బంచ విశేషితత్వాశ్రితము లగు
దేహి సమూహంబులు దన్నిర్ణీత విధంబుల విరాజిల్లు నింక
దేవతా భేదంబు లెట్లుచేనితత్తజ్జాతి క్రియా జాలంబులు
భగవత్కళాన్వితమ్ము లగుటచే గుణాశ్రియాన్విత సాకా
రంబున నగుగా నిర్గుణ భేదంబుల ధ్యానాను కూలంబుగ
నా యపిర్వాచ్య తేజంబు వర్తలుటం చేసి దేవభేదంబు లే
ర్పడియె నీబ్రహ్మ డములెల్లబంచ భూతాన్విత రేణుసము
దాయు యుతంబులై న కాంక్షంబున నీ కాలచక్రింబు జీవ
రేణు పూరితంబు, త దంతర్గత బ్రహ్మాండంబులును, కాల
చక్రింబును, భగవత్కళావిరాజితములై యొప్పుమండునది
యవాఙ్మనసగోచరంబు, తిజ్జీవరేణువులు కొన్ని కలియ
నాయా భాగవిశేషంబులఁ జైతన్య యుక్తములగు భాగ
న్యూనా ధిక్యంబుల మానవ పశు పక్ష్యాది జంతుసంత
తియంద్రుణ లెరు పాషాణ దృచేతనంబులును గలిగి కాల

చక్రంబున నన్నియు మానవోపయుక్తంబులై జనన
మరణాద్యైష్ఠ్యబోందుచు గుణకర్తాను సరిణంబున బుణ్య
పాపరూపంబుల నందు కలెన నిన్నిజాతులేర్పడియె. నాయా
జాత్యనుకూలంబుగ దేవభేదంబు లేర్పడియె. నద్దాన దత్త
దుచిత నిర్ణీతకర్మలబ్ధిపంచయాత్ర నొనరింప భాగించు
కొని వంశపరంపరాగతి నదాచారదేవతాపూజనల నిష్ఠా
రంబులు వడియుచుఁ దామర తంపరగా జగంబువరిలు.
కర్మలతా నిర్వృంధితములగుటం జేసి యాయా రీతుల సం
ఘమునై నంశాచార రూపంబుల జాతులు నిర్ణీతములయ్యె
నీ పంచ పింఠి తత్వాశ్రిత శక్తిరి, ద్వంద్వ సహితుండై
యున్న పర్యంతము దేహికి జాతి మత భేదంబులు గానబడు
చుండు. ద్వంద్వ రహితుండై, తాను పరాత్పరు నెఱిగి
తానైన యెఱి, నా భేదంబులొనరికెగనుపడవు. లేవు.
లేనిచో బ్రపంచ మున్నంతదనుక జాతి గుణ కర్మభేదంబులు
దేహికి నర్థించు నీ రహస్యంబు నెఱుంగక యజ్ఞానులు,
మందబుద్ధులు, నాస్తికులు, పరదేశాచారిపరాయణులు,
నిష్కారణ లోకనిందకులు మాత్రిము జాతి మత భేదం
బులు లేనివి వేదంబులు మృష యని భ్రాహ్మణాది వంశా
చారవ్యవహారంబులు నామ మాత్రింబులని వాదించుటకు
వెనుదీయుక మతద్వేషపరాయణులై కించిద్బుద్ధుల వ్యవహా
రించును, దురూహలకుఁబొల్పడి, పాప కార్యంబులకు
ముందంజ వేయుదుఁ గులాచారధర్మంబులబుద్ధిజించి,
సంచరింతు రంతియ కానియెందు కానబడదు నీవు దానిని

జగంబుల కెఱుకపఱచి స్వస్థచిత్తులై, సదాచార పరా
యఁబులై ధర్మ వర్తనులై, సత్య వ్రత నిష్ఠా గరిష్ఠులై,
యుండునడువున గావించువని నీకీ గుప్త విషయంబు
నెఱుక పఱచితి ననిన విని. 26

తే. మరలఁగలహా శనఁడు లేచి నీ సరిసిజ భవు

నుద్యతాత్మఁబితామహు నీ నుదతరాష్ఠి

వందనంబులఁ గావించి నీ భక్తికోడఁ

బలికె నిట్లందు సుగుణ సరి పదలు చెలఁగ. 27

చ. అనఘ! పితామహా! శృతిచ నీ యాయతనా! యిపుకొను

సంగతికె

విసవలె నందు వేడెద సుసేస్తర మొప్పుఁజెప్పఁగావలెకె

ననజకృతాలయా! తమరికీవాక్తులు నిక్రమువేరముల్ నినుం

గనునెల నీనుభోగ్యతముకాదె యధార్థముగేయమైకడుకె

— నానదుఁడుచిత్రకార కుల విధానమున బ్రశ్నించుట. —

క. ఘన మాక్తిక కులము జనిం

చిన విధిఁచెలియంగ వాఁధఁ నీ డెంచు మిఁ చెంత

తను జేఁతిఁగద జెప్పుడం

చని తండ్రి నడుగరె బాలు నీ రారయ ధరణికె. 29

క. ఆ కులము నాలు జాతులఁ

బ్రాహ్మణముగఁ బుట్టెనా? వి నీ రాజుతి గతిసకె

లేకస్తాదశ కులముల

వీకఁగలియునా? వచింపు నీ విస్తరి మొప్పుక. 30

మ. విశనన్తుండను జెప్ప యోగ్యుడవుభాసీనింపంగ నిక్రంబుగా

నసఘా! మాత్మికవంశ మూలము తదీయమానాచభేదంపుగా
రణముం చెల్పుడనల్ప సంతస మెదన్ గాజ్జి ముమాటకే
రనుమానింపకు శ్రోత విజ్ఞుడయినన్ హాస్యించిభాషించెగన్
మ. అను నా నారదు లోకవిశ్రుతు మునీశశాధీశునీక్షించుచున్
వసజాతోద్భవుడునుధారనకుచిన్ భాషించెహాస్యించి మె
ల్లన నో నారిద! మాత్మిక కాన్వయ సుతీసలాజాత మూసాం

తమున్

వినుమా? నీచెవికైదానికదియేవిస్తార మా సంతయున్
తే మాత్మిక కులంబు భువిని పేర్చి కి మంబు మీర
నా మహాదేవ హృదయ న కి దబ్బమున జ
నించి కీర్తి కస్తూరమై కి మించెగమల
జాతిము సనర్థ ముక్తా వి కి శాల ఫలము. 33
సీ. వేదోక్త మార్గ సంగ విహితమై ధరణి నా
ర్య క్షుత్రీ యాఖ్యచే కి నలకు ననెను
లోకేశు నీక్షించి కి వీర మొక్కుల సల్పి
యా మహామునియు వా కి క్షింబు మధుర
గతి వచించె హిరణ్య గర్భ! యెందున నుగ్ధ
మనమన నయ్యది కి జనన మయ్యె
శ్రీధ ధానుడను శి కి ప్యవిజంబుల బ్రయాం
డను మీకు దనయుండ కి ననుప మాన.

తే. ధీ యుతుండను నాకద్ది కి తెల్పుదగదె
యడిగి నలువంటి విషయంబు కి నాదరించి
తెలియ బోధించ విజ్ఞుడై కి వెలయు తండ్రి

కలుగ లోటేమిలేదు వు నీ తులకు నెందు. 34

క. కావున నా నృత్తాంతము

భావంబున కెక్కునటుల న భాషింపగనో

దేవా! దేవాగ్నిణి! నిను

సేవించి భజింతు నియతి నీ చిత్తుండ నగుచున్, 35

వ. నారద వాక్యమును విని స్వయంభవపుండు. 36

క. వినపింతు సానధానత

విను మామూక్తిక కులంబు నీ పృథ్వీ స్థలింబు

టీన విధమెల్లను విధి ద

క్షీణ భుజమున నొక్కరేను నీ చెలగిజనించెన్. 37

వ. సుమనస్కు నామ ధేయంబున సుమనస్కు పూజితుండము
యిండె. 38

ఉ. ఆలెడు సూర్య వంశమున నీ కాచిఘనండు సుధీమణీ! ధరి
తీరి తలమందు నానికుల నీ దీపిత కర్మలు వైదికంబు లై
ప్రీతివహించుచుండె. విచారణ విధాన్య మహాప్రసాదముం
జేరికింజిక్కిరెన్ పకలనీసిన్దులు కోరిక కల్లు నెరిమిన్ 39

క. అన నారదుండు సర్వ

జ్ఞునిధి! పరిమేష్టి! నీ నృ నీ సాదవిధంబున్

విన గోరెఱ్ఱి మిప్పుడ

విన విందుగఁడెల్లు మయ్య నీ విశదం బొప్పున్. 40

క. ఈ సుమనస్కు సతీమణి

వాసిగ జనించె నెందు నీ వనజోద్భవ! వి

శ్వాసము తోడ వచివుము

- భాసురగతి ముద్దులొల్కు నీ పుల్కుల ననినా. 41
- న. ఓయి నారదా! యతి మాన మానసుండవై వినుచు. 42
- తే. మత్స్రసాద విధికిను నీ మహిత గీతి
 నుత్తరితి నచించెద నీ నురు తరాప్తి
 వాని భార్య జరించిన నీ నరుస నిపుడు
 విను సమాహిత మనమున నీ మాని ఎత్తెన! 43
- చ. జననమునందె వామసుభ్యజంబున బోముడు నాకు; వాకికిం
 దనయ నుశీల నాగవిడిసెనెవ్విధ మాన్యతె గాంచెనుండరి
 మణుల నుశీల తాగుణ న్యమంజనవృత్తులమించుబోడియిం
 దుననుమనన్కపత్నియందు నీ నూన్నియశెంబునుగాంచె నా
 ధ్యమై. 44

—◆ సుశీలకుభక్తిభించు విధముండెనుపుట. ◆—

- చ. ఆకమలాక్షి నన్ను గెనెనీయాదరి మొప్పగ మ్రొక్కి భక్తితో
 వీర నచించెన్బిల్బు లరసెంద కృతాలయ! లోక నాయకా!
 నాకు విభండెనం డగు విశేష నచియుంపుడు స్త్రీకినాధువై
 లోకమటంచు మానతి కినిలోకన జేయుచు నుండెనత్తెనా
- ఆ. ఆ సుశీలగాంచి నీ యాదరింబున నేను
 బలికి తిట్లు దాని నీ భక్తి కలరి
 హృదయ నిశ్చలం బ నీ డెట్టిదో గమనింప
 నెవరి పక్షుల వారి నీ కిడంగ వలదె. 46
- క. పాణి గ్రహకారణుడగు
 మానవ నాధుండు నీకు నీ మదిగోరినటుల్
 మానిని! లభియింపంగ విను

మేనొక్క విధంబును వచి న్నిచ్చెన నిపుడుకా. 47

సీ. పనజాక్షి! నా మాటల న్ బాటించి యతిభక్తి
జనరికా శ్రీచుభూమి న్ ముదమున జను
మందుఁ బద్మాకరం న్ బలగుఁ దత్తటి సుఖా
సీనవై నిర్మల న్ చిత్త వగుచుఁ
దప మాచరింపుము న్ తత్తివిఁ ఘలము జే
కుర భర్త లభియించుఁ న్ గోరి కలర
భూమి నా దక్షిణ న్ భజమున జనియించి
సుమనస్కుండనువాఁడు న్ సురుచి రాత్తి.

తే. నుండె వాండె నీకగు భర్త న్ సురు సుభక్తి
నతిని కొఱకయ్యు దపముచే న్ యంగ వలయు
ద్వరగ నీకందె కల్యాణి! న్ పరిణయంబు
నగును జనుమ యథా సుఖం న్ బుగను వనికి. 48

ఉ. ఆ పరమేష్ఠిసూక్తి వివికయా మదనాగసమానయాన మీ
ప్రాపుగదా? సుఖంబుల సనవశ్యము బొందఁగ నెల్లవారికో
సావలతాలవిత్రినద! న్ పంకజగేహ! యంచు నా
ధ్వపదికీర్తనీయ చనె న్ దివ్యతపంబొనరింప నింపుగకా. 49

—:♦♦ సుమనస్కుత పశ్చర్య. ♦♦:—

స. అంత నచ్చట జాతమాత్రింబున మహామతి యగు సుమన
స్కుండు నానా రిన్ని శోభితంబును నానా పక్షి రివా
కీర్తనంబును యక్ష కిన్నర గంధర్వ సిద్ధ సాధ్య సంఘ పరిశో
భితంబును వియద్గంగా సమావృతంబును సకల మణి విరా
జిత కాంచన సాను వినోదితంబును నై నిలసిల్లు మేరు పర్వత

శ్చైవంగంబున విజన స్థలంబున.

50

సీ. సుమనస్కుండతిమన న్ శ్చంద్రోదప మాచ
రించు కాలమునందు న్ సంచితిముగ
బెలగు గ్రీష్మము నందు న్ శ్రీక్షత్రియ మునిపుం
గవుడందు విమల యో న్ గ క్రిమాన
నాలు గగ్నులనుంచి న్ నాలుగు పృక్కల
సూర్యు నైదవ వాని న్ సూటి నుంచి
పరిణామ రమణీయ న్ వాస రంబుల మౌని
విజతేంద్రియుండయి న్ నెలయు చుండి.

తే. తపము విస్తార పాప సం న్ తపము బూర్వ
జన్మ కర్మ రాహిత్య వి న్ స్తార జపము
దుష్టతతికి నాతపము ను న్ స్థూరతఁ బెన్ద
కాల మొనరించె సుమన న్ స్కుందోలి నోలి.

51

సీ. విరివి పెబ్బడ రెండు న్ వేల నాడుల బట్టి
బంధించి దశవిధ న్ ప్రాణములను
యోగ మ్మామున సం న్ యోగించి కుండలిం
గదలించి నడిమి న్ మార్గంబు బట్టి
మగ్గురి నొకచోట న్ మొట్టి కూర్చొన బెట్టి
జ్ఞాన హరులను దొం న్ గలను దోలి
మంగళ తూర్వముల్ న్ రంగుల రవళింప
శ్రీపుర స్థానంబు న్ జేర నంచి.

తే. యా సహస్రారి వాసియై న్ యలకు బ్రహ్మ
నాడి బెకలించి ముందున న్ కీడిచి బిరాన

ధ్యాన యోగంబుఁ గావించె నీ నమల రూపు

శ్రీమహా దేవుఁ గన నెంచి నీ చిత్త మలర.

52

వ. నిరామ యండును గుణ రహితుండును లోకా నుగ్రహ
కారణుండు నగు పితామహు నెంచి సుమనస్కు మస్కురి
దుష్కరంబుగ ఋతు విధానముల నాశ్రయించి యతినిష్ఠ
వేయి వర్షంబులు దపంబొచరించు నెడ.

53

— ఇంద్రుండు సుమనస్కుఁడ పరభంగమొనర్పరంభాదులఁ బంపుట. —

మ. అదియుఁ దేన విభూషణ గాంచి భయ మ నీ త్యంతంబుగాఁ
జెంది సం

పద, దేవేంద్రుని, దిగ్విభుత్వమును జేసినదూల నీతుండు నా
పద మాసించి తెవంబొనర్చెడి సకల భంగంబుగావించుదా
రి దయంబులు మహాత్ము లెన్నరొకొ నీ వారంగూర్చి స్థాపి
చెడన్.

54

మ. అనిచి త్తంబునవిశ్వయించి సుమనసీస్తానాథయోగంబుఁబా
డొనరింపంగఁదలంచె స్వీయ పదమ నీ ర్యోగైక భీతి ధరి
త్రిని మానీశ్వరి పాక్షి వెంటబడిన బాధిపంగఁదద్యోగమా
గ్గ నిరోధంబొనరించు నెంతునిధికాకీర వ్యాధిసంపీడితుల్.

55

మ. పరగానాదిక నాట్య కాశలుల రంభాద్యస్సరో భామినీ
పరివారంబునుబీల్చి చెచ్చెరను మీనప్రవీణ్యముంబొపంగాఁ
దనణం బియ్యెచె యేగు దెంచినది చిత్తస్థైర్య మేపారంగం

ద్వరగంబొవలె మీరు పెండ్లిండుకల్ నీ బొటంప రావిష్వసున్
తే. ననజ నిలయు నక్షిణ భుజా నీ బుసను బుట్టి

యమి గణంబుల రాజన్వీ యను యశంబు
నడసె సుమునస్కుండను రాజు య బుడమి ధీయు
తుండు శర్యతేజుఁ డురుబు య భుండు భువండు. 57

శా. మేరుశ్శృంగమునందుఁజేరి యతఁడొకమిత్రాది పంచాగ్నిక
స్ఫూరుండు తపమాచరించెడిసకేజంబొప్పు నాయోగ మిం
పారింబారముముట్టనాకుఁగల్గవిద్యాయు ర్మహాభోగముల్
సారంబుండెడి యుండు రాములగు నీవనవ్వంబు సందేనియొక
మ. అవిలంబంబున నేగి మేగుగిరి నీ వర్వంబందు యోగవ్రతి
ప్రవిలాసంబున నత్తిపోసియతితో నీ రాజ్యురాజేంద్రుఁ జే
రి పినోదంబుల నాటపాటల నవా నీ రింజూపి కందర్ప దే
న విధేయుడగు తీతిజేయుటయెఱియోచాండియ్య మేవేళలకొ
మ. తరుణీర్నములారి! మీకుమిగులౌ ధ్యాసంబుయోగంబులే
దరయకొమిరిలు నానుకేవ్వరిల్లినేయంబొప్పు నేనాటికా
నర యాలాటి విషత్పరివరిల ప్రసంగకదేవవేశ్యాంగనా
వరివారందె కదాతలంప దివిషద్భద్రంబు గావించగక 60
మ అల గాధేయునిబింక మార్చితింబుస్వేస్వేంగుమియింటిసం
చలం గాపొనటుజేసి నారలిక నీనామాస్య రాజన్వీ సం
చలితుం జేయటలెంత! కాలగిరిగిరిచం జాలుమిగాశపుం
గలనల్ చూపులు చూపు లాశ్మనీజయమం గాంక్షింపఁ
గానిచ్చునే. 61

మ. కిరమొప్పుగ ననజ్ఞ నిచ్చునమరకక్షానాథు నావేశ్యలుకొ
గరిమంజూప నమస్కరించి కడుకమాశ్రింబుల్ స్ఫురద్భూ
షణాం

బరమూల్ వేగధరించి యేగెనమునదేనా! ధైర యోగంబు చే
కుర నొకాని యెడన్ మదిన్ వెలల చేసెనుదించు నత్మంత
[మూ. 62

క. అసఘా! తపఃబు భంగం
బును గావింపంగ ముసేంద్రి నీ ముఖ్యుల కడకుం
జని వారల శాపములం
గొనుచు లిఖియించె మాకు నీ గొమ లొప్పంగన్. 63

—:: సంభాషణమునకుఁ దెలిపి నును ::—

వ. ఆవిధి నిందా న్న భాత్యలై మంగళ కరలగు రింభాది దేవగ
ణికలు నానా రన్న పీష్ఠిత బులగు కాంచన భూషణ నలంక
ఁంచు కొని భాసుర వీతాంబరంబుల ధరించి చారు మూ
ర్తులై శృంగార నాట్య కళా గాన చాతురీ ధురీణులగు
గంధర్వ కిన్నర వధూ వనవృత్తలై వీణా మృదంగ శాళ
తౌర్యత్రికాది విరాజితలై బయలుదేరి రన్ననాను విలసిం
తఁబగు మేదిశ్శృంగంబుఁ బ్రవేశించి. 64

సీ. పు న్నాగములఁ గాంచి నీ పునఁడు పోకిని యెంచి

పు న్నాగమును గాంచఁ నీ బోదమనుచు
రాజీవము లఁగాంచ నీ రాదు లోపమటంచు

రాజీవ మును గాంచ నీ రాఁదె యనుచు

భూ భృన్దణంబుల నీ పొంత బోదగదంచు

భూభృ ద్వరము బట్ట నీ బోఁదె యనుచు

ముని వతంసపు పొందు నీ మనకేల మన కేల

మునివతంసముఁ దా.క నీ జనుద మనుచు.

తే. మనము గందర్పు బాణికఁ యీ జనంగ రాదు
రాదు వారింపఁగందర్పు యీ రాజు రమణు
లార! రండింక బుష్పా ప యీ చారి మేల
దశసిఁ ముట్టఁగఁ జనకున్న యీ దాప మొనవు. 65

సీ. పురుష సింహుని కేరం యీ బోయెను మునకిండు
సింహగర్జిత భీతి యీ జెంద నేల
సంయమి శాస్త్రాలు యీ చక్క- కేగుచు నండ
శస్త్రకాలములఁ గాంచి యీ జుంక నేల
ముని మనోభవ రాజు యీ పొంగు గోరుచు నుండ
నా మనోభవశైక్తి యీ కడర నేల
రాజ రాజ విరాజ యీ రాజుఁ బట్టఁగ నేగ
రాజుప విజయ వి యీ భ్రాంతి యేల.

తే. ననుచు రంభాది దేవ వే యీ శ్వేలు సుమరు
గితి వనాంతర సీమలఁ యీ దిరిగి మనజ
విభవి గాంచంగ మానవ యీ వేషములను
బూనిరి విలాస భావ న యీ మృగ గరిమ. 66

న. వారు పాణిజాతి రసాల నకుళ కపిత్థ జాబు జావీర ఖడ్గం
దేవదారు నస్తవ్య చూడక కిరవీర తిమూల తిక్కోలాప
న్పక్ష సముదాయ విరాజిత బుగ. సింహ శాస్త్రాల గంధక
భూదూ భిక్షూః బులూగూది దుష్ట సత్త్వి రవ భయాను
లంబును సమస్త పక్షి సముదయ నినాద వివశితుంబు నగు
మేరుపర్వత శృంగంబునధి రోహించి స్వభావ మగుర ద్భ
ష్టుఁ బ్రవీత రాజు మోహింపఁజేయుచు చని చని. 67

మ. వర గంభీర మనః ప్రభా యుతు జ్వలనీత్పించాగ్ని మధ్యస్థుని
స్తర శాంతాత్మర సశ్చల నైతుబర్యధ్యానక్రియా యోగ సం
భర తాళామల శేజ యోగ వదసంస్కరాద్యుక్త స్వయంభూ
భుజా

కిర జన్మక సుమనస్త మస్తదిని వేగం జేర వా రందరుక 68
వ. అమిత విప్లవంబు నడి మహాను భావుండని యెంచి
యూతని తపంబు పిమ్మింబు గావించ మనతనిమా? యని
మాటిమాటికింబులుకుబులుకుసంజూచుచుచూపుచూపుల
బంపుచు నీ మనోహరాంగు నేలిన యంగనా మణిచె జన్మ
యనిసుమనస్కు సుందరింబున కువ్వెస్తారుచు మానస
లోకిమూన బుట్టని కొంతతె యిష్టెన దీర్చుకొననగు
నికేల దడనని ముదాన్వితై పురందర వాక్యానుసరణం
బున గర్తవ్య ప్రియత్నై యో రాజ్ఞి సమీపంబున
కిరుగుం చెంచి. 69

సీ. పూర్వ రంగము మాందం నీ బాంపించి ముఖిని

గానంబు గావించి నీ కిరము మిగుల

భేదీ మృదంగ డ నీ క్కారంబులొసర్చి

చెలుపు మీరంగ దిశిల్ నీ చెవుడు గగ్గిమ్మ

భరత శాస్త్ర వినోద నీ పరిపూర్ణ గావించి

నాట్యాభి నయము వి నీ న్నాణ మొప్ప

మన జులు దిశిజులు నీ మదుల నచ్చెగు వొంద

నడదార సురవాఘం నీ డరిదిగాంచ.

తే. వన మృంగంబులు వదనమూల్ నీ పైకి నెత్తి

విస్మయంబున వినుచుండ న బృధిని ధరము
మోలెఱుట్టుగ గీతముల్ న మోల్లు పల్ల
వింపంగ నొనర్చిరి తిగివ న వేళ్ళ లందు. 70

తే. సుర విభుండు ముదింబును న సొదడి గాంచె
వారి గానచాతురి హావ న భావ శక్తి
మనుల నలయింపంగలరింక న మనకు భయము
వలదు సుర వదయ్యతి యంచు న వసుధ యందు. 71

సీ. అచ లాసనంబున న నతి నిష్ఠ నుండిన
మునిదాకి చలియింపఁ న డను నొకర్లు
బ్రహ్మను సంధాన న పరిభాసి తాత్మని
గొగిటం గొని ముద్దు న గాంచఁడనును
స్వాశ్మ భునిష్టుని న యధరింబము నొక్కి
చెక్కిల్లు దువ్వచుఁ న జేరెయొక తె
యితఁడు దేవునితీరి న నెనయు నీ యుప లాల
సంబుల వలవఁడం న చంబు జాక్షి.

తే. యోర్తు యోగుల నలయింప న సూరకున్న
సరియె వారిలు గోపించి న శాప మీయ
స్వీయ దేవతా తేజంబు న జెడు నటంచు
హరముగ నుండి యొక లేదు న తొంగి చూచు. 72

మ. శిలకుంబ్రాణమువచ్చె మోడులు చిగిసేర్చె భూధరంబుల్
రవం
బుల గావించెను జంతు సంతతులు నేసపుక మీరనిశ్చేష్టతం
బులుకుం బుల్లునజూడజొచ్చెమన సంపూజ్యైకగానంబునం

బలుకంజూడడుకన్నలుండెనువడిసభవాత్తుడెనె షేసయున్
న. మేనకా ఘృతాచీ తతోత్త మాదులిట్లనిరి. 74

ఉ. దేవుడు వీడు భక్తివి విస్థినిత పూజలజేయఁగైకొనన్
భావగతి ప్రవాంఛల సకవశ్యము నిచ్చును బల్కరించునే
భావజ సంకరంబునకుం నే బైకొనునే? వృదువాక్తూఁడునే
దీవన లిచ్చునే జగతికి దేవుడు విగ్రహరూపుడేపునన్. 75

మ. కనుసన్నల్ నహి, హావభావయు తనశ్చింతగారింబు శూన్యంబు, ద
చ్చన లాడండు స్థిరస్రబోధకి కి శాస్త్రచాతుర్య మేనున్న, చే
తనమే నా స్తిహుళిక్కి, సంచలనకీమద్యస్రావ మున్నంతభూ
మిని బొమ్మల్ తనలో విమోహితములై నమల్పొగ్గిగించునే

ఉ. వేయి విధంబులం దపమ్యువిఘ్నము సేయఁగ లేక చింతతో
నామెడదేవతా తరుణ్యలదరటన్ విఫలప్రయత్నలై
యాయమరాధి నాథు గన కరూరయ నెల్లని మేను ఏడఁగా
దాయె సురత్వబోషమునకనంచుడపించిరి తొడితాశ్మలన్
తే. మునల పాలింటి విఘ్నం న క జనక భూతి

ములు సతీనులులను మాట క పోడిమి చెడె

నేటి కందును వేలుపు న బోలు గోలు

వడి వడిజనఁగ నెంచి యా క వనల నుండి. 78

వ. వీరినా న్నన నవనంబుల నందరు బృందారకా గ్రీకు నేమొ
గింబును నీక్షి పడగుననుకొనెను సువరలోకింబునకుఁజని.

—◆ సంభాషణ భంగపడి యింద్రితో మోసఁజెల్లుకొనట. ◆—

సీ. అమర శోభిత మైన క యమర పట్టణమందు

రన్ని చయోపేత క రామోదయ

సౌధ మధ్యమునందు న సకల రన్న సువర్ణ
 దివ్య మంటవనుచుం న దేజులు
 సింహాసనంబున న దేరి యుండెను వాని
 ఋషి సంఘపరివృతు న నిధచరితు
 సురవర నృజయుక్తు న సురనాయకు సహస్ర
 నేత్రుల బురందరు న నెమ్మిం గాంచి.

తే. శత నమస్కృతుల్ గావించి న యతుల భక్తి
 నప్ప రన్వఘ మిట్లంచు న ననగదోడగె
 దొట్టు వాటున నవమతి న దూలిపడుచు
 జనిన పనిగాని యెడల దిన్న న తనము గాదె.

80

మ అమరాధీశ్వర! మేముమీయనుమతిక నామివ్రతానీశునా
 సుమనస్సుక వ్రతభంగముక నలువఁగోసూటిం బ్రయత్నిం
 చి నా

రముమాసేతలునిష్ప్రయోజనములై న రామోమురాకుండని
 స్సమశేజా! తమచెంతకుక మునులనేచక శక్తి మాకున్నదే
 మ. సుమనస్త్వతి నొంపజాలని నడింకజూడంగ నీనాటికీ
 రమణీ వాంఛుమాని చిత్తిముల దూరక లేక పంచాస్తునా
 గము వ్రైయెనది. కాను సూత్రములున్నవన్దయ్యె మో
 హము వానింగన సిగ్గుజెడిన దింకేకమా నందు మారోగ్య
 త్రమా! 82

మ. రమణీ గాన సునాట్య మన్మథకళా న రమ్యప్రభావంబు దు
 ర్గమ యోగంబున కెక్కడయ్యె బిలసనద్రాజననాదృష్టి పా
 తము యోగీంద్రమనంబటంచనున సత్యగ్రంథముల్ నమ్మిసం

యనులఁ జేర నమానుషంబగునుగ్గాదా? దేవలోకేశ్వరా
సీ. చూపు తూపులఁచేతి న సొలింతి మనుకొన్న

దెరవల వనికన్న న దెరువఁడతఁడు
మద్దుపల్కుల మోహ న మున మంచగన మాని

మామాటబాటింప న మరుగఁడతఁడు
నాలింగ నాడుల న సలయింప గన శిలా

కృతీ నున్న మానవా న కృతియైతిండు
గానాభి నయవృత్తి న గరిగింతి మన వాని

జ్ఞానాభి నయవృత్తి న గొంచెనెతిండు
గీ. మనసిజబ్రహ్మ పరవృత్తి న మాన ఁడతఁడు

మనసిజబ్రహ్మ పరవృత్తి న మాకుఁ గలిగె
రిద విధేతతి సుమనస్కు న రాజు నొంపఁ

గలమె నమరెక్కి విజయ మె న ట్టుల లభించు. 84

చ. అన విని దేవనాథుఁడు భక్తయంబున దత్తిరి మంది మీరి లే
చని విభావప్రయత్నాలయినచయ్యనవచ్చిన నింకఁజేయుఁడో
చనలు న్నలిందునే? మనకు న శక్తికి మించిన దయ్యె సంగనా
మగులకు మీరినట్టి మునిశ్రమండును నొంచు రేరిక య్యెడిక

తే. మునితపో నవనీతముం న బూని కరుంగ

తేయు ననితానలంబంచు న తెప్పనట్టి

మాట లనదయ్యె నేటికీ న మాసినరుని

చెంతి మన యిందపదవికి న జేటామూఁజె. 86

మ. అనిమానంబున దేవనాథుఁడు సమున్వయచ్చింతనఁన్నంత నా

మునులఁ దేవతలును సురేశ్వరునిరూఢుంజూచిచింతాకులం

బున నీక్షించిరి రాజమంజుము జనంబు బుట్టిబాధించు నె
దునటంచుం బురవైరిజత్తుముల యంశదున్నిల్పి నిర్విణులై.

... బ్రహ్మ నారదునకు సమనస్కు తపఃప్రభావంబుఁ దెల్పుట. ...

వ. అంత నారదుండు పద్మనిలయు నీక్షించి తదనంతర వృత్తాం
తంబు.

మ. విన గౌతూనాలముప్పతిల్లెడిఁగడున్ శివశ్వాధినాథాద్య!యా
తని చారిత్రము సర్వముం దెలుపు పుస్త్రప్రీతిఁ గావింపఁగా
ధనధాన్యాది సమస్తభాగముల స్యత్యంతంబు చేకూర్తు హ
య్యన లోకంబున విద్యనైన నిజవశద్దా? తండ్రివైనందునన్

క. అని భక్తి బ్రహ్మదేవుని

ఘనపదములకెఱఁగి యపుడు నీ గలహాశనుఁడి

ట్లనులోనన్ వనజాలయుఁ

డనె నాతని గాంచి యంచి నీ తాస్త్రప్రీతిన్.

90

క. వినుమా నారద! తత్కథ

మునివృత్తికిఁ గొంగుచిన్న నీ ము సదాయోగం

బున నుండెడు వాఁల కీ

తనికథ సాదృశ్యభంగిఁ నీ దనరు ధర్మిన్.

61

తే. ఈవిధంబున గాజ్ఞానీ భూవిభుండు

తపము దుష్కరంబునఁ జేయుఁ నీ దుష్కరజేగద

సరుండు ధర్మార్థ సిద్ధి చే నీ కులఁగ నాత్మ

నిగ్రహమ కాదె మిది నెంచ నీ నిశ్చయముగ.

92

తే. శత సహస్ర వర్షములందు నీ సత్వ గరిమ

బ్రహ్మ మది నిల్పి బ్రహ్మరం నీ ధగత దివ్య

తేజుడీతండు గానెంచి యోజు దపముఁ
జేసె నతి మనోహరవృత్తిఁ యెది యురెడు.

93

తే. బ్రహ్మరంధ్రంబు భేదించి యెరతపోద
వాగ్ని యెగసె నూర్ధ్వజ్వాల యెలావరించి
యంబరము దత్తిపో వహ్ని యెతిశయింప
నందె లీనమై తోచెఁ బం యెచాగ్ని తార.

94

సీ. వరతపో వహ్నికి యె భయంపి తాత్మ్యై
వడకిరి జడదాగు యె లుడిక దెసలు
ప్రళయాగ్ని యెని దిగి యె శ్వరపురందరులు సి
ద్ధులు దేవసాధులు యె చెలుపుఁ దప్పి
రుత్పాలములు బుట్టె యె నుట్టిపిడుగులన
నంచు గంధర్వుల యె త్యంత భీతు
లైరి భూతలమెల్ల యె మేరువుతోఁ గూడ
ననలంబు దహించు యె ననిరి నరులు

తే. వేడిమికిఁ దాళఁజాలక యె పవిధజంతు
ఖగవితానంబు సలసల యె గ్రాగి దెసలఁ
బారె నగ్గిచే వలసఁబో యె వంగ ధరిత్రి
సాయ మెవ్వరికెవ్వారు యె కాయమొకటె.

95

—♦ ఇంద్రులు బ్రహ్మకడకరుగుదెంచుట. ♦—

శా. భ్రాంతస్వాంతులునై పురందరముఖస్వర్లోక వాసుల్ ము
నుల్

జంత్ర బ్రహ్మను జేరి మొక్కిపర మేకప్రీతి! నీవు మా పాలికిం
జంత్రారత్నమవచు స్థానముల వాసం జేయుచున్నంతెను

స్వాంతం బొప్ప శచీవిభుండు కరకంజ ద్వంద్వ బద్ధుండునై
మ. ఆనఘా! నీపదిపంకజంబులిలఁబ్రాసెపా నంచు భాపించి న
చ్చినవారల్ సుమనస్తయోగితపమీసచింతావిధింగూర్చెనే
మని భాపించెద నింతమందికిని ధైర్యర్యంబిచ్చి యీ యాప
దన్

గొనవెల్లించుము తత్తపోదనన సంత్యగుప్తులు గావింపుమా
మ. నరవింగాంచఁ బ్రతిక్షణ జ్వల దశ్మస్తానృదుద్ధితంబైన దీ
శ్వరనేత్రాగ్నికి మిన్నయైనది భరింపఁ జాలమయ్యా! తప
శ్చరులే భీతిలి వచ్చినార లిరుగోపసంతాప మార్పగ మీ
చరణాబ్జాలులె యంచు; మీ యమలసవిశ్వాసంబు జూపిం
పుడీ. 98

మ. భువనంబుల్ దహింఁచునేమొ కడకీకృపాజ్యమరత్రేణితే
మవునో గీములు నిల్చునో నిలువనో యాగక్రియా రాధనో
త్సవముల్ సాగునొ సాగనో యనిమదిన్ స సంతాపముం
జెంది మీ

యవినాభావకృపంగొనంగప్రియులై సయాసించినారఁ రరున్
తే. తప పదాబ్జము మదిదోచు స నిమిష ముననె
కొంతశాంతియు నాస్మలం స గూర్చు కితవ
వచ్చినారము దేవ! ది స న్యసృభావ!
యొకమీదను మాప్రాప్త స మిష్టచరిత!
తే. రక్ష రక్ష మహాప్రాప్త స యక్షరాత్మ!
నీపుకారణం బెనయక స లేవు లోక
ములు సురలు లేరు లోకేశ! స ముందు నిత్తి

- పోగ్ని వారింపు గలిగింపుఁ నీ డవని శాంతి. 101
- వ. ఈ వడుపున ద్రిదశులు బ్రాహ్మింప మానంబున నున్న ముసీం
దుర్ని లిట్లనిరి. 102
- తే. నీదు సందర్శనంబు న నీ న్నిధిమూఁ గోరి
తపమొనర్చిన జగములు నీ దగ్ధమయ్యె
ననెడు దాక నీసదనుగ్రి నీహంబు కలుగ
దహహ! యని నుతించిరి భక్తి నీ నాశ్మఁ దలఁచి. 103
- వ. అందరు మాన మున్మితులై యండె నసించియున్న లోక
జనకుండగు నా హిరణ్యగర్భండు దేవము నివన్యల విలో
కించి భయనివారణ వాక్యంబుల. 104
- క. సురలు మహాభాగులరా!
వరసుమనస్కుని బ్రశాంతిఁ నీ బరఁగించెద న
త్వరముగ భీతిలకుండు కడు
పరశౌర్యవినాశ కార్య నీ భావితులారా! 105
- చ. అని యమరా నిష్ఠుండగుచు నీ నంబుజ వాసుండు హంస
వాహనం
బున నధిరోహణుండయి సుకపూజ్య ముని వ్రజ యోగభో
గ్య పా
వన గిరిరాజముం జనియె నీ వాని తపః ఫలసిద్ధి నీయ భ
క్తిని భజియింప నిష్టఫల నీ కీర్తివహింపఁగ రాజేంద్రే వ్రుఁడున్.
- క. సుమనస్కు మునివతంసుని
గమలాలయుండందుఁగాంచె నీగరుణాయుతుండై
రమణీయ భక్తి గొల్పెడు

- సుమనస్కుల కిష్టసిద్ధి నీ జూపఁదెవిభుఁడుకా. 107
- తే. బ్రహ్మనాడీ బిలజ్వల నీ ద్వహ్ని జగతి
నావఁంచుటఁగని విస్మ నీ యంబు నందె
నహహ! వరతిప శృక్తిలో నీ కాల్చినైస
సురియఁజేయు నిష్ఠారముల్ నీ సూప కున్న. 108
- తే. మహితి తపమున నొక్కఁడు నీ మారు నృప్తి
జేసె నొక్కఁడు ద్రావె వా నీ రాసులెల్ల
నొకఁడు వింజంబు నాకిడె నీ నుర్వి మాని
వరులకు వరంబు లీయక నీ బ్రతుకందరమె. 109
- క. అని సుమనస్కుని కిడకుం
జని యాతిని బ్రహ్మనాడి నీ జయ్యన నాచ్చా
దనమొనరించెను లోకా
వనబుద్ధి దపంబు శాంతి నీ పరువరె ధరణికా. 110
- న. యలమాన మానసంబున సురముని సంఘులు చిత్రింబున
జూచుచుండఁ దృటిలో సుమనస్కు తపోజ్వాలను శా తింపఁ
జేసిన. 111
- * బ్రహ్మ సుమస్కునకు వరంబు లిచ్చుట. *—
- తే. అంత సుమనస్కు మునిచంద్రుఁ నీ డక్షియుగళిఁ .
దెఱచి తనముం దసగ్రహ నీ స్థిర తరాత్తు
డయి వసించెను పరమేష్ఠి నీ నరసి విస్మ
యంబున నతంద్రితుండయి నీ యటై నిల్చి. 112
- తే. వందనంబులఁగావించి నీ పరమభక్తి
నిటల భాషించె నతనితో నీ నింపు మీరఁ

బరమ మార్వతె నరమియ న్ సచ్చివట్టి
వాని బలుకరింపగను నం న్ బరము కాదె.

మ. ఆనఘా! జన్మఫలించె నిప్పటికి నిస్సార్థంబు లీడేరె భ
క్తిని నేడేసినయట్టి యీతియు నంభీష్టి ఫలించెమునీ
త ని నాయంబుఁ గంటి గౌరవము పరస్ప ద్విస్మయంబైన నీ
ఘనమాపంబును నాంచ నెవ్వరికగు న్ గంజాతివాసా! ధరణ
మ. సురమౌనీంద్రులు సిద్ధులు నునములక న్ శోధించినదన్మనం
బు రహిం గాంచగఁజాలరందుచిల నానీపుణ్యంబునాక బృజ్జే
కురె నిష్టార్థములన్మదీయములు లోకకుల్ బాగుఁజెందంగనీ
చరిణాబ్జంబులఁ గూర్చి వేడెననమస్సారంబులన్మించుచున్.

సీ. అమర లోకవిభుండు న్ నల దిగీశ్వర యత్
కిన్నర గంధర్వ న్ లున్నతాస్య
లగును నింగన జాల న్ రిని త్రయాధస్మముల్
నిగదించు నటువంటి న్ నిన్నగాంచ
నేనెతి వాడనో న్ నీరజాలయ! నమి
నముడ నీకృపా న్ పరణి గోరు
వంతియె దేవత్య న్ మదమొల్ల నుత్తమ
లోకనాయకసిద్ధి న్ నాకు వలదు

శే. జన్మ వలదిక నాభాగ్య న్ సమితి వలదు
రాజ్య మే నొల్ల నీమద న్ ననమె చాలు
చాలు నీకృపాభాగ్యంబు న్ నారహీన
విషయములకు బుద్ధి న్ వెలయనీకు.

116

తే. అన మఁ బ్రార్థింప సుమనస్కు- న్ జనవిభుండు

కర సరోజముల్ ముకుళించి య కమలనిలయు

మ్రోల నిలచె నూరక మహా నీ ముని విధాన

ఘనుల కడ నేమి యధికంబు నీ లనంగనోవు.

117

మ. సుమన స్కేరితముల్ విరించి వినియున్ నీసూటిన్ దిశల్

భేదలన్

బ్రముదంబాప్సగభీరవాక్కుల ననెన్ భద్రాత్మ నన్ను బ్రస

న్న మతింజేసెను నీతపంబంబు మది నేనన్న నీకుని పౌరముల్

సుమతీ! కూర్చున్నలోక గేయముగ నీమించున్ రాజచూడామణి

వ. ఈవిధంబున బ్రహ్మ మడిచినన విని రాజర్షి చంద్రుండు

బితామహం గాంచి.

చ. అరయంగ నేకతార్కుడ గృతార్తుడ నీదగు దర్శనంబుచే

సరసిజగేహ! నీకరుణాచాయును మూడు వరమ్ము లింపుగా

గరిమునొసంగ వేడెవ ననీకండమతీ! భవదీయ సత్కృపా

గరిమయశంబుగూర్పు మదీకాంక్షలచేర్చు నిచ్చగన్. 120

క. ధర మన్నామక వంశము

అరకాలము వృద్ధి జేంద నీ జేయఁగు స్వకులా

కరి పురుషోత్తము జేయుము

ఎరకరుణా! నీకు నేను నీ భక్తుడనగులన్.

121

క. నాకును నా వంశజులకు

బ్రాహ్మముగ వేదవిధుల నీ బరగింపుము ను

శ్లోకత క్షత్రియులకు నిల

నీకరణి గూర్వవలయు నీ నీరజ సదనా!

122

క. ధర నార్యక్షత్రియులను

వరనామము గల్గియుండ న వలయును విను మా
వరవంశజులకు లోకే

శ్వర! వరములు మూడుచాలు న వసున నొసంగె. 123

క. మనమున హరించిన గో

రిని యలులిడు గాదె యేని నీ బ్రీతిం జనన

చ్చును నీనందర్చనమే

యనఘుని గాజేసె నన్న నీ నంతియ చాలు. 124

క. అని సుమస్కుడు వలుకగ

ననజాలయుడ్డిల్లు హర్ష నీ భరితాత్మను జె

ప్పెను గౌరవనీయుల యెడఁ

గన జేతురు స్వీయ సుగుణ నీ గౌరవము లిలె. 125

తే. యోగిచంద్రును! నీ కోరు నీ చున్న వరము

లికితి నీనామవంశంబు నీ బుడమి నిలున

నది మహాదేవ ముఖజాత నీ మయి యశంబు

నందఁగలదయ్య వలది కే నీ సందియంబు. 126

తే. సరవి వేదాధి కారంబు నీ క్షీత్రియులకు

గలిగి యుండును ధరణి నీ నీ కులము నందు

జనన మందిన వాఁకె నీ ల్లను మహాత్మ!

కాంచు మాత్మ నార్యక్షత్రి నీ యాంచితాఖ్య. 127

తే. వరము లొసంగియు సుమనస్కు నీ సరవిభుండు

నలర సత్యలోకంబున నీ కరుగ నెంచి

యనియె రాజరినీక్షించి నీ యజుడు మరల

బ్రియుల విడలేక మరిమరి నీ బిలచు లుడు. 128

మ. నరమగ్ధాంశమున భవత్కులమువనః కభద్రాంగిజన్మించునీ
శ్వరి ధాత్రి నిమిషాంబికాభిద భవసద్వంశాశ్చిక్తే శుభ
స్మరియై మీకులదేవియైపరఃకుశరాజా! నీవరంబుల ముదం
బరయం గూర్చివరంబు నేనొకటిసీయందల్పి నీకిచ్చితిన్.

మ. అని భాషించి విరించి సత్కృపను నాసర్యత్రుతియాధీశ! పా
వన పంచాక్షరి మంత్రమిచ్చెదను సంప్రాప్తిప నిష్ఠారమం
చనె యాచింపకె కూర్చుండును మదిన్ క హర్షించినన్
బ్రాహ్మణుం

డనురాగంబున స్వీయవాంఛలసంఘముద్యత్కీర్తిరాజిల్లఁగన్.

క. అని యాచింపని వరముల

వనజాననఁ డిచ్చి హంసనెక్కి నీ పరివృత సురుండై
చనె సురలు వారి గీముల

కు నేగి రన నారదుండు నీ గురుతుగఁ బలికెన్. 131

క. జనకా! తరువాత సతం

డొనరించిన యది వచింపు నీ ముద్యతమతిన్
వినియెదఁ గథ సాంతముగా

పినిపింపని వారుగలరె నీ విశ్వము నందున్. 132

వ. నారద వాక్యంబుల విని హీరణ్యగర్భుండు సుమనస్కు-
కథ సుమస్కులకుం జెప్పనలదె యని వక్తాణింపఁదొడఁగె

—:: సుమనస్కుండు భార్యపరద్రాగము సంపదించుట. ::—

మ. వరయోగీ! సుమనస్కు గాజమునియుంబట్టి పరీక్షార్థమై
చరియించెన్ భవనత్రయంబులఁ గడున్ శాంతాత్మండై న
మృత్యో

ధరణీ ప్రవజ భాసితా మలల్యసత్తాంతారముల్ మాని సం
చర దానంద శరణ్యముల్ ఘనోతపశ్చైర్వ్యభాగణ్యముల్
ప. ఇట్లు బ్రహ్మరణ్యంబు జేసె. 135

ఉ. ఆ వసమందునంబదరికాశ్రమ మాన్మి పరార్థి ఆత్మ సం
భావిత యోగివిశ్రమము నీ భాసుర భూజ లతా నికేతన
ప్రావృత సత్తపో జన విరాజిత మాశ్రమ మశ్రమంబునకా
భూవిభుడంగనంగ నెడు నీ మోహముతోనవకామ మూ
ర్తియై. 136

ప. సకల నృత్య సమాకీర్ణంబును ఝల్లికా మృగ సేవితంబును నా
నా లతా పరివృతంబును నిత్యర్తు ఫల పుష్ప విరాజితంబును
నగు రమణీయ తపో వనంబు గాంచి. 137

సీ. చక్రివాక మొకండు నీ జక్రివాకిని గాంచె
గువుకువు మని పొందు నీ గోరి పిలచు
నిత్యాను రాగ స న్నిహితయై హరిణి కాం
తుని బిల్వజెంగుచె న్నిగునను దుముకు
నూతిలో ద్వాపా సం న్నివీతిచే రాయంచ
యంచకన్నియం బరి న్నించు నొర
యాత్మనాథుడెనెందొ న్నియంచనికన నెంచి
శారకానతి తప న్నిశ్చర్యజూపు.

తే. నాలంబులిపోతు బిలచు వి న్నియ్యంబొసర్పి
నాకు గరిశ బకముల గే న్ని సరులు బీతి
బాపిల్లలెండను గాసి న్ని బహునటంచు
నూర్చి రెక్కలక గరుడులు న్ని గొడుగులెత్తు. 138

సీ. కొండ నెత్తములందు నీ గోతులు గుమిగూడి
 శ్రీ గాముఁబూనించు నీ జ్యోతి మార
 శారికా కీరముల్ నీ స్ఫురిగీతికలు బాడు
 శ్రేంగారమాలార్చు నీ కేకి గణము
 మలయా నిలము పధి నీ కుల శ్రీమనాపుఁజ
 ల్లని నీడ సగము లి నీ చున్ను ముదాన
 లతికూన లివివంక నీ లతిమనో హరపుష్ప
 ములఁ జల్లు రుచిఫలం నీ బుల నొసంగు.

తే. తరువులు మధువు దమయంత నీ నరసి యిచ్చు
 మధుచ సంతతి విహించు నీ హానితెలికి
 సహహ! ధర దహనముల నీ నాత్మసరయఁ
 గలుగు వెలలేని హర్షంబు నీ లలితగతుల. 139

వ. త దాశ్రమంబున గలచిత్రంబులకు విస్తయంబు నందుచు
 సుమనస్కుండు నచ్చ టచ్చట స్వభావాలంకార శోభితం
 బగు బ్రహ్మరణ్యంబుఁదిలకించుచుండ నందుఁగమలో
 త్పలసేవితంబును జలపక్షి విరాజితంబును వీచి విక్షేప ఙ్గో
 లికాంతరంబుల విలాసంబుగ నూగు రాజహాస పరిశోభి
 తంబును సువిస్త్రంబునగు కాసారిం బొండు గాంచి మిన్నే
 టినీటి నధఃకించునని యచ్చెరువందును మెల్ల మెల్లన నా
 నరోపరంబున కుత్తరతటంబుఁజేరి యిటునటు నిలకించు
 చుండ నందొక యెఱిగిన వ్యక్తి తటాలున మిటుమిట్లు
 గొలుపఁ గారుపింప విస్త్ర యాశ్చర్య చకితుండయి
 హిరణ్యగర్భ వాక్యంబులు మదికిందోప. 140

—సుకీలాదేవినిసుమనస్కుండీక్షించుట—

మ. అరలే కంటిని గంటి నానన చతుస్సానూన వాక్య క్రిమ
స్ఫుర దిందీవర సీలకుంతల శరశ్శూర్ణేందు బింబాస్య నా
హరిమధ్యస్థుకపోలాలితను యోగారూఢబింబాధరీణ
సరసీజేతుణ నంగనామణి మహా స సౌజన్య చూడామణి
సీ. కనుల సోయగమున స కెన గాక శతపత్రి

ములు నీటడపియుండు స బోయె నొర
ఘనబాహు లతిల సౌ స రనరాక కల్పన
ల్లులు భూమిబాహిరంగంక స జలంగె నొర
కంత సౌదర్యంబు స గాంచి యొర్పంగ లేక
వలమురి మున్నీటంక స బడియె నొర
సతిమధ్య మున కిందు స సరిరామటంచని
సింగముల్ ననములంక స జేరె నొర.

తే. యూరు యుగళికి సరి తూగ స గోరి యనటి
కుబుసముల నూడ్చి యేటేటంక స గూల్చు మేను
నొర ఘనులతో దీటుగా స సరంగనంచ
నగునె ప్రతివర్ష జన్మల స నల్పుడలర.

142

సీ. పరజటా వల్కలాంక స బరముల ధరియించి
భస్మాక్షు మాలికల్ స పరంగదాల్చి
పురహాసుం గొలుచు నా స గిరిపుత్రి యన నొప్పి
యచలాసనంబున స నధి వసించి
తననాధు రాక ని స త్వము గోరి పరముని
వ్రత యశాచు రాజిల్లు స పద్మ గంధి

పదపద్మ విలసిత స్థ వసుధా సఖిమణి

లోకసుందరి మీన స్థ లోల నయన.

తే. యాత్మ భూభుజ జాత యో స్థ గానురక్త

చారుహాసిని మననాగ స్థ ధీరగమన

విమలచరిత సుశీలను స్థ బీరితిగాంచె

జారుగుణవర్తి సుమనస్కు స్థ చక్రివర్తి.

143

ఉ. ఈ నవవాల బుట్టి తపియించుట నన్న వరించు వాంఛచే

నై నను మాటలాడదగి స్థ నట్టి విధానమదెట్లు యోగ సం

ధానిత చిత్తులం బిలువందప్పగు నందురు యోగి యోగిని

మానుగబల్కరింప వెడకమాటలునచ్చునె! మచ్చరించునే

వ. ఇట్లు మది నెంచి సుమనస్కు సంయమి.

145

తే. మెల్ల మెల్లన యోగిని స్థ పల్లవాంగి

కడకుజన మునీశ్వరరాజ స్థ గరము బీరితి

బలుక రింపంగదొడగె ని స్థ ప్కలువమతిని

బిలుననన్యధాయోచనల్ స్థ నెలయ వెండు.

146

వ. బ్రహ్మగ్య సూక్ష్మాను సారంబుగ సుశీలాదేవిని సంబోధించి

మ. వనితా! యెవ్వ తెవిపు నామమెదియో వాసంబ దెచ్చోటనీ

వనమధ్యంబున నుండు లేకతము స్థ నీ సంశక్తిమంబెద్ది? యో

గినివై యుండుట కేమికారణముగ్గర క్తిం గట్టునే? బాలికా

మణు లిట్లుండగదల్లి దండ్రులెవరో? స్థ మన్నించుచుండేల్పవే

వ. ఈ వడుపు సుమనస్కుండు బల్కరింప నాగరిత యోగం

బు సాలించి వాక్కుల నాలించి చతురానను వాక్యంబుల

జ్ఞప్తిదెచ్చుకొని యీతడు నన్న బరీక్షింప వచ్చిన సీతని

మాత్రా మేనేలబ్రాక్షింప రాదని యెంచి రాజర్షి నీక్షించి
భావగర్భిత వాక్కుల ముద్దులొల్కు నిట్టపిరె. 149

—:: సుకీలకునుసమ్మతో సంభాషించుట. ::—

చ. వనములగందమూలఫలశీభక్తిగా సేయుచు యోగమార్గమం
దున వసియుచు మాద్యుశులశీతోబనియేమిశివంబు భం
గమే

పున నొనరించుటెందులకు? శ్రీ బూజ్యుడవంచునుదోచు
నిన్నుఁగాం

చిన స్తరసుందరాంగులకుఁ జెల్లువటందు వె?యిట్టిపోచుముల్
చ. మగతన మందు యశావనమునమాని విలాస విశాలతేజముం
దగు వరహాస సౌప్తవ మునదాగత రామల శాంతవృత్తి యే
పుగ నిలసిల్లు మాత్రమునసృబూని మునినతమందు నుండుని
మ్మగువల నొంటిపాటగనినమాటల నాడగఁజెల్లునే? ధర్మ
ఉ. నీకుల గోత్ర నామములనెమ్మి వచింపుము వాసమెచ్చటో
చేకొని బ్రహ్మ కాననముఁ జేరుటలెంచుల కాజ్ఞలేకయే
వీరక వచింపు మౌనుల నసనీనజనంబులు బల్కరింతురే?
లోకవిభుండ వైన నిర్ములలోకులు మెత్తురే? నారకజేరినక.

ఉ. నీవు ప్రపంచ వృత్తిఁగొనిననిర్మల చిత్తలమైన మమ్ములక
భావముఁద్రొప్ప వచ్చితివె?నచ్చిన మాత్రన నిన్ను వీడఁగా
నేనిధిసాన చూడుమిద్యయేశపథంబు మనోహరాంగులక
జేన నెఱుంగఁగోరెదరునచేడలు జిక్కిన నొంటి పాటానక
క, అన నిని సునునమ్మండి

ప్రసాద నావృత్తాంత మెఱిగి శ్రీ యా యిటు లనటల్

వినియుండవచ్చు నెచ్చెరి!

వినఁగా ననువీడి నీవు నీ వెడలవొ యేమో. 154

క. అనుల ఋషి ప్రియకుండను

సుమనస్కుండ నేను నీ దివ్య సుందరి! యిక నీ

రమణీ యకథక వినుమి

పుము పూసలఁ గుచ్చినట్లు నీ పూబోడి వెనక. 155

క. వినియు సుశీలయు సుమన

స్కునితో నచియింపఁబూన నీ సోముండను రా

జనకుం దనయను వెనజా

సను వామభుజంబు నాని నీ జన్మకు నధిసా! 156

వ. ఓ మునీశ్వరా! నేను బీతావహు నీక్రించి నాకు విభవ

దైవ్యుడని పార్థివ నతఁడెట్లునియెనో సుశీలా! మహావనం

బున బదరికాశ్రమవాసులై యుండునుందుఁగమలా కరిం

బొండు గలదు తదుత్తిర తీరఁబున బ్రహ్మనిష్ఠునండు మఱి

గొలఁది కాలంబునకు. 157

శే. నాదు దక్షిణ భుజమున నీ నయము మీర

జనన మందయు సుమనస్కుండ నీ డనకు మాసి

బదరి కాశ్రమ భూమికి నీ నచ్చు నసయె

వార వీరందుఁడఁడెద నీ వాస్తవముగ. 158

వ. బ్రహ్మదేవుం డిట్లునక్కాణించె. 159

—:: సుశీలబ్రహ్మ తనకిచ్చిన మంబుదెల్పుట. ::—

సీ. సుందరీ మణి! నీకు నీ సుమనస్కుతోఁబెట్టి

కాఁగలదందు ని నీ ష్కర్మ బల్గ

నను బుడెబరమేష్టి న నిను వరించెను వేడ్క

నిందు మీ రాకకు నెదిరిచూచు

చుంటిబెదరివని న నరుతర ప్రీతితో

గర్తస్య మిక్షయెల్ప న గలగు మీర

రాజన్ని చంద్రము! న రమణీయ తరహాప

విధిని యోజతు లాచు న వెడలివచ్చి

శే. నాకు. రాజవర్మల యందు న ధీరచరితు

లగుట నాకేను సందియం న బలర దింక

నాన్మిగలయది తనకుదా న నగుగుదేర

వెతికుదీవయు వెనువెంట న వెడలి నటులె.

160

శే. మానినీ మణి నాకధన్ న మానుగాను

వినుము బ్రహ్మ దక్షిణ భు న జుబున జనించి

నాడ సుమనస్కుడనునాడ న నళిననయన!

మాని పుంగవుడను ధాత్రి న మనుజ విభుడ.

161

క. కావున వేగ వరింపుము

భావింప విధాతునాజ్ఞ న బరివర్జింపగనె

నే? వెలదీ! యోగిని నై

యీ విధిగనునింప కుంటె న ఇందు నిభాస్య!

162

క. జననీ జనక సహృదన

జనమున్నను వారియెడకు న జని యాజ్ఞనుగై

కొని రావలె నేమో యన

వనజభవుడె తెల్లి దండ్రి న బంధువులనియె.

163

వ. అనిన విని సుశీల యిట్లయె.

164

శా. ఓ రాజన్వి సుధాకరా! హితసముఢ్యద్యోగంబు గానున్నని
 వ్రాలోదారి మృదూత్తులన్నియుఁ గ్క నుడిక సందేహము
 క్కండు చే

కూర్కదానినిదీర్చినందమరివాళిక్కువిందునుద్వాహమా
 నీరేజాలయు సూక్తిగాఁగలదు నాళినిక్కుంబువ్రాకుచ్చితికా.
 మ. అతివా! దావఁగనేల? చెల్పెద రహస్యబింక లోకేశు నా
 నత్తినిన్నిందుఁబడితు సేయఁగను గ్రహిన్నవచ్చినా నాతండు
 ద్యత రీతిక నతిముంచినట్టుల నిజంశ్చై యుండె సాధ్యమునో
 గతిముల్ గూర్ప విరించిబాధ్యతయగుంకగాదేసరోజాననా!

శా. ఓకల్యాణి! 'తిథాస్తు'నీహృదయమంశుమన్నట్టి దేదుష్కరం
 బాకార్కంబమునకొమదందలఁచిచేయఁబూనియున్నాడనె
 దే కాంతాప్రియముల్ విభుండు ముదముక శ్రీ దీపింపఁ గా
 వించుటల్

లోకంబందు విశేషమున్నదియె? నీలోశీనీవెయోచింపుమా.
 మ. అన నాసుందరి రాజధర్మక వివ్యాహంబేను హంఛింప నీ
 వసుమాటల్ ప్రియముల్ హితంబు లనుచుక్యహర్షింఁచితిం
 గాన నా

మనవిం జేకొను మార్గదై వవిధిగ్యామాస్యంపు బుద్వాహ
 ముకా.

ఘనతక మారఁగ గోరుచుంటి సుమంతనా! మిన్నా చ్చి
 మించియుకా. 168

వ. ఇచటి కనతి దూరంబున దివ్యాశ్రమం మొండుండు. నందు
 గళ్యపాది ఋషిసత్తము లున్నారలు మనమా తీర్థంబునకు

జని వాఙ్మరూభాగంబునఁ బాణిగ్రహణంబు జరుపు కొనఁ
దగు. నిదియ నానంకేతింబు, నాయెడఁ గనుణించితివ
యేని యొనరింపుడన సుమనస్కుండఁ సంజెసింది నీ
యిష్టంబు నెరవేర్తు నయ్యది యుభయులకు పుంభ దాయ
కంబని యాయకం దోడుకొని యచ్చటికి 169

సీ. అనతి దూరమునందు నీ నలగారు ఋషిమండ

లముఁజేరి ముని మండ నీలంబును గని

వారి పాదాగ్ర సు నీ ధారుణి నీలచి నం

దనశతములఁజేసి నీ మనము లలరఁ

బ్రాహ్మించి రంతట నీ రాజర్షి చంద్రుండు

గర్వ పాత్రి వశిష్ట శాంతి మాఖ్య

జనుదగ్గి కాశిక నీ సంగయమీశ్వర భర

ద్వాజర్షి చంద్రు లుత్తములు ఘనలు

సీ. దగి పవిత్రమై తనరు వి నీ స్తరమునైన

యాశ్రమంబును గనినారి నీ మూర్తినలరి

జన్మ ఫలియించె ననిరి గా నీ జముని కాంత

లందలి ఋషులఁగాంచి యా నీ నందమొప్పు. 170

ప. అగస్త్య భృగు కౌండిన్య చ్యవన మరీచి భార్గవ శౌండిల్య
గోమత వామదేవ మహాదేవ వాసిష్ట పరాశర యాజ్ఞ
వల్క్య ఋష్యశృంగ శౌనక ముద్గలాది ముని వన్యలం
దరు సుమనస్కు సుకీలలఁ గాంచి యాతిభ్యంబును స్వీక
రింపుఁ డని కంఠమూలాదుల ధైర్యవీరి నొసంగిన సుఖ
సేకులై, 171

శా. ఆధిత్యంబుగ్రహించి సంతసముగానీనందుండ రాజర్షియుం
 వ్రీతిప్లావితుడై మునీశ్వరులకున్ శీ విందొప్ప భాషించి శీ
 ఖ్యాతిన్ మీరుసుధారసోపమములై శీగంభీర భావంబులన్
 శేతోరంజిత కార్యసాధనయుశీవాసిన్ మీర నిచ్చావిధిన్.
 చ. వరమునిచంద్రమా! యిటకుశీవచ్చినకారణమేమి?మాకు వి
 స్తరముగఁ దెల్పఁ గోరెదముశీసంయమి చంద్ర! హృదంతి
 రాస్తముల్

గరము నొనర్ప నెంచెదరుగ్గా మునివర్మలు గాఢ్యదత్తులై
 ధరణి సుఖ ప్రదాతలుగద్యాగమనింప మునీశ చంద్రులున్.
 తే. మునులు నచియించు వాక్యముల్ శీ వినియు మోని
 విభుఁడు మోనిసింహులఁ గాంచి శీ వ్రీతి వెలయు
 వినయ మొప్పంగఁ బలికె భా శీ వితియు హితియు
 మోనులు వినయ యుతులు స శీ మృగన ధనులు. 174

తే. వినుడి మద్వాక్య సరణి నో శీ ముని నతంసు
 లార! సుగణ పూజ్యాశ్మ వి శీ స్తారులార!
 మీరె మత్కార్యములఁబూర్తి శీ కోరి చేయఁ
 దగిన వారలు గానెంతు శీ ధన్యలార! 175

మ. అరవిందాసన నిర్ణయ క్రమముగానీహర్షించి యే నిందు నిం
 పరయన్ వచ్చితిసింకమీశ్వపవివ్యాహంబై శుభంబొందటా
 చరణాగ్నింబుల నద్ది వేద విహితాశాహంబుగా నుండగా
 గరిమఁ గోరితి నయ్యలార! మునిశీపింగాలంచు వాంఛించి
 క. ఇదె నా విన్నప మిని స [యన్. 176
 మృద మొప్పంగఁబల్కి మాన శీ ముదిత్రుడై యా

సదయుల కడనున్నను వా

శైదగరుగు నుడుల వచించి న్ రిటులం బ్రీతికొ. 177

సీ వదయబద్ధము లాడి న్ పరిణాయ కార్యముల్

జరుపుచుందురుధీ న్ శాలురవని

నటు గాక, మీర లా న్ యజు నాజ్ఞ గొనినార

మంటిరి మంత్రంబు న్ లన్ని మాకు

స్వాధీనములె యింక న్ శ్రమయేమి? మా కార్య

మనియెంచి చేయుదు న్ మయ్య పెండ్లి

ననిరి వారలుప్రీతి న్ సంత నా సుమనస్కు-

ని బురస్కరించుక న్ నెమ్మి తోడ.

తే. బృహదరణ్యమ్మనకు వచ్చి న్ రెంతో వడిగ

పెండ్లి పెద్దలు గానండి న్ పెండ్లి సేయ

మునులె పూనిన మిగుల న్ మోద మొదవు

గాదె నారద! సుగమ వి న్ జ్ఞానగాన.

178

ఉ. అంతట నారిదుండు వినయ్యాన్వితుడై పరమేష్టితోడ న

త్యంత ముదంబునం బలికెనా సుమనస్కు వివాహ మెట్లుగా

సాంతము జేసిర్చెందు మునీచంద్రులు వాని కథారుచి ప్రవా

హమా

సాంతము నీది హర్ష మనునట్టి శలంబును గొందు విందుగక

క. వినవిన జవులూరెడు కథ

లను మొదలిడి పూర్తి జెవి న్ లరనీకయ యు

డిన శ్రోతయూర్తి నాపం

గను దరమా? దేవదేవ! న్ కమలప్రభవా!

180

క. అనవిని నారద! వినుమా?

ముని సుమనస్కుని వివాహా నీ మును వారెటులం
దొనరించిరొ భాషించెద

ననఘా! విను గేల? వక్త నీ కగుగధ నుడువకా. 181

—:: సు మ న స్కు ని వా హ ము. ::—

సీ. మునుల యానతిఁబొంది నీ ముని సుమనస్కుండు

యమ్యను ప్రతుఁడొచ్చు నీ నాశ్రమమున
నతితప శ్శక్తిచే నీ నట వివాహాసక్తి

ఘనకళా కొశలుం నీ డును ఘనండు

లోకోప కారి ను నీ శ్లోకాత్ము నిశ్వ క

ర్మను సంస్కరించు మా నీ ల్రిమున నతఁడు
వచ్చి నంబిలచిన నీ పనియేమి? యన నాతఁ

డనె నొక్క కార్యంబు నీ దనరు నదియు

తే. నీవ యొనరింప స్మరణచే నీ నిఖిల జగము

లగును దర్శనంబున గాని నీ దవనిగలదె

దైవ సముఁడవు హేతుఁడవు నీ దైవకార్య

రతుఁడ విల సృష్టికర్తవు నీ రమణజెలఁగ. 182

తే. బదరి కాశ్రమ భూమి శు నీ భవప్రదమ్ము

దివ్య భవనంబు లోకసం నీ దీప్త ముగను

మహిమఁజెలఁగఁగ నిర్మింప నీ మదిని మిమ్ముఁ

గోరినాడ నంచును దెల్పె నీ గోరికలర. 183

చ. అన విని యెంతకార్య మని నీ యా నిమిషార్థమునకా రచి

యించె నేర్పుగా

ననుపమ దివ్య మందిర మ్యనర్థ మణి వ్రజశోభితంబునై
కనక విచిత్రితంబునయ్యీకాంతుల నీనెడు సౌధరాజమున్
మునిజనముల్ ముదం బలరన్భూరి శుభప్రదనాక రాజమున్

వ. నానా లంకార చిత్రితంబును నంబర చుంబిత శిఖర విగా
జితంబును నై బలభిన్నుణి విరాజితంబగుట జేసి యింద్ర
సదనంబునుబోలె నాగ మణి గణ విలసింతంబగు కతంబున
నాగనాథ సౌధంబునుం బోలె వజ్ర నైజార్య గోమేధిక
పుష్కరాగ మరకతాద మణిస్తగితంబై రత్నాకర మంగి
రంబునుం బోలె సప్తప్రాకార మేదురంబై యలకా సగ
రంబునుం బోలె గనులు మిరుమిట్లు గొనునట్టి మందిరంబు
నిర్మింప నీక్షించి మునులెల్లరూల్లంబుల సంతసించిరి ఋషి
తపశ్శక్తి సమార్జితంబులగు నష్టైశ్వర్య మయ సర్వసంభా
ములయలఁదూఁగ సంతె.

185

సీ. సుమనస్కుఁ గాంచి ఋ య య య బ్రీతి శుభముహు
ర్తము నందుఁ బరిణయ క్రమకలాప
ముల స్వస్తి పుణ్యాహ య ములఁ జేసి స్నాతక
నాందీ విధానంబు య బొందొనర్చి
విఘ్న నిరస నాథ య విధి వివాహమునందు
దేవతా హోమంబు య తీరుఁ జేసి
వరసన గ్రహపూజం య బరిపూర్తఁ గాంచి
శుభవిధుల్ వాసిగా య నభి మతముగ
తే. వేదవిధిని నా సుమనస్కు య విధు సుసీల

లకుఁ బరిణయక్రమంబు న న్న లక్షణముగ
నడపి రవ్వార లవ్వార న్న నయ గతులను
నేవు మీరంగ నక్షతా న్న రోహణంబు.

186

సీ మునులందఱును జేరి న్న మూడునాడు స

మొదలమొప్పుగ నందు న్న బుధులు మెచ్చ
శ్రీ సదస్యంబు లూ న్న శీఘ్రులకా హర్షింపఁ
జేసిరి బువ్వంబు న్న జెలంగి చేసి
శేష హోమాము బూర్తి న్న జెలువొప్పఁ గావించి
నాకబలి మొసర్చి న్న నయము మీర
నా సనంతుని పూజ న్న నలరించి యభ్యంజ
నంబులు మంగళౌ న్న కంబు గానఁ

తే. జేసి సంప్రీతి నుండిరి న్న వాసిం గులుకఁ
బంచ భక్త్యాన్నములఁ బిండి న్న నంటకముల
భోజనంబులఁ జేసి తి న్న మ్ములముల నిడు
కొనియు విశ్రాంతి నుండిరి న్న మునులు ఘనాలు.

187

తే. పరిణ యోగ్యుల కార్యంబు న్న నరమనీంద్రు
డగు సుమనసునకు హర్ష న్న మలరె నుర్చి
జనులకును బెండ్లికార్యంబు న్న సంతసంబు
గూర్చకుండునె? తము బెండ్లి న్న కొడుకు లనంగ.

188

వ. వశిష్టాది మునుల కెల్ల వివాహ కాలోచిత విస్త్రాభరిణ
సత్కారంబులఁ గావించి మహా ప్రాజ్ఞుండగు సుమన
స్కుండు మధుర వాక్యంబుల వారలతో

సీ. ముని చంద్రులార! మీ న్న ఘనకృపా కలనచే

తనకదా? జరుగు టు ఓ ద్వాహ సరణి
 వేదోక్త మార్గ సం ఓ విహితంబుగను దాన
 భవ దుదారత గాదె ఓ భవ్యలార !
 పరిణయంబున నెల్ల ఓ భారంబు వహించి
 యాప్తబంధుల కన్న ఓ సభిక్తుగను
 వియ్యంబు వారలై ఓ వెలసి యిర్వరివంక
 మర్యాద నందితి ఓ కార్యవరులు.

తే. నాకు మీర బంధువు లావు ఓ లేకసరణి
 హితులు గురువులు మిత్రులు ఓ సతతమంగ
 శక్తిమ విధాన దేవతా ఓ లక్ష్మగుణులు
 నిగమ వేత్తలు మీకంటె ఓ సుగము లెవరు. 190

... సుమనస్కుడు మునుల వరంబు లడుగుట. ...

మ. వినయంబొప్పగ విన్నవించెదను నాసేవిష్ణు ప్రియాలించి యో
 ముని చంద్రోత్తములారా? కూర్పదగు నా ఓ మోదించి నా
 వాంఛ నె

మృగనమారంగులవృద్ధికార్యమును బ్రేషమండేసినస్కీర్తి సం
 దిన వారీ వరశిష్యుచిత్తగతముం ఓ దీర్ఘాప్త గావింపజే.

తే. ప్రార్థనా యుతమైన నా ఓ వాక్కు వినయ
 ఘోషలు కూటస్థులైన న ఓ జ్ఞులు బ్రభవ
 మందనలయ మా వంశంబు ఓ సందు మునులు
 గాన యాచితు నాకోర్కి ఓ గడన మెరయ 192

తే. సరవి మావంశజులకు నిం ఓ పరయ వేద
 విధివిధానక క్రియలు సం ఓ ప్రీతి వెలయు

నటుల మీరెల్ల వరము లీ యంగవలయు

నా యభీష్టమియ్యది ముని యీ నాధులార.

193

క. అని విజ్ఞాపించియు నా

మునిచంద్రుడు వారిమోల యీ మునియై నిలువం

గన వారిందరు మోదం

బున ననిరిటు ధూనిధుడు యీ మోదము నందఁ.

194

క. సుమనస్కా! నీ కోరిక

లమలతి నెవేగు నయ్య యిరు త్తములా

యమినరు లందరు మునుల

న్న మనోవాంఛల నొసంగ యీ నవనిల్పితరుల్.

195

మ. తగుమగ్ధావల గొనిపించి మునలంఘదత్తత్తివో భూమాటె

పుగఁజేరంగను సాగనంపె ముదమేళప్రకామిరినిర్విఘ్నైక

సుగమంతై నరకీర్తిదాయకములై యీ సాహస్వకార్యంబులం

దగనింతి చమునందఁజేసెను యున్మేధన్వాత్ముడంచుకాభుషిత

వ. మునిచంద్రుడు లందరు వారవారి గీములకుఁ జనినంతి నా

సుఖీలా యుక్తుండగు సుమనస్కుండంబు నిండాచు ముదంబున

హృద్యంబుల నుద్యానంబుల విహరించుచున్నాతి.

197

మ. అను మోదంబున జంద్రశాలల లతాకృష్ట్యంబు లంద

దుఁబా

వన పేష్కంబుల శ్రీసుఖీల తనతోకాసింప నానంద జీ

వన వారాసిని నోలలాడి నియతిక యింపఁగ్గు దివ్యవ్రతా

వనుండై హర్షమునందె నందితిగతిక యీ భవ్యామరాగంబుకా

—:: ప స ం త వ స్థ న ము. ::—

మ. మరుడుం బుష్పశిలీముఖంబులనఁ నీయమంబొప్పఁజేఁబూనవి
స్తర మ. దానిలచంచరీక శుకముల్ న్నెనెనెంబు లా పాంధు
లన్

గరిమన్ సీతలగాన సూక్తి బరలస్యం బొప్పిన్ బొప్పించుచుం
తె రహిం గాముక గాముకీజనుల కింబ్రెన్ న్నదీను లున్నార లే?
నీ. అలవలాశ సుమంబు న్న లాసంబె రాగంబు

నలమించు పిరహుల న్న నాన్మినేచుం
బల్లవారణిమంపు నీ బ్రభలచే నారంగ
చూత కపిత్థమల్ న్న సాంపునించుం
బనసదారా శ్వేత న్న వరిరాగ నవడళ
స్వతికళా దీపులు న్న రాణజెలగు
వరమనోభవ రక్తి న్న వరమనోభవ తాప
మూపు మందానిలం నీ బంధు వీచు.

లే. మాధవమననంలేకయను న్న మగుమబ్బటి
వనుల పిహించు సుమనస్క న్న పటిమ కొలఁది
దగుసుకీలాన్వితములు వసం న్న తెమన విమల
గతులగ్రీడించు టరుదె? లో న్న కంబు నందు. 200

ప. నానా పక్షి సమాకీర్ణ విచిత్ర గృహశోభితంబును సింహ
శార్దూల నాగ భల్లూక లుటాయ వనబిడా లాది వనమృగ
వ్యాప్తంబును మయూర హంస కారండవ చక్రవాక
కామిత ప్రదంబును జలకుక్కుట కొంచాది కలకూజతి
విలాసిత వావీకూప తటాక సంయతం బయి దేవతోద్భూత
చన్నిభంబగు నద్భుతో ద్భూతంబున గాంతాసమాయుక్తం

డయి సుమనస్కుండు బ్రవేశించి.

201

సీ. ఏలా లతాజాలి న వేలా కళాలోల

మల్లికా వల్లిసు న నూనితెంబు
మాధవీ మధులతా న రాధికా వరమనో
పారలవంగ కుటజ న విరచితెంబు
ఘనసుమ వ్రజరసా న కర్ణిత పట్పదీ
గాన నాదబ్రహ్మ న ఘనరవంబు
ఫలరసాలోల నం న భ్రమ కీర పిక కిలా
రవ చలత్తూపతి న రంజితెంబు.

శే. వినుల మందాచి లానూన న విలసితెంబు

యోగిజనమనో నిర్మల న యోగమార్గ
దర్శనంబు నై భాసిల్లు న దేవగేహ
మనగనొప్పెను బద్ధశా న లను వసించె.

202

చ. అతిముగ మొప్పు సుందర లకతాలయ పంక్తి నివాస మొ
పుష్ప

నతినయుదాచుజేసెముసినైయోగుభార్యలభించియుమహా
మతినయి యున్నవాడు న వనమధ్యములందుననై నగంబు
ము

ప్రతియయి నెల్లఁబుచ్చు యుగళ గాజనిమేషముగా గతింప
గె. 203

చ. స్మరగుణ సంప్రసాదిత సుకమవ్రజ సాయక పంక్తికెంతయు
బహువముఁబోకడంచి రితిభాసురతి దగెగంబు వే? యదే
వరసురసాలశాఖల నళిపార ముదంబున గోక దంపతుల్

దనుగులకుంబ్రియుల్ నియతిఁ దాల్చొనజేసెదరిష్ట సంపదల్
సీ. తనుణి ప్రియార్థమై నీ పురుషుల మధువాను

మనిసిల్చి కెమ్మోపి నీ సంతెఁగొంచు
బ్రాణయకోపము చేంత నీ రానన్న బ్రతిమాలు

నాథు నీహఁణి పి నీ జ్ఞాన మరయు
రతి జయించఁగ లేక నీ రమణుఁడొంచఁగన్గొ

చేయెల నంచె హం నీ సియును గనుము
సుమరసంబునుగోలి నీ యాఁడుచు సొక్కు

తేటిజంటను గాంచు నీ చెరవ! నీవు.

తే. మదనయాజ సరహి నీ మానిసులను జట్టి

మోహ మనెఁజునరణి నీ బూన్చి కాచి

నిరముఁబుట్టఁజేసి కామాగ్ని నీ రఘులించి

రాంధజన సశువప నీ బరఁగఁబట్టె.

205

చే. చంచకనాగు నీ సరిణిఁగో మాధవా

స్వర్ణకృతిము నగుచు నీ వరయశెంబుఁ

గాంచెనని శుకపిక నీ గణములు గీర్తించు

నిరహిజనుల కాధి నీ బెట్టి మిగుల.

206

చ. అనుచువిలాసవాక్యములనీనయ్యయిరీతుల మౌనిదంపతుల్

మునుకొని కాలముం గడపునపొందిక యూగిరిజాగిరిండులో

యన సిరియుఁ ముకుందులననీ నాశచియిండులనంగమీనకే

తనరతులోయనంగను ముగ్ధంబుననుండి రసంతకాలముఁ

... సంధ్యాకాల వర్ణనము. ...

సీ. మునులు సం నీ ధ్యాక్రియల్ ముందుగ నొనరించి

నరుణాలయంబున నీ నరుస మునిగి
కావిదోవతులందు నీ గట్టినారని తోచు
దినసుందరి వియోగ నీ మును భరింప
కలిదీన నదనయై నీ వెతల దపించిన నేత్రి
రాగంబు నాదోచు నీ యోగితతుల
కితడక గతియంచు నీ నెంచి చిత్తములు ర
క్తిమదోచెడ బగుడు నా నీ ధింపవచ్చె

తే. బసుల మెలగంగ రాదంచు నీ నరఖగాళి
నీడములజేర రవియు ము నీ న్నీట మునిగె
నార తనువారి పోడడల్ నీ దారజేయు
గాదె? పురాజులను నమ్ము నీ కాలమానె. 208

ఉ. పల్లవ రాగరమ్య తరుళింతుల బారులు కీరి తుమ్మెదల్
సల్లలితానురాగముననీసానిగ మాపద యుక్తతంబులక
మెల్లన మేళవింపగనన్యమేయగతిం దగజేయు గాన మా
చల్లని మాధవుండు వినినంతెనమంద ననుందనంగళిక. 209

సీ. పొలములం బనులు సం నీ పూర్తించి కన్నకుల్
ప్రాప్తుగుంకె నటంచు నీ బోవుచుండ
బిల్లల మేతలక నీ విరివి ముక్కున బట్టి
పక్షులు వినువీధి నీ బారుచుండ
దిన సుందరీమణి నీ తననాధుని వియోగ
మున నీలి చేలంబు నీ బూనుచుండ
మునులు మందేహార నీ దనుజులందోలంగ
సంభార్యముల భక్తి నీ సలుపుచుండ

తే. సాంధ్యరాగంబు విరహి వి య శ్వాస రహిత
 గాగ మనకరించునునుండు యీ రమణ జెలగ
 సంజె యాసన్నమయ్యె వి యీ ప్రాగమనగ
 నస్తమించెను దినమణి యిప్పుడవుడె. 210

స. ఇట్లు ద్వాపరంబున బ్రతిదివిలూపంబుల ననోన్య ప్రేమల
 నెడఁజల్లుచు నల్లంబున బ్రతిక్షణ నూతనానంద డోలి
 కిల దూఁగాడును నిరంతర మన్మథ క్రీడల నా రాజర్షి
 మిథునంబులు వాంఛంకల మానహిల్ల ముదిరంబుఁ బ్రవే
 శించి ప్రీతిమూదంబుల పులకారుచుండ నొకొకరిని దినంబున.

— గోత మంగవసము —

తే. గంగ మున గంగ మున నెంచి యీ గోతిమండటం
 బయనపై మార్గచరిమున యీ వచ్చె నని
 పురము దిక్కుచిరింబున యీ బొలుపుఁ గాంచ
 మునుల నీక్షింపఁ ననురాగు యీ మునలు రాతె. 211

స. మెల్లమెల్లన బ్రవేశించినంతి నాగతుండగు నక్షపాదు
 నీక్షించి సుననస్కుం డరిచిత ముదంబున నెనుక్కొని.

మ. నరవారిక మునిపానక జలమగళికాబ్రహ్మారణ్యం జేసియు
 శిరమం దుంచుకొనెన్ బంబుకడ వాసిక మీర నా
 ధరణినాథుడం సంయమిశ్వర కదోన్యప్రేమశక్తిక ధరా
 నదులుం గీర్తిసుఖమునున్నతుల సంకపద్వ్యక్తిశోభిల్లడిక.

తే. అర్చి పాద్యాదు లర్పించి యీ యర్హతీతి
 ననిచి గంధ పుష్పముల యీ నకు తెగార్చి
 బూజ లొనరించె యమరాజు యీ మోచమంద

రాజహృదయ సుప్రీతులే నీ రృడకమున్నె. 214

క. అనఘా! గాలెను మునివర!

మునిమండలమెల్ల సేమ నీ ముగవండిరె? పా
ననపతితో వినుపింపును

విస విందు మునీశ కుశల నీ విధిలు దలంపఁ. 215

తే. హరిణ పోతముల్ దర్శింపు నీ నెటంగొరికి
సంజెవార్చువేళల మిన్ను నీ నంచుకొనుచు
నాకుమందునె? నతితంబు నీ నయముమీరఁ

దెలుపు మునిపుంగవ! మహాత్మ! దివ్య తేజ. 216

తే. మృగము లన్యోన్య వైరంబు నీ లొగిని లేక

మైత్రీ నుండునె? మీరిపో నీ మహిమలట్లు
గాక వేరున్న? నిరంజన నీ కంచమూల

ము లలు మీయానందీరంగ నీ నెలయుచున్న? 217

మ. అనఘా! మీరిలువచ్చుటల్ నిఖిలకళ్యాణంబుమీదర్శనం
బన బౌపాపహృతాను మీచరిణ సేవవాహునినాజన్మి పా
వనమై యొప్పెను మాగృహంబు శుభసేవ్యం బయ్యె నం
మహా

జనమూర్ధన్యంబురాజమానిసుమనస్కస్వామిహర్షిచెడిక
చ. అనవిషయక్షపాదుడుచుకొనుతియొనునస్కుగాంచియి

ట్లనియెను లోకహర్షక రక్తమై తనవారు శుభక్షదోష్టల
ఘనసురపారిజాతములుగఁమునిచంద్రులులోక సౌఖ్యముల్
మునుకొని కూర్పగోపమాన నీ గోడడంజేయగఁ గాల

కుదుర్లు. 219

ఆశ్వాసాంతము.

చ. అనుషమ ధర్మ కర్మ నియ్యతాశ్మికరక్షణ! రాక్షసేశ జీ
నసంధన పుత్రి పౌత్ర పరిశీనార బలనజభక్షణ! మహా
మునిజన మానసాంబురుహ్యాభూషణ! వేదమత్రప్రచారణ!
దినమణిమిత్రకేళి! సురధీవర! పింగళదేహ! శంకరా!

మత్తకోకిలాన్వృతము.

వేదధర్మవిచార విగ్రహ! న విశ్వ దోషగుణావహా!
నానబిందు కళాపినోదక! న నాగకింకణ భూషకా!
పాదపంకజ రేణుపాలిత న భక్తకోక శుభరితా!
మోదదాయక! బ్రహ్మకుండ న న ముజ్వలావని శోభితా!

క. శ్రీమద్గురువర ! గిరిజా

నామక మాతూ సవామ న సవభాగ సుకీ

రా మోదక! సిగమగమ

త్కామిత! శ్రీ బ్రహ్మకుండ న ఖలహరణ పవీ!

గద్య. ఇది శ్రీ మదాంధ్రాధ్యాత్మ రామాయణాది

గ్రంథప్రణేతాయగు వేలమూరి జాన

కీరామ ప్రణీతంబగు బ్రహ్మం

డ పురాణాంతర్గత స్తోత్రవైభవ

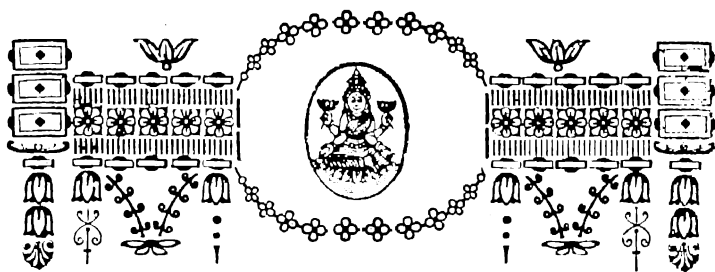
ఖండంబున బ్రహ్మనంద సం

వాదంబున ముక్త్యర్థచరిత్రం

బను నాంధ్రమాత్మికపు

రాణము బ్రథమాశ్వా

సము.

శ్రీ మహా కై క పు రాణ ము .

ద్వితీయా శ్వాసము.

- క. శ్రీ మా జనన మాత్రే
స్వామీ! రా తన మంత్రే • భావిత దేన
స్వామీ! గంగా గౌరీ
కామీ! బ్రహ్మే! భక్త • కామిత వరదా.
- ప. నారదుడు బ్రహ్మదేవు నరిసి యంచితానురాగంబున
నియె. 2
- మ. జనకా! గౌతముఁడట్లు సత్కృతుల సే • భావంబు బెంపరనా
తనితో నేమనె నేవ్రతంబులను మో • దలబొప్ప వినిపించె న
ఘనయాగం బొనరింపజెప్పెగదలే • కల్పాంతమందున్న వి
చనిభాషించె, నెఱుంగఁదెల్పఁగదవే! • సత్యవభావోదయా!
- క. అనపని యరవిందానను
డనె నారద! నాకుఁగాల • యాపన జేయు
గనువచ్చితివా? పను మై
నను సుమనస్కుని నికేత • సంబున నతఁడుకా. 4

న. వసియించి యున్నతరి సుమనస్కునొక్కనాడేకాంతంబున
బిలిచి యిట్లనియె. 5

...: గౌతముడు పాండరీకయాగ మొనర్పమట.

క. సుమనస్కు మహాయోగి!

సుమనః పరిపూజనీయం ♦ శుద్ధాత్మృడవౌ

ట మహాగోప్యము గలదది

సృముదంబున నీకుండెల్పు ♦ నచ్చితి నిటకున్. 6

స. అనవిని యా వాక్యములన్

మునితో సుమనస్కు మౌని ♦ మోద మెల్లర్పిం

గను మధురోక్తుల భాషె

చెను గార్య ప్రిరకోక్తి ♦ చిరమధుర మగున్. 7

క. ఏమి రిహస్యం బదియను

బ్రేమను నిగదంప మిమ్ము ♦ వేడెద యోగి

స్వామీ! గౌతమ! ముని వా

ధ్యమంబులు గోకటాల ♦ కార్యంబు లెట్లు. 8

స. అనవిని సుమనస్కేరితి

మును గౌతమనందుమి యనె ♦ ముఖ్యోక్తు లటం

చని గోప్యము వినుమా? లో

కనిర్మల శుభప్రకార ♦ కార్యం బదియున్. 9

క. నిను పాండరీక మనియెడు

ఘనమగు కశ్రితువాండు భాత్రిం ♦ గలదదియుం బె

దనమైనది సర్వఫలద

మనఘా! దేవప్రియంబు ♦ నగు నద్దానన్. 10

క. దాని నొనర్పంగనర్హుడ

హో సరనాథా! యశేంబు ♦ నొందెదు నీవా

మానితి యాగముచే ననె

మహానినుధాకమండల గౌత ♦ మ సునామకుండల.

11

చ. ధరణిదానికొన్పట్టి పు♦దారుణ విఘ్నము గల్గియున్న హో
సరనర! విఘ్న వారణమునకాబరపూర్తిగజేయవచ్చు భో
సుర పరమార్థ కార్యముల♦సూటి నొనర్పంగ నీవిఘ్నముల్
గరిమ నొనర్ప రక్తనులు♦గాంచుచు నుండును చాపచిత్తులై.

చ. అని సుమనస్తమాని విని♦యొగనమాప్తికి విఘ్న కార్యమా
దినబాడెనండ?మానినర!♦దాని ప్రతిక్రియయెట్లా! విస్తరిం
చిన కనుదెంచనల్ నలునా♦జెల్లును త్వష్ట సుతైన వారలై
యనునగు మార్గదర్శకులు! ♦ యామిగతొత్తిను! యంచున

చ. గౌతను ముసేందుగిట్టనియె.

[బల్కినకా]

చ.కృతముగనుచు ముందుజని♦యించితి రాక్షసులిరుద్వి
వ్యతిరేకు జాన మండలను♦మండలనామకు లాని శాచరీల్
ప్రతిభకు వీరసింహములు♦బావులువృష్టులు లోక కంటకుల్
జతురులు సాధుబాధక విచారములకా సుమనస్క భూతి

చ. శ్రేపురములందు వారలు సు♦ధీరితి వాపమొనర్పచుందురా
తిపనములకా సురాంతకు లు♦దారశినులు వీరవర్షులకా
విపులభులల్ బలాశ్రులు న♦వీన తపోవ్రత నిష్ఠితా త్ములకా
ద్రుపురహర ప్రభర్తులయి♦తీరుగనందెన రయ్యభూతీ! 12

—♦ జానుమండలు తపం శాచరించట. క—

చ. బలవంతుండగు జానుమండలులకు దే♦వవ్రాత బాధాకర

జ్వలచిత్తంబున మేరుపర్వతమునన్ ♦ సాధించెభక్తిక్రియం
గలలోకంబులలోకనాయకులునుం ♦ గంపిల్ల దేవావళుల్
విలయంబంచని బీతిఁజెందునటుగా ♦ వీలైనయోగంబులన్.

వ. ఆమెగుగిరింద్రమ్మన నానా వృక్షలతావిరాజితంబును నా
నాపక్ష్మిరవాకులంబును యక్ష కిన్నర గంధర్వ సిన్ధు సాధ్యా
దిత్య గరుడ కింపురూప వాగ నభశ్చర సేవితంబును
వియద్గంగా పరిపూరింబును రసాల నింబామలక కింశుక
చంపక తామర హింతా లాళోక హింగుపాదప
మధూక బాధుడీవ కపింజ కపిత్థ తక్కిల కేళికీ పున్నాగ
పిచునుండ మాదార పపన ఖర్జూర బదరీ నగవ్రజ విలసి
తంబును నై మనోహరంబగు మేరుశ్యామము నానాదించి
యత్నిప్రయత్నంబున నొక్క విజన స్థలంబున దపోయో
గ్యంబగు ననంబు నాక్రిమించి తపింబానరించె నెట్లంటేని

తే. ఇంద్రియ దశకంబును నిగ్గ ♦ హించి మించి
తపము నొనరించె ఆనకాల ♦ ముసరమింప
కుండ జూని మండల దాన ♦ పుండు నియతె

దగు మనోనిగ్రహంబున్ ♦ దగు తపంబు 19

తే. గ్రీష్మకాలంబు బ్రౌత్తింప ♦ గీర్తి దనర
నల చతుర్దక్కులందున్ ♦ నగ్ని నునిచి
పంచమాగ్నిగ భావించి ♦ భాస్కరు నట
దుష్కరంజైన తపముచే ♦ దొడరె నహహ.

20

చ. అనల చతుష్కమధ్యగతుండ్లై రవిపైనిగిద్వప్తి నాదుల్క
ఘనముగ గట్టిపెట్టి దశకంబగు పాణిములన్ నిరోధమే

పున నొనరించిధ్యాసము సమున్నతజేసి సమాధినిష్ఠఁ బా
వనతరబ్రహ్మమార్గమునఁ వార్యగతింగనుచుండెనెంతయున్
చ. నరమ సిరామయుం బరమఁ పావను నిర్గుణునవ్యయాత్ము స
ద్గుణఁ ద్రిజగద్విధాయకు సమంతితి తేజఁ బరేశు నీశు వి
స్తరకరుణాలవాలు విభుఁ డాంతు ననంతసి నిత్యహర్ష సం
భరితు మహాసుభావు సతిభక్తి భజించె సమంచిత సితీక .

సీ. వేదాంత వేద్యుని ♦ విభు సప్రమేయుని

విశ్వేశుని బురాణు ♦ విశ్వసతుని

సత్యుడదానండు ♦ నిత్యాత్ము స్వప్రకా

శవిభాలు భక్తివాం ♦ ఛానుకూలు

విభుధార్మి తాంఘుని ♦ విశ్వయోగిని మహా

కల్యాణ గుణగాసె ♦ గమలవాసు

విజ్ఞాన దీపుని ♦ విశదాత్ము వేదవే

ద్యు శరణ్యు నానంద ♦ యోగజనకు

తే. జేవదేవు విశలాత్ము ♦ దివ్య తేజఁ

గోటి సూర్య ప్రతీకాశుం ♦ గువలయాంగు

దివ్య రత్నవిభూషితు ♦ దివ్యవసను

నీవిధంబున ధ్యానించె ♦ నింపు మీర.

21

తే. దివ్యగంధాను లేపను ♦ నన్యయాంగు

జానుమండల చైత్యుండు ♦ మానసమున

నుంచి నిశ్చలాసన మీదు ♦ నిందుగాను

విమల యోగంబు నొనరించె ♦ రమణజెలంగ.

24

ఉ. ఆగతశీతకాలమున ♦ సంబుల నిత్యకృతాసనుండునై

యోగవిధి దళంబు లసమత్తమ రీతినొనర్చు వాయుసం
యోగమునకా గిరింద్రశిఖిరోన్నతభాగము నందు నుండి ని
ష్క్రూగతి నీక్షమాణఃజనసంతతి కచ్చెరువౌచు దోచుగఁ.

క. అనువుగఁ బ్రాప్త్యటాల్లం

బున గిరిశిఖరంబునలను • ముఖ్య నివాసం

ఒని తపమొనరించును యో

గవిధానముగాఁ బరేశ్వర • గాంచెను ప్రీతిఁ.

26

క. వరలంబికాఖ్య యోగము

చిరకాల మొనర్చెఁడలంగ • జహ్వవ్యయతం

బరమాత్మను గాంచంగ సు

విరోధి జగతీ నిరోధ • విషయాన్వితము.

27

ప. ఈ విధంబున భుజనములు లుచుఁబడుచుండంబున దళంబుఁ
గావించుచుండె నుతి.

:- ఇందుగఁ జూచుచున్నతపము భంగముకేయ నూర్చునెఱుఁపుట. :-

తే. జానుమండల దానవ • చక్రివర్తి

తపముచే దెసల్ గండ్లింప • నుపరమింప

తేయువిధము దోచుక వాహ • చిత్తచలన

మొలయి కడుభీతి భువనంబు లలుకుఁజొందె.

29

చ. అరసియు జానుమండలుని • యద్భుతచర్యలనెన్నదీయభా

సుర సురచాల కర్మమునఁ జూరఁగొనఁగదలంచె నందు ని

స్తరమగుచిత్రనిర్మలమయ • భాయధైర్యచే నెసరికి నెందుఁబో

గరిమ నహించునంచితము • భుంజుడఁగూడునటంచు నెంచెదా

తే. నాపదమున్ హరించుట కి • నారితమున్ సురవైరు లేపునం

దాపసులౌట శంకరవిధితలు వారువరించు వాంఛలం
 బ్రాహ్మణీర్ప నానౌక నివాసములేక తపించుట కడుక
 నాపరితాప మాపంగల నాధుడై లేడుగదా? తలంపంగఁ.
 మ. అని చింతించుచు జానుమండలు నవం బొవంతిగాకుండ నెం
 చెను విఘ్నబోనరింప నాధువుల గాఢసింబెట్టువారక జగం
 బున బాధించుటవారికావ్యముల సంప్రార్థంబుగాకుండఁగా
 ననువొందంగఁదలంచుట త్తనుము కాదా? నారదా! సం
 క. పరిశ్రమిణీయ కార్యము యమీ! 32

గరిమఁ యోచించి యన్తి కాడగు సరణి
 జరియించుట నిత్యమకా?
 సుర సర ముని పంక్తికెడిదు సుగమం బదయుఁ. విడి
 చ. నిరుపమ లీల నిట్లుకృతినిస్సయిండ్లై త్రిదశేష్వరుండు న
 చ్చర వెలఁది సరోజ నిల సన్నియసం జెలినూర్వశికమహా
 సురుకడకంపిసందపము నూటి సశింపంగఁజేయుయోగ్యురా
 లరయ నటంచు నెంచె విడితాత్మఁడుదేవవిభుండు నెమ్మదికొ
 న్నీ. నీల జీమూత స నిభ కబరీభరి

నిరుపమాకార మా నితచరిత్ర!
 యధేందునిటల ర మ్యప్రభా పూర్ణచంద్ర
 నిభాస్య భూలతా రంజితాంగి
 శతపత్ర దళనేత్ర చంపక నానయు
 వరకంబుకఠి శ్రీ వర్ణకర్ణ
 మణికుండల సువర్ణ మణిభూషణాంచిత
 వరమృణాలభుజ సుం దరవిలాస.

తే. కుందరదన గగన ♦ సుందరోపమమధ్య
కనక రత్నరచిత ♦ ఘనవిభూష
చారుమూర్తి బహు ♦ సద్వల్లరీ సుభ
ద్ర రమణీయ గాన ♦ రచితవాణి.

35

సీ. కాంచనమయము లా ♦ కిలశంబులనుమించు
పృథువీన కుచములు ♦ వెలయు దాని
గంభీర నాభిచే గరిమొప్పి ♦ శోణి భ రాజన
గమన మై ♦ యలగు దాని
వర కదళీస్తంభ ♦ వలదూరుయుగ కాండ
ములచేత నొప్పురు ♦ చెలువు దాని
గమనంబు లనుదోలఁ ♦ గల గూఢుచిర జా
నుల సారు నీటుగా ♦ గురుకు దాని.

తే. విమల దుష్టార కాహళి ♦ విలసి తైక
శాలి గర్భాభ జంఘల ♦ సారు దాని
గిరికిణీ కిటకి సుపాద ♦ పంకజనుల
దాని నూర్వశి నన్దంపఁ ♦ దరమె మనకు.

36

సీ. మెఱుంగుతీగల ముదె ♦ మేల మామెస మేన
బద్ధగంధిలాస ♦ వద్ద గంధి
కందర్ప విద్యా జి ♦ కాశల సురలోక
మోహినిస్తక్తికి ♦ ముహులూశి
కార్యసాధన ముదుఁ ♦ నావించునని యెంచి
యూర్వశిం బిలిపించి ♦ యురుతిరాత్త
బాక శాసని యిట్లు ♦ భాషించె మృదుసూక్తి

లను సుధ జిప్సిల్లి ♦ నను ముదనున.

తే. దేవహిత ము త్తమంబైన ♦ దీ విధంబు
కలిగె నీచేతఁగల సౌఖ్య ♦ మాలు దలంప
సురల కనుకీర్తఁ గొన్నావు ♦ సుందరాంగి
యూర్వశీ! నిన్న సతియింప ♦ నర్హింకలరె. 37

శా. నీవీనే నిగదించు కార్యము నటకానిర్ణీద్రృతిం జేయుటే
దేవప్రాత సుప్రతక మూలముగ నెంతేవాసి నీకొల నీ
వా? వెళ్ళాంగన నందు నాట్య మదనవ్యాపార చిత్రంబులు
బ్రావీణ్యంబును జూప నీవలంబడక రాకుండు వాగుందుడే?

తే. జానుమండలుం డనుచైత్య ♦ చక్రవర్తి
మేగుగిరిజేయు చున్నాడు ♦ ఘోరతపము
దత్తిపో విఘ్నమును జేయ ♦ దరల నలయు
సమరులకు మేలు నీకు శ్రే ♦ యస్కరింబు. 39

తే. అతిమనోహరం బగుచట్టి ♦ యా గిర్నిద
శిఖరి జానుమండల చైత్యుం ♦ జేరి యెటుల
నైన దత్తిపో విఘ్నమా ♦ పటులం జేయ
సర్వకాలపు తప్పదీ ♦ నగుగ కందు. 40

శ్లో. ఆసుర వేశ్య దేవభూం ♦ డాశిన సూక్తుల నాలకించియుకా.
వాసపు నానతిం గొనియు ♦ వందన మప్పనజేసి యిట్లు వి
శ్వాసము మీరం బల్కె నిల ♦ సచ్చిదు వాక్కుల మీ
యనుజ్ఞయే

వాసిసోనర్తుం దత్తల మనశ్యము దైవమకూర్చునిచ్చగ్గ.

తే. ఇటు బలారాతి యాజ్ఞాం దా ♦ నింపుఁ గొనియు

సకల భూషణములఁ దాల్చి • సౌరుగాను

రవిసమాన విమానంబు • రయమయెక్కి-

యుదిత మన్మథయై యేగె • నుద్భతిముగ. 42

నానా పుష్ప ఫల విరాజిత తరులతా సమాహితంబును
మంధమారుత శోభితంబును సకల రత్నరుచిరంబు నగు
సమున్నత మేరుశృంగంబు బ్రవేశించి. 43

—:: ఊర్వశి జానుమండలు చెంతకరుగుట. ::—

ననవిల్తుఁ వరభక్తి వెంటఁగొని నానాపుష్ప సంసక్త పా
వన మందానిలభృంగకీరగణముఁ భావించి మంత్రాంగమం
చని రాగానుగవేణుగానమున మోహంబంద దిగ్వారముల్
ఘనతః మీరఁగ జానుమండలుఁగనంఁగానేగె శీఘ్రంబునఁ.

అళులార! మీర లీ • యతినాదమును మించి

గానంబు విందుగా • గరప వలయు

లతకూసలార! యీ • యతిమునో దృఢిమాగ

మున నల్లిబిల్లగఁ • బెనఁగ వలయు

మీన కేతన! మాని • మానసాస్త ఫలంబు

నిను జెంద నొనరింపఁ • జనఁగవలయు

మలయ మారుతమ! యీ • మహనీయు తవము స

దాగతి గాంతగాఁ • దనుప వలయు.

కీ. పుణ్య జనులకెందుఁ • బురుషోత్తమ ప్రి

కామ జనక దృష్టి • కాక దైవ

హితము గాదటన్న • వ్రతమేల మీరైన

శంకములార! దెలుపఁ • జూడ వలయు

ఉ. శారిక కీరముల్ మధురఁ నద్రవ సూక్తులఁ గామసూతముల్
సారెకుఁ జెప్పి యేసరణిఁ జాలుకుఁ దెత్తురొ జానుమండలు
వారిజ గంధులంబడ నఁ వారిగమారుఁడు బుష్ప
గూరిమి వేయవాఁడుతమిఁ గూడఁబడుమన వెంట దాసుఁడై

తే. అటులఁ లెరులతా జంతు ఖ ధ గాభిఁబిల్పి
మన్మథుని వేడి వరమంద ధ మారుతంబు
నప్రమత్తత నుండుమం ధ చని వచించి
మగువ నలపించు వేసంబు ధ దగధరించి.

47

వ. ఎట్లకేలకు జానుమండలు బింకమాన్వి బిడొజనకుం గల
గలయిక్కట్టు దీర్ప నలయునని యనంత రత్నరుచిర శిఖర
విరాజిత తపోవనంబు బ్రేవేశించి.

48

తే. ప్రకృతి చిత్రంబులను గాంచి ధ భావవివరె
యగుచు యతినిగ్రహింబున ధ కరయ మనకు
నీడు గాదందు వఱుండైన ధ నీడు గాక
యెందుఁగోగలఁడందుదా ధ నెంచె మదిని.

49

సీ. అచలానవారూఢు ధ నత్కృష్ణ సమలబ్రీ
హ్లాజ్ఞానయుతు నిరీ ధ హత్కృష్ణ నిశ్చ
లాత్కృష్ణ విజతేంద్రీ ధ యఘ్నాతు దనుజుని
జానుమండలుఁగాంచి ధ స్వాంతిమాదు
విస్మయం బందుచు ధ వివిధయోచనలు ద
న్నలుమంగ నీక్షింప ధ నదరిపడుచు
మానసంబున జింత ధ మరిమరిఁ దూలింప
వచ్చినకార్యంబు ధ భంగ మగునొ.

తే. యేమొయని యూర్వశి మదిని ♦ భీమమైన
బెంగబడి యిట్లుచింతించె ♦ వివిధ గతులఁ
గాన్య యత్నింబు నొనరించి ♦ కాద టంచు
భయము కలిగిన నదికాదు ♦ వాస్తవముగ. 50

తే. ఇతఁడు మహనీయుడేతని ♦ నేచనేరి
కగును పనిబూని చేతఁగా ♦ దంచు ముందె
పరుగు వారుట నీచమా ♦ పని యటంచు
నెంచె సూర్వశి కాఁగల ♦ చెడియు దప్ప. 51

స. కృతనిశ్చయురాలై. 52

క. సురహితి కార్యుబిది యా
సురనాథుని యాజ్ఞనేను ♦ సురవేశ్యను భా
సురగతి సురకార్యము వి
స్తరతఁ బని బూనఁగాదె ♦ చక్కఁగ నదియుక.

ఉర్వశి బానుమండలుని గాంచుట.

చ. ఉరగతియొచనల్ సలిపి యూర్వశివేగమె బానుమండలా
సురుని సమీప భూమికిని ♦ సూచిత కామతటి ల్లతా కళా
స్ఫురదరు లోక మోహన సమున్నతి కాంతి మనోహరా
కృతీ

బరగున జేరె వేశ్యలు శుభవ్రతభంగ విలాసకారిణుల్.

తే. మును మనోహరింబైనట్టి ♦ పూర్వరంగ
సరణి నాసాదనమొనర్చె ♦ జక్కఁగాను
గార్య సంపూర్తి గాకున్న ♦ గాని మొదల
నన్నిసమకూర్పు టుత్తమం ♦ జెప్పకడల. 53

సీ. ముఖపీఠ నాయించె ♦ మోహింప జగములు
 ఘనశక్తిజూప బం ♦ గారు బొమ్మ
 సకలాభి సయశాస్త్ర ♦ చాతురీ జూపించె
 గురుగురుప్రతిభ న ♦ చ్చరపుఁ గొమ్మ
 యశోమనో హరివృత్తి ♦ నమలగాన మొనర్చె
 శిలలను గరిగించు ♦ చెలువ మమ్మ
 ప్రతిదిన సహవాస ♦ రమణీయ కళనించు
 నభ్యాస మొనరించు ♦ నద్దిరమ్మ

తే. చూపు తూపుల దర్శన ♦ సుగుచిరాప్తి
 స్పర్శ నాలింగ నాదిక ♦ భావజన్మ
 సముద యాకాశ కార్యంబు ♦ సఫలతఁగనఁ
 జాల కూర్వశి చింతచే ♦ దూతె మిగుల.

59

మ. అనయంబుక మునులం దహోనియశులక ♦ వ్యామోహ మం
 దించి శో

ర్చిని గన్నారమటన్నమాట లసదా తీరయ్యె దేవేంద్రు) నే
 మనియ్యాక్షించెనఁ గార్యసాధనముఁ జేయంగల్గు దీనంచు న
 న్ననుమోదించిన గౌరవంబుచ్చగయై హాస్యాకృతింజెదిలిక
 మ. ఇక నిమండ్రిలంబు లేదు శిలతో ♦ నన్నాట్లు మోహాక్రియల్
 బ్రకటింపంబనిగాందు నింద్ర) సభమఁ గ్యాదా సమేతోక్తులక
 సకలంబుక నెరవేర్చు వీవనుచు న్నానాసముం జేసి వా
 రక బంపించిన నాటి పెత్తిసము దీరం గూడ నీనాటికిక.
 మ. అనిచింతించుచు నూర్వశీరమణి దుఃఖాక్రాంత దీనానం
 బుస దేవేంద్రునిగాంచ నేగుటకుగా మోమెక్కదిండుండ నీ

తని యోగంబును బాడుకఁ జేయఁ దరమాఁ శిష్యంబు
రెండింట గ

గైనుదుఃఖంబికఁ జచ్చిపోవుటయెఁ మేలే కాని రాదయ్యెనే
క. ఘనసంపాదిత యశము

జను కాలము వచ్చిచెడిన ♦ జచ్చిన మేలే
యనిపించును మనుజుల కిం

మన సుర లైనక వచింప ♦ దోచునె చెప్పుమా. 60

మ. పురుషాన్ మోహిలఁజేయు చుందురిల నేపున్ మీర బ్ర
త్వంగ సుం

దరల్క సుందకుల న్ననానుచులున్యధాంబయ్యె నేసందునక
సురవేశ్యక ముని యోగము జెనుపఁగా ♦ జోటియఁ

జెంఁజే మహా

సురుఁడోపిండుతదీయయోగమదియెఁ సూటింబ్రనర్థించెనో

క. సురనాథోద్ధులఁ జేయక

సురనాథుని గాఁచుత్పల్లు ♦ సురలోక మునం
జరియించు త్పల్లు నేనని

పరిపరి విధములఁ గృశించె ♦ భామామణియున్. 62

శా. ఏ నీమాట వచింప నిల్చినవిభవం, జేసూనో యామీఁదనా
మానీంద్రుల్ సుకులున్ మదిన్ వెలెలచే ♦ మానంబు గా
పాడుకో

దీనత్వంబున నెందుఁబోయెదరొయీ ♦ దీనంబునో హక్కుచే
నేనే యిందరి కిన్నికష్టముల కెఁజేమూల మామంగదా.

క. సురవైరి తపంబు ధరిం

ప రవంతయునైన దాన ♦ భాదించెడి నా

సురనాధత్వము జెడఁగా

సురమునులకు మాకు నిల్వ ♦ జోశుదియొ కదా. 64

వ. దీనవదనమున నాయక మదిఁ జిన్నబుచ్చుకొని. 65

ఉ. అందర లోకమోహితగుఁబాన్విత వీనిని గొరవించి న

న్నందరి ముందు దేవవిభుఁడాత్మ ముదంబున బంపినట్టియా

నందము వస్తుఁజేసె విధిఁనాదగుజన్మ వృథా యమానఃపం

బంది మృతింపకుండ మనఁబూయెను రోగము లేని వేదనకా.

క. ఇటుఁబ్రత్యహ యోచనలం

బటుతరముగ గొలఁదినాల్గు ♦ వనితామణి య

చ్చట జానుమండల మహేనా

దృట తపముంజెరుపఁగాక ♦ తల్లడ పడుచుకా. 67

క. వెలవెలఁ బారెడు మోమున

వెలచేడియ యింద్రుకడకు ♦ వెడలెను యత్నం

బిల ఫలియింపక చనువా

రల కూర్వగతులు లభింప ♦ రావుతలంపకా. 68

క. వేలుపుసానియ కాపున

వేలుపులంగాంచనేగ ♦ వేడబ మెటులా

నోలిక స్వస్థానమునకుఁ

జాలుగఁజనఁదప్పదెంత ♦ సాహసియైనకా. 69

... ఊర్వశి యింద్రుకడకుఁబు. ...

సీ. సాధమం డలముల ♦ జానొందు నమరావ

తీ పురి వెనఁజేరి ♦ దేవవేశ్య

తస్మాద్య రత్నసం ♦ తణిచేత భాసిల్లు

నమరాధి నాథు సౌ ♦ ధాంతరమున

దేవతా సేవ్యమై ♦ దివ్యరత్న శుభాధ్య

సింహావీరమున శ ♦ చీ విభంజు

దిక్పతుల్ కొలువంగ ♦ దివ్యర్షి గణపతి

వృత సనా నాగ్రీక్షుండు ♦ వెలయు చున్న

తే. గాంచి యభివృత్తిచియు సిగ్గు ♦ కన్నగప్ప

చైవవిధమున కాత్మీయం ♦ తాప మంద

గార్యసఫలత గానట్టి ♦ కారతరమున

దైవవిభుతోడ నిట్లనె ♦ దలనవాల్చి

70

తే. తత్తిపోసిప్పు మొనరింపం ♦ నరముగాని

దానననుచు మీ మోలసి ♦ దాన నగుచు

విన్నపింపంగ మోచు గా ♦ దెన్న ననియె

నీశ్వరాజ్ఞలేని పనులె ♦ దేనికావు

71

తే. తామరస నేత్రిలిండ్ల బం ♦ దాని మునుల

టంట నేటికి నమ్మయ్యె ♦ నన్ని కాల

ములొక గతి నడునవు దేవ! ♦ పూజ్యచరిత!

పాక శాసని! యిది నేమి ♦ పలుక వలయు.

72

మ. పనబాత్మప్రభుఁడొరికిం గని భయభ్రాతిం బడుంగె తైమా

ఘన సంగీత నటద్విలాసములటం గార్యంబు లేదయ్యె నా

తనితో నంజినగాంచు వారలక దేధర్మంబు బ్రాపించు నే

మనెనన్ వాసన! యుష్మ దిష్టముగఁజేయన్ వచ్చు నిశ్చిం

క. తనవంశ ఘనతచెడిపో

[త్రగన్

పును నూనవిహీన మౌను ♦ పూర్వుల మర్యాద
దనశించును కడు నీచం

బనిపించును పరులసేవ ♦ లనిశము ధరణిఁ.

74

క. పనిచినపని కాకున్నను

జననాథుని దండనంబు ♦ శత్రుత్వంబుఁ

దనరించు సేవనలచే

జనుఁడు త్తమగతికిఁదప్పు ♦ సత్యము ధరణిఁ.

75

ప. ఇంకగొన్ని యచ్చటి విశేషంబుల నక్కాణించెద సావధానముగ వినుఁడు.

76

సీ. చిలుక పల్కుల కర్థ ♦ ములు లేనికతమున

మదికెక్కవట జాను ♦ మండలునకు

బవనరోధత సీత ♦ పవనుని చర్యలు

మదికెక్కవట జాను ♦ మండలునకు

బ్రొగిన నాదవిసోద ♦ ఐశత మా గీతంబు

మదికెక్కదట జాను ♦ మండలునకు

పని దా జరించుట ♦ పనితల తెగులన్న

మదికెక్కదట జాను ♦ మండలునకు.

77

తే. సతగుండగుటచే సత్యము ♦ క్షాద నెఱుంగ

ననియు సతిని పజ్జను జేర ♦ ననుటఁగాంచ

సతిను మైత్రీ దూరంబుగ ♦ నడవిబట్ట

మహిని మదికెక్కదట జాను ♦ మండలునకు.

78

చ. అనవిని యూర్వశీ పచనంబుతయు శక్రఁడుజేయు కార్యమే
మని కడువిస్మయవృద్ధుల ♦ నన్నిదెసల్ పరికించి జేరతా

గణములఁగాంచి బీతు వడిఁకాలము బుచ్చఁగమూఁడు బం
తులున్

వసజభవుండు వ్రాసెఁదినుఁనంకిటమిందక కుందికుందియున్

ఆ. మూఁడు నాళ్లకొక్క • ముని తపోభీతిచే

గిరుల గుహలదరులఁ • దిరుగుటనిన

నింద్రపదవి కేమి • యింపు వాటిల్లునో

తెలియఁజాల నైతిఁ • దీనిగాను 80

వ. విని యింద్రుండు బెండునడిన మనంబున సూర్యశిల గాంచి
యిట్లనియె.

క. వెలఁదీ! నీచేఁ గాని

నులు నాకలవియగునా? విఁచూతన గీతం

బులచేఁ బ్రపంచ వృత్తుల

కిలువుం గాకున్న నింక • గతు లెట్లొక్కొ. 82

క. ఇఁక జానమండలాఖ్యుని

సుకరంబుగ గెల్పుటెట్ల? • సురనాథతయుం

బ్రీఁటితగతి నిల్చెడు నె

ట్లొక రోగము లేనివెలెల • నుడువఁగ వలసెన్ 82

క. ఇఁక సరవిందాలయఁదే

నికరంబుగ నాపదలను • నిల్పఁగ నితరుల్

నికిలంబు నందువారలె

యకలఁకతి నెంచ నంచు • ననుకొని యతఁడుకొ. 84

క. జేజే వెలవెలఁదిని వెనె

జేజేయెకివొడు బంపి • చెచ్చెర నలును

వేజేకఁ జనుచు నిట్లని

రాజు దలఁచె శమభీతి ♦ రాజులు కలనన్.

85

చ. అప్పురమేష్టి యలవిగాదన నార్త శరణ్యుండగు శంకరు
నండఁ జేరి సర్వంబు విన్నవించెన నని వేలుపుల నెల్లరా
వించి మంత్రీసహతుండై యతి ప్రయత్నంబున బయనం
బొనరింప నెంచె నందఁ.

86

—: దేశము బ్రహ్మకడ కరుగట. :—

తే. అవల నారదుం డతిని వృ ♦ త్తొంతి మెల్ల

వినఁగ గొఱూహలం బంచు ♦ విన్నవించ

విస్తరింపంగ మొదలిడఁ ♦ బ్రీతి వెలయు

నలున విసవిన రుచులు మి ♦ క్కలి జనింప.

87

తే. విను మనుత్తమ వృత్తాంత ♦ మనఘచరిత!

వినుతె రాజర్షి చంద్రమ! ♦ గనుజ నరుడే

తండు శ్రీమంతుఁ డొనరించె ♦ దవము దుష్కు

రముగ లోక సంతాప క ♦ రమ్మ గాఁగ.

88

మత్త. నూరునర్షము లింపుమీరఁగ ♦ నూత్ని తేజములెల్లడన్

మేరమీరియు వెల్లిలోకము ♦ మేలుదప్పి తపింపఁగన్

నీరజాసన నీరజేక్షణ ♦ నీరజారి ధరాది దే

వారి రూపముగా నొనర్చె న ♦ సంత మా తప మింద్రన్.

మ. అరవిందాసను నెంచిచేసిన తపఁబాగుఁగి సిద్ధింప ని

ద్ధర దైత్యేంద్రునిబహ్మరంధ్రగతిపోదావానలం బుర్హ్వభా
నురుచుల్ దిక్కులనావరించె సురలానూత్నప్రతాపాగ్నికిం

బరిభూతాత్ములు నై భయంపడి రెటో ♦ పర్యెత్త యో
చించుచుకా. 90

మ. వనధుల్ శోషితై యగ్గజవ్రజము చేపంధూలై సప్తాదుర్ముం
గన థాత్తీరుహముల్ చలించినవినఁజిత్రింబులుకొరాలెఁ జె
తనముల్ దప్పినచందమైభువనముల్ త్రొనంబుగానూఁగెడికొ
జనసామాన్యులు భీతిజెంది రినుఁటాశ్చిర్యంబె మానీశ్వరా!

స. యక్ష రాక్షస వీరులు దవో నిష్టా గరిష్ఠులగు మునీశ్వ
రులు భయభ్రాంతులై యతివ్రయత్నంబున సప్తయగు
బ్రహ్మను శరణంబు వేరి పార్థివఁడొడంగె. 92

ఉ. నీవలనకొనుఖవ్రజముఁ నిర్మలతకొ భుజయించుచుండి రీ
దేవతలెల్ల నిష్పటికేఁ ♦ దీరెను మా రెను దేవభావముల్
భావిత దంపఁ నుఖ నివాసము మానె నింకేమి చెప్పునో
దేవపితామహా! ఎనువఁతీ సుఖదాయక! స్పృష్టికారణ!

తే. జానుమండల నామక ♦ దానవుండు
మేరుగిరి శిఖరని మహా ♦ ధూరతపముఁ
తేయుచున్నాఁడు మానన్నె ♦ చెఱుటలాయె
దైత్యతపములు బుధభీతి ♦ దాయకములు. 94

తే. జానుమండలుని తపంబు ♦ స్వాంతమందు
దలచి యిఘ్నంబు నొనరింప ♦ వలయు సుమ్ము
దేవతాళికి సాఖ్యంబు ♦ దేజ మొప్పుఁ
జేయవలసిన గౌర్యతల్ ♦ జెలగు సుమ్ము. 95

స. ఓ మహానుభావా! తత్తపో దవానల దారుణంబునకుఁ
రాశోజాలక నీపాద పంకజ యుగంబు శరణంబు వేడినా

రము. కాన నాభయంబుఁ దీర్చి శాంతిఁ గూర్చు శక్తి
మీక కాక యన్యలకుఁ దనరదు. సర్వ సమభావంబున
మాఁకై ప్రియంబున నింత దాఁక భవత్కరుణ మోడచి
యున్నదని యెంచినారము. వాని బాధఁదీర్చుటకర్తవ్యము
మ. మమరక్షింపుము నీవకారణము నీమంబాప్తి లోకత్రియ
ప్రముదంబీయఁగ నీవలేని త్యాగముఁ రాజిల్ల దెందేని యీ
యమర ద్విట్కతపోనివానల మహానరంబు శాంతింపఁ జే
యములోకేశ! మహామతీ! సురసుభోః శ్రీగైక మాప్రవతా
మ. అని విజ్ఞాపన మాచరించి సురలూ స్యంబుల్ ధర్మవా
ల్చియుఁ

ననజాతోద్భవుమౌలమకానముగని ల్పంజూచి వారికవిహ
రణఁ గావించియు మెల్లమెల్లన ననెక ధరాటివజ్రాతుండు బ్రే
మనుష్మద్వాక్యములకా సుధారసముజంఘ్రిక హర్షముబోసిం
సీ. భయమందవలదు దేవతలార! యో మహా గంగఁ

భాగులారి! నకల ధాగులార!

జానుమండలు తప ధ్యాంతిఁ గావించెద

నని చెప్పి వారితో ధన విరించి

సుర పర్వతంబున కరుదేరి సురవైరి

జానుమండలుఁ తప శ్వక్తియుక్తు

నరసి యాచ్ఛాదించి యాతని బ్రహ్మరం

ధ్రువలంబుఁ దచ్చాంతిఁ దగ నొనర్చి

తే. నంత రాక్షస వీరుండు నాత్మఁ జెలిసి

తపము నిర్వర్తి గావించి తనదు కనులఁ

- దెఱచి దేవాధి నాధుని ♦ దేటి చూచి
యభిసరింపంగ మొదలిడ ♦ నమితభక్తి. 99
- తే. లోకనాధుఁ బితామహు ♦ లోక సంద్భు
బ్రస్తుతించియు సూరక ♦ ననజజాతు
మ్రోల నిలచెను రాక్షస ♦ ముఖ్యుడంచ
గనంగ నిశ్చ లాత్ముల కెద్ది ♦ కష్టతరము. 100
- బ్రహ్మ జానుమండలునను పగము తిచ్చుట.
తే. అతని వాక్యంబుల విరించి ♦ యాలకించి
కృపను రాక్షసు నీక్షించి ♦ యిటులఁ బలికె
మంగళ కరోక్షులను మంద ♦ మంద గతుల
విభుడు ప్రేమించినఁ ♦ గాని దున్నె. 101
- క. సంతుష్టుడ నైతిని వి
ప్రాంతిని బొందుము ముసెన్ర! ♦ నీస్వాంతిముసం
చెంతేని గోర్క యుండిన
సంతసమున దీర్పఁగాఁ బ్ర ♦ సన్నుడ నైతిన్. 102
- తే. అమిత సౌభాగ్య కారణం ♦ తై నదాని
శుభకరంబైనదాని నీ ♦ యభిమతియుగ
నిచ్చుచున్నాడ నన ధాత; ♦ మెచ్చవినుచు
జానుమండలుఁ డీరీతి ♦ సరవిఁ బలికె. 103
- క. నాయుండుఁ బ్రీతి గలిగిన
నాయొనరించిన తపంబు ♦ నన్ ముద మీపుం
బాయక నుందున వినుము మ
దీయ శుభప్రాప్తి మూల ♦ దిన్య వరంబుల్. 104

వ. దేవ దానవ గంధర్వాదులచే నవధ్యుండ నగునటుల బ్రసా
దింపుమని కరకమలముకుళిత నమస్కారంబుఁ గావించి
ప్రార్థించిన.

105

తే. అజుడఁ శ్రీమఁతుఁ డామాట ♦ నాదరించి

సేవు గోరిన వరముల ♦ సేయజ్జీవు

ముగ నొసఁగినాడ ననియె న ♦ మోక్ష మొదవ

వరము లిడకేమి? నఁతుష్టి ♦ వరము నెడల.

106

ప. జానుమండల యాతు ధానేశ్వరున కిష్టాంబు లిచ్చి చేవ
దేవుండగు పితామహుండు దేవతాసహితుండయి చనియె
నంత.

సీ. ఆవరంబులఁ బొంది ♦ యసురాధి నాధుండు

సంతుష్ట హృదయుడై ♦ సద్రవతాన

సానంబు గావించి ♦ జానుమండల యెది

స్వీయాప్త రాక్షస ♦ విలెతితోడఁ

బర్వతోపమ తను ♦ న్నాదలు నగు సర్వ

పితౌశన సమూహా ♦ విహితుఁ డగుదు

నరరత్న చిత్రిత ♦ స్వర్ణ స్రవణాల

సౌధరాజముఁ గట్టి ♦ చక్కఁగాను

తే. దివ్య మందిర శోభిత ♦ దివ్యపురముఁ

జేరి చిరవాసమును జేసెఁ ♦ జిత్ర మలర

జానుమండల దానవ ♦ చక్కనిర్మి

మదిఁ జెలంగ నానంద స ♦ న్నానములను.

107

ప. అంత సుమనస్కుండు నక్షరాదు సేక్షించి సంతోషాఁ యు

లాసి యగు నారాక్షసుండు తరువాత నేమేమి యొనర్చె
ననిన నయ్యతీంద్రుండు రాజర్షిసత్తము నీక్షించి యిట్లనె.
నా యాతుధానుని బాధలంతవర కీలాటివని చెప్ప నలవి
కాదు. సర్వదేవతా మునిసంఘంబులు లోకంబులు లోకే
శులు దల్లడల్లుచున్నారు లాతని చర్య లేతాదృశంబులు.

సీ. నిగదింతు రాజర్షి! ♦ నియతితో విను తద్దు
రాత్ముని వృత్తాంత ♦ మంత కిధగ
బ్రహ్మచే వరములు ♦ బ్రాప్తింపబడివాడు
యద్ధ గుర్మకుడౌచు నుధృతాప్తి
సమితి విధిలచేత ♦ నలరారు దిక్పాల
కుల గెల్చి నాకవా ♦ సుల జయించి
తీర్చివేళు నొకించి ♦ తీర్చినంబు నురుశక్తి
నాకిమించి తీర్చిన ♦ వార్తికగాడు

తే. నగుచు జరియించు నటలున్న ♦ సమితి విధుడు
దేవతానతి స్వస్థులై ♦ దైవజగతి
నందురేననున? బ్రహ్మ ♦ మొగిదగినట
నాగరక్షోభ నల్లాడ ♦ సాగె జగము

110

తే. ఋషులు సిద్ధసంఘము నిన్వ ♦ నెదురొడ
లేక చనిరి గంధర్వాది ♦ నాకి వితతి
సత్వహీనులై చింతిత ♦ స్వాంతములను
బరుగు వారరి యక్షకి ♦ పురులు గూడ.

111

— దేవత బ్రహ్మను బ్రాశ్నించుట. —

స. ఏమిజనిననాడును బ్రహ్మశక్తిగాంచి బ్రహ్మవిద్యా మార్గ

భేదంబుల బ్రహ్మను జెందినట్లు విరించి యడుగుదమ్ముల
కెఱిగి నుతింప నాగిరిట్లు. 112

తే. లోకనాథ! సమోఽస్తుతే ♦ లోకవినుత!

సృష్టిరక్షణ లయకార్య ♦ చిత్రచరిత!

లోకపితరుడవీన య ♦ స్తోత్ర తేజ!

యథవ! భక్తార్తి భంజన! ♦ యాత్మరూప! 113

తే. త్వత్ప్రసాదత భూతముల్ ♦ బ్రతికు జగతి

వరద! నీకృప బొందిన ♦ వరమదంబు

దైత్యులకు; మాకు నిత్యసం ♦ తాప కరము

మీకు గారడి విద్య యీ ♦ లోకమెల్ల. 114

క. ఇల మీరొసంగిన సువరం

బుల గర్వము చేత నొక్క ♦ పుణ్య జనము మ

మ్ములనుడికింపగఁబూనెను

దలదాచుకొనంగలేక ♦ తరలితిమిటులక. 115

మ. బలసంపన్నుల నీజగత్ప్రియములక ♦ బాధించు చున్నాడుము

మ్ములనిర్జించె దిగీశులం గెలిచియేపుకమీర నాయాయభూ

ముల నెంతేవడి నా క్రమించిసురసంపూజ్యైక నాకంబునం

గలితారూఢి వసించుచుండె సురలోకస్వామితానేయనా

డత్సహ. నానిచెంత నిల్వమాకుభయము బుట్టి యాత్ములక

దాన వేళు బాధమెండు ♦ దవీలి మీపదాబ్జముల్

మానసంబులందు నెంచి ♦ మరుగుజొచ్చ వచ్చియుక

మానుగా నుతింతుమయ్య ♦ మనవిగొంతుఁబోవవే. 117

క. నరదులు దేవత లైనను

- ధర వారికె నిల్వనీడఁ ♦ దనరిని యపుడుం
వరదుండు బ్రహ్మయని తి
చ్చురిణ్ణాబ్జము గొల్వనుదుర్తి ♦ దై చగణంబుల్ 118
- క. మా యేలిక! మా భయముం
బాయగనొనరించి మమ్ము ♦ స్వనికేతము లం
దీయెడ నిలువందగు నిట
మాయెడగరుణించి దైవ ♦ మాయారిహితా! 119
- క. అని నతియించిన గమలా
ననుమంజేబెలఁగాంచి ♦ సత్త్వం ననె ని
ట్లని గంభీరముగా భీ
తిని దొలఁగఁబుల్కు ♦ తీరగు నిదియున్. 120
- క. సురలార! మీరలెల్లగు
బరమాప్తమటాను ననుడి ♦ భయముఁదొలఁగుమీ
కురుసఖములు బ్రోవ్తించును
బరితాపము మానుండికి ♦ భవ్యులు మీరల్. 121
- క. ఘనజాను మండలాసురు
హననము నందించు కార్య ♦ మన్యులదని యే
ననవలసె సశక్తుడం
చన రొరులదియనుచు విడువ ♦ నార్యులు ధవళిన్. 122
- క. మనము జనార్దను పాలికిఁ
జనియుం బ్రార్థితి మతఁడు ♦ శత్రువ్రజన్
ననవారుడేకడ? యిఁకభీ
తిని బొందగనేల బఁగులు ♦ దేరుడ మటకున్. 123

క. హరి యీ వెతిలన్ని వెనక
హరియింనును సర్వపాత ♦ కావళి నిలహా
హరియింను వానికి సుర
పిరోధిని వధించు టొక్క ♦ పెద్దయె తలచెన్. 124

—:: బ్రహ్మాదులు వైకుంఠమున కరుగుట. ::—

క. అనవిసి సుర లెల్లరు నా
వనజాలయుగ్రూడి వేగ ♦ వైకుంఠము నొ
య్యన జేరెర లక్ష్మీకాం
తుని గాంచి నుతింప వెతిల ♦ దోలమటంచున్. 125

శే. అమరు లెల్లరు మరముర ♦ యీ మురారి
సభి నుజించియు వినుడు మా ♦ యీవడలకు
మేర లేకున్న దిడకడు ♦ మీయె మిగిలె
ఘోరికృష్ణమాల హరియింను ♦ మీర మాకు. 126

క. వెతిలను గడంబెట్టంగ
సతితి నునియు నీయె ♦ శుభము జనియించెను నం
వతుల నుగ్రయతి నుండంగ
మతిమంతులు మీర యునరె ♦ మహానీయులిలన్. 127

స. జానుమండల గజాసుర నామక గాక్షసుల బొధి మెట్టెన
నందు జానుమండ లాసురు బొధిలింతి తనరావు కాన.

శే. వాని వధియించు మార్గంబు ♦ నాన కేము
వచ్చినారము వైకుంఠ ♦ వాస! జాను
మండలు వధింప మీర న ♦ మధు లెందు
న సుర వధ మీకు సామాన్య ♦ మగును గాడె. 128

క. అనవిని కమలాక్షుఁడు సుర

గణముని నీక్షించి పలికె ♦ కరుణార్ద్రమనం

బున నేచే నెదియగునొ నారె

కనికరమున జేయవలయు ♦ గాదె తలంపక.

130

క. శ్రీ మన్నారాయణుఁడు

బ్రేమను గమలాసను గని ♦ విశ్వాసముతో

నీమాదిరి భాషించెను

నీమముతో వినమలంచు ♦ నిశ్చల బుద్ధిక.

131

చ. స్వయంభువుండు బుండకీ కాక్షు వాక్యంబు నాలించి

దెలుపు మన

సురలతో విష్ణువు శంకరుకడను జనుట.

వా. అరవిందోద్భవ! తద్భయంబుజన నాహస్తీంద్రచక్రాంబుం

జరయక యోచనజేయ వానివృత్తి లిష్ట బాష్పగా

ఎచ్చు నా

పురసంహరింకఁగించ నందరమునేపుణమిరి బోవచ్చునం

చరహిక దెల్పెననల్పసంతసమటక నూచింపనొక్తుమ్మికిక.

తే. అనుచు వారలతోడత ♦ నతిరయంబ

లేచి పయనమై హరిణ భారిన గనంగఁ

బోయెదను జేయ కునికియు ♦ సాయమిచ్చి

వచ్చువారలకీర్తి సత్పాత్ర మవని.

134

క. కైలాసంబున బ్రమధులు

నాలాయముఁ గొల్చుచుండ ♦ భద్రదాసన మం

దోలి గిరిజాయుతుడై

- బా లేందుధరుండు గొల్వొ ♦ వసించు నెడకా. 135
- తే. కాంచి యభవు నీశాను శ్రీ ♦ కంఠ భూతి
విభుని ద్రిపుర సంహారుని ♦ విభుకిరీటు
గిరిజ వామాంకమున బ్రేమ ♦ సురుచిరాస్తి
నందు శివుని నతించిరి ♦ దండి నిలుల. 136
- ఉ. ఆ విధి దేవదేవు ద్రిపు ♦ రాంతకు నీశ్వరు నీలకంఠునికా
భావములకా భజింప సురపంక్తులు విష్ణు విరించి యుక్తులై
దేవ! భుజంగ భూషణ! సుధీరసముద్య దనంత సౌఖ్య నం
భావితసూప! శంకర! శుభస్కర! నందనమయ్య! యీశ్వరా!
వ. దేవతా సమూహము లావడుపున వినయాన్వితులై పర
శివుండగు బ్రహ్మ కుండపతి నిట్లంచు వేరువేరనతింప నమ
కట్టి రందు భారతీ నాథుం డిట్లనియె. 138
- తే. దేవదేవ! నమస్తైస్తు ♦ దివ్యపురుష!
భక్తవత్సల! శంకర! ♦ సార్వభౌమ!
లోకనాయక! గుణగణా ♦ లోలరహిత!
రాక్షసాంతక! నందనం ♦ బక్షయాత్మ!
139
- క. పందే వందారు జనా
నందా! బృందారక భువ ♦ న శుభస్కర! శ్రీ
సందీప తురగ! శంకర!
పందే భక్తార్తి హరణ ♦ పందే శంభూ! 140
- క. అనఘా! యీ యాపదలం
బనిగొని హరియింప వేడ ♦ వచ్చితి మ్మాడై
త్యుని బరిమాల్పు మహేశా!

- జననుత పాదాబ్జముగళే • సన్నత చరితా! 141
- న. అంత వృషీకేశుం డిట్లని వినుతించె. 142
- క. త్రిపురాంతక! పాపాంతక!
- జపనీయజనాంతరంగ • జహ్నుసుతా గౌ
- శీ పరిభూషితదేహ!
- యపహృతి జనలోక తాప • హరిహరరూపా! 143
- క. శంకర! భవనా శంకర!
- పంకిజ భవ విష్ణుదేవ • భవ్యార్చిత! యీ
- సంకటము వాపి సేమము
- భౌంకంబుగ గూర్చవలయు • మునిజన వినుతా! 144
- మ. భవ! కాలాంతక! సుప్తపాగరినుచే భాగ్యంబు చేకూరద
- దృవగర్వంబునసిక్కి బోమొత్తేద • శత్త్వంబున్న నేమయ్యెవా
- స్తవభక్తకో భజియింపనచ్చిలేమిమీ • సద్రూపమిక్షింపిమీ
- యవినా భావకృపా కటాక్షమ మరణ • మూచింతుమయ్యా
- విభూ! 145
- మ. అమరుల్ సిద్ధులు యక్షకెన్నరులుసా • ధ్యాచిత్యగంధర్వలో
- కములుకనాగులు బద్ధసంభవులు నా • కిన్వామి మౌనిశ్వ
- రుల్
- బ్రహ్మచంబోష్పంగ నేదయాలనము మా • పైజిందనిష్ఠులను
- మముతో భక్తులనేలువాడవను ప్రే • మంగొంచి యున్నా
- రిటా. 146

—:: ఇంద్రియములకును ప్రాప్తియగుట ::—

వ. అంత సునాశీరుండు కిరకిమలంబులు ముకుళించి యుంచితె

భక్తి ప్రపంచీకృతంబగునటుల స్తోత్రంబుఁ గావింపదొడఁగె
తే. వ్యోమకేశ! ననుస్తేస్తు ♦ యోగివిసత!

వారణా సురసంహర! ♦ భక్తపోష!

హర కంకణాహీ విభాన! ♦ యఖిల భూత

మంగళ ప్రద! శ్రీసర్వ ♦ మంగళేశ!

148

చ. దినదినభీతి జీవనము ♦ దీనత గాక్షసులెల్ల యోగులై
పనివిడి వారదోలుటయు ♦ వార భయంబున గాననంబులక
ననితయు నేను దేవతలు ♦ వాసమొనర్చుట నిత్య కృత్య ము
య్యెనె యని మీపదాబ్జ శరణార్థుల మ్రోతిను నేటికీశ్వరా!

ఉ. రాజు భాకిరీట! యహి ♦ రాజనిరాజిత యజ్ఞసూత్రి! యి
రాజు రిపుస్త్రిభీతిఁబడి ♦ రాజన్త నీనని నీపదాబ్జముల్
రాజులీల వేడెనను ♦ రాశివిభంజన! మాగృహంబులం
దోజనసింహజేయునని ♦ యుకానుతి మంత్రము వేదసూక్తులక.

నీ. ననకాక్షుభీతిచే ♦ తనురక్షణార్థమై

యెన్ని కానలనుటం ♦ గొన్ని నాళ్లు

హేమ కసిపు ధాటి ♦ కేగఁజాలక కొండ

గుట్టల పాలుగా ♦ గొన్ని నాళ్లు

బలిచక్రినర్చనం ♦ బారదోలఁగ సుర

కోటికోటి బరువెత్తి ♦ కొన్ని నాళ్లు

సామాన్య దనుజ గా ♦ జన వృత్తినెత్తివై

గుండుబెట్టిన యల్లు ♦ గొన్ని నాళ్లు.

తే. కాల యాత్ర గడువఁ ♦ గంజగర్భుఁడు నాకు
వ్రాసినాడు మూఁడు ♦ బంతుల నిడి

తద్భయమ్మవాపు ♦ ధర్మదీక్షకు లంను

మిమ్ముజేనాడ ♦ మెలుగోరి.

151

మ. అనఘా! యిప్పుడుజానుమండలుడు నీయబ్బతనంజాతుడి

చ్చిన యోగంబున మమ్ము లోకముల నాశీభూతిమిలో జే

యఁచొ

చ్చెను లోకేశులకుండ రాములయివాసిందూలి ప్రాణాభితో

జనినారిప్పును వారిమమ్ములను రక్షంజేయు మంబాపతీ. 152

క. దుష్టులకు నరములిచ్చిన

శిష్టుల సురనాథు పాళి ♦ జెడఁజూచెద రీ

కిష్టము విధితో మీతో

సృష్టి మొదల నుండివమ్ము ♦ నేచును గాడే.

153

మ. కరుణా భూషణ! నేమదండలచిరక్షం జేయసానూన్యతీ

సురులు భీతిలనేల? నాకు వెతలేనూటిం బ్రవాదించు? నీ

శ్వం! లోకానన! దిక్కు నీవయని పంబ్రొక్కంతు మత్త్యంతమీ

యరినాశంకర మానుగాడె భవదీయంబైన భక్తిక్రియన్

న. అంత సిద్ధ నాధ్యయక్ష కిన్నెర కంపుగుష గంధార్వాదు

లనేకవిధంబుల నిటలాత్మబ్రోర్థించి నాపార్వతీనాథుండు

వారిలనందరిఁబ్రసన్నహృదయంబున మీభయంబు వాయు

నని నారించి.

155

క. ఆరవిందాలయ సహితా

మర దిగ్విభుకంక్తిగాంచి ♦ మరెమర శ్రీశం

కరుణిల్లనె గంభీర మ

ధుర వాక్కులబ్రీతి యెదల ♦ దోడంగ నపుష్క. 156

ఉ. ఎందుకుభీతి మీకు? మిము నెవ్వరు భీతిలఁ జేసినారు? మి
రంద హాకేశరిఁ వెలలఁనందఁగఁ గారణ మేమి? తెల్పుఁడీ
యందరుగాంచుచుండభవఁదార్తివిధాయకుఁడేఖలుండొ నే
మ్రందఁగఁజేతు వానిఁవివరంబుగ నామది కెక్కఁజేయుఁడీ.

క. అని వ్యోమకేశుఁడొదర

మున ననఁగ జనార్దనాది • ముఖ్యామరు లి

పున బల్కిరి భక్తిని మిం

చినయది లేదెన్నికడలఁ • జేరిగణింపఁ.

158

సీ. నీ కృపాదృష్టిచే • నిఖిల పాపములు న

శింప మాకు భయంబు • జెందు తెట్లు

నీపదాబ్జరజంబె • నిర్మలాత్ములఁ జేసె

బరభీతి జనియించు • వరుస యెట్లు

నీకథా భజనచే • నీక సౌఖ్యము లీయ

సుఖము లేదని వెనఁ • జూపుతెట్లు

నీయవరభక్తి • నియతి దాప్త్రయం

బులు బోవ దిన యై • నిలచు తెట్లు

శే. చ్వంద్వ రహితమై యానంద • భరితి మగుచు

భువన రిక్షణ శక్తి నం • పూజ్య మగుచు

మోప నభయ మీనన్మ నా • మోము పోగు

శేజునిన భయాంధ తమము • దిగుతెట్లు.

159

ఉ. వినును భీతిలేనియెడ • నందరు నచ్చుటగాదు కాని యో

మానితయాప! దానపులు • మామెడ నీనునసుంబ యెప్పుడు

గానవె జూస మండలుఁ డిఖండలేపం బొసరింది నామ దే

వా! నలువక్షగుడించి యతిభక్తిని దాన విరించి మెచ్చియున్
చ. వరములనిచ్చెనయ్యవి యభంగకళాన్నితచూల్ మహామతీ!
పురహర! నాటల గోలె సుర • ముఖ్యుల దిక్పతులన్
మహా వ్యధన్

గరపుచు నుండెనీకొలదికార్యము సీక్తప నౌనటంచు నెం
చి రయమవచ్చినార మిదెచ్చిత్తములందలి కోర్కె శంకరా.
తే. ఇంద్ర పదమెష్టా గొని సౌఖ్య • మెనయ నుండె
దాన సురలెల్ల బాపి యా • జానుమండ
లాసురు భయంబుచే నెందు • నైన బ్రతుక
వచ్చునని యేగినారలు • వాస్తవముగ.
162

చ. వారలె వీరలు మీ పద
నీరేజములంటి మొక్క • నిఖిల భయంబుల్
దీరు నటంచని వచ్చిరి
గౌరీకుచకుం కుమాంక • ఘనతర వత్సా!
163

వా. భయవిభ్రాంతులమైనమమ్ములను దేవా! రక్ష సేయంగమీ
దయకుం బాత్రులమంచునచ్చితిమిమీఁదన్ మేలువాటిల్లగా
నయభక్తిభజించుచుంటిమిదెనానాభూతభావాత్మకా
జయలోకేశ్వర! పార్వతీరమణ! యీశాచంద్రచూడామణి!
చ. అన విని మందహాసముననా త్రిపురాంతకు డిట్లు బల్కెఁడీ
యనివచనంబులంగడుదయాన్నితుండైభయమందబోకుడిం
కనుసులార! నేకొలదికాలమునన్ వధియితు వాని మీ
కనుపమసౌఖ్యమీయఁగలనప్పుడటంచువచించె నెంతయున్
తే. అవల దేవతలందరు • శివుని వాక్య

మూలను నవ్వి యేగిరి కృపా ♦ కలితులైన
వార లేనాటికైన న ♦ వార్య శుభముఁ
గూర్తు రాప్తత మదినెంచి ♦ కోరినట్లు.
అ శ్వా సాం త ము.

166

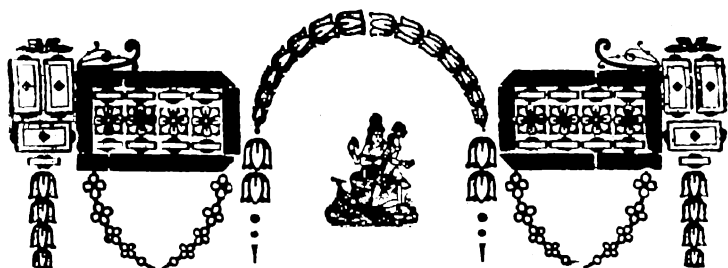
క. సుర వర మునిరక్షుక! భా
సుర చరణాబ్జ యుగళ! పరి ♦ శుద్ధాశ్మ కళా
కర! గిరిజాగంగా కుచ

పరిభాసిత కుంకుమాంక ♦ వక్షా! వగదా!
మాలినీ. గిరి శిఖరి నివాసా ♦ కేవలానంద భాసా!
నిరుపమ కరుణా లో ♦ కప్రతా నూన మానా!
నిరతి శయనిలాసా ♦ నిర్మలాశ్చ ప్రభాసా!
పరిభుజగ సుసూత్రా! ♦ భస్మ రుద్రాక్ష గాత్రా!
గ ద్య.

167

168

ఇది శ్రీ మదాంధ్రాధ్యాత్మ రామాయణాది
గంధప్రణేతయగు వేలమూరి జాన
కీరామ ప్రణీతంబగు బ్రహ్మం
డ పురాణాంతర్గత వర్ణవైభవ
ఖండంబున బ్రహ్మనారద సం
వాదంబును ముక్తగీతచరిత్రం
బను నాంధ్రమాక్తికపు
రాణము ద్వితీయా
శ్వాసము.

శ్రీ మాక్తిక పురాణము.

స్వతీయాశ్వాసము.

క. శ్రీ రామాస్థిత హృదయా!

నారాగమ వేదవేద్య • చంద్ర కలాపా!

గౌరీ వామ శరీరా!

చారుతర బ్రహ్మకుండ • సాధనివాసా! 1

ప. అక్కధకుండగు విరించిని గాంచి బ్రహ్మమానస పుత్రుం
డగు నారదుండు వచించె గౌతముఁడారీతి సుమనస్కుఁడో
నుడివిన నతఁడేమనె నందులకితఁడేమనె నన వనజగర్భుండు
గలహాశను నీక్షించి గౌతమ వాక్యంబుల వినుమని భాషిం
పఁదొడఁగె. 2

... గౌతమతో సుమనస్కుఁడయ్యెనుట. ...

తే. గౌతమర్షి! మహాభాగ! • కరుణ గలిగి

తెలియఁబలుకంగ వలయుని • శ్చలత సడుగు

విషయమునుమీరు మునివర్య! • ప్రీతిమెయిని

మునుల వాక్కులు కార్యసం • పూర్ణదములు. 3

- చి. వినిధినిశ్వరుండు దనఁ జేతు వధి చునొ యేమి చెప్పి యా
దేవతలందరం బనిచెఁదేని! యిదేమిది సంతయింబుగం
గావునగాతమా! వినునఁగావలెనెన్ సుమనస్సు వాక్యమల్
జేనగ వించు నిట్లనియెఁ జెచ్చెరి నవ్వుమ రాజచంద్రతోక
చ. వినుమిది నీముఖాంతర సప్తవీనచక్రతము శంకరుడు న
ద్దనుజ వధించు మార్గమునుఁదై వగణంబుల కెల్లఁదెల్పి పం
పెను ముదమందివారు చనుఁవేషకతోడఁతథాస్థులంచున్నీ
య నగరవాసులై రిదై యఁసంతర కృత్యము నాఁకింపుమా
చ. మునుసటి మాడ్చిదుఃఖములఁబొందుచు నిత్యముజెప్పలేని వే
దసల మనీశ యుక్తులయిఁదైత్య కృతవృధ నీకృపాదయం
బు నెదిరిచూచు చుండిరి సముజ్వలతేజఃయెత్తైన నింద్రబా
ధను గడముట్టఁజూడు ధర్మపై వహించిన గీర్తికార్యమూర్
జే. రాక్షసేంద్రుఁ మహాబలు • రణము నందు
సంహరించియు భువనముల్ • సౌఖ్యమందఁ
జేయుమని గౌతముఁడు బల్కు • జిత్రమలర
నినియు సుమనస్కుఁడీరీతి • వెలయఁబలికె. 7
- తే. కూర్మిఁడు గుటిలచిత్తుండు • ధీమండమిత
బలయుతుండు మాయావి య • వ్యాని మోల
నిలచి నఁగ్రామ మొసరించి • నెమ్మి జయము
నంద దుర్బలులకు నెట్టు • లబ్బు నయ్యు. 8
- చి. ధర నిర్విఘ్నత యాగము
పరిపూర్తిగ నెట్లగునని • భావమునందున్
నరపతి యోచించుచు ముని

శరణము బొంది యనెనిట్లు ♦ సద్భక్తినుతికా.

9

తే. సానుభూతిని మీకంటె ♦ సరవిజూపు

వారులే రిల మీవంటి ♦ వారి చరణ

సేన సర్వకార్యములు సం ♦ సిద్ధినందు

మునివలెనమ! తెగినయో ♦ చన విచింపు.

10

వ. అదియుం గాక.

11

క. అనఘా! సర్వా గమములు

దని వారెగ నేర్చినట్టి ♦ ధన్యాత్ములు మీ

రనుసమ శృప్త యాగము బూ

త్తిని జేయింపంగ వలయు ♦ దివ్యచరిత్రా!

12

క. అనుసమసన్నేరితిముక

విని గొతెమమాని పల్కె ♦ నీర్మిత్యాదర వా

క్కును మృదుగతి సుమనస్కుల

కును గృతిని బుద్ధియెందు ♦ గురురహ కాంచకా. 13

క. సుమనస్క! మహా ప్రాజ్ఞా!

ప్రముదింబున వినము ♦ హితము భాషించెన నీ

ముమాతొ ద్రుపురాంతకునర

పదములను భజియింపు మాత్మ ♦ ధైర్యం తెలియకా. 14

క. గిరిజా నాథు గిరీశుని

వరభక్తి భజించు మీపు ♦ వారణ చర్మా

బరుడోడక భక్తాననా

మరు దయ నీవాంఛదోర్పు ♦ న క్షీనాథా!

15

వ. శీఘ్రఫలదాయకుడీ శ్వసుండు నా మెటి గి సయమిం

దుగ్రిలా గంగాధను నాత్మార్చన పారాయణల నిలుపుకొని
నిరంతర భక్తిశ్రద్ధల భజించుచుఁ దపంబొనరించుచుదు
రుకావున. 16

మహాప్రగ్ధర. ఫలదుం దైవట్టి యీశుం • బరమ
సుగుణీవై • భక్తి పెంపొంద నిత్యో
జ్వల చిత్తస్థైర్య రీతిన్ • శమదమ

విఘ్నః • సత్యనిష్ఠః భజిషన్
ఫలమిచ్ఛన్ శంకదుండున్ • భవహరుఁడు
దయన్ • భవ్యశక్తిన్ బలంబున్
ఖల శత్రుకార్య రూప • క్రమసుగుణ

కథా • కాంక్ష ముర్విం జరింపన్. 17

తే. అతఁడె యాగంబు రక్షింప • నఖిల భువన
హితమొనర్పంగ నలయు నీ • వెంచి యాత్మ
యత్నమును జేయు ఫాలాక్షుం • డగు పురారె
యాప్తుఁడగును నీకేల భ • యంబు దీన. 18

క. అని గొతమముని భాషిం
చిన సుమనస్కముని పిభిండు • నిష్క్రప్తీతిన్
మునిబూజించి విధిన్ ముద
మెనయన్ మధుపర్కమాచి • సీద్యతిగాంగన్. 19

క. పలికెన్ గొతముఁ గాంచియు
విలసితగతి మీరలన్న • విధమున జేయు
గల మున్యభి హితము హితము

కలలోకములకు శుభంబు ♦ గలిగింపంగన్. 20

శ. ఈర్తితి సుమనస్క-పూజతుఁడైనై ♦ యింబొప్ప గంగాది నే
వారంభంబునసంయమిశ్వహిడుబోన్ వన్ గాజచంద్రుండు వి
స్తారా నందతి బొండరీకము సురేశ్వరస్త్రికై చేయంగా
గోరీనాథు భజింప నిచ్చవడ లోకభ్యాతి దీపింపంగన్. 21

తే. భార్యతో నూడ ధర్మ సం ♦ భరితుఁ డగుచు
మానిచంద్రుఁడు హిసుగిరి ♦ బూని చనియె
నందుఁగొలఁదియాశ్రమము వి ♦ భ్యాతిమీర
నాతటంబున గావించె ♦ నంద ముప్ప. 22

సుమనస్కుఁడు తప మొనర్చుట.

సీ. నానాగ వరలతా ♦ నననన ప్రతిధల
స్వీయతేజము నెల్లి ♦ విరియు చుంజ
నానాభగ వ్రాత ♦ ననరవస్థురీతిమై
భగిశుభ వ్రతల న ♦ ద్దరిమఁ జూప
సురనిమ్మ గాకేర్తి ♦ సుర న్దాసీయమై
విబుధ సంసేన్యమై ♦ నెలయుచుండ
హంస కారండ వా ♦ స్లోదమై పద్మ కన్దర
వారిభాసురమాదు ♦ నరలుచుండు

తే. వర నిరోధరంబులతోడ ♦ సరిస గతుల
సంయమిశ్వహిలు తపంబు ♦ నెలుపు చోటు
నందు సుమనస్కుఁడని తపం ♦ గాచరింపఁ
బూనె ఋషిచంఘ్ర సంవృత ♦ భూమి నపుడు. 23

ప. తరణియుత్తుఁడనై శుద్ధిచదమునా ♦ ధాతీతల బందు న

శ్వరు ధ్యానించుచు నిశ్చల వ్రతుడు నై ♦ పంచాగ్ని మ
 ధ్యంబునఁ
 గరిమన్నిల్చి తపం బొనర్చెను జగత్కల్యాణ కార్యక్రమం
 చరణుల్ ధీరులు ధాత్రి భూషణులు రాక్షత్యైర్వి కాముల్
 ఘనుల్. 24

ఆ. సర్వలోక సుఖద ♦ సత్తపం బొనరింపఁ
 బూనె సురలు మునులు ♦ మోద మోది
 వాని తపము వేగ ♦ కలియింప నాశీస్సు
 లిడుచుఁ గాంచుచుండి ♦ రంపు పిరార. 25

మ. తమకుఁ సౌఖ్యము లిచ్చువారిగు నెడన్ ♦ దైవాళు లె
 యో మును
 బమరందోడియియుంచురేయెడల నిత్యానూససాహాయక
 వ్వమతానిస్థితైయశంబుసుఖ సంపదోగభాగ్యంబులు
 సుమనస్తప్తగగూర్చుచుందురుక యన్ ♦ సౌ పాపధాత్రీస్థితా
 న. అంత నారముడు. 26

అ. ఆ పారణ్యగర్భ ♦ సత్త్వాదరంబున
 గాంచి యిట్లునలుక ♦ నొచ్చె నపుడు
 భక్తి పుర విసము ♦ భావ ము వెలుగున
 శంకఁ జెందె నిట్లు ♦ స్వాంతమునను. 28

క. పనిలేక యీతిఁ జెప్పుడు
 ననుబాధించు నని యెంచి ♦ నలునయు నన్నే
 మనునొకద కధపూర్తిగ
 విసవద్దా? యడుగుకున్న ♦ విసమునె యనుచున్. 29

తే. సర్వలోక పితామహా! ♦ సంయమిండు
డవుడు బ్రేరేప సుమనస్కుఁ ♦ డవని విభుఁడు
నేమి యొనరించె నద్దాని ♦ బ్రేమమీరఁ
దెలుపు మనివేడుచున్నాడ ♦ నలువ! యనిన. 30

క. వినుమా నారద తత్కృత
మును మక్కిత కార్యలోప ♦ మును దీరఁగ నొ
చెను దీవ్రితపంబున బుర
హననుని మెప్పించినాడు ♦ హర్షం బొదవకా. 31

న. ఈవడువున నతిండు తపంబొనర్చుచున్న తరి వియ్యది దేవ
కార్యంబు గాన గంగాధరుండు సంజోషించిన వాడై. 32

... ఈ శ్వ ర పృ త్త య మ. ...

స. ఘనజటాంబర వీధి ♦ గంగాతరంగ ము
క్తాశ్రినాహము జారి ♦ ధరణీబౌర
నజ్జాన తమనంబు ♦ నడగింప నరశిర
శ్చంద్రికా రుచులు ది ♦ కృయమా గష్ట
మందహాస రుచులు ♦ మహిలి పాపంబులఁ
బరిమార్చబయిపయి ♦ బరుగులాడ
నహిసూత్రి మమల రు ♦ ద్రాక్షమాలిక లంఛన
జరకాంతి తనయంతి ♦ జిండులాడ

తే. నాగ కంఠిణంబులు వర ♦ నాగచర్మ
నననముంగప్పికై లాస ♦ భద్రపీఠి
నలరెళివవామథాగంబు ♦ నండుగిజ
వెంగళిపుడుపృత్యక్షుడై ♦ చేరవచ్చె. 33

వ. ఆ సమయంబున.

34

మ. సుమనస్కుండతి హర్ష మందుచును శ్రీసూర్యాగ్నిచంద్రా
తు భ

క్తి మదిక రంజిలగాంచి మ్రొక్కి వినుతుల్ శీరోష్ఠిగావించి
యో

సుమనోదేవ! గిరింద్రజా రమణ! సంశుద్ధాశ్మ! నీసత్త్వపం
బ్రమునంబొందగ జేయు మీజగములక బ్రహ్మేశ! లోకా
ననా! 35

వ. అంతి శివకుండీట్లనియె నోమహాహ్రిజ్ఞ! నీతివంబునకుగ
దుంగడు సంతసించితిగావున.

ఉత్సాహ. నీయభీష్టమేమి తెల్పుచిర్లయించి యిప్పుడే
నా యనుజ్ఞ యయ్యె వరమునక శుభంబు బొందగా
నీయెడం బ్రసన్నుడై తిసీకు వలశిన గొర్రెల్లం
బాయ కిప్పుచున్నవాడవాసి మీర ధారుణిక. 36

క. అనవిని సుమనస్కుండంగిరి

తనయా విభుడొంచి భక్తి తత్పర మలియె

తనశరము నడువంజలి

మనవి నతులమొదలిడియె న ధియోచితి గొర్రెలక. 37

శా. ఓరాజర్షి వినోద! శిరిరి! మహాద్యో! ప్రభావోదయా!
నారోదారి! పురత్రియారి! మునిఃపృథ్వారంగ! లోకావన!
ప్రాసంభాంచిత మందహాస! గజచక్రాల కృతాంగా! మహా
కారుణ్యమృతి పూరపూరిత కటాక్షశ్రీ విశాఖోదయా.

చ. అనఘ! శశాంక శేఖర! కృతార్థుడనై తి భవత్ప్రసాదకా

- రణమున మత్తృతలంబయి విరాజలునట్టి తపంబుచేత నీ
వనుపమ మైనప్రీతినలఁగారిన నీవరమొందునాకుఁజూ
లును భువనప్రమోద గుణఁలోలమ కల్పపక్షైన దీయవే.
- చ. అసఘముబొండరీక మనుఁ యాగముజేయఁగనిశ్చయించినా
డను ధరణీతలంబున సఁజాపుడిఁజేసెడు విఘ్న కారకుల్
దనుజులు వారి దుష్టమతిఁదైత్యుఁడనర్జును జానుమండలుం
డనియెడువాఁడువాఁడెజగఁమంతయు భీతిలఁజేయు నీశ్వరా!
- ఉ. క్రూరుఁడుదుర్మదుండు వరఁగోత్రతలంబును గోడుబెట్టు వా
డగుజడీచ్ఛునట్టి యసుఁరాంతకుఁ బుత్రుని వంశవర్ధనుం
గోరితిఁబుత్రహీనుఁడ సఁకుంతితరీతి ననుగ్రహింతువఁ
గూరిమి నాకు మీయెడలఁగొప్పది కావున మిమ్ము వేడితిఁ
- క. విస్తరముజేసి వేడెద
బుస్తకములలోగనఁగన • పుత్రస్యగతి
వాస్తవమె యసం దనూజుఁ బ్రాప్తినిచితిల్ల. 43
- ప. అంత నాసుమనస్క రాజర్షి వాక్యంబులు విని ధూర్జటి
హర్షించి. 44

మత్తృబుష్పింద్రోత్పత్తి.

- క. మనసున సంకల్పించియు
దనయు నొసంగ సర్వసుగుణ • ధన్యాత్ముని న
జ్ఞను సుమనస్కుఁ గనియి
ట్లనియెడు శ్రీచంద్రమాలి • యాతనితోడ. 45
- గ. తనయులు లేరను గొఱ నీ

- కెనయుటలేలను వచింతు ♦ నింపాదనంగఁ
జన నాధాగ్రణి! యేనుం
టినిగద నీ కోటికల్లు ♦ నిరుతి నొసంగఁ. 46
- వ. అని మనసున భావించి మహనీయు నొక్కని నేతామృత
సర్వలక్షణ సంపన్ను. 47
- సీ. సర్వలక్షణ యుక్తు ♦ సర్వభూషణయుతు
భానుకోటి నిభాంగు ♦ భవ్యతేజు
వైత్యకులాంతకు ♦ వైర్యాత్ము మాంజీ ను
కృష్ణా జనాంబరు ♦ కృష్ణ కేళి
వరజటా మండితు ♦ స్వర్ణోప వీరకు
ఘనకమండలు కాంతి ♦ కలిత హస్త
విజితేంద్రియుని మహా ♦ వినులయోగ విలాసు
రుద్రాక్ష భస్మ స ♦ దుర్బిర విశ్నా.
తే. తీక్ష్ణ శోభితాత్మ ♦ తేజద్రువుండాంబు
రుద్రహాపనిభుని ♦ రుద్రజేజు
బావ గాత్రహావ ♦ పంచాక్షరీ జపా
సక్తు ముక్తు మాని ♦ చంద్ర సపుడు. 48
- వ. సుకల్ప మాతృస్వప్న గావించి భద్రకాళీ మనోహరుడు
సుమనస్కు నీక్షించి యాతడమ్మత విక్రమమునీపుత్రిం
డని హాసన్మఖిలును. 49
- మ. కొనుమా పుత్రుని దివ్యగాత్రుని మహాక్రూరానురాగీకభం
జను యోగీంద్రు జ్ఞానినాంబరధరుఁ ♦ సాధు ప్రతాపాద
యుఁ

మనిరాద్వందితా సీశ్వరాంశజః ఘనుః • ముక్తనిన్ద్రావళిపా
 ననసద్యఃప్రతిభా విశాలుగుణ సంపద్యోగశీలః ఘనుః 50
 ప. అని చంద్రశేఖరుండు సుశీలాసుమనస్కులకిడ నవయశాపన
 సహితుండగు నాముషిచంద్రుండు. 51

ఉత్సాహము. తల్లి దండ్రు లుసిల్లఁ • దనయుఁడంతఁబ్రేమతో
 నుల్ల మారఁగొగలించి యురుతరాభి పందనం
 బుల్లసిల్లఁజేసి సపుడఁదొగ్గబుత్త్రహర్షముం
 గొల్లపచ్చె మచ్చికలరఁ • గూర్చిబల్ల వింపఁగఁ 52

తే. శివయుఁడెటవంటివాడొక్క • యనియు బొల్ప
 మునను జనసీజనవలకుం • దనను శింక
 బెదకుండంగయుపకుడౌ • చిన్నికొడుకు
 పిరికే కాకయేకే • వెలయు ధనణి. 53

ప. మనిదండ్రు చిరువురు నవజలహంపకుబ్బుత్తుగైకొనినంత
 నాముక ఋషి. 54

మ. పరమేశ్వర గనియాశ్మభక్తిని నమో • నాకంబు లప్పించియీ
 శ్విర! గోకే! నమోస్త్వంచిన గతిఁ • భాషింపు నాకార్యమే
 మి రహింబెల్పుడు మున్నుమందిగ మదిఁ • మీయాన నా
 వింతు మీ

చరణాగ్రంబులనాక్షి గా ననె మహా • మహోష భావంబునఁ
 నా. అనినం బర్వత పుత్రకాధపుం • శివుత్తాఖ్యున్దరిక్షించియో
 ముసినాథాగణ! తల్పరక • వినుము న • మ్రోవంబు దీపింపనిం
 మన నిష్ఠించిన యట్టికారణమిది • లోకైక సంఘోష సం
 జనకింబై నది యామనికిము శుభా • చారిత్ర గోసేకము 55

మ. సరదై తేయుండు జానుమండలుండనన్ ♦ బ్రహ్మణ్యసందర్శిమా
వరసందృప్తతి సంతికోపముడునై ♦ వర్తిల్లు దేవాళికి
ర్థర బాధాకరుడయ్యె యాగవిలతుల్ ♦ తద్దర్శనంగాకయొ
దరయన్ మౌనమునూనినన్ ♦ నిడసడ ♦ య్యా! యేమిభాసిం
చెన్ ♦ 57

తే. జానుమండలు నిష్పడ ♦ సంహరించి
యీ ధరాధీశు యాగంబు ♦ నింపుమీర
రక్షణంబును గావించు ♦ రాక్షసాళి
నిత్యభాధకుల్ జగతికి ♦ నిర్జులకు 58

క. ఆరాక్షసేంద్ర హసనం
బారయు లోకైక సౌఖ్య ♦ వనియెడు శింభు
దీరితము ముక్తమాని
యురీకృత చిత్తుడగుచు ♦ నోర్చి వినియున్. 59

—:: ము కనునొకరి రూపము గాత్రములను పడేయెను ::—

తే. పార్వతీనాథుగని భక్తి ♦ సందనంబు
లాచరించి కృతాంజలుం ♦ డగుచు నిట్లు
బలిక ముక్తిర్ని వర్చిండు ♦ వినిసిత గతిం
చెలియఁజెప్పమొచన లు ను ♦ ధీగుణాలు. 60

క. అకృతాస్రుడ నజ్ఞుడను
బ్రహ్మతె మజ్జితసంగ ♦ రంబుల నెలులా
వికలాత్మ జానుమండలు
నకలంక లేదాకి సొను ♦ హరి! నామహరా! 61

క. సమబల తేజోయుతులకు

రమణీయము గయ్యమందుఁగి ♦ రాజకీరీటూ!

విమలాస్మా! నీయనజ్జయ

సమయగుణా రంభవీర ♦ చతురమ కాదే.

62

ఉత్సాహ. అనుచు శంకరుండు మందఁహాసమునకు ముక్తుఁడౌ

సనియె నీనె యస్త్ర విద్యనడుగ లోప మున్నదే

కొనుము కోరి నట్లు శత్రుఁగోటిఁబునుమ జేసతా

గణ హితంబొసర్ప ముక్తకా! విమల గుణాత్మకా. 63

చ. అడిగెనువాఁడుగల్గ నిడునట్టిమహాత్ముఁడులేఁడొనంగ గా

నొడవన గోరిచేకొనగఁదోపఁడు లేఁడొడఁగూడ నేనియో

కడువిలయంబు బుట్టనివికారణముల్ ధర లేక విద్యయుం

దెడులుకునట్టి సంగతులుఁజేరనిచోట లభించు సన్నియుఁ

చ. అట్లు కాక నీకొనఁగిన యవి వృద్ధికి రాఁగలవు కావున నీ

కోరినను స్థిరమడించి యస్త్ర శస్త్రాది సకల విద్యల ని

చ్చేదఁగైకొనుమని.

65

సీ. ముక్తేహగరవద్య ♦ ములఁగొనియుఁబరవ్వ

జమునుభాసీను గా ♦ సరివిఁజేసి

దివ్యాస్త్ర శతులను ♦ దివ్యశస్త్రములను

మనమును నెఁదేశ ♦ పూర్వకముగ

స్వస్థిరంబు మణి ♦ ప్రభలచే నలరాగు

విమల కీరీటాబు ♦ వీరీతికొనఁగ

కోటిసూర్యుల కాంతి ♦ గుఱియొప్పెను నభేద్య

కవచాబు రిపుదృష్ట ♦ గవియు నిచ్చి

జానుమండల సథా ♦ చాతుర్మూన మించు

పాశుపతాస్త్రంబు ♦ పరఁగ నిచ్చి.

తే. స్వాంగరక్షక గాయత్రీ ♦ స్వమంత్రీ
సమితి నొసంగె శంకరుడు వి ♦ శ్వాసబుద్ధి
నొంగి పుట్టుట నృద్ధియై ♦ యఖిల వీద్య
నిను గ్రహించుటొక్క - ముహూర్త ♦ మానన కలిగె. 66

తే. ఈశ్వర గావ్యాజ స్మరగల్గె ♦ నేని యెంత
కష్ట కార్యంబులైన లో ♦ కంబు నందు
సులభములగు నయ్యది లేక ♦ సులభ మెంతో
వెలెలఁగూర్చును మానన ♦ వితతి కెల్ల. 67

చ. మరియు నాదిశక్తి స్వరూపిణియగు విమలబుద్ధు
రాక్షస నారణ సను మంబున విశ్వప్రమోదగతి సాయంబో
నరించునని గరళభోజి సునునస్తు నిశ్చించి. 68

మ. విను హిమవ్రతంబు లోకనమ్నాత గుణస్వీకారి పాకారి వృ
త్తసి చందంబున జాను నాడలునధ ♦ దీర్ఘావధిమందు నీ
తని సాయంబున సూగములొనలుపు ♦ జాతంబొసెలోకంబులె
ల్లను బాగొగతియొను దేవగణమౌ ♦ లక్షించి యాక్షిం
పగౌ. 69

చ. ఈశ్వరుండా నా దహ్మవయముండై మోయునిల్లనియె. 70

చ. అనఘ! మదీయ వామభుజంబును సుదక్షిణ నాజనించు నీ
తనయుడు పాండవకము యథాధిగాచినమీందయోగిని
జననత సాధ్వీ యాతనికి సత్తులవర్ధన ధర్మోత్పియై
తనకు సుదక్షిణాఖ్య వినుతనృత! వింటివె? సంతసించిజే.

క. మరియొక సంగతిఁదెలికద

నరనరి! మీ! పరమేశ్వరుడు ♦ సంబుట్టినవా

రురుతర గుణవంతులు హరి

హర చరణాబ్జైత భక్తు ♦ లగుదురు ధరణిఁ.

72

. ఏత ద్వంశజు లందరు

భ్యాతిగ లోకోపకార ♦ కార్యవృత్తు లీ

భూతలమునను బరస్పర

హితైషణులు వీర ♦ కాక యెవ రున్నారల్.

73

. సరవి నేతద్వంశ ♦ సంజాతు లుర్వి నా

ర్యక్షుత్రి యాఖ్యులై ♦ యలరు చుండు

వేదోక్త మార్గ సం ♦ విహితులై యుండురు

జాత కర్మాది స్వా ♦ చార సరణి

వేదవిధులచేత ♦ విఽసిల్లు ఋషిగోత్ర

మూలచేత గులధర్మ ♦ ములుగ నున్న

కర్మా చరణులునై ♦ కామకామ సురూప

రేఖా విలాసులై ♦ ప్రీతి వెలయు

. నతిమనోహరు లతిశుచి ♦ నైతులు నాగ

వన్నెకెక్కుదు లెట నీ ♦ వంశ సంభ

వులు మహాశక్తియుక్తులు ♦ లలితగుణులు

హితులు జగముల ♦ కార్యస ♦ మృతులు బుధులు. 74

. వానికి మాక్తిక కులమను

పేరున సంవృద్ధి నంది ♦ వెలయు నటంచుఁ

ధారుణిఁ గైలాసము వెనఁ

జేరెఁ బురాగాతి బ్రహ్మధ ♦ చిత్రాసమునుఁ.

75

. సుమనస్కు రాజమానియు

రవణీమణితోడఁ బుత్రి ♦ రత్నముతోడఁ
బ్రముదంబున నగరికి శీ
ఘముగాఁ జనె దైవభక్తి ♦ కల్యాణదమా.

76

సుమనస్కుండు యాగ్ధ్యము గంగాతీయన కరుగుట,
ఉత్సాహము. అంత నారదుండు మందఁహస విస్మితాస్యఁడై
యంతికాంతకుఁ గని మిగుల ♦ హర్షమొప్పుఁ దత్కథ
సాంత మొదఁ జేయ వలయుఁనాత్మముదముఁ జెంద మీ
యంతిరంగ మిట్టి దనుచు ♦ నభిసుతింప నేకా.

77

సీ. సుచనన్య- రాజ్నరి ♦ సుతుఁ బొంది యేమహా
కార్యంబు లొనరించె ♦ ఘసతి మెరయ
ననుడు నారద! విను ♦ మాతని వృత్తాంత
మనిచ ననుత్తమం ♦ బగు ధర్మి
శివు ననుగ్రహముచే ♦ జన్మిపుత్రుని బొంది
భార్యతోఁ జనె వీర్య ♦ వంతుఁడవును
జాండక మొసర్ప ♦ భావించి జాహ్నువీ
తటమన రమ్మమై ♦ తనరునట్టి

తే. వర తపోవనంబు ముసేశ ♦ భాసురంబుఁ
జేరె సతితోడ సుతుతోడ ♦ జెల్పు మిగులఁ
జారుషముపైని చైనంబు ♦ పరఁగియున్న
స్వీయ సంకల్ప సిద్ధి వా ♦ సిగఁ జెలంగు.

78

వ. అత్తపో వనం జెట్టిదనిన జాతీ వకుళ పున్నాగ మల్లికాలనం
గైలా మరీచి నాగవల్లీ సుముల్లసితంబును, మధూక కోవి
జార మాతులుంగ కేతికి క్రము కోప విరాజితంబును,

బిల్వములక కపిత్థి దాడిను జంబీర రసాల స్వగ్రోధ
సుమనోహరంబును. నకుళ హింతాల తాల ఖర్జూరాది
నానావృక్ష విలసితులును, సింహ శార్దూల గండభేరిండ
వరాహ శ్వాసద మృగసంఘ సంఘర్షితంబును, గోకిలా
లాప మయూర కేంకార శుక శారకారవ వధురంబును
హంసకారిండవ క్రొంచాది నానా జలపక్షి సమావృత
సరోవర విలసితులును నై మహారణ్యంబు వర్తిలు నద్దాని
నీతఁ డీక్షించి విస్మయ పాల్ప మానసుం డయ్యె. 79

కి. సుర నిన్నుగా తెలుంబున

నురుగతి పసియించు ముసల ♦ నుత్సాహ కళా

చరితుల స్తవనీయ ప్రతి

సిరమతులఁ దపోధన లఁ జేరుగ నడచెన్.

80

ప. ససిష్ట వామదేవ కొండీన్య గాలవ కశ్యప భృగు జైమిని
విశ్వమిత్ర భరద్వాజ గౌతమాత్రి కణ్వ కపిల శృతికీ
ర్ణ్యుద మహామునులును, ఋషి శ్రేష్ఠులు శౌండిల్య రోమశ
జాబాలి భార్గవ ధౌమ్య రోమ హర్షియులును, గరోటాం
గాధిక శిబల కలహిని పరాశరులును, నాభిలా త్రేయ మా
న్దల్య మిత్ర శ్రీవత్స సంజ్ఞులును నవ గోశీన్ద్ర పౌలస్త్య
మార్కండేయాది మనిషుంగవులును బక చాల్భ్యన్యాయ
ఋషి కుశ్మి నారదులును, మంకణ సుధర్మ ఋశ్యశ్శృంగ
మహాబుద్ధి నామకులగు మహాభాగులగు తపోధ్వస్తవీత
కల్మషులును సాయచిశ్వురుల నీక్షించి మహాహర్షంబు
జెంచె.

81

క. పరితయు సుతుఁడుం దానును

మూనిపుంగవులకుఁ బ్రణామం ♦ మూలం జేసి మహా

విసయంబున యత్నికృతి

ఘన యాగ సమాప్తి వాఁడ ♦ కడునెక్కొనఁగన్. 82

సుమనస్కుఁడు ముఖలతో సంభాషించుట.

సీ. విసయ మొప్పుఁగవారి ♦ వినుతులఁగావించి

యందలిబద్ధులై ♦ యభిమతింబి

మునులార! విసరయ్య ♦ పనియొక్తి విన్నవి

చెదనేను గృహిణిడ ♦ చిత్తగింపుఁ

జీవ్యరాక్షస నే ♦ నిందునచ్చితి ముక్తు

తో నా సతీమణి ♦ తోడఁగూడి

పొండరిక సమాఖ్య ♦ నిరయాగ మొనరింప

మన నె చివరిన ♦ మాన్యచాతు.

తే. లారి! ఘనతిహాధనలారి! ధీమ ♦ లారి! యని

మన చంద్రులు ♦ దారిమూర్తు

లెనిగెని నిందియంబున నని పీఠి

దనర సంశ్రితి నిర్మితైవ ♦ మునిగణమాలు! 83

వ. అంద చేక వాక్యంబున. 84

క. సుమనస్కు! యీ మహా యా

గము విఘ్నములేక జరుగఁ ♦ గలదా? ప్రేక్షుల

కుమతులు బ్రహ్మహా నిధి

సమయంబును వేచి యుండ ♦ నాంతింబగునే? 85

వ. ఆకారణంబున ఛన్న తేజసులమై యేలాటి వైదిక కార్యం

బులు మానుకొని ప్రతిక్షణ భయభ్రాంతుల నున్నార
మనిన సుమనస్కుండు విని.

తే. అగ్నిసమతేజులై నట్టి ♦ యమల మతుల
మునుల నీక్షించి కరికంజ ♦ ములను మోక్చి
పిసయ మొప్పుగ నిట్లందు ♦ వీరి వెలయఁ
బలికె సుమనస్కు రాజన్ని ♦ వమృడపుడు. 86

మ. వినుఁడీహిరలుమానులార! దయతో విశ్వాసపాత్రింబుగా
దనయుండితెడు శంక రాంశజుడు టై త్యవ్రాతసంహార మే
పునగావించును రాక్షసాంతకుఁడనై పొల్పొందుశస్త్రాస్త్రధా
రణులం దీతఁడె యగ్రయాని బలశౌర్యప్రాధవోపేతుఁ
డు

చ. పురహరశక్తి తాన్త్రుఁడు సమున్నతతేజుఁడు ముక్తకుండుమీ
కరుణను రాక్షసజ విఖండినజేసియుఁ బొందరీకమున్
జరపరి రక్షణం బొనరఁజేయును సంయమి చంద్రులార! నా
సరిసిరి విస్మితాన్యులయి యా నవయశావను ముక్తకేశ్వరున్

తే. ముక్తు సత్కుగ్ర భాసుర ♦ భూరితేజః
గొంచి సంతస మందిరి ♦ ఘనులు మునులు
మున్న వామను సురలట్లు ♦ భూరియాగ
మింకి బ్రారంభమును జేయ ♦ నెనయు సంచు. 89

తే. ఏకవాక్యంబుగను మును ♦ లింపుమీరఁ
బలికెదరు సంతోష ♦ కలితు లగుచు
రాజచంద్రుని సుమనస్కు ♦ నోజఁగొంచి
యమృడపు నీవ యాగన ♦ మాప్తిజేయ. 90

క. నీయభి మతమట్లగు ముని

చయంబు నీకోర్కీదీర్చు ♦ సంసిద్ధముగా

నీయెడ నున్నదనిరి భయ

దాయక మన్న ప్పడిట్లు ♦ దారత ననిరే?

91

న. అంత ఋషీశ్వరుల యనుజ్ఞ వడసి సుమనస్కుండు మహా
ధ్వరకర్తుకాముడై విశ్వకర్మను రావించి యాగశాల
నిర్మింప నాజ్ఞాపించి నంత సతండు సర్వసంబార సంపూర్ణం
బును దివ్యమాణిక్య శోభితంబును యూప స్తంబ సంస్కృతిం
బును హోమకుండత్రయయుతంబును సగ్నావ్యయత
శోభితంబును స్వర్ణభిత్తివిరాజితంబును ఛిద్రీరహితంబును
షోడశవిత్తస్థి ప్రమాణవిశాలంబును మనోహరంబును నగు
యాగశాలను నిర్మించినంతఁ బర్వకాలసముత్పన్న పుణ్య
శుభముహూర్తంబున సాయమియుక్తుడయి సుమనస్కు-
మహాయోగి యందుదీక్షితుండయి పౌండరీకయాగ సంక
ల్పంబుఁ గావించినంత విశ్వకర్మనుట్లనె.

92

తే. రత్నమయ యాగశాలను ♦ రమ్యముగను

నిండు నిర్మింపఁబడెనింక ♦ యేగివత్తు

ననియు స్వగృహంబునకు నేగె ♦ మనుజ విభు స

పర్యల గ్రహించి సంతోష పరుండు నగుచు.

93

న. వెండియు నారదుండు బితామహునీక్షించి యో పాజ్ఞా!

సురసత్తమా! ఇక నేనువిన్నవించు విషయంబు మది

కెక్కునట్లు బోధించుడు.

94

క. ఆ మాక్షిక వృత్తాంతము

భూమి నభువినాశనంబు ♦ బూజ్యము విసంగా

బ్రేమ జపించెడిదెలుపుము

నీ మమునకా విందునయ్య! ♦ నీరజులయా! 95

క. అంత విరేంచియు నిట్లనె

సాంతంబుగ నతిని కిధను ♦ శ్రేణికా నందం

పెంతయుఁ గలుగకా పిన మిదె

స్వాంతంబున కద్యుతంబు ♦ బహువిశ్వసామాన్య. 96

వ. ఈవిధంబున గంగాతీరంబున మహాయోగి సమాప్తతి

వర్తమానంబగు పౌండరీకంబును యాగంబున సర్వదేవతా

హ్వనంబు జేసి యతిర్నికతుండయు పూజార్థము బ్రసే

శించి సుమనస్కుండంబు సుతుండగు ముక్తకు నీక్షించి. 97

మ. అనఘ! యింక నెన్నిదితాత్ముండవునై ♦ చూగంబురక్షింపనే

పునసన్నిధితినుండుమీసదె మహా ♦ పూజ్యాస్త్రయత్తుండవై

మునుగాధేయనిరాముచందముగనోముక్త! బహిద్వారభూ

మిది పర్యాశిల గామచుండు మసురుల్ ♦ మీఁచెక్కి

రాకుండగకా. 98

తే. దీక్షితుండను నన నుం ♦ దీప్తి మురయు

బాణవృష్టల రాక్షస ♦ పగిలరములను

సాహరిపుము యాగ ర ♦ తుణకు నీనె

మనుల కాధార భూతుండ ♦ పనియె సతియకు. 99

క. అటు ముక్తు నియోగించియు

నట నవనానసము నందు ♦ నాశీనుండై

నటుతిర తేజోయుత బుషి

పటలముతో యాగవిధులం బౌరంభింపఁ. 100

వ. ఉన్నదిటి జానుమండల చైత్యంఁగు. 101

గీ. అద్భుతంబైన యాగ వృత్తాంత మెల్లఁ
జారమాఱుమున విని గురు ధన్వంతరి శుక్ర
సరమ రావించి వానిచే నెఱింగి సమర
విధుల రాక్షస పంక్తులం బిలువఁ బడచె. 102

వ. అత్యంత కోపతామ్రాక్షుండయి యాగ విధ్వంస సమా
యత్త చిత్తంబున. 103

జానుమండలం యాగవిఘ్నార్థము మంత్రులం బంపుట.

సీ. మదగజాయుతె బల ధన్వంతరిల సంజనా

చల సమానలం గోప ధన్వంతరిలైన
వారి, మంత్రుల సర్వ ధన్వంతరిలైన
వాంఛఘటోదగు లంతకిసమ
తేజుల రావించి తీరుగ నీక్షించి

యాభీలలోచనం ధన్వంతరి నిట్లు
భాషించె జతురంగ బల సమేతులు మీరు
చని మౌని మండలం బున జెలంగు

తే. మహితయాగ శాలన బీజి గురియు యాగ
భంగ మొనరించి వారిలం బట్టి తెచ్చి
బండికానల సంహంగ నలయు పేగ
సనియు నాజ్ఞాపనము జేసె దహజతిలికి. 104

తే. జానుమండలం ధీతి దానవులకు
నానతిచ్చి సమోరనూ చాగు లెని

గాంచి తమయాన నేగి యా ♦ గంబుఁ జెరచి
మునులఁ గొనివత్తు మిదె చూడఁ ♦ డనుచు వారు. 105
చ. చనియుఁదపోవనాబునకుఁసంయమించుదులిఁజాండరీక మొ
య్యనజెడమాంసర క్తములఁనంతటఁజల్లిరి యాగవస్తువుల్
గొనియెటాపారవేసి యతిఁఘోరతరంబుగ మానిపంక్తులం
బనినడి మోననాగిరి జవఁస్ఫురితాత్ములు గాక్షసావళుల్.
మ. సరవికామూత్రపురీషభాండములఁబ్ర ♦ చ్ఛన్నంబుగా వేసి

యీ

వయ్యాకాలముమం జెడఁగఁబడ నెఁవ్వారన్న నేరన్న నె
వ్వరొయేమో? యని చూచుచుం బయటికింబర్యైత్తగా
గాత్రో

శిరముల్ నయ్యలుగాఁగనూకిరి పలాశీరాసులశ్శృంగతమున్
శే. పాశ ముద్ధరి శిశువరి ♦ చని నమాసి
ధనులు కోటిరక్కను లొక్క ♦ తొడచూగను
నచ్చి ఋషిజాలముల నెల్లె ♦ బరనబెట్టి
మారుకొన భయభ్రాతులై ♦ వారి రకట. 108
క. తల బగిలెనంచుఁ గొందరు

మొలపై మోకాటిపైని ♦ మోదులు గట్టె
జలమూని రంచుఁ గొందరు

బలువెత్తుల జొది రచటి ♦ వారలు మిగులన్. 109

ప. అని వెన వెనం బరు వెత్తుచు, 110

మ. చనిమానీంద్రులుచుత్తఁజుట్టుకొనిరఁక్షాత్రాహిపాహితీ
ననినాదంబుల మిమ్మునమ్మితిమి ♦ నానాబాధలం బెట్టగా

దనజుల్ వచ్చిరి వచ్చిరయ్య! యిరుగో! ♦ దైత్యా భులంచున్

వెనన్

మును గామున్ మును లట్ల జుట్టుకొనిరా ♦ ముక్తేశునొక్తున్నుశిన్

వ. అప్పుడు ముక్తస్వ వారిల కరంబుల భయంపడవలదని హరించి.

112

—:: నిమిషాం బావతానము ::—

క. పరమేశుడుమున్నాజిన

తెఱుగు ముడి వచ్చియట్ల ♦ దీనిగ నపుడున్

వరభక్తి నిమేషాంబా

చరణంబుల నెంచి యాత్మి ♦ మున్నుతి యించెన్ 113

దండకము. జయభగవతి! శివా! కాత్మాయనీ! లోకపత్యానీ!

సర్వభద్రాకరీ! శాంతీ చ ద్ర మాశీర్వాదీ! దేవదేవీ!

శివానీ! భవానీ! భవత్పద కంజామృతా నారితేశ్వరభా

లోక నాథావళి వందనామాన దీప్తశ్శృపా నూపణీ! నీదు

భక్తాభిలై సట్టి మాసేందు లింజెల్ల రక్షి వ్యధానుగ్నులై

యున్న సత్కర్మలేతఁజేయంగ నానింకి బుకేజ్జ సంజాత

వైకుంఠ నాథామరాధీన లోకాధినాథాదులే నిన్ను

బ్రోర్థించి పూజింప నీదర్శన విచ్చినన్ భీతి నీపాదకంబం

బుల్ వేడి నీసత్త్వపా లేశమంబూది తత్తన్మహిమ దోష్

గసాభాగ్య భోగంబులం గూడి యిష్టాను సారంబుగా

నుండఁగా నట్టిబ్రహ్మాండ భండంబు లెన్నెన్నియో లెక్క

బెట్టంగ లేకుండ నీగర్భగోళ మనందుండి వర్ధిల్లి క్షీణించు

చున్నట్టి యీ యంద్రికంబుల గావించుటి వేదదా? దేవ!

సీతేజమొక్కింత భూమండల వ్యాప్తమైయుంట విశ్వ ప్రళయం
 చంబు నంచదగిలె జెంది నత్తుత్తపాత్రాది నానాధానూన
 సౌభాగ్యమూల్ బొందగానయ్యె వైకుంఠ రూపంబు
 లెన్నెని నీగోటికొక్కొక్క మారాచు నున్నట్టుగాఁదోచు
 దుష్టారి శిక్షాధాన బు నన్నీవు దీవ్యత్రిభుం జూపియు
 న్నట్టి నీనత్కథాజాల మీలోకమందెల్లఁ బారాయణం
 జేయ నేలాటికష్టంబు లేకుండ నిష్టార్థముల్ కోరినట్టిచ్చు
 చున్నట్టి నీతే క్షితేనుంచు నీదేవమాసించు) లాశత్తులంజెంది
 గోడంచు గగ్గోలుగా నుండనిప్పుక సమాధి బ్రవేశించి
 మానంబుగానన్న నీదేవతా కార్యజాలంబు విఘ్నంబు
 లేకుండజేయంగ నాధారమెవ్వారు? భూతాలి నీయాన
 జేసించు నీదృష్టిశాంతించు, నీతే క్షితీ భీయించు, నీకోపమేపార
 నాశించు నీసత్త్వపానారియుజల్లు వాసిండు రోగానక నేఘ
 జాలంబులుక నీకృపావాయు ఘోరంబులైపోవు నో రెల్లి!
 నిర్వాఘ కాంతారను ల్ భవ్విమంజేయ నీనామపారాయ
 ణంజేయఁ శ్రీశంకరోక్తప్రకారంబు నామీద సీమాని
 జాలంబుపై తొడిగిపై తొడిగియత్నించి యున్నట్టి యాగం
 బుపై దృష్టిన్మొక్కింతబారించి యీదానవాసీకముందోలి
 రక్షింప నీవేకదా? తల్లి! రావే! జగజ్జలభావే! పరాసంద
 మీవే నిమేషాచికానాను కాత్యాయనీ! సూర్యచంద్రా
 గ్నివేతా! పరానందరూపాకరీ! లోకనాకార సత్తాకరీ!
 రాజరాజేశ్వరీ! భవ్యకాతీ! పురాణప్రభాశాలినీ! కాళి!
 సౌభాగ్యభాగ్యోదయా! భక్తలోకాపనీ! పావనాకార

లోకాకరీ! బాణతూణీరభిష్ట తీరసూలాసిసంధారిణీ! దివ్య
దివ్యాదితక్తీ! సమస్తే! ప్రబ్రహ్మదేవీ! సమస్తే! సమో
మాసచిత్తాబ్జభృంగీ సమస్తే! సమస్తే! సమస్తే! సమస్తామరా
నీక సుశ్లోక నారాయణీ! దే! దాక్షాయణీ! శ్రీనిమే
సాఖ్యి కాళీ! సమస్తే సమస్తే సమస్తే. 114

స. ఈవిధంబున నతింప శ్రీనిమేసాంబిక భైరవ నాదంబుల
యక్షరాక్షస సమాప్తయై తపోవనంబున బ్రహ్మక్షమయ్యై
సంతముక్తరి చూచుండు. 115

తే. నందనంబుల నొనరించి ♦ భక్తి మెయిని
శ్రీ నిమేసాఖ్యి దేవిని ♦ జెలుపు మీర
బ్రాహ్మనంబులం గావించి ♦ భవ్యకిరుణ
నామ యిట్లంచు భావించె ♦ సతిముదమున. 116

ప. అంత గర్భాంతరము విరుచు లోక ప్రసన్నులకడ నులయై
ముక్తు నేర్పించి. 117

క. అసహా! ముక్తక! మెచ్చితి
ననుగ్రహమునిచ్చితి గోమ ♦ మభిమతి మేమో
వినుపింపుము నీనతి పా
వనమగు దోషములడంగుం ♦ బౌరాయణలకా. 118

మ. జననీ! యాగవి నాశకుల దనుజులకా ♦ సంహారమందించి యీ
మునిజాలంబున కప్రియన్నగుఖి ♦ మామోదించి లోకాననీ
యనునామంబున ముష్టరాక్షస కులం ♦ బావంతి లేకుండ గో
గ నికాయంబును చూపుమాపుము జగత్కల్మషాణి దాక్షా
యణీ. 119

ఉత్సాహ. యాగ విఘ్న కారులైన ♦ యాట్టి రాక్షస వ్రజం
 బేగు దారిఁ జూపి మాకు ♦ నింపుగల్గఁ జేయుమో
 భోగ భోగ్య శాలినీ! శు ♦ భస్మగీ! పరాంబికా!
 యోగమార్గదాయినీ! స ♦ ముత్సుకాత్మికా! శివా! 120

క. అని ధ్యానమొనర్చెను ము
 క్తుని గనియుఁ బ్రసన్నముఖము ♦ తో నిట్లనుచు
 డ సమస్కృతులకొ సలుపుచు
 మున లెల్ల నుతింపఁ జనిరి ♦ మోదముతోడకా. 121

శా. మాయామేనుగుణప్రహరిణీ! జగన్మాండ్య ప్రతీకారిణీ!
 న్యాయాన్యాయ విచారిణీ! దనుజ సంహార క్రమాకారిణీ!
 గాయజ్జంతు సమూహ రక్షణకళా ♦ గంభీర సంచారిణీ!
 పాయాన్నః ప్రతినిత్యమహిత గుణావ్యాప్తకా నిమేషాం
 బికా! 122

క. భువనేశ్వరి! యీశ్వరి! శాం
 భవి! రుద్రాణీ! మునిశా ♦ పారాయణీ! నికా
 స్తవనం బొసంగింపఁగ నెం
 దివారి మమ్మా! నినుఁగని ♦ ధన్యుల మైతే. 123

క. జననీ! దనుజుల బాధకు
 మున లందరు లేచి వలసఁ ♦ బొవంగ నున్నా
 రినుఁజుమ కరుణాకరి పని
 నినుజేరితి మమ్మ దేవి! ♦ సీరేహక్తి! 124

క. వారల కర ఖడ్గముతో
 వారింపుము మాకు భయము ♦ వాపుము మా

శోరికఁ జేసెడి యాగముఁ

బారము ముట్టింపు గట్టి ♦ పట్టున సిప్పుడున్. 125

ఉ. యాగముద్వాద్యశామకలు హర్షముఁ నందగఁ జేయనుండిరి
యోగిజన లోసమాప్తియగు యోగముగానక నీమహాకృపా
యోగమునన్ లభించు ననియున్ భజియింపఁగ వచ్చి .
నావు! మా

యాగము పూర్తియకాను పరఁ మూర్ఖము జిక్కె సఁకే?
శాంకి! 126

మ. నరవర్షంబులు బెక్కువేలు జపియింపఁరాని నీదర్శనం
బరయం గల్గెను నీకృపారసము మాముదించి నిశ్చింతగాఁ
దరుగఁజేయుము యోగమార్గమున సంధి ప్తిబలాహర
త్కరఖడ్గాంచిత రూపశాలిని జగత్కల్యాణ సంధాయిని.
క. అనుచు ననేక విధంబుల

వినుతించి మాని లాత్మ ♦ విశ్వాసమునన్
జనుల విధి నిమిసా లిక

వినుతించిన శాములేదె ♦ విశ్రుతీతిన్. 128

కాక్షుల మాయాదుర్ధమ.

క. నిమిసాంబిక నీవిధమున

బ్రహ్మదంబున వేడి యట న ♦ ననముం బ్రారం
భముఁ జేయుచునుండెడి తరి

గుమతులు సవనంబు జట్టు ♦ కొని రప్ప డటన్. 129

వ. అధ్వర శాలన్ ముట్టడించి రాలగుప్పుచు నెత్తుటి వానలఁ
గురిపించుచు గృష్ణాజనాదుల నెత్తుకొనిపోవుచు యాగ పరి

కరంబులఁ బాడొనరించుచు మునులఁబట్టి కట్టికొట్టుచు
 ననేకవిధంబుల బాధించుచున్నతరి శ్రీ సమిపామహాదేవి
 వన్నోపలంబుల నివారించఁజేయ వైత్యవగుండగు జానుమం
 డలామాత్యుండు నామెపై యమిత కోపంబున శైలశిఖ
 రంబును బెకలించి వైచ సభాంగణమ్మొనండి శతకోటి
 ప్రహరంబుల శకలీప్యతంబుగ నిరిశ్చ్యంగము గావించఁబడె
 నంత నాయాతుధానుండు చిట్టార్చి తన వైశ్యంబుతోఁ
 గూడ దిక్కులు మార్చుమోగ నటచుచు ననేక చిత్రసమ
 రంబు వ్యర్థమగుటకై చింతింపుచుఁ గోపఘూర్ణిత లోచ
 నుండై యా నిమిషం బౌ శక్తిని మ్రింగెదననుచుఁ
 దటాలున.

130

మ. కరికూపంబుననన్ముహూసురుఁడు వేగగ దూడనివ్వాని నా
 నిరసనకాశుని బౌశబ ధనములం ♦ గీల్లెల్ల బంధించి త
 త్కరమున్ ఖడ్గముచేత నొక్కమెను మొక్కల్ జేయ
 దంభోళిచే

ధరశీఘ్రంబనఘూర్ణితైమరలనా ♦ వైత్యుఁడుగోపంబునన్.

తే. మహిష గూపంబుఁ దాలించి ♦ మహిని శృంగ
 ములను డిల్చి పర్వతమాను ముక్కులుగను
 జేసికొనవచ్చి నిమిషంబు ♦ శిరముపైని
 గుప్ప మొదలిడె భీతిచే ♦ నొప్ప జగము.

132

తే. ఆ భయంబున బ్రహ్మాండ ♦ మదిను నంత
 నిమిష దనుజ నీక్షించి న ♦ నిహిత కోప
 మునఁ ద్రిశూలమునను గుమ్మె ♦ ఘనత మెరయ

- బీర మడంగంగ నాతెండు ♦ బెండు నడియె. 133
- తే. శూలఘాత విభ్రాంతుడై ♦ సాలిదెప్పి
రిల్లి మానుష దేహయై ♦ యుల్లసిల్లి
కరసహస్రంబుల సురాంత ♦ కరుణ నాయు
ధమల వేయింటి గరియించి ♦ ధైర్యమొదన. 134
- మ. అటంగలాంతసముండురక్తసుంధగ్రోధావేశ తామ్రాక్షుడై
నిలలాక్షి రణకోవిదజ బలవతికి ♦ నిర్మూల ముంజేయునం
తటి కౌదంబున దాకెనక్తుచెడ దిద్దంతిల్ భయంబుదలం
తటిధైర్యాత్ముడులేడనెల్ల దనుజుల ♦ దర్పింబుసూచించు
- తే. వాడెభీతిల్లిమాత్స్యరూ ♦ పన్నువేగ [గ్రే
సహహ! దేవతానెక్తి ధైత్యాళికున్న
మాయసేతిలు గారడి ♦ మాయనాగ
దగు సమాముకి కార్యముల్ ♦ దైవముంగు. 135
- ప. తే. అంత వ్యగ్రరూపమును దాల్చి ♦ యనుచు దూ
మున నభోధినుండి భీ ♦ తియుచునింప
జేసె మాయాను కారయై ♦ వాసవారి
యనంగ నిమిషాంబును నిమేష ♦ మనకు మాయ
దగులు నల్కునైని మాయమా ♦ దైవమిడిచ
నామమిషచేత భయమందె ♦ నేను యామె. 136
- తే. అపుడు జగదంబ శృటిలోన ♦ నాశుగతితి
జానుసుండలు సచివుపై ♦ సరివి గుప్ప
నా ప్రిహరంబుల సురాని ♦ యనిరి నడియె
జెల్లచెదరయ్యె నాతని ♦ సేనలెల్ల. 137

ఉ. ఈవిధి నద్దురాత్మ జగదీశ్వర పంచత నందజేయ దై
త్యాసఖి చాపుడప్పించనె సంతట నిర్జయ లాత్మహర్మ స
భాతృలై సుమనోజ సున్నము నీ నిమిషాబ్ధపైచి నీ
భూవలయంబుపై గురిసి మోదముబుట్టంగజేసి రెంతయున్

శే. మునులు తత్కాల హర్షంబు ననుజ్ఞలంగి
రవును శత్రుశేషంబు సం హరిము గాక
పూర్ణహర్షంబు నేరికిం బుట్టబోవ
దవని ఋణశేషరణశేష మట్ల గాంచ.

140

శే. ఇతయోచింపబనియేమి పంతమూని
జాతి ముడిలుం జంపంగ శరము ధనువు
పూసియున్నాడు ముక్తిరి మునుల మక
గలదు నిమిషాబ్ధ ముప్పై కరుణాజూప.

141

శే. పైవశిక్తియు గలయాట్టి తిరుణముండు
తృణముమేరువు మేరువే తృణము సంగ
స్తవరహితులు దాసవుల్ తగిలి రనిన
భయమే! దోమల గతిదోల వచ్చువారి

132

—:: ఆ శ్వాసాంతము. ::—

స్వాగతము. చంద్ర శేఖర భు జంగమ భూషా!

నాంద్రీ నీలగళ సన్నత వేషా!

చంద్ర వహ్ని రవి సంజ్వల దత్తా!

నయమీశ విల సన్నత దీప్తా!

143

తోటకము. దాసగ జాజన ధారణ నిత్యా

నూన యతీధన యోగినుహత్యా

సీ నయకోవిద! ♦ చిన్మయ యాహ!

శ్రీకరుణానుయ ♦ చిత్త సుదీపా!

144

క. శ్రీసకల కలాత్మిక

వాసవ ముఖసుర వినుత! శు ♦ భంకర చరితా!

భాసుర హృదయా నందక!

భాసుర రుద్రాక్ష భస్మ ♦ పరిలి ప్తాహ!

145

గ ద్య.

ఇది శ్రీ మద్వాంఛాభ్యాస్య రామాయణాది

గ్రంథసంకేతయగు వేలమూరి బాస

కీరామ ప్రణీతంబగు బ్రహ్మ

డ పురాణాంతర్గత వర్ణనైభవ

ఖండంబున బ్రహ్మనానన సం

వాదంబును ముక్తచిత్తం

బను నాంధ్రమాక్తికపు

రాణము తృతీయాశ్వా

సము.

4

క. అనగని గిరిజా విభుఁడౌ

మునివిభు నీక్షించి యిల్లు ♦ మొదలిడె వరము

క్షుణ్ణికథ నాంతము వినచూ

యని కమలాసనుఁడు జెప్ప ♦ నారాభించెన్.

5

ము క్త క్షి కిని మి పాంచిక వరము లిచ్చుట.

క. మునివర! నిమిషాంబిక నా

మునిచంద్రుఁడుభక్తిమీఁద ♦ బూజించిన నా

జనని వరము లిచ్చెను భ

క్తిని మించిన ధనము లేదు ♦ క్తింప ధనన్.

6

సీ ఆచారానాన్య నా ♦ ద్వంబు లర్పించి శ్రీ

ధను మధువర్కంబు ♦ దనర నిచ్చి

పంచామృతస్నాన ♦ మంచిత శుద్ధోద

కన్నాన చూసితేయ ♦ గరము మిగుల

వస్త్ర కంఠముల ♦ నరుని నిచ్చియు గ ధ

కస్తూరికుంకుమ ♦ కలిత తిలక

మిచ్చి సువాసనల్ ♦ మిగులు పూవులనిచ్చి

వణి మయాంగద గణములిచ్చి.

తే. దూప దీప నైవేద్యంబు ♦ లేపుమీర

మృఖ్యదక్షిణ తాంబూల ♦ ములను నొసఁగి

విమల కర్పూర హారతుల్ ♦ పీఠి మంత్ర

పుష్పమా నొసంగె నిమిషాంబ ♦ మోద ములర.

7

తే. వరము భక్తిబ్రదక్షిణ ♦ పండనముల

నాచరించి యథాశీధి ♦ హర్ష మొదన

విన తిజేయంగ మొదలిడె ♦ కేశ్వమెల్ల

నీతిబాధలు లేకుండ ♦ నింపుదులుకి.

8

మ. జననీ! లోకము జల్లజేసి కరుణాపంపూర్ణ దృష్టికా మహా

మునిబృందారక యాగదీక్షితు సంతాపూర్తిచిభక్తార్తి హా

రిణివై యాత్మసుఖంబు నిచ్చియుభవాఃరివ్రాతముంధ్రుచివే

సి నితాంతంపుగృహకా వసింగడివే శ్రీచండి రాజేశ్వరీ! 9

శా. ఆకారంబులువర్ణనీయములునై యాకాటీసహస్రంబులునై

లోకంబందున బూజనీయములు నాలోకింపఁజేతంబులై

వీకంగన్నడు నవ్వి నీకళ్లుగాపీతాను భావింప నా

యా కిత్తాకృతులకా భవస్వమానములనకా ధ్యాపింతు గా

జేశ్వరీ! 10

మ. నినుఁబూజించుచుఁబొడచుకా విన ను సాన్నిధ్యంబు నం

దుండి పా

వన చార్పితము నీకృపాగరిమకుంబాస్మృడ వైయుండ నీ

యనిమిత్తాగమమా కటాక్షమును నాఁయందుంచి నన్నే

లుమో

జననీ! నీదగువావుఁదీతి నిమేనా! చండి రాజేశ్వరీ! 11

మ. దురభిరాగినుత భూమిపాలకు లిలకాపూర్ణానందాన్నిదై

వంబాధించును నున్నవారలు జగత్పైర్వంబు దన్నారనా

కిరదభాళి యటంచెఱు గకయ యోకిల్వారీ! నన్నావిధి

జరియింపం జననీకు భక్తుడగదా? చండి! నిమేనాంబికా!

క. జగములు జగతీ నిభులును

జగములంగలయశ్చి జంతు జాలము నీగో

దగి తగకయ యన్నను నీ

నగపడకయ యుంచువందె ♦ యణుమాత్రమువై. 13

మ. నినుసేవించెడు వారకెల్లర కిఁకానితోత్పవానదముం
దనివారంగ సుతాంగనాథున సుహృద్వర్గింబు దీర్ఘాయువిం
దున గల్పించి యనుత సౌఖ్యములతోడదూఁగింతు వేమల
దు నీ

ఘనకారుణ్య మగణ్యమై చెలంగునోకాట్టి! నిమేషాంబికా!
మ. కరుణా పూరిత మంగళ ప్రసక్తూక్ష శ్రీవిశాలాచిత
స్ఫురదా స్వంబు బ్రహ్మమైతననాపుణ్యంబు బాడింపగా
గరిమంజూహిముగప్రజాలములఁబోకారించియారోగ్యభా
గ్యరతుం జేయు మనంత సౌఖ్యముల వీరికంగూర్చురాజే
శ్వరీ! 15

మ. చక్రముక్తిపద దేవతానరాలు సౌభాగ్యంబు వర్ణిపును
దురు సౌభాగ్య మొనంగువారు పరిముఁబోడింపగానీరునీ
కరుణంగల్గిన రెండునిచ్చెదవనం ♦ గాక్షించి నీపాద పం
కజవాద్యంద్వము నాశ్రయింతు నియతింగష్టాపనోదా
ర్థమో

కరిచర్తాంబర ధారణ! శుభకరీ! ♦ కల్యాణి! రాజేశ్వరీ! 16
మ. ధర నీనామజ్ఞులైక మాత్రమున జంతల్ బాపి లోకోత్తర
స్థిరభోగంబులగూర్చు తల్లినని సంక్రిపించె నీకీర్తి నీ
నరనందర్పన మబ్బెనాకుగల యాపత్ప్రంక్తిబోకాన్పినీ
చరణాం భోదహా భక్తినిప్పు సుదతీ! చండీ! నిమేషాంబికా!

మ. తనయుండెన్ని యొచ్చేముదప్పలనునాతర్పణ బ్రశంబుగా

గొని లాలించునుబుద్ధులను జేకూర్చుకొనినదంబుగా
 సనిమిత్తాగమ సత్త్వపాకిర కటాక్షానంద మింపూను పా
 వనివా తిల్లివిగల్గ లోలేనయునేభద్రాంగి! రాజేశ్వరీ! 18
 మ. కలభోగంబుల నొల్ల రాజ్యధనకాంక్షల్ లేవు దారాసుతో
 జ్వల సోభ్యంబుల నెందునానబడ విద్యత్రైవిది వాంఛింప ని
 చ్చునీవాదసుభక్తియొక్కటియునాన్వృతంబుధర్మబుగా
 జలియింపంగ నొసంగ నియమదియేఁచాల్కు భవానీ సతీ!
 స. అంత సంయమిశ్వరు లందర మందానంద కందళితాత్ములై.
 సీ. ఆత్మ యీశుఁడు, మతి యద్రజ, పోషనల్

ప్రాణముల్; దేహంబు యభద్ర సౌధ
 మగున; నీపూజల యన్న నాపిషయోప
 భోగమల్, నిద్రయే యపున నహించు
 సుసమాధి, యగు సదా; యూటిగా నంచారు
 పదములు సరితంబు యభక్తిమెయిని
 నీపొదక్షిణవిధుల్, యనియతిఁగాంచగ నెవ్వ
 వాక్కులు నీబ్రహ్మి యాత మగును.

తే. కర్మలెయ్యవయ్యునరింపజ యత్కర్మలెల్ల
 జనని! నీపదా రాధన యపరణాంగ
 దలచి ప్రార్థింతు ననిశంబు యధ్మబుద్ధి
 రాజ రాజేశ్వరీ! చంకి! యరాజవదన.

21

న. అని యనేకవిధంబులనందగు వినుకొంప నాయనిర్యాచ్య
 తేజోరూపభూషణియగుచి మేసాంబికానతార యగుపరాం
 బిక వారలంగరుణా కటాక్షంబుల నీక్షించిసంతుష్టహృద

యంబున.

22

తే. మునిగణా నృతుండగు వర ♦ ముక్తుఁగాంచి
సుప్రసన్న దృష్టుల సర్వ ♦ సుఖము లిష్ట
వాంఛల నొసంగి ముక్తకా! ♦ ప్రీత్యహంబు
నన్నఁబూజించుమనియె నా ♦ పన్నవరద. 23

వ. అట్లు వరమిచ్చి ప్రమదాపరివృత్తియై శివలోకంబున కడగ
నంతజానుమండలుడీ యద్భుత వృత్తాంతంబు.

తే. చారముఖమున వినియు వి ♦ చారమందె
దద్భయా ద్దీతులను గాంచి ♦ దైత్యవశుడు
గాలమానన్న నుగుతిరి ♦ గనెడు వినెడు
సంగతులు భీతిదాయక ♦ సరణిదోచు. 25

వ. ఆ చాచుల నీక్షించి జానుమండలుండు. 26

క. దారుణకోప జ్వాలలు
ధారుణి బ్రసరింప ఋషివి ♦ తానము నెల్లఁ
నీరొసరింపఁదలంచెను
వారింపఁగ లేరు దుష్ట ♦ పరివర్తమలఁ. 27

జానుమండలుడు మునులపైకి యుదముఁకుఁజూచి.

క. మునిమండ లాయలెతివో
వనమునకుం బరుగువాఁడె ♦ బరిచారముతో
వనవహ్నికడకుమిడుతలఁ
గొనియేగెడు మిడుత వడువు ♦ గొబ్బుననతఁడుఁ. 28

వ. చని యాతివోననాంబున. 29

క. మునిమధ్యఁగతు విమలా

త్మని ముక్తు సకోపదృష్టి ♦ తోగనిభయ ని
స్వస నానారవములజే
సెను భీతిప బార మునులు ♦ జెల్లాచెదరై .

30

వ. జానుమండలుఁ డతనిపై బాణవృష్టిఁగురిసె మునులపై నశ
నుల పరుస.

తే. బహు శిలావర్షమున ముంచె ♦ వారి నెల్లఁ
దెసలుఁ ఘూర్ణిల్ గర్జించె ♦ దివిజ మనుజ
వితతు లదురింగ మునులెల్ల ♦ నెఱుఁగుఁజెంది
నార లల్లాడఁ గాన వి ♦ స్తారముగను.

31

తే. అంత మౌక్తికుండు ♦ ధ్యాన లబ్ధములై న
రథతురంగమభట ♦ రాజితోడ
దివ్య కవచ శస్త్ర ♦ దివ్యా యుధములఁ
గొనిరయంబ యేగె ♦ దన జుదాక.

32

సీ. చతురంగబలసైన్య ♦ సహితుఁడై కోధతా
మాక్కులముక్తుఁడా ♦ యసురుఁగాంచి
కాంచ నాంచితి బాణ ♦ గణములవానిపై
రిక్కసిపిండుపై ♦ రయనుగుప్పి
నంత ముక్తశరభి ♦ నానగలేకి యీ
ఘాతీకోర్వఁగజాల ♦ కయ భయంబు
చే నూరి దారులఁ ♦ జేరి యురికిరి వానిజనము
లవ్వారితోనంత ♦ నసురవిభుఁడు.

తే. జనియెవానివెలబడిబడి ♦ మునులతోడ
ముక్తరాజుర్ని వర్జ్యండు ♦ ముందు నడిచె

- జానుమండలుఁ దరిమివి ♦ స్తరితశక్తి
నసుర నగరిని; నరికట్టె ♦ నమితబలుఁడు. 33
- వ. ఆజానుమండలాసురునగరంబెట్టెననిన. 34
- సీ. అద్భుతాకారమై ♦ యతిరత్నఖచితమై
కాంచనపాకార ♦ కలితమగుచు
దివ్యసౌధవితాన ♦ దీప్తమైగగనంబు
నొరయు నుప్పరిగల ♦ స్ఫురితమగుచు
నమల కూబుఁగార ♦ కట్టెలకింబు
వరశతఘ్నినిచయ ♦ భరితమగుచు
ఘనయంత్రకలితమై ♦ గజతురంగ భటాళి
రథ సహస్రవితాన ♦ రమణమగుచు.
- తే. నమితశిస్త్రాస్త్రసంపూర్ణ ♦ వాగుచుఁబెల్లె
తో జనానందకరమునై ♦ యోజనంబు
జానుమండల స్వనగర ♦ మానినరుఁడు
గాంచివిస్మయంపడె బురి ♦ ఘనతనెంచి. 35
- న. ఆపట్టణంబునజానుమండల పరివారంబులు మహాఘోరంబు
లగు వాశిముద్గరగిదాతోమర భిండివాల ధారులును భీమా
ట్టహాసనినదంబులఁ జేయువాడును సంగ రాభిముఖులై. 36
- తే. రణమురణమని రాక్షస ♦ రాజసేన
లార్చుచును గోలవాకిళ్ల ♦ నమితశక్తి
జూపి ప్రతినిమేష రిరక్ష ♦ నేపు మీరి
యప్రమత్తతనెండె ను ♦ దృద్ధలముల. 37
- తే. పురికిఁబెల్లెమద్వార భూ ♦ ములను మునులు

విడిసిరి వరాజనములను ♦ వేగఁ గొనియు
భస్మ రుద్రాక్ష మాలికల్ ♦ పరఁగఁదాల్చి
జటులుగాండులుగావిన ♦ స్త్రములవారు.

38

క. పరబలయుతులై మునులం

దరు ముక్తునిమందు నిల్చి ♦ దారుణ రణభీ

కరులై వెఱి నిహంభూ

త్కరిదృష్టుల నారదా! యిక్కఁ ♦ విను మపుడున్. 39

మ. పురికింబశ్చినుభూమి శత్రుగణముల్ ♦ బూర్జింబులై యుండనా

సురవర్గంబులు భీతి నెవ్వ రెవరో సుంబూని మాపైకి వ

చ్చిడిదే త్రూతుము గీటడాతు మన ♦ చున్ నీత్రార పూత్రా

రముల్

గరిమంజేయఁగ సాగిరొక్క మొగిది ♦ గ్వారంబుమార్తొయఁ

గన్. 40

వ. అనేక గజసహస్ర సన్పుతింబగు మునిబలంబుల నీక్షించి

చై త్యవిభుడు.

41

చ. సగరిసనేక దుష్టశకు సంబులుబుట్టెనుర క్తపుమాంసపుంజడుల్

దగులుకొనెన్ సృగాలములు ♦ దారుల సంజల మూగికూ

యఁగాఁ

దగియె దివాంధకాకతతి ♦ ధైర్యమునన్ సభదీరె నాపదల్

దగిలెను నాటికన్నియుయ ♦ ధాయధలై చనుగాలచిత్రితన్.

వ. అంత నామానివీరులు సముద్దండత నావరించియుండ. 43

మ. రమణీయంబగు జానుమండలపురీ ♦ రాజంబునీక్షించి యా

సుమనస్కరిసప్తత్రిడొక్క మెయి నీ ♦ సుంజూపిహోరాశనీ

సమబాణబులవృష్టియుంగురిసె యాసాధంబులభ్రంక ఘో
త్తముముల్ భస్మమొసర్చె ముక్తమునియున్ ♦ ధైర్యంబు
దీపింపఁగన్. 44

తే. సకల మందిరంబుల నిము ♦ సంబులోన
నేలపాలుఁ జేయుచునున్న ♦ గాలసముఁడు
జానుమద్వైశ్యపతి ముక్త ♦ మాని గాంచి
యమితకోప సమాక్రాంతుఁ ♦ డయి రయంబు. 45

జానుమండలుని యుద్ధము.

సీ. శివుంగ పట్టిన ♦ యుక్తులు ఖడ్గపా
శశతఘ్నితోమర ♦ శస్త్ర ధరులు
ఎరభించివాలముల్ ♦ ధరియించిన సురారి
వీరులు చక్క సఁ ♦ ధారు లమిత
ధైర్యాత్ముఁగు వైశ్య ♦ తాడనాల్ తనవెంట
నడువంగఁ దేరుగ ♦ న్నడిగ నెక్కి-
జానుమండలుఁడు నా ♦ మానిపంక్తులమీఁది
కురికి యుద్ధ మొనర్చ ♦ న్నధ్యతముగ

తే. నచ్చి రణభేరి దిక్కులు ♦ నగుల గురుతుఁ
జాప రవళింపఁ గావించె ♦ నేపుమీర
నారణధ్వనికి మునీశు ♦ లదరి బెదరి
మూఁగి రొకమాట ముక్తర్వి ♦ మునుఁగునట్లు. 46

తే. అంత మాక్తికముని విలా ♦ సార్థముగను
బాణమొక్కటి విడిచిన ♦ వానిసేన

- న గ్గు నూచంబు గావించె ♦ నోలి మిగిలి
న బలమది చెల్లచెదరయ్యె ♦ నవల నతఁడు. 47
- క. మోమాద్యవ రథమున దా
నామోదత నెక్కి వేగ ♦ నతికోపమునం
బాముల కీడగు కోలల
- నామనఃజాశనని గొట్టె ♦ నంగము లదురీక్ష. 48
- తే. క్రోధ మూర్ఛిత హృదయఁడై ♦ రోసమునను
వహ్నిశిఖల కుసమములౌ ♦ బాణతతుల
మునివిభునిపైని విడిచె నీ ♦ భూచరణమా
నకిలలోకి భయంకిర ♦ ప్రకటమయ్యె. 49
- క. సుర నాథ పురో గములై
సురయౌ విభ్రాతి జెంద ♦ నోలంగ గిరిల్లు
ధరణి చలింపంగ శోషిలి
- సరిదబ్బులు రజముగాంగ ♦ సమరము తగియె. 50
- క. హందధిపతి తితివడకెను
ధర నల్కాపాతెనుయ్యె ♦ దాహణ రణము
చు రహి౯ సురతితి నింగిని
- సరిదగఁ గనమండ ముని ను ♦ శారి రణముకొ. 51
- తే. అవల శ్రీమంతుడగు ముక్తి ♦ యమయు వివిధ
శరములను వేగ సంధించె ♦ శక్తిమిగుల
దనజ మునివర్య యుద్ధమే ♦ మనంగనలము
బశ్యతోజన విస్మయ ♦ భయ యుతింబు. 52
- ఎ. అంత ముక్తపరవారంబులు పారులంద రొక్కమొగి. 53

సీ. కొమ్ముచెంబులు బంచ ♦ గుడ్డల బంధించి
 రిప్పు రిప్పున ద్రిప్పి ♦ వేయువారు
 గృహజనమ్మల ♦ గిందుమీదికి ద్రిప్పి
 యరుల నెత్తులపైని ♦ నడచువారు
 బూదిని ముక్రించి ♦ పూని రక్కసులపై
 విసరి విసరి కొట్టి ♦ వెడలువారు
 మమ్మబాధితుగా? ♦ మందులు మీరంచు
 యోగదండము జూపు ♦ చుండువారు

తే. మునల బాధించే దనుజుల ♦ చునుముడంచు
 వృద్ధభూసురు లెంతేని ♦ యుద్ధమునకు
 జనంగ నేలంచు శాపాగ్ని ♦ జత్తురనుచు
 బండ్లు గొనకుచు మృతముల్ ♦ బలుకువారు. 54

చ. జలమభి మంత్రణం బపుడు ♦ జక్కగజేసియు వేగ గాక్షనా
 నభిపయిజల్లి యక్షతలవారిపయి విడలించి భస్మము
 జలికెడువారు శాపర నచస్తతిచే దనుజాళి గూల్చుగా
 దలకొనువారు ముక్తముని ♦ దాపుననేవున నుండిరెంతయు

సీ. శల్య మూషక సర్ప ♦ శాపర మార్జున
 పాపాణ తంత్రముల్ ♦ పరంగజేసి
 వైరుల బరిమార్చి ♦ నచ్చునంచను వార
 లివియేల? నస్త్రంబు ♦ లెన్నొ కలవు
 శస్త్రంబులున్న వీ ♦ శ్వరశక్తి మనకుండె
 ముక్తుండు మనపాల ♦ శక్తియుతుండు
 గలఁడుభీతిలనేల? ♦ జలమూన మనకెందు?
 కెవరిచాణమువార ♦ లేవుమీర.

తే. గాఁచుకొనఁజాలు వ్యర్థంపుఁ ♦ గలవా మేల?

వానితోనంచు నన్యోన్య ♦ వాదముల

బ్రాద్దుఁగడవుచు ♦ నుండిరా భూసురాళి,

గాంచ “బ్రాహ్మణానామనే ♦ కత్వమనఁగ”

56

వ. బాడబులు లొకరి మాట లొక రొప్పక వాదించుకొను
చున్నంత ముక్తర్ని యనేక బాణంబు జానుమండలు మర్ల
భేదనంబులుగా నేయుచున్నంతి.

57

తే. జానుమండలదైత్యుండు ♦ శౌర్యమృదవ

బరచె నాశీవిహాపమ ♦ బాణతతుల

ముక్తుమర్మముల్ ♦ నొవ్వంగ భూరిశక్తి

సింహవిక్రములిరువు ♦ జెప్పెదరిమె

58

తే. వారల న్యోన్య జయకాంక్షఁ ♦ బారిపోఁక

శరణుఁగోరికి రాజీకి ♦ సంధినిడక

దంతముల నొడ్డిపోరాడు ♦ దంతయుగమ

సంగ సంయమించుచు దా ♦ నవులునున్న.

59

తే. జను మత్కర ముక్తని ♦ శాతబాణ

పంక్తిముక్తునొంపఁగలేక ♦ వాని దాకి

వెనుక కురుకంగఁజొచ్చెను ♦ వెరఁగుఁటెంది

దైవశరణువారలఁ దాఁకఁగలరె.

60

వ. తీర్థాగ్రీరుక్మ శిలీముఖంబుల నొండొరులుదీసి పోకపర

స్వరవధార్థము బోరు చున్నంతి.

61

...:: జా ను మ ం డ ల వ థ. ::...

సీ. వాయున్య మొక్కండు ♦ బరగింపనురగాస్త్ర
ముపసంహ రార్థమై ♦ యోర్మినేయు
నాగ్నేయ మొక్కండు ♦ సనునంధి నొనరింప
వారుణాస్త్ర మొకండు ♦ వరుస విడుచు
తామిసౌ మొకండుసం ధానింప నాదిత్య
దివాస్త్రమును వేయు ♦ దీప్తినొకండు
నాసురమ్మును వేయ ♦ నలరనొక్కండు దీప్య
బాణంబువిడుచు ద్వి ♦ ట్రాణములను

తే. దీయ నీశ్వరాస్త్రంబు సం ♦ దీప్తిమెరియ
నేయ వైష్ణవబాణంబు ♦ నేయు నొకండు
ఘనభుజం గాస్త్రమునువేయ ♦ గారుడంబు
ఉంబుజూపంగ జనిరీ క ♦ య్యంబు నందు. 63

వ. సంహారోపసంహార క్రియవిక్రమంబుల నాన్యమాన
మానసంబుల బెసగుచున్నంత ముక్తుడీ బడుగురక్కసితో
నింతసేపేలనని తనకు బ్రయపూర్వకంబుగ శంకరుండిచ్చిన
పాశుపతాస్త్రంబును సంధించి యద్భుతంబుగ మంత్రం
బునుచ్చరింపుచు నీశ్వరు ధ్యానింపుచు. 64

తే. అమరహితమును దలచియా ♦ గావనకుచు
భవనభయహర ణోద్దేశ్య ♦ పూర్వకముగ
దనుజుపై బాశుపతబాణ ♦ ము ననునంధి
చేయుచున్నాడెదుగించెద ♦ చ్చిరమువేగ. 65

వ. అని యమ్మహాపాశు పతాస్త్రంబును బ్రయోగించినది

మకుటోజ్వలంబగు జాను మండలాసురుని శీర్షంబు గాయం
బునకు వెలిజేసి వాని ప్రాణంబులఁబుచ్చుకొని ముక్తుని
తూణీరంబున జేరె నంత. 66

తే. జాను మదైత్య మృతిని ని ధర్మము నరులు

గాంచి హర్షించి రమగులు ♦ నంచితాస్తి
గుసుమ నృప్తిఁ గురిసిరి ♦ కోరినాట్య
ములను గాపించెనానంద ♦ ముగ సురాధి. 67

క. ఘనతరి గానంబుల ముద

మున గంధర్వాళి బాజె ♦ భూమియు స్థిరయై
తనరెను సాగరములువీ
చిననదముల ముక్తుబాగజె ♦ జెందినప్రేమకా. 68

తే. దినదినపు గండములఁదన్న ♦ తిండి యొడలఁ

బట్టకయ నద్రలేకుంట ♦ వైరి కృతపు
భయమునకు లక్షణంబులు ♦ వైరిచావు
విన్న సానఘటాదిగా ♦ వెలయు సుఖము. 69

క. తరుణులకు సౌఖ్యమొదవును

నరుల ముఖములందుకళలు ♦ నానారోగ్య
స్థిరతరవిలాసగతి ను
ర్వర వాసిలు మారిజల్ల ♦ బడిన వసుసగ్గ, 70

—::: పాండక యాగము సుమనస్కుండు బూర్తిచుట. :::—

తే. ఆమహాబాహుడైన ము ♦ క్తాభిదుండు

దేవదేవేంద్ర మునులతో ♦ భావమలరఁ

బాండరీక యాగపుశాల ♦ వచ్చిచేరె

లోకనతులము ముక్తుడనంగ ♦ లోకమందు.

71

వ. అంత ముక్తుడతి మోదంబున.

72

చ. పితరుని దీప్తతేజసుని ♦ విశ్వతనాధ్వి సుశీఁగించి న
న్నతులొనరించిన దనత, తుల్ మది మెచ్చనొనర్చిభక్తితో
నతిపెనయంబునం బలికె ♦ బ్రంజలిహస్తుండునై మహావిధే
యతనుతుండబ్రవాడెమున ♦ యందగుగీర్తినొనర్చి వేడ్కతో
మ. సుమనస్సా! మునినర్హ! మాయను మతే ♦ శూరు

సురారీశు ని

న్యమ తేజః విధియించుటైనది మీ ♦ సౌఖ్యంబు

మీరింగ యా

గము పూర్తింపుడు జైవ సంవిహితముం ♦ గావింపు

డయ్యా! సుర

ప్రమాదంబెన్నిట నర్విలోకహితమై రాజ్యము మూటికి.

క. అన సుమనస్కుండు హర్షం

బున పుత్తుల బంధుజించి ♦ మూర్ఖులె శిరమం

దనయానూనసహాయ

మ్మను బొందినయతఁ డితఁడె ♦ భవనీక్షింపె.

75

తే. అవల ఋషిగణయుక్తుడై ♦ యాగ పూర్తి

జేయ మొదలిడె సుమనస్కు ♦ సిద్ధుండంత

సకల మునివరుల్ సంతస ♦ స్వాంతులై రొ

కండె సుఖమియ జగతికిం ♦ గాంచ నెపుడు.

76

వ. అంత.

సీ. సంయమి గణములు ♦ నవనశాలను జేరె

యాగ సంకల్పంబు ♦ నలరెఁ జేసి
సౌజన్య సుమనస్కు ♦ సంయమి యజమాని
గా నొనర్చియు యాగ ♦ కరణములగు

నధ్వర్యు గణము హేలా ♦ త్రాది గణములూది
ఋత్విగ్వహణ లిచ్చి ♦ యిచ్చుమీర
నగ్నిని వధిమించి ♦ “యగ్నయే స్వా” హేతి
మంత్రే సంస్కార హేలా ♦ మంబు నాజ్య

తే. మున హవిష్ఫల పాయ నా ♦ పూప నవల

హేలామ సంపూర్తి గావించి ♦ యుగు తరాప్తి

శ్రద్ధ వెలయుంగఁ జేసిరా ♦ నవనపూర్తి

నపుడు బూర్ణాహుతిం గూడ ♦ నతిముదమున.

78

తే. భక్తి నగ్ని ప్రదక్షిణల్ ♦ నందసమాలఁ

జేసెఁ గాంతాననున్వితి ♦ సిద్ధమునియు

ఘనుఁడు సుమనస్కురాజు వే ♦ డ్కను తెలంచు

కార్యపరిపూర్తి సంశోష ♦ కరము కరము

79

స. అనల సుమనస్కుండు మూడు గాధేయనకు సమస్కు

రించి యవబృథన్నాసంబు గావించిశుభ్రభీతాంబరధారియై

శశిస్కర దివ్యచందన కస్తూరికా గంధరక్తా క్షుతిల

భవించి పసిబొడి ఋషులఁ బూజించి భార్యసమేతుడయి

యుండె నంత నాద్యిజోత్తిములు దారాయకులై యుండ

గంధర్వ సిద్ధ విధ్యాధరాదులు కాంతానహేతులై యుండ

సుమనస్కుండు తత్పరివృతుండయి హేలానూగ్ని సము

స్వప రథ తురంగ భటులతోగూడి మాక్తుఁబురస్కరించుకొని స్వపురరాజుబ్రవేశించె నంత నారదుండు లోకేశు సీక్ష్మించి.

క. సుమనస్కు మహామునియును

బ్రముదాత్ముడు ముక్తకుంఠు ♦ బ్రేజేసినదే

. మి మనం బలర వచింపుము

కమలాలయ! లోకశుభద! ♦ కరుణానందా.

81

చ. అనవినిబ్రహ్మదేవుడతిహర్షిత నోయిముసీంద్ర! తెల్పెద
వినుమిడి దచ్చిత్రమున ♦ వీనులపిందుగ రాజచంద్రుడౌ
మునిసుమనస్కుడు చలచఁముక్తివివాహముజేయ భూ
మిని వెలలేనివా రరుదు మేను ధరించిన విష్ణు దేనియుకా.

తే. ముక్తుకు వివాహకార్యార్థ ♦ ముగనుశింక

గోక్తసరణి జ్ఞప్తికి వచ్చి ♦ యుక్తిరీతి

శ్రీసుదక్షిణ యనుకి న్నై ♦ వాసి నెదుక

నంచె సుమనస్కు భూధవుం ♦ డంచిత గతి

82

—:: కన్యాస్వేషణము. ::—

వ. నధూతిల కాన్వేషణార్థము ముక్తయుక్తుడయి హిమాచల ప్రాంతంబున కరిగి బృహదారణ్యకం బను మనోహరంబగు నుద్యానంబు బ్రవేశించి యుండు లతామండప శోభితంబును నానాఘృష్ణ ఫలముల సమాకీర్ణంబును సకలపక్షి రవాటలంబును మహిమాన్నత వృక్షజాల పరివృతంబును పద్మకన్దూర తుళేశయవలసిత కమలాకర శోభితంబును నియచ్చర విలాసనినాద సంవృతంబును సగుఱుప్యాశ్రమంబు

నీక్షించి పుత్రసహితుడైన ధీనుతుండగు సునునస్కు
రాజచంద్రుండు ఋషిమాప్యతుండము దుర్వాససంయు
మిందుక్రితోడ నరుగుదెంచి యాశ్రమస్థితయు బింబాధ
రియు విశాలాక్షియు జటావల్కలంబర ధారిణియు నగు
సుదక్షిణాఖ్యులుగు కన్యకామణినీక్షించి మునిశాస్త్రాబుం
డగు సునునస్కుండు.

84

శే. మానిసంఘంబులను గాంచి ♦ మానితెతుల
యాజ్ఞను సుదక్షిణాఖ్యను ♦ హర్షమొప్ప
గొనియుబురకేగుచుండి యా ♦ మునుల నిట్లు
భాగ్ధీసంబుల నొనరించె ♦ రాజరాజు.

85

మ. అనఘుల్ మీరలు ముక్తువెండ్లికిపుడే ♦ హర్షంబుమీరంగవ
చ్చినితాంతామిత సత్త్వవత్ శృతిసమా ♦ శీర్వాదముల్
జేయఁగా
నినుతుల్ భక్తినొనర్తునంచనినా ♦ వేదాంతవేమ్యుల్ ఘనుల్
మున లానాఁడెసుదక్షిణాపరిణయం ♦ బుంజూడనాంఛించియీ
తనితోనేగిరి దంపతుల్ సుగుణులు ♦ దృఢదృష్టాతేజస్రులు.

తే. మహిత శేజస్విసునునస్కు ♦ మాని మునుల
గూడిపురిజేరి వేవేగ ♦ గూర్చిమిగుల
విశ్వకిర్బును రావించి ♦ పరిపరి బలిక
హర్షమొదవంగ నీరీతి ♦ నతనితోడ.

87

సీ. పుత్రును ద్వాహంబు ♦ మునిగణానగ్రహం
బునఁ బ్రయత్నించినాఁ ♦ డను మహాత్మా!

కాన మానగరంబు ♦ ఘనముగాదగునలం
 కారంబు నొనరింపఁ ♦ గలిగినట్టి
 వారుమీరనియెంచి ♦ పార్థివులు జగముల
 నిష్ఠించునిపుణులు ♦ కర్మయోగి!
 యన విశ్వకర్మయు ♦ ననుమోదమునబల్కె
 మీయానందలనిడి ♦ మీపురంబు

తే. దగునలకృతిఁ గావించు ♦ నొగిని మాని
 మత్తితములెల్ల వారలు ♦ హర్షమంది
 సాయమొనరించు చుందురు ♦ సంయమింద్రీ!
 సకలగుణసాంద్రీ! విజ్ఞాన ♦ జటిలహృదయ! 88

వ. అంత నావిశ్వకర్మ యాతని నగరప్రకారంబుల నొక్కొక్క దానికొక్క విధంబగు నలంకారంబులఁజేసి మందరాద్రి సమున్నతంబులగు సౌధరాజంబుల ముత్తైపునరులచేతను మణిగణంబులచేతను గదళికాండంబులచేతను బతాకధ్వజంబులచేతను సకలవిధంబులబిశ్వద్విస్త్రయంబుగ నగరిఁగలమందిరంబుల నలంకరించి 89

చ. అమర విలాస గంధకుసుమాదులఁబూర్ణతరంబుగా మహాప్రముదముమీరఁగూర్చి సురపట్టణకాంతినమానకాంతితో నమరఁగవిశ్వకర్మ హృదయంబునమెచ్చి రచించెను మించుశక్తి 90

నముదముతోడనీడయగు వారలకార్యముకాచెచూడఁగన్

వ. అంత మునిశాస్త్రాలుండు దివ్యంబుగ నలంకరింపఁబడిన వివాహమంటపంబు నీక్షించి యానందించి

.... ముక్తునివి, వాహము.

తే. ముని సమావృతుండగుచు న ధమ్మని వకుండు
దనయుతోడుతఁజేరియు ధద్వాహమంట
పంబు గాంచన కలిత వీ ధ రంబునందు
నధివసించెను జెలువొంద ధ నతిముదమున.

91

తే. మునులునుచితపీఠములందుఁ ధ భాందుగాను
సుఖసమాసీనులైరి సు ధ శుద్ధమతులు
దశరథు కరణిరాజులై ధ ధరణిభుజు
మునిగణావృత సుమనస్కు ధ మునివరుండు.

92

క. తనయుని పెండ్లికి సురలె
ల్లనూరానలె నందునెంచె ధ లలితగతిని దే
వుని పెండ్లికి దేవతలుం
గన బ్రత్యక్షుంబ గారె ధ గౌరవమొప్పు.

93

సీ. పురుషోత్తముని భవుఁ ధ బరమేశు నింద్రాది
దిగ్భార నాథుల ధ దేవతతుల
నగ్నిసమప్రభ ధ నలరారు మునిపంక్తి
గంధర్వ రాజుల ధ గరుడ యుతు
కిన్నరులను నాగ ధ కింపురుషుల సింధు
లను హరణుల సాధ్యు ధ లను ధరితి
నాథుల మది నెంచి ధ నానాధ రాధీశ
వరులను గుణగణ ధ ప్రవరవరులం.

తే. బిలువ సంకల్పమొనరింప ధ వేగనదియె
పరిణయాహ్వాన పత్రికా ధ ప్రకటమగుచు

- నన్ని లోకంబులకునేనె ♦ నదిగాగ
సహమా మునిమనశ్శక్తి వాగ్రి ♦ యంగదరమె. 94
- క. వారలు పరివారయతుల్
ధారుణికిని డిగ్గిహర్ష ♦ తత్పరు లగుచుం
గోరిక మీరంగవచ్చిరి
బారులు బారులుగదీరి ♦ భావన మాత్రిః . 95
- న. అంత సుమనస్కుండఁ.
తే. వారి నందరి నీక్షించి ♦ భావములర
నెదురుకొని బ్రహ్మదేవుని ♦ నింది శేషు
శంకరుని శివీనాథుని ♦ బొంకములగు
విడివలను నియోగించె భూ ♦ విభుడు వీరితి. 97
- తే. తక్కుగల దేవతలకు ♦ దగిన సనతు
లలరంగవించె నందంద ♦ సతని సాధ
రాజముల వారికాతిధ్య ♦ మోజనిడంగ
గామ ధేనువుగ్రాధించె ♦ గరిము భక్తి. 98
- క. మనసున పురియించిన మా
త్రిక గామసురభియు సభిము ♦ దంబున సుమన
స్కునిని నాపివేయమో?
వినపింపుడటంచువీరితి ♦ వెలయుం బలికెన్. 99
- తే. కామదోగ్ధివాక్యము వించు గాంక్షమెయిని
లోకమాత్రా! నాకోర్కె ♦ జేకురింగఁ
జేయు మిప్పుడ కెండ్లివా ♦ సిని జెలంగ
సర్వ సంబారములఁగూర్పు ♦ జక్కఁగాను. 100

- క. పరసుతుడగు మాముక్తుని
పరిణయ కార్యంబు సర్వ ♦ వస్తువులు రుచి వి
స్ఫురితమై తనరారెగ
సురదోగ్ధి! పినుక వలయు ♦ సురలు న.తింపన్. 101
- క. సకలారద వీవనినే
బ్రహ్మచీచి నుతింతునెన్న ♦ వసుధా స్థలి నీ
యక లంక తఁగొనియాడెగ
సకారుణక మూర్తి! యేరు ♦ జాలుమరిలలోన్. 102
- క. నావుడు వేలుపుగొడ్డియు
వివాహాపరికరము లెల్ల ♦ వేలుపు లలరన్
భూవలయమునను పిస్మయ
మావహిలంగ స్పృజించె ♦ సధిప్రీతిన్. 103
- తే. సప్తభూషణ భోజ్యసం ♦ భారములల
రాసులుగ నున్న సుమనస్క ♦ రాజు గాంచి
కరము నాదరించెను గామ ♦ సురభి స్మరణ
మాత్రీ వరదుల న.తింజేయ ♦ మనవరెవరు. 104
- స. అవల నామనిచంద్రుడగు సుమనస్కుండు. 105
- క. మున మందగ నారాయణు
నశేషనాభుని మురారె ♦ బద్మావతీబూ
జనలొనరించె శాస్త్రీ
యనియతిదదను నుజ్జగొనియు ♦ నావర మొప్పన్. 106
- క. అరవిందనిలయు నీశ్వరు
భురందరాది దిగిధీశ ♦ ముఖ్యా మరులన్.

- వరమునిచు దుర్గల నాదాగ్రి
దరమన బూజించె ♦ శాస్త్ర ధర్మక్రీయలక. 107
- తే. శ్రీరమా వాణి శిర్వాణి ♦ జెలువు మీర
శచ్యగుంధతీసతుల వి ♦ శ్వాసమొప్పు
సస్య మానింద్రీపత్నుల ♦ సతులభక్తి
బూజ లొనరించె లక్ష్మీవి ♦ భుని యనుజ్ఞ. 108
- వ. ఇట్లు వేరువేర నందరబూజించి సుమనస్కుండాదినారా
యలు బెడ్లికెద్దగ నియమించి. 109
- తే. ముక్తు నుద్వాహ కార్యంబు ♦ ముదిముదిసర
జేయ యత్నించె మునులెల్ల ♦ జెలువ మమర
నిరుగడలబెడ్లి పెద్దలె ♦ జనుపుమండు
వారి యానంద మిట్లందు ♦ బలుకంగలమె. 110
- మ. కతనూకొట్టుచు వాసిశంకలను వేడ్చిబ్రహ్మగావించు చు
న్నతమోదంబునగారదుడడుగబ్రహ్మమునుడువాక్రువ్వగా
జతురత్వంబునదత్తధావచులు విస్తరింపవే! ధాత్రీయం
దతులప్రభవ భూషితంబులయి శ్రావ్యంబైల్ పురాణా
తే. సనుము వానిచ్చైంతంబు ♦ విండావర్చ కృతుల్. 111
- విస్తరించెద సుమనస్కు ♦ విభుండు శుభము
హుర్తమాన స్వస్తివాచనం ♦ బోగ్గజేసి
మునలు యాజ్ఞకు లయ్యును ♦ మొససియుండ. 112
- వ. మునివరానజ్ఞ శ్రీనిష్ఠుం బూజజేసి యంతి. 113
- ...:: వివాహకృమము. ::...
- ఉ. వేధ వచించినట్టినుడి ♦ వేదమటంచని యెంచి చేయునా

సాధువు; పెండ్లికి మునుపు సంయమించుచు దివ్యవాక్యసం
 బోధితుండై వివాహపరి ♦ పూర్తికి నిచ్చలుదేనతానమా
 రాధనజేసె నయ్యోధ♦ రాధలి నిత్యముగా గమనింపనేటికి
 ప. ఆ వధూవరుల నిర్వారిముణిపీఠంబుల నుపవిష్టులఁగావించి
 భేరివృదంఁగాది వివిధవాద్యంబులు నలుపుచుండ దేవతా
 ముని సువాసినీ గణంబులు గౌరవకల్యాణాదీగీతకల మనో
 హరంబులఁబాడుచుండ నందివైతాళికులు గై నారంబులు
 సేయుచుండ లక్ష్మీనరస్వతీవార్వతీసతులు సంతోషించుచు
 దేవాంశసంభూతుని పరిణయంబునకు దేవతలె పెద్దలె
 నచ్చుట సహజను కదాయని తమలో దామను కొనుచుండ
 నంత సంఘినూనెయు గంధలేపనాదులు తాంబూలము
 లనుర్చియుండ మునిసరోజాక్షులు మంగళార్తికలఁబాడు
 చుండ వధూవరులతో భార్యాసహితుండయి మంగళస్నా
 నంబులఁగావించుకొని నాని ముణిభూషణాలంకర గంధమాలి
 కాదులచే నలంకరించినతరి సుశీలా సుమనస్కులు బీతాం
 బగారాదుల నలంకరించుకొని బ్రాహ్మణబృందంబులతోఁ
 గూడ భోజనాదికింబుల సంఘిష్టి నంది వారికి దక్షిణ
 తాంబూలాదుల నొసంగె నంతినుహుర్తివసంబున నాం
 దీశాగ్రధ వేదసగ్ర గోదాన చతుష్టయ స్నాతకాది వ్రతం
 బుల నమాప్తిఁగావించుకొని కాశీయాత్రమున్నగునవి పరి
 పూర్తించి శుభముహూర్తంబున వధూవరుల నుద్వాహ
 మందింబున దివ్యపీఠంబుల సమాసీనులఁగావించిరి తదు
 పరి త్తర కాగుడంబుల నన్యోన్యమస్తకంబుల నలంకరి

పించిరి శాస్త్రోక్తంబుగఁ జూర్చి కా మహాసంకల్ప కన్యావరణా
దుల నొనఁగించి నారాయణముఖాది మునిండుల యాజ్ఞ
సీశ్వరాంశసంభూతుండగు దూర్వాససంయమింద్రునిచేసిధి
పూర్వకంబుగఁ గన్యాదానంబునడఁ జేసిరంత వేదార్థద్యో
తక మంగళాష్టకంబులు బఠించు తరి.

115

తే. విరుండుదోయిట ముత్తైముల్ ♦ వరుసఁగొనియుఁ

గన్నెళిరను న నుంచె వే ♦ డ్కను జెలంగ

సతనాయమ ముత్తైంబు ♦ లలరఁదీసి

కొనియు ముక్తుశీర్షము నందుఁ ♦ గూర్చినుంచె.

116

మ. తలఁబొలిట్లు పరస్పరైకజయుమో ♦ దన్బాగులైచీమలి

పలరంజిత్తిములందు ముత్తైముల ♦ ముందంచేన ముందంచుని

చ్చలుగానుండిన ముక్తుడోడె సరసీ ♦ జన్మారదానాఁబకం

బులఘాతంబుగుఘండుదాసుఁడుకదా ♦ పూబోడికేనాటికిఁ

సీ. నరగతి “నిషమేక ♦ పదిభవ” యనియుఁద్రొ

క్కించె “నూర్జస్వతి ♦ నంచు రెంటు

నరిది” రాయస్పృష ♦ నగుమంచు మూడింట

మాయ “భవ్యాయ” నా ♦ మదిడలంచి

తొక్కించె నాల్గింటఁ దోన నైదవ పాద

మున బ్రజావతివగు ♦ మనుచుఁద్రొక్కి

జేసెను ఋతుధర్మ ♦ వాసిత వగుమంచు

నారవ పర్యాయ ♦ మవల సప్త.

తే. పదిని సఖవౌచు సతతంబు ♦ సత సంబుఁ

గూర్చుచు ననసరింపుము ♦ గూర్చిననుచు

- నన్ని సాక్షి గఁద్రొక్కించె ♦ నవనినప్త
 నదు లటన్న నియ్యదిభావ ♦ మెదఁ దలంప. 118
- సీ. రంభాది వేశ్యలు ♦ రమణీయ మగునాట్య
 గానముల్ సలిపిరి ♦ కరము మిగుల
 వివిధ నాదములెల్ల ♦ విలసిల్ల దేవదం
 దుభలు మోసె నభంబు ♦ గుభలు కొనఁగ
 యక్షికిన్నులు న ♦ త్యను రాగ మృదయులై
 గీతముల్ బాడిరి ♦ చేతమలర
 నంద వై తాళికుల్ ♦ ప్రియులంబు మీరంగ
 సంస్తుతించిరి పద్య ♦ సరణి మెరయ
 తే. మనలు నాశీస్సులనుజేసి ♦ రెనయ ముదము
 బ్రహ్మణులకెల్ల దక్షిణల్ ♦ వాఁ ఛదీర
 నొసఁగెనుమనస్క ముపిరాజు ♦ నొప్పుకాత్ముఁ
 డియి సదస్యంబుఁ బరిపూర్తి ♦ యయ్యె సంతి
 ప. నాలవనాఁడు సురముని సుందరీ మణులెల్లను హంబున్వం
 బని యంచిత మెదంబున నీదృశ భక్ష్యభోజ్య సకల సం
 భారంబుల సురధేవునత్తంబుల. 120
- సీసమాలిక. అప్పడంబులు వడి ♦ యంబులునతిరస
 వాయసా పూప ల ♦ డ్వమాలు నడలు
 బేణీలు మరీ దూదు ♦ పేడ మండిగమాలుఁ
 జక్కిలంబులు మంచి ♦ యుక్కెరలును
 బూరెలు పోళీలు ♦ బోండాలు గేసరి
 భాతు వాంగీభాతు ♦ వాలె పోళి

రానణభాతును ♦ సేవిగపాయసం
 బును ఘ్నివగు కోన ♦ ముత్తైసరులు
 దధ్యోదనము శర ♦ శ్చంద్రికా ధవళ నూ
 హిషదధి; దుగ్ధమ్మ ♦ లిత్తిగలును
 సద్యోఘృతంబును ♦ జవిగల పృథుఃముల్
 ఖర్జకాయలు గట్టి ♦ కిందివహ్వ
 బేలపిండి జలేబి ♦ కోలబడిగ లుద్దు
 సున్నిముద్దలు, కంది ♦ సున్ని, చెట్టి
 చాహారు గాయలు ♦ గారపుంబూసయు
 హాలువా మిక్కిలూలు ♦ నామనడలు
 సకల శాకింబులు ♦ జంబీర కడళికా
 ఖర్జూర పన సామ్రీ ♦ ఘన ఫలాఘ
 లంఘారు నలములు ♦ వంజుల్లు గోసుంబ
 రీ కులంబులు బన ♦ రీఫలంబు
 లును బామనలములు ♦ ఘనమొప్ప హరిబూన
 మున కారగింపుగా ♦ మాదలు దపర
 సుందరీమణు లందు ♦ పిందుల నిగువంక
 కియ్యపు వారికి ♦ నెయ్య మలర.

తే. పరుసపాటలంబెడవ ♦ పానగితుల
 నారిగింపుల జేసిరి ♦ హరిదలంచి
 యంత హరిబువ్వ మనుపేర ♦ సందమొప్ప
 జేయుచుందుగు నేటికి ♦ జెలువ చుగను.

121

తే. కాఫి యోనలుటన్న టి ♦ లేపు మీరు

- నుపమ జంజకు లైంజూసు ♦ నుత్తమంపు
సోడ లేనిలోప మొకింత ♦ గూడి నాగ
రికులు మెచ్చరు నత్తలు ♦ బకముల గతి 122
- క. తరువాత లాజహోమము
గరమరుదుగ మాని నరులు ♦ గావించిరి శెం
కిర దివ్యాంశుడు ముక్తుడు ♦ గరమల
వేల్పుగ భక్తి ♦ కలితాత్ముడనై. 123
- క. నాలన రాతిరి వేకువ
వేళను శ్రీశైవహోమ ♦ విధిని జరిపితె
భోలలితంబుగ నావల
జూలుగ నాకబలింజేయ ♦ జని రివ్వారల్. 124
- తే. ముక్తుడలిగియగూర్చున్ ♦ మునివరుండు
ఘనంబుదూర్వాన మునిముక్తి ♦ మునిని గాంచి
యభిమతాభీష్ట మిచ్చెన ♦ పసియె నలుక
నాటి యూవులల్లుంకియ ♦ బోలు గలనె. 125
- చ. వసంతి మాధవు పూజ విశేషించి కావించి యహృతంబుగ
మంగళస్నానంబుల గావించి చీచి చీరాంబరి ధాతులై యం
దగు. 126
- సీ. దేవపూజ నిధుల్ ♦ భావించి కావించి
భోజనంబులంబరి ♦ పూర్తి జేసి
వివిధా ధరణమక్తి ♦ వినులాంబరింబులు
వాహనంబులు నశ్వ ♦ వారిణాళి
మాధము చేకూరంగ ♦ మునినాథులకు దేవ
తెతులకు సుననస్క ♦ ధరిణిభుండు

గానక గానిచ్చెఁ ♦ గరమొప్ప శ్రీరమా
నాథాది నిర్జరి ♦ నాథుల మది.

తే. భక్తివెలయుంగ వివిధ పూ ♦ జాతగతులఁ
బూజ లొసరించె వారిలు ♦ మోదమలర
వెసఁబ్రయాణముల్ సేయుచుఁ ♦ బీరితిఁదనర
ననిరి సుమనస్కరాజుతో ♦ ఘనతి మొయ.

127

మ. భవదీ యామల పూజ నార్చినలమా ♦ స్వాంతింబు లెఱుఁ
ముదం

బు వినోదంబుగఁజెందె సంతతిజగ ♦ త్పూజ్యప్రభావాయుఁ
పపు భాగ్యంబుధరన్ నధూనకులకుఁ ♦ హర్షంబుమీరింగ ని
త్యవిలాసంబుగ సత్యధర్మగుణ యో ♦ గారూఢిఁ జేఱురెఱుఁ
న. ఇదియ కాక యింకొక్కటి కేఱుఁబు.

129

మ. ధరి నీవంశము వృద్ధికెక్కును జరి ♦ స్థాయిన్ మహాభాగ! న
త్యరతిన్ ధర్మగతిన్ జగత్రియ శుభో ♦ దర్శకమానందభా
సుర కార్యవ్రత చిత్రకారిక మతిన్ ♦ శోభిల్లుచుచున్ స్వపూ
ర్వరముల్ జేరఁగ నేగిరిందగుసురల్ ♦ వైకుఠ నాథాదులున్

సీ. శ్రీమాని దేవతా ♦ శీర్వాద దృప్తుడై

సుమనస్క గోత్రాధి ♦ రమణుడంతె

మోదంబు బెంపారి ♦ ముక్తుండు తన గొల్వఁ

బెద్దకాలము ధర్మ ♦ మొద్దికఁ జన

వసుధా తలంబును ♦ బాలించుచుండె నా

రాజర్షి వర్షిండు ♦ దేజమొప్ప

నవల వానప్రస్థ ♦ మరుగు మంచనిచెప్ప

వార్ధిక్యభూత మా ♦ నహిలెనంచు.

తే. నంచిపుత్రానకిడి రాజ్య ధ మెల్ల; వనుల
కేగ యత్నించెబట్టితో ధ నట్టివార
లైన సుగతిగోరియుఁబర ధ మార్థమెనయుఁ
గాంచుచుండెద రవసాన ధ కాలమునకు.

131

—: ముక్తకీరాజ్యమిచ్చివానపృథ్విడగుట. :—

క. లోకావన దీప్తితులగు

లోకేశులు వృద్ధులైన ధ లోకములేలం

భాగికటమ గం బుతుల కా

లోకింబుల నిచ్చి యోగి ధ లోకు లగుదురు గా.

132

చ. తనయునిఁగాంచిప్రీతిమెయి ధ ధారణిపాలుఁడుపుత్రరత్నమా!

వినుమిదె యీశ్వరాంశ జనియించినవాఁడవు సీతిశాలివీ

ఘనతర రాజ్యచక్రము సుఖింబుగ నేలుము వార్ధకంబునా

కనుగతిమయ్యె నింక నన ధ లందుఁ దపంబాన రింపనేగెదన్

మ. చనె నాకాలము దైవసూక్తగతి రాజ్యంబెల్లొ పాలించినాఁ

డను సీవేయిట సర్వధర్మముల జా ధ డంజూచి రాజ్యేంద్రిరన్

ఎనజాతాయతప్రసేతను భరింపన్ ధ ధర్మమార్గంబునం

జన ధైర్యక్రియ నామనోరథమిదే సత్కంబువాక్రుచ్చితిన్

తే. ప్రజల ననురాగమున గాంచ ధ నలయుఁ బ్రియ

తనపు రాజునకు; బ్రజకు ధ నెనయు రాజు

134

నాత్మ; తత్కారణంబున ధ నన్నిధర్మ

ము లిలఁ గొనసాగు రాజు స ధ మృదము నెనగ

135

తే. రాజధర్మములె ధ ధ రాస్థలిఁబ్రిజకబ్బు

స్వప్రజాధిబాధ ధ పసికిరాదు

దాన రేనికేని ♦ దారొను కష్టముల్;

వృత్తిచెడిన జనుని ♦ విద్యనడుపు

136

తే. నీవెటో నీదుజనమట్లు ♦ నిజ, మనేక

పాలకత్వము; చెడుగు వై ♦ భవము లడగు

దుష్టనచిన్లు జేరిన ♦ శిష్టకష్ట

మగు విభవ కషకీర్తియా ♦ నలఁతియగును.

137

తే. రాజనను గర్వమున వాని ♦ యోజచెడుట

లాఘవం బెనయుటపైని ♦ లాఠివారి

కన్నగుట్టుట మర్యాద ♦ వన్నెతరిగి

పోవుట జనించుఁబెద్దవా ♦ రేచగిలఁగ.

138

ప. దేవబ్రాహ్మణ ధనముల నాసింపఁము, వారికెగ్గొనరిం

పకుము, సాధుముని బృందాజ్ఞలఁగఁడఁద్రోయఁకుము, రాజర

హస్య బులఁబ్రజకందీయఁకుము, రాజనీతి నన నఁచి దేహి

దేహవిధఁబున నన్యోన్యప్రేమల నలరాగుచు సుఖఁబున

రాజ్యమేలురేచుగీర్తిఁగంచు.

139

ఉ. ఆత్మమనోరథుండగుచు ♦ నాసున నస్థుఁడన్వీయరాజ్యమం

దుత్తముఁజ్ఞాన ముక్తు గుణముక్తుని నిల్పి ధరాభిషేకమం

జిత్తమురంజిలంగ వెనఁజేసికడుం గృతకృత్యుఁడౌచు సం

విత్తమ బుద్ధిగానలజఁపింపఁగ నేగఁడలంచె నంతయున్. 140

మ. ఘనతా మూరఁగ నంతముక్తునియనుజ్ఞం బొంద భార్య

మణి

గొనియోగింపదవాననీతనగఘ్నం గూటంబులందుండఁగా

జని జిత్తంబున నాత్మతత్వ పరదీక్షాబద్ధులైనట్టి వా

ఓని గీర్తిదిర తానుదావలచుహృత్ప్రీతివిడంబింపంగఁ.
వ. అంత నారదుండు హిరణ్యగర్భ నీక్షించి యక్షీణ భక్తి
ననుస్కరించి.

క. సుమనస్కు కథలు వింటిని 142

బ్రముదంబున మీరుదెల్పు ♦ రాజర్షి సుతుం
డమలుఁడు ముక్తుఁడు దత్తధ

సమాహితుఁడనైతి; వినుపు ♦ సరసిజ నిలయా! 143

క. ముక్తిక ముని పుంగవుఁ డట

శక్తిని వెలుంగంగ యశేమా ♦ సాధించెను మీ

సూక్తులు మృదుమధుర సుధా

రక్తిగదా! విననినంగ ♦ రమణఁ జెలంగఁ. 144

వ. నారదవాక్యంబుల నాలించి విరించి యిట్లు భాషించె. 145

క. ఈముక్తకుగధ సంతయు

బ్రేమను వినవిందుగాగ ♦ వివరించెద ది

వ్యామల గుణపారద! సం

క్రామితి లోకప్రమాద ♦ కలహద! వినుమా. 146

క. సుమనస్కుఁడు ననములకుం

బ్రముదంబున నేగ ముక్త ♦ రాజేంద్రుఁడు రా

జ్యము నేలుచు నుండెను ధ

ర్మము నాలుగు పదములు ♦ మహి వెలుంగంగఁ. 147

సీ. బంధవ గ్ధామాత్య ♦ పరివార సహితుడై

యాగర్భసౌభాగ్య ♦ మను దినంబు

ననుభవించుచు నుండె ♦ నంగనాయుక్తుడై

చిహ్వార్షముననుండె ♦ చెలువ మమరఁ

బెద్దకాలము ముక్త ♦ విశ్వాధినాథుండు
 బురిసమీపమునందు ♦ ముదము దనరు
 వనముల విహారింప ♦ ఘన తపంబొనరింప
 మది నెంచె దనకాంత ♦ మహితభక్తిఁ

తే. గొలువ యోగనిష్ఠాశ్రమ ♦ కలితుండ య్యై
 సర్వవిధముల సౌఖ్యంబు ♦ సరివిజెందు
 వార కన్నియు సమకూరు ♦ భగవదంశ
 జాతులకు; భుక్తిగలిగిన ♦ జరుగుభక్తి.

146

—:: వ స ం త కాల వ స్థ న ము. ::—

మ. వసుధా దేహిపురాకృతంబుల భుజింపక వచ్చి దేహంబులం
 బరివర్తించియు నేగుజంతుతతి తేవక వృక్షజాల స్ఫుర
 ద్వరపత్రావళి పండిగాలెడినిదే, వాసంతికింజూచితే
 విరహివ్రాత సరాగ పల్లవమునై విచ్చేసె మోదంబునక.

సీ. సవన దీక్షాచార ♦ చాతురీ భూసుర

వ్రజముల పాలింటి ♦ పట్టుగొమ్మ
 సకల రోగానూన ♦ సంహార కౌషధీ

గుణగణంబులకు నం ♦ కురపు తేవ
 యాతప శ్రమితజీ ♦ వావలీ శ్రమహర

త్తరు జాలవనరమా ♦ తరుణి దీవి
 ఎరిస స్రవఫల ♦ వ్రజరుచి వ్రతఖగ

స్వనమనో హరగాన ♦ సరణి కాపు.

తే. మధుర పుష్ప సవాలోభ ♦ మధుప తతిః

నిత్య మోహిత గేహమై ♦ నిర్మల మల

య పవన విలాస భాసితం ♦ బగుమజ్జూడ

ముదమగు వసంతకాలంబు ♦ మొనసె నహహ. 150

శా. అంతస్సీత బహిర్విదాహక గుణ ♦ వ్యాపార మేపారంగా
శాంతంబై యులవృథా కలితమైనతార కార్యక్రమా
క్రాంతంబై సఫలోపకార యుతిమై రాజులు యోగక్రియన్
సంతోషంబున నేగుదెంచె మధుమా ♦ సంబిద్ధి యీక్షింపరే

చ. సరస విలాస సంవదలజాగు తరువజ వల్లరీ కళా
భరితసుమ ప్రవాళ పరిభాసిత పద్మకుటీర చారభా
సుర వనజాలముం గొలుచు సాంపునసుందరసుందరీమణుల్
గరిమ నిరంత హర్షమున గాంచుచు నుందురుజై త్రికాల
మున్. 152

చ. వరరుచి పల్లవంబులన ♦ బాగుగ మేసి మనోహరంబుగా
సరసుల విందొనర్ప విశదగతిగూయని మాటిమాటికిన్
నగుసంబరోపనాద కృతమైమహానాద్యట వృత్తిబంచమ
స్వరమునగూయుచున్న పికపంక్తిని గాంచితె సుందరీమణి.
వ ఇల్లు నగరసమీపంబున నీలజీయూత సంకాశంబును నానా
వృక్ష సమాకీర్ణంబును సకల పక్షిరవలసితంబును గుముద
కహ్లాకమలోత్పల హంస కారండవాన్వితంబును శైవాల
చయ సంఘన్న చక్రివాక సమాకుల సీతలోదక సంపూర్ణ
కాసార శోభితంబునగు నానామృగ గణోపేతంబును నగు
నందనోపమ దివ్యోద్యానంబు సుదక్షిణాయుక్తండయి ప్రవే
శించియందు గుంజభవనంబున. 154

క. వరిసుమ రాజితమై భృం

గరవాక్షీర్ణంబు జంద్రీ ♦ కాంతవిత్థి

గరిమ వసించెను ముక్తుడు

తరుణీసహితుండు హర్ష ♦ తత్పరఁడగుచున్.

155

తే. సూన శయ్యాంతరస్థుడై ♦ సూనశరుని

బాణవీడితుండయి సర్వ ♦ బంధబంధు

రంపు రతినింపు నందెను ♦ రమణిలోడ

నొంటినుండుసౌఖ్యము నెన్న ♦ నోపు నెవఁడు

156

క. రతిసూత్రీ కూచిమార

వృత్తి బంధులొస కామి ♦ రాజ సుతంత్రో

ద్వితపుం గీర్ణిణలనోడక

సతతంబు జరించుచుండె ♦ సంయమివిభుఁడున్.

157

వ. అంతము క్తకుండు తనసతీమణింగాంచి.

158

సీ. భవన పార్శ్వమునందు ♦ భాసిల్లు చూతపా

దవమందుఁ గ్రీడించు ♦ దంపతులను

జక్రీవాకంబుల ♦ జలజాక్షి! కంటివె

యన్యోన్య రతివిలా ♦ సాత్త్వ లఁర

మధుర వాక్కుల రతి ♦ వ్యధరాగ లోచనం

బుల నుండె మనవలె ♦ మోదమునను

భద్రాంగి! యననంతఁ ♦ బక్షిదంపతులు త

ద్రావిషముల్ విడచి సం ♦ తోష మొప్పు

తే. దాల్చి గంధర్వదేహముల్ ♦ దన్మనీశ

దంపతులకడకు స్వయమ ♦ తరలి వచ్చి

రగముడిగ్గియు; వారి ద ♦ ర్శన విశేష

మేము! మహనీయ దర్శనం ♦ బిట్లకాదె 159

ప. అంత నాగంధర్వ దంపతులు ముక్తకునకును దపస్వినియగు
నతని ధర్మపత్నికిని వందనంబుల నర్పించి మానంబున
నన్నంత ముక్తర్షిచంద్రుండు. 160

తే. దివ్యరూపంబులను చాల్చి ♦ తేజరిల్లు
చున్న మీరలెవ్వరు? పతం ♦ గాంగ ధారు
లయి ధరితీరువా నివాస ♦ మలరుటేల?
నిపుడ పక్షిరూపుల వీడు ♦ టేమి? కతము. 162

ప. అని విస్మయంబును బొంది.

తే. రూపసంపన్నులగు కామ ♦ రూపధరులు
మీచరిత్రము సంతయు ♦ మేము వినఁగ
విస్తరింపుఁడద్భుత మిద్ది ♦ ప్రీతిఁదనర
ననిన గంధర్వ దంపతుల్ ♦ వినిచి రిల్లు. 163

—: గంధర్వ శాపక్రిను విమోచన కృతుము. :—

క. అనడు దదుక్తుల వారలు
విని వందన మాచరించి ♦ ప్రీతివచింపం
గను బూనిరి వెతఁబోగొ
ట్టిన వారికి స్వీయకథలె ♦ టే వినఁతు రిలన్. 164

క. మనిశాస్త్రాలుని గనియుం
దననిజవృత్తంబు నద్భు ♦ తంబుగ భాషిం
చెను శాపరహితుఁ డయిచా
వనమతి గంధర్వవారిఁడు ♦ బ్రముదం బెసఁగెన్ 165

క. మునినత్తమ! చిత్రికుఁడం

చను గంధర్వుండ రూప ధ యశావన యుత యీ
ననితామణియు గుటుంబిని

యనురూప విలాస! నాకు ధ నగ్ధాంగి యగున్. 166

సీ. అతిముదంబున మేము ధ జతురతి మెరయంగ

నా నందనాదికో ధ ద్వానతితుల:

జైత్రరథంబున ధ సంతసంబున జల

కీర్తిదా సమాత్ముక ధ ితిఁ దిరిగి

విహరించు చుంటిమి ధ విశ్వమనోహర

మానస సరసిని ధ సుహితకమల

శైవాల రాజహం ధ సవితాన భాసురం

బయి స్వర్ణబిందు న ధ మస్వితంబు

తే. గాంచ సౌప్రీతి మదినాన ధ రించియంచు

జనియుఁ గ్రీశింప నెంచిన ధ నమయమంద

కశ్యప మునీశచంద్రుండు ధ ఘనతి మెరయ

నచ్చెఁ బుణ్యతీర్థముల సే ధ నసలఁ జెలంగి. 167

క. శైలాన శిఖర కేసయుఁ

శైలాన నివాసుఁ గొల్చి ధ కాశ్యపమానియున్

వాలాయ మతిసి యాజ్ఞను

భూలోకిము జేరుసమయ ధ మున నీదారిన్. 168

ప. వచ్చి మానస సరోవరంబున విడిసివంచి భార్యతోఁగూడ

సమృద్ధితుండ నైయభ్యాగతుండగువికృతు నామాని ఘోర

రూపంబు నీక్షించి వెను భూతంబని యెంచి రూప

సంపద్ధర్మంబునఁ బాపాణంబులనుఁ నైకతెపిండంబుల

నుగొని సయమిచంద్రుని గొట్టె.

169

తే. చనుము చనము పిశాచమా! ♦ సరవినిచటి

కే? నచ్చితి నంచు ము ♦ నీశు వెడల

నడచినాడ నప్రియబుద్ధి ♦ దొడఁగి యిట్లు

తాడితుండయి కిశ్యప ♦ ధిరణి విభుఁడు.

170

క. జ్వలదగ్ని సముప్రభ భువి

వెలుగం గోపంబు బుట్ట ♦ వెన సంరక్షా

క్షుల ననగని పరుసంబునఁ

లలికెను దృష్టియె దహించు ♦ ఎరుసక నన్నున్.

171

వ. అంత నా మునివశ్యుఁడు.

క. అరే యూధుండ దుష్టుండ!

పభవనాను మమ్ముజేయు ♦ నాడవె? మిపుడే

తిరుణియైత్తుండవై దు

ర్భరశాపంబున భరింప ♦ రా! పాపాత్మా!

172

వ. చక్రివాక శరీరంబుల దుర్గతి ననభవింపుడని శపించె

సంత మునిశ్రుండనై పశ్చాత్తాపంబున నమ్ముపిశార్దులు

చరణకమలంబుల కెఱిగి శాపాంతంబుఁ బ్రసాదెపుమని

యనేకవిధంబుల నుతింప నయ్యమివరుండు.

174

క. ననుగని కృపతో నిట్లనె

ఘనముగ ధనరూపగర్వ ♦ కలితాత్మల కె

దును మునిసుర శాపమాలున్

దనివారఁగవచ్చు రూప ♦ ధనమనమడఁగన్.

175

సీ. మునిరాజచంద్రుండు ♦ ముక్తకుం డనునట్టి
 రాజర్షి శివహృదం ♦ భోజభవుడు
 సద్ధాంగితోగూడి ♦ యమల వనకీర్తి
 మదిగోరి వరలతా ♦ మహితమైన
 నిర్జరోద్ధానస ♦ నిభమైన యీహహేల
 ద్యాన రాజమునందు ♦ సార్వమొదవ
 గాజిల్లుతరి రతి ♦ క్రాంతుడౌ నినుగాంచి
 నప్పుడు శాపంబు ♦ దప్పననియు

తే. పూర్వరూపంబుబొంది యే ♦ పునువహింపఁ
 గలనటంచని మునివర్ణు ♦ డలరఁ బలికె.
 నాట్రగ్రోలెను దమగాక ♦ నయముమీర
 వాంఛఁజెందెను నుంటిని ♦ భవ్యచరిత్ర?

176

క, శ్రీమతులగు మీదర్శన
 మో! మహితాత్మా! లభించె ♦ సద్భుతశాసం.
 గామోదమొప్పు దొలగిన

దేమిరువుర మొందుహృ ♦ మేనుని నడువఁ 177

మ. చెలితోనింక మదీయ గేహమునకుం ♦ జొన్నొందనేగంగమీ
 రి లనుజ్ఞందయనేయ వేడెద సిదే ♦ గాజర్షి పర్యా! కృపా
 కలితాత్మా! భవదీయ పాదముగళిం ♦ గాక్షించియుంపదనం
 బులఁగావించితివంద నార్చనలనా ♦ మోషింఁడుచూసేశ్వరుల్.

వ. నావుడు మునిశాస్త్రాలుండు.

179

తే. ప్రీతి విస్ఫూరితాక్షుడై ♦ చేతమలరఁ
 గాంచి గంధర్వనాథుని ♦ గౌరవించె

- నంగనాయుక్తు నా చిత్ర ధి కాఖ్యు నమిత
హర్షమొదవంగ వస్త్రమా ధి ల్యాదులొసగి. 180
- క. దూరీకృతపాపులులస
దూరీకృత లోకితతులు ధి నున్నత సుగుణా
కారీకృతతేజులు నప
కారము మానుల కొనర్చు ధి గలవె? శుభంబుల్. 181
- వ. అంత చిత్రక నామక గంధర్వం డిట్లనియె. 182
- క. మునలన్ సాధువున్ గురు
జనలన్ మహనీయులంగని ధి నడిచెలియక నిం
ద నొనర్చిన; నవమానిం
చన వారల కిట్టి వెతలు ధి చేరువ ధరణిన్. 183
- క. ఘనరూపమదము ధనమద
మున మునులం బరిభవించు ధి సూరులు దమవా
సిని జెడి వెలలేని వెతల
ననుదినముభుజింతురంచు ధి నరసితి దీనన్. 184
- వ. అనేక విధంబుల మునిదంపతుల నుతించి వారియన్ముజ్ఞం
గొనిగంధర్వండు సంతోష కలియుతుండై సతీయుక్తముగ
స్వప్నరంబునకుం జనియె నంత. 185
- తే. విస్మయమున సుదక్షిణా ధి విభుఁడురయమ
చనియె విహరించుచోట వి ధి శ్వాసమొప్పు
శాపమోక్షంబు నొసఁగెడు ధి సరణి యేరి
కై న జిత్రమాగాదె? యీ ధి యవనిఁ గాంచ. 186
- క. ఈదృశ మహిమాన్వితలున్

సాదరమున గాంచకున్న ♦ జగతీ తలమే

మోదముఁ జెందంగలదెం

దాదరమను భూషణంబె ♦ యధికంబరయన్.

187

అశ్వాసాంతము

చ. సుమశరవైరి! వైరిజనఁసూదన! సూరిగణప్రమోదనా

హిమగిరి కన్యకాకుచము ♦ గేడిత దవ్వ సుగంధ బంధుగా!

సమయ వినోదచిత్రవిలసన్మను భూషణ! బ్రహ్మకుండభూ

రమణ! పరార్థరూప గుణ రాజతనిష్ఠుణరూప! శంకరా!

క. భవనాశెన! వృత్త్యుజనా!

భువినాయక! మహానిలోక ♦ మోదావహ! సం

స్తననీయపదాంభోజహ!

నవనీతమహత్ప్రధాన ♦ నానారూపా!

189

మందాకాంతము.

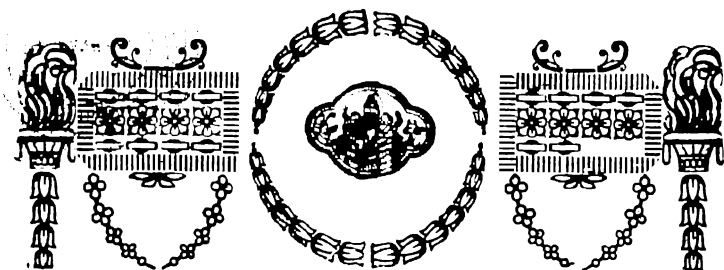
తారా సందస్వగుణ మునిరాట్టారణానంద

కారుణ్యా పాంగచయ సుగుణాక్రాంత కల్పోపభూజా!

మారాణీ! మాయిక సుచరిత్రాన్మద గర్వప్రహరీ!

దూరీభూ తాఖిల భవగణా దుష్ట శిక్షా పరిమాణా!

గ ద్య.

శ్రీ మాక్తిక పురాణము.

చంచమాశ్వాసము.

క. శ్రీ! దయా పెదవీ ప

శ్లోదర! వామాంగ లసిత ధ వసితా నూ

ప్రాదుద్భవ లోక చయూ!

నాదిత మాయా స్వరూప ధ చంద్రో కలాహ! 1

వ. అక్కథకుండు నారధుగాంచి యవ్యలిప్యతాతంబుచే గ
జ్ఞానందమొనర్చెన ననుచుండ నప్పుర మేష్టి వాక్యంబుల వి
నవివశవున నతినిగాంచి. 2

చ. సరగున జ్ఞాత కాఘ్నునకు ధ శాపవిమోచనమిచ్చి ముక్తుడే
సరిణిజరించె నాతినియ ధ శ్లసరివృత్తమశేషమా గతి
సరసిజగేహ! విన లకుం ధ జక్తగ నెక్తగ జేయుమంచు మీ
చరణసరోజయుగ్మయను ధ సన్నతిజేసెద వాసిమీరగ్

ఉ. అంతట బహ్మసంయమిగఁజాఘ్నుని నారదుగాంచి యట్లనె
సాతన మొప్పు విందునను ధ సభ్యుఁడు జిక్తఁడు చిక్కినట్టివా
డెంతట వారి నైన హసి ధ యించెను వాఁడె కల్పితభావత

శ్రీమహాకవి పురాణము—పంచమాశ్వాసము

145
LIBRARY

గొంతమునీశి! నీ నెబుధ ♦ కోటులబుద్ధియును (దక్షిణమునకి) 45

క. కథ నానాంతింబుగ విన

సుధిలొచ్చెడు సుమధుర ♦ సూక్తుల నిచెయే

నధిక మొదంబున నడినెడ

బుధమోదము నీతియుతియు ♦ పూజ్యంబనియెక.

:—ముక్తకుడునునులేనిచింతించుట:—

పంచ నీ. అంతముకకి నాను ♦ యమిపుంగవుండును

భార్యతో నెవ్వనా ♦ పదలమెలగి

వ్యోమ మొనముకిండు ♦ బ్రీతినంపాడించి

రాధిరోహణ మొనన్ ♦ హర్ష మొప్ప

రమ్యమై చిత్రమై ♦ రాజిల్లు వనులంద

టాకింబులందు నీ ♦ న్యంబు లందు

దీర్ఘ కాదులను నా ♦ దీప్తిమై నటనట

విహరించె నానంద ♦ వీధి; బ్రహ్మ

విద్యురు చందాన ♦ విమలమా మొదమున

బంధుమిత్రామాత్య ♦ పంక్తి తోడ

తే. హితులు జానపదులు ♦ సతతహితైషిణుల్

మెలగ గన్నసన్న ♦ మేలు గోరి

పూజితుడయికాల ♦ మును గొప్పగానెల్ల

బుచ్చె ముక్తకాఖ్య ♦ ముని వరుండు.

5

ఉ. ఐనను శంకయొక్కటి సమావృతమయ్యెను వారికాత్మలక

మానితస్వభోగముల మానుగబొందుచునుండియొడరో

మానవు లిందుసంతతికి ♦ మానసమందు దపించునట్లు మా

మానులుబుత్తహీనత; యు మా మష మంచుదలంచుటబ్రమే
క. పున్నామ నరక తారకు

జెన్నం బుత్తును బుత్తుం ♦ జెనయని నగులెం
దున్నబ్రయోజనమున్న దె?

యెన్నంగ ననుచుగృశించి ♦ యెంతయునాత్మక 7

శా. నానారమ్య వనంబులం దపన్ను ♦ న్నం జేయు నేదేవతా
స్థానంబుల్ గను బుణ్యతీర్థములలో ♦ న్నానంబుగావించు ది
వ్యానూనప్రతమాల్ కి జ్ఞానలుపుఁబు ♦ తార్థంబునదృక్కితో
మాసింద్రుండుకి ధిప్రకారి ముగ్ధబ్రే ♦ మ్మకు సుందరీయుక్తుడై

జే. అశ్వమేధాది యాగంబు ♦ ఎఱుకె ములుగఁ

జేసె సప్తసంతతులందుం ♦ జెలువుదనరఁ

బ్రీతిఁగావించెగాని యా ♦ నెతిహరింపఁ

బుత్తసంతతి గాకుండ్ల ♦ మోదముంద. 9

న. ముక్తుండు చిరకాలము నివసించి మున్నెత్త నొకానొకసమ
యంబున 10

—:ముక్తు నాశ్రమంబునకుశిశ్వామిత్రుడువచ్చుట:—

క. మనసున గోరినయట్టిది

ఘనముగ ఫలియించునట్టి ♦ కాలంబునకే

ఘనులో దారిని జూపం

జనుదెఱుగు దైవయోగ ♦ పరణిక్ ధరణిక్ 11

వ. జగద్వరుండగు విశ్వమిత్రుడని మహనీయుండు. 12

క. గాగనెదుర్కొని తాన

భృగతుఁబూజించిశాస్త్ర ♦ పద్ధతి నపుడా

యోగవిదాంపరదోహ్లాని

యేగై స్వభవనంబునకు ము ధీశ్వరుండు వెనకా. 13

తే. పేరు గాధేయ మునులందుఁ ధీప్రీతిఁదనర
సతికిఁదెలిసియు నాతిధ్య ధీ సరణి నడిపె
శ్రద్ధతోడుత; ముక్తపూ ధీ జూ గ్రహించి
ముక్తు నీక్షించి గాధేయ ధీ మని నచించె. 14

తే. పనుము ముక్తక! నీపూజ ధీ యవవమాన
మగుటబ్రీతినందితిని నీ ధీ యాత్మసంబర
వరముఁగోరు మొనింగెద ధీ భద్రనిగును
నీకు ములపుంగవా! యందు ధీ నెమ్మి ననియె. 15

క. ఆన నుననస్కుసుతుండు బ
త్కెను విశ్వామిత్రుతోడఁ ధీ గేవలభక్తి
దనుగోరు వరములిచ్చెను
మునివగుతో వెతిలఁదెల్పుఁ ధీ బుట్టపు నేకత. 16

క. అనఘా! నాపూజసలక
మనను న హర్షించి తేలి ధీ మానాక వరము
వల్లని యాచింతుదమూసా
రములని గాధేయ! మాని ధీ రాజను! మిమ్మనక. 17

క. నిన్దయాత న“పుత్రస్యగ
త్పితౄన్” యని భక్తి ధీ దీపించెను భ
క్తాన్ద్రులత్నంబని! యో
గార్ణవ! త్వద్భక్తులు చెప్పు ధీ సరిసితిఁదానక. 18

తే. తగిన రాజ్యంబు భాగ్యంబు ధీ భర్తబుద్ధి

సాధ్యులు భార్య; ♦ పరివార జనము బాధు
మిత్రు లావులు గలిగిన ♦ తృప్తుఁడొకఁడు
లేనికొరతయ బాధించు ♦ మానవులకు.

19

కి. కావన విశ్వామిత్రా!

భావించియుండద్వరంబు ♦ బ్రార్థించెద నా
కావనమున దయచేసి ముని
భూవర! ధరింబుత్రయుతుఁడు ♦ ముక్తుఁడనగఁ.

20

కి. అనవుడు గాధేయఁడు మన

మునను విచారించి చిరమ ♦ మోదంబొప్పు
గనుడి వెఱుకొనియు నిడు
లనుపను తేజఁబ్రభావు ♦ లాగ్యులు మునులు.

21

నా. వినుమా? ముక్తిక! శ్రేష్ఠధానఁడవునై ♦ విస్మయింతును వీరత్తిం
బునుసాంగంబుగఁబూర్తి జేసినను స ♦ మోక్షంబునందంగఁబు
త్తులబొందంగఁ వింతునందయమునా ♦ న్యుల్ జెప్పెరొదేవిధా
త్రివిష్టామతి నీవచేయఁదగుఁబ్రీ ♦ తింజెంద దదైవము. 22

నా. ఆరాధింపుము లోక సాక్షియగు! మంత్రాండు ద్రుము
మూర్తి నిం

వారభక్తిదత్తసాన వరభాగ్యంబబ్బుబుత్తుల్ ఘనల్
ఫీరుల్ గల్గుదురయ్య దైవమును బ్రార్థింపంగ నిష్ఠాధముల్
గామ్యంబున నీయకుండు నె మదిం గాంచంగ నెచ్చార్చి 23

కి. అనిభావించియుఁగొళిక

మనిన తొరంబులంది ♦ ముక్తుకృతంబుల్

- జనియె భగవంతుడేహా
పుననో ధరనిష్ఠసిద్ధిమార్గఁ ♦ మును జూపుఁగృహఁ .24
- తే. అంతముక్తిక రాజ్ఞి ♦ యతీరయంబ
భార్యభక్తితోనండనా ♦ వరమానీంద్రు
వాక్యవిధమున దేవదే ♦ వప్రిధాను
భాస్కరుని బూజనేయంగ ♦ భావమెనయ. 25
- వ. సముత్క్రింతి మానసుండయి. 26
- తే. సర్వసంబారములఁగొని ♦ స్తవసశీలు
రగు పురోహితులు వెంట ♦ సరుగుండేర
స్వర్ణదీ తీరమును జేరె ♦ భాస్కరుండు
మకరరాశిని జేరిన ♦ మానమునను. 27
- చ. చని శుభమా ముహూర్తమునఁ ♦ న్నానమొనర్చియు భార్య
తోడొకటె
- ఘనతర సప్త్రయుగములఁగట్టి శుచినతుఁడై పురోహితా
జ్ఞు వరగంధపుష్పములఁజక్కనియక్షుతిలక సుభక్తితో
గొనిగతికల్మషుండగుచుఁగూర్కభజింపంగ నె చెసూహ్యునిక
- స. ఆగదీతీరింబున బరిశుద్ధభూమియందు సూర్యచిబసమ్రభ
నర్తులాకార మండలంబుఁగావించి తస్మద్భవంబున కష్టదళ
పద్మంబు రచించియందు లోకసాక్షియగు సర్వజ్ఞు సమా
హ్వనం బొనరించి ఋష్యవజ్ఞాతి పూర్వకింబుగ వేదోక్త
విధుల యోగీంద్రుండగు ముక్తిరాజ్ఞి ఋగ్యజుస్సామ
యపియగు సప్తాశ్వబూజించి పూజానచానంబున నిట్లు
నొత్తొంబుఁ గావించె. 29

— : ముత్తఁడు సూర్య పార్శ్వఁడ సేయుట. : --

సీ. భగవతే మిత్రాయ, ♦ భాస్కరాయ, శినాయ,
 ఋగ్యజుస్సామ రూ ♦ పేశ్వరాయ,
 సుసహస్రికిరణాయ ♦ సూర్యాయ, విశ్వరూ
 పాయ, నప్తాశ్వాయ ♦ పావనాయ,
 మూర్తిత్రయాయై నే ♦ భువనైకసాక్షిణే,
 సర్వసమాజాయ ♦ జ్ఞానదాయ,
 సకల పాపహరాయ ♦ జగదేక చక్రుపే.

రవయో, సవిశే, ప ♦ రాత్నరాయ,
 తే. వేదరూపాయ, హంసాయ, ♦ విశ్వేశేజ
 సే, లసద్భావదళాశ్మినే ♦ శ్రీకరాయ,
 సుగుణదాయ, మార్తాండాయ, ♦ శుచికరాయ,
 దీపకరాయ, సమస్తైశ్చస్తు ♦ మునిభనాయ. 30

సీ. మిత్రాఖ్య! నీకరంబుల

ధాత్రీతలమెల్ల ధర్మ ♦ తత్పరముగ న

త్వాత్మరంబుగఁ జేయుము న

విత్తార్థోగ్యంబు నిమ్ము ♦ ప్రీతి నతింతుఁ. 31

సీ. రవి! రూపతేజ! సుజన

స్తవనీయ కళాత్మక! షర ♦ సాధక పదవి

సవనీతి గుణోదయ! వేదాం

త్రవిశాలమతీ నమ శ్చ ♦ తంబులు నీకుఁ. 32

సీ. సూర్య! సుసన్యాకరకర!

యర్జుణ! లోకసాక్షి ♦ హరిదశ్వపా

- చుర్య యశర్కర! మన్నరి
చర్య విదితాత్మి! నిన్ను ♦ సన్నతి జేతుక. 33
- క. భానూ! మృతండ పుత్రక!
నానాయోగ ప్రభావ ♦ నా! కర్మచయ
ప్రాణా! ప్రాణిచయాధా
రా! నీకు సమస్కృతులను ♦ రాజుల జేతుక. 34
- క. ఖగరూప! నీవదంబుల
నిగ మోక్షుల గొట్టు భక్తి ♦ నియతి దయాపా
రగ! యారోగ్యధనంబిడి
సుగమాకృతి గావవలయు ♦ సూర్య! మహాత్మా! 35
- క. పూషణ! నీకృపయను సుధ
దోషంబుల నెల్ల దోలి ♦ దోహదమిడు స
ద్వేషా! సనుగావగం బ్ర
త్యూషంబున బ్రత్యహంబు ♦ నోచ్చి భజితుక. 36
- క. సుహిరణ్యగర్భనామకి!
యహస్కరి! నిసుక భజంప ♦ నట్టిజగంబుల్
సహి యనితోమను సర్వా
ఘ హరణ! నిత్యోదయప్ర ♦ కార! నమస్తే. 37
- క. ధరణి మరీచిఖ్యాతిని
కరమరుదుగ నిన్నుగొల్వ ♦ గప్తములెల్లక
హరియింతు పప్తభోగము
లుగుగతి బ్రాపంప జూచె ♦ దుత్తెనుగతులక. 38
- క. ఆదిత్య! నీదు హృదయము

- క్షీదము నారోగ్యద మయి ♦ చిరశత్రుగణా
చేదకమై సర్వాఘ ని
ఘోరనమై ధాత్యివెల్లు ♦ సురుచిరకాంతిక. 39
- క. సవితా! సోహం భావం
భవితా! భవమేఘ మారణ ♦ భాసురతేజా!
భువి సంకటకాలములం
దవితథగతి నన్న భోవు ♦ ముంబర సుమణి 40
- క. అర్కాఖ్య! కలిప్రాభవ
కర్కశ జనపాళి గాసి ♦ గలిగించుతిరిక
దర్కింపక రక్షింపు శుభా
దర్కగుణా! దిన్మతేజ ♦ తరుణా దిత్యా! 41
- క. భాస్కర! లోకానంద శు
భస్కర! సాక్షిస్వరూప! ♦ ప్రతిదిన బాల
ప్రస్కందిత! రక్షింపు న
మస్కారము సర్వవశాని ♦ మానసగేహ! 42
- క. ఈవిధమున భక్తిమెయిన్
భావించి నుతించిలేని ♦ భాస్కరు వాంఛల్
శ్రీవెలయ సిచ్చ నిశ్చల
భావంబున మానవులకు ♦ వసుధ గాంచన్. 43
- వ. ఇవ్వడువున మానత్రియంబు బూజాభక్తింబులఁ గావించుండె సంతి. నీదృశ మహాపురుషుండు ముక్తునకుఁ బ్రత్యక్షముగఁ గోచరించె. 44
- క. లేన కరసహస్ర మొకతర

మన దిక్కుల నావరింపఁ ♦ బురుషాకృతిగా

దనమణి ముక్తునిమోలఁ

గనుపట్టెను లోకబంధు ♦ గతి గనుపింపఁ.

45

క. ద్యుమణిం గని విస్ఫారిత

కమలాశుతనేత్రుఁడగుచుఁ ♦ గరములు మకుళిం

చి మహాభక్తిని ముక్తుఁడు

సుమతిఁ పనుతింపఁ దొడఁగె ♦ సూర్యుని ప్రేమఁ.

46

తే. జన్మభరియించె నిష్ఠుఁడు ♦ సత్ఫలంబు

నుండె నేజేసిం తపంబు ♦ నమల మైన

జ్ఞానసిద్ధియుఁ జేకూరె ♦ సత్కూహ!

కమలగుత్రిమ! ననుగాంచు ♦ కతన నాకు

... సూర్యుడు వామలిచ్చి చనుట-ముపడు పుక జేయట. ...

తే. ఇటుల భాషించు మాసేంద్రుఁ ♦ నిష్ఠుఁ గాంచి

ముదముబెంచార భాస్కర ♦ మూర్తి; యమిత

విక్రముఁడు బల్కె నిట్టుల ♦ వివిధ గతులఁ

ప్రబోధితుండగు విభుడెల్లు ♦ బలుకఁ జనఁడు.

48

తే. మానిచంద్రమ! సేతపో ♦ మహితపూజ

లను మహామదంబును జెంది ♦ తిని మహాత్మ!

తెలుపు నీయభీష్ట మదెద్ది ♦ దీప్తి మెరయ

నోకగుచున్నాడ మునివర్మ! ♦ యత్సహించి.

49

మ. అనినక భాస్కరుఁ డిట్లు లావచనమల్ ♦ హర్షంబు

స్వాంతంబునం

దునబ్రాపింపఁగవించుము క్తమునియెఁగి తోధ క్తిపెంపారఁబ్ర

రస గావించె సుదక్షిణాయుతుఁడనై ♦ గాజీవమిత్రుణ్ మహా
ఘనగాత్రుణ్ మునిచిత్తిరాత్రుని మహా ♦ గంభీరచాత్రునికా.

స. ఛాయా మనోహర! ♦ సర్వనాక్షి! దినేశ!

చండ రశ్మి! సురేశ! ♦ చక్రమిత్ర!

యమిత తేజోదేవ! ♦ హర్ష ప్రదాయక!

యమవీరమోక్ష దా ♦ యక! మహాత్మా!

మత్స్యతంబగు పూజ ♦ మదఁ బ్రీతి గ్రహియించి

తివయేని నాకోర్కె ♦ చెలియు మిద్ది

నరనంశ మభివృద్ధి ♦ బుగిండు పురుగు

నొనఁగుఁ జంచని ముక్తు ♦ శున్యతాత్మఁ

తే. డయి నచించెను వాని వా ♦ క్యముల వినియు

నాత్రయీమూర్తి మాక్తికు ♦ నరసి కాంచి

పలిక సత్పుష్పాదయన్దీ ♦ వనజమిత్రుఁ

డమృతమును జిల్క పల్కుల ♦ యమిన రేణ్య!

51

క. విను ముక్తక రాజన్దీ!

ఘనతంబగు నాదువాక్కు ♦ ఖలకీపుడమనా!

యన పను శేతోయతులగు

తనయులు నెనమండు నొక్క ♦ తనయయఁ గలుగుకా.

క. వారు మహాభాగులు నీ

వారిలు నీవంశవృద్ధి ♦ పుంగుదును నా

వారిజ మిత్రుఁడు చెలి కను

వారిలు లోకోపకార ♦ పరులని దేక్షకా.

52

స. ఇట్లు వరములనిచ్చి భాస్కరుడగు సత్యానంద డయ్యెనంత.

- తే. ముక్తుఁ డానందయుక్తుడై ♦ ముగుదతోడ
బంధువగ్గ పురోహిత ♦ పంక్తి తోడ
స్వపురమును జేరె వరతప ♦ శక్తిచేతఁ
గాని కార్యంబు లేదెందు ♦ గాంచ నెంచ. 55
- క. అన విని నారదుఁ డవ్వలి
మునిచరితము పిందుఁ గర్ణ ♦ ములకుం గమలా
నన! యన విరించి తత్కృధ
వివసవి భాషింపఁ దొడఁగె ♦ ప్రీతి యుతిముగ్ధ. 56
- క. మునిచంద్రుడైన ముక్తుఁడు
స్వనగరమును రత్న సాధ ♦ చయ భూషితముం
జపయె నటనుండి హ్నిం
బున నిష్ఠార్థము లభింప ♦ మోదం బగుదే. 57
- క. మునియొజ్జ న్రతమొసప్పట
యును దద్యోతైవమపుడె ♦ యుత్సుకితః క
ర్మన మిడి వరమిచ్చుట యే
ఘనలకు లభియిందు లేక ♦ నిష్టము లచటక. 58
- ప. అంత ముక్తికుండు బంధువులచేతను, మునిపుంగవులచేతను
దివ్యాంబర సునర్ణభూషణ బులు విశేషించి బహుకరింపఁ
బడియె. సంత ముక్తుఁడు. 59
- తే. ఋషి పురోహిత వర్గంబు ♦ లేదల ముదముఁ
జెంద నొసరించె బహుకృతు ♦ లందు; న్వాశి
తజనులకు హర్ష మొదవంగఁ ♦ దగనొసంగె
మునివతంసుడు దదనాతి ♦ ముద మెలర్ప. 60

తే. సఖులు బంధులు నాపుల ♦ నాగ సంపి
స్వీయ పత్నితో విభవంబు ♦ వెలయు నుండె
నంతయు క్షీకాంతి నుండు ♦ చూడఁగ; గర్భ
ధారిణి సుచిహ్ను యుక్తయై ♦ తనరం దోడె. 61

... సువక్షిణా గర్భధారిణి. పుత్రోత్పత్తి. ...

తే. ఒకటి రెండు మాసంబులు ♦ నోర్చె జనగ
గర్భవృద్ధిని గని తోడి ♦ కాంతలెల్ల
మన సువక్షిణ చూలయ్యె ♦ మనసు గుదిరె
కుడ్డలాడంగం బుత్తుండె ♦ పుట్టుననిరి. 62

తే. ముదగమనంబు నృద్ధాధి ♦ మాససంబు
నలనతముం గృహత్వము మొగ ♦ మల్ల తెల్ల
నగుట స్థూలమధ్యము వరిం ♦ నంగం దొడంగె
జను మొసల్ నల్లనెతోడె ♦ నతికి నపుడు. 63

కి. శ్రీమనోర్వజుల కుండలు
సునాణి విభూషణ ధరంబు ♦ జొరకుండలుయు
గర్భమునవిధుర హేచ్చుట
గమలాయుతి నేత్రిబొందె గర్భము గంగె. 64

న. తినుబండారములందు నెక్కుడగు ప్రీతింబుటై నెవ్వారితో
జను భాషింపంగ బుద్ధిబుట్టకయి చూడంజూడ వేసిల్లునం
ననంబయ్యెను మూడుమాసములకున్ ♦ సంతోష మేపారము
కుని కాంతామణికిన్ మనోహరమురముగాఁ ♦ దోయోజ
పత్యాక్షికిన్. 65

- సీ. దాహ్యదంబు ధరించి ♦ తనరు విశాలక్షి
మునివర్ణుడీక్షించి ♦ మోదజలధి
మగ్నుడై ముండెను ♦ మరిదివృథలమూల
భక్త్యభోజ్యుండుల ♦ వలసినటు
లెడకోరి సయ్యడి ♦ ముదమొప్పు సతిగునో
హరిముగా సమకూర్చు ♦ నబ్జనేశ్వరి
హర్షించుచుండు స ♦ త్యక్తంబు
చూడెన మానంబువచ్చె ప్రే ♦ మంబుననర
తే. సనియుండెలిసిచాక్తుండు దవో ♦ ధనల మనల
సన్నసిట్ట ప్రముఖుల, గోరి ♦ త్రానులేందరి
చరుల, రావించి వెలుండున ♦ వసనూ జనక
నలులె సీమంత మాది క ♦ రాజ్ఞి నడపె. 66
- తే. నాతి భూసురవకులకు ♦ హన్విమొప్పు
బహుసన్నకముల నొసంగె ♦ విత్తవస్య
భూషణానతి ఋషిపుంగ ♦ సలకునిచ్చి
వారి నెల్లను బహుచె పి ♦ శ్వేత మొదవ. 67
- వ. గర్భరక్షి చెలిసి మునిపుంగపుండు చు దంబునందె నంతి బది
యవ మానంబు బ్రాప్తిపంబుగ్గనంబున శుభముహూ
ర్తంబున బుగ్గనత్వప్రింబున శుభలగ్నంబునగ్రహవంశ
కోచ్ఛసమయంబున. 68
- క. సూన పి గపయ సుదక్షిణ
సూనాస్త్ర సమాన తేజ ♦ సురుచిశశేఖర
బాసను మును బాహ్వోయుక్

- సేనానివిధాన జగముఁ ♦ జెంద శుభంబుల్. 69
- తే. పుష్పవృష్టియు గురిసెన ♦ మ్రోదమంద
దుండభుల్ మోసె వీచెను ♦ మందమారు
తంబు చెను శుభ్రముగాఁగఁ ♦ దనఁగొంతి
శాంతిసంతతి గూర్చున ♦ సంతసంబు. 70
- క. పినిపుఁజ్రొత్సవమాను వర
మునిచంద్రుడతం ♦ ద్రితుడయి మందమును జెందెన్
ఘనముగ స్నానంబొసరిం
చెను గతకల్మషుఁడు మాని ♦ సిద్ధుడు మరియున్. 71
- క. ధరణీ సుగులను మునులను
సమస్త రావించి మించు ♦ భక్తిని ముక్తి
శ్వేదంబువెన బీజదాసము
ధుణిసుగులకు నొసంగెఁ ♦ దన్తయుఁబ్రీతిన్. 72
- వంశస్థుత్తిమా. సునందానంబును ♦ సౌపుమిరఁగా
శివప్రదంబుచును ♦ జేసె నెంతయో
స్తువన్మనీశాళికి ♦ సూటిధేనుపం
క్తివాసిసర్పించెను ♦ గీర్తివెల్లఁగన్. 73
- ప. ఎఱ్రా భరణా ద్యనేక బహుమతుల భూసుగులకు నొసంగె
నట దిరిమేహాని సున్నతుండయి విగతకల్మషచిత్తంబున
ధార్మ్యాసహితుండయి పుణ్యాహుడిక కార్యంబుల యధావిధి
బురోహితి ముఖంబున నిర్వర్తించె నంతి. 74
- క. ద్వాదశే దినసంబున వెన
సాదర తేజస్కులైన ♦ సంయమివగులన్

మోదమునను రావించె ను

హాదరణముతో నప్పిష్ట ధి యమివరుడాదిక. 75

తే. విధివిధానంబునను వేద ధి ధిగుల నామ

కరణము నొనర్చిరి ధి కిరముముదము

దనర ధి ధి జ్యోతిష్కంతుం ధి జనగ మునులు

వేదవిను లుత్తమానంద ధి విధిచనులు. 76.

చ. వరిముని భూసురేంద్రులక ధి బంధుగణంబుల కాస్త్రంక్షిం

పరయసుచ్చి వస్త్రముల ధి నయ్యయి రీతులసత్తరించెదా

మరిమరిమానిన త్తిముఁడ ధి మానుష కేజుఁడుముక్తమానియీ

శ్విరప్పాదయోధ్యవ్రండు దన ధి పత్నియుఁగూడిముదంబు

తోడుతెక. 77

ప. ఈ ఏకారంబున నారాజన్విత ధి ద్రువకు నేనమంధ్ర సుతు

లుద్భవించిర వారలకును విధివిధాన జాతికర్మాదుల

యోగ్గింద్ర సహాతుండ్లెముసరించె వారలనామంబులు

జ్యోతిష్కంతుండును హసకుండును బాహుమతుండును

మందవాలుండును రుక్మవర్ణుండును రుక్మమాలియు రుక్మ

కంతుండును రుక్మభూషణుండును విష్ణుదాసుండును నను

నామంబుల విఖ్యాతిగ స్తుపక్ష చంద్ర విధంబున వృద్ధిపండు

చుండిరంత నొక్కకన్యకామణియు జనించి సుశ్రోణియును

నామంబున నర్థిలుచుండె నట. 79

క. చౌలోప నయాది యధా

కాలిక కార్యంబులెల్ల ధి గావించెను ధి

శాలియగు ముక్తమానియు

- జాలొప్పు నతంబ్రితగతి ♦ చాధ్యాయుడుండై. 80
- వ. కుశాగ్ర బుద్ధులగు నామాత్మకులు 81
- సీ. వేద వేదాంగముల్ ♦ వినఁచి నేచ్చి
చదివిరి నాధర్మ ♦ శాస్త్రసమితి
నీతిశాస్త్ర పురాణ ♦ విఖిల విద్యలు నచా
రముగఁ బఠించిరి ♦ క్రమముగాను
గర్భాంగ పద్యాప్ర ♦ కారముల్ జగదుప
కారభూతముల పి ♦ స్తారగరిమ
సభ్యసించిరి వైరి ♦ హరణ క్రమానేక
శస్త్రాస్త్ర విద్యలు ♦ శక్తి మెరువి
తే. జతుర మొప్పుగ వేర్చిన ♦ శ్వర కళాన్ని
తు నుతు లుత్తమ గుణులు ను ♦ ద్వాత్తు లగుచు
సంయ మీశశక్తితులము ♦ నయమీచి
వర ప్పచాపాశులకు లోటు ♦ బుగ యెందు. 82
- తే. అమల ముత్తక దాజ్ఞర్థి ♦ నామత వేజ్జ
వైస ప్రాయపుత్రాజుకి ♦ హస్త మొదనఁ
బరణయ బుధ జేయంగ ♦ భావమగు
వలచి స్వయాంత్ర బులశోధి ♦ బలిక నిట్లు 83
- క. యుక్త వయోరూప కళా
శక్తులు పుత్రులు నాశోధి ♦ శాలుగు నాకా
సక్తి జనించెను వీరిల
కుక్తి విధినివాహ కార్య ♦ మొప్పుగఁ జేయె. 84
- చ. అన విని బ ధుజా ములు ♦ హస్తము నొన నచించి ర్జ్ఞులో

యనుపమశేజ! మీ హృదయం ♦ నిండలి యోచన మేలు;
మీరలొ

య్యనదను కన్యకామణి ♦ నారసి పుత్రుల కెండ్లి సేయుటల్
ఘనమునజాలతొయుతుని ♦ గానుతుఁ జేయుటయు క్తమే? దా
మ. విసిసంతోషమెలర్పబందుగుల ♦ గావించెకొబుధామాత్య మీ
త్ర నికాయంబుల నెల్లఁ గూడుకొని ♦ యుద్వాహంబులుం
జేయఁగా

దసయాశిం గొని మొగల్గెదముగాఁ ♦ దల్లెకొ మూని భా
స్వద్వసం
బునకుకొముక్తుఁడనయమిదనఁగదా ♦ మోదంబునంధింపఁగె

... ముట్టెడు సంతవినాశోము ఋషుల చెంత కరుగుట. ...

స. బంధు మిత్రామిత్య పరివారియుతుడయి ఋష్యాశ్ర
మంబునకుం జని నునిశార్దులుర విరొకించి ముక్తుండు
ప్రౌంజలిబద్ధుడై కిసయంబున మధురగతి కల్గనిభాషించె.
సీ. నండుమిశ్వరులార! ♦ సత్తపోధనులార!

కినరయ్య పిజ్జప్తి ♦ వీనలలర
వీరు నాపుత్రులు ♦ వీరులు సర్వశా
స్త్రవిశారదులు కామ ♦ సమ సుకూప
యానన సంపన్న ♦ లమిత సద్గుణులు వీ
రలకు నుద్వాహకా ♦ ర్యము లొసర్ప
నుద్యమించి తపోధ ♦ నోత్తములని యెంచి
మీసమీపమునకు ♦ మేలు దనర

తే. వచ్చినాడను మీయాజ్ఞ ♦ నిచ్చగించి

మీకృపా రసలవము మా ♦ మీదఁ జల్లి
పుత్రతీకిఁ బరిణయంబు ♦ మోద మలర
నగుప్రయత్నంబు గావింపు ♦ డయ్యలార. 88

క. వరరూప యశావనంబుల

గరిమన్ పహియించునట్టి ♦ కన్యామణులున్
ధర సుకులోద్భవలగు నా
రరయఁగ నెందున్నవార ♦ లని నెలువఁదగున్. 89

వ. ఈమాటను ఋషీశ్వరు లాలకించి జ్ఞానదృక్కుల సేక్షించి
యిట్లనిరి. 90

• క. ఓముక్తక! రాజన్

ప్రమోదతి పచింతుమేము ♦ భవదాగమన
ప్రాముఖ్య మృదూత్తులసి
వేమరికుండంగ విను మ ♦ హీనకళాత్మా! 91

క. అని కూల వత్తులు చూపము

నన గులమీన గుణమ లదు ♦ నను పంపదలం
దునఁదగు కన్యెలు గలరిం
దననె మనీషి పాచాలి ♦ లలు విను మాగ్ధా! 92

వ. మునిసత్తమా! సుతీక్ష్ణండును మందపాలుండును విషయా
న్వితంజగుమాగధుండును జాబౌల్పాశ్రేయులును శాండ్రి
ల్కుండును గార్ధ్వండును గోశికనామకుండును ననువారు
బ్రహ్మవంశజులైనారలు వారివ గణంబుల నుద్భూతలగు
లక్షణాన్వితలగు కన్యకలున్నారు గాన. 93

ఉ. వారల చెంతకేగి యానివాన్యముదంబున గిన్నకామణి

వాంఘా వేగఁగైకొనియుఁ వచ్చి భవత్సుత రాజకిందు న
వ్వారిజ వ్రతనేత్రల నఁవశ్యమ యిచ్చి వివాహకార్య మి
పారయఁజేయుఁడయ్య యనిఁ రామునిరాజులునేఁ వాక్కునఁ
జే. దీప్త తేజసులగు ఋషి ♦ దేవ తితుల
వచనముకావిని ముక్తక ♦ వరమునీందుఁ
డంతట సుతీక్ష్ణ నాశ్రమం ♦ బభిముదాన
జేరి వచ్చి తేజులునగు. ♦ వారిఁగాంచి. 95

క. ప్రియమించి వినయమొప్పఁగ
భనుల సుతీక్ష్ణాది మునల ♦ కై యటువాక్యం
బునుబల్కె సప్తతులఁజునగు
మునిశార్దూలండు ముక్త ♦ ముని వరమునఁ. 96
మ. మునిశార్దూలురుమీరలీ ననవినాఁ మోహిండుఁడీఁ ఘాతుల్
నినయల్ వీరలు వీరికి స్వపునమా ♦ వ్యాహర్థ మేనిందు న
చ్చినకాన్యంబని మీసమీపమానఁవాసఁమీరు కన్యామ
ననజాతేక్షణ లున్నవారిని కనక ♦ నాంఛించి నేవచ్చితిక.

క. వారల నాపుత్రుల కిం
పారఁగఁగాని గ్రహంబు ♦ నాగతిఁజేయం
గోరతి నర్హులటఁచని
మీరలు మీయాజ్ఞకేస. ♦ మీఁదైచనుదే. 98
వ. నాపుడువిని సుతీక్ష్ణప్రసాదులగు మునివర్యులు సంతసించి
ముక్తక రాజుని గాంచి యాప్రకారంబున భాషించిరి. 99
జే. రూపయశావన సంపద ♦ నేవుమీరు

కన్నెలున్నారు మాకడ ♦ వన్నెలాడు
 లాడుకల మీసువుతుల ♦ కాత్తిహార్ష
 మున నొసంగెద మిదిరి స ♦ మోదమొదలు. 100

శ్లో॥:: నుక్షుడు పుక్షులకు వివాహమునీయుట. ::శ్లో॥
చ. అననిముక్తకుండువృద్ధయంబున మోదముఁజెందికన్యాకా
మణులను మానిచంద్రుల నఁచూనుషలేజులనత్వరంబుగాఁ
గొనిచని పూర్వరంబునఁకుంతితిమైన ముహూర్తమందునన్
దినగురు బంధుమిత్రులు యథాగతిరాగ నొనర్చెఁజెడ్డి
య౯. 101

స. యథాక్రిమంబున సర్వసంపత్త్యుపాహితంబగు వివాహంబు
యథాశాస్త్రంబుగ నత్తిండితుండై కావించె సంతస్వీయపుత్రి
కను సర్వలక్షణ సంయుత యగుసుశోభిని సర్వశాస్త్ర
విదుండగు గొతిమునకు నొసఁగిపాణిగ్రహం బునొనర్చె.

౬. అప్పరిణయమందు ♦ హర్షంబు మీరింగ
 వరమునీశ్వరులకు ♦ బంధుతెలికి
 బీతాంబరంబుల ♦ విమలమణి మయాభ
 రణముల ధనము ల ♦ గృతగణించి
 పురు హూతునకు దిగి ♦ శ్వరులకు నొనఁగెను
 ద్వాహూత్సవ సమాప్తి ♦ తరుణ మందు
 వారిసాగఁగ నంపె ♦ వరసుతుల్ కోడండు
 తనుగొల్వ భక్తిత ♦ త్పరులు నగుదు.
 ౭. హర్షవారాసిఁదేలె ము ♦ క్రాఘ్నఁడమల
 తేజఁడు శివాంశ సంభవుం ♦ డోజ మొయిని

దైనమది తా నెనరియింప ♦ ధన్యమతులు
గోరినట్టుల కార్యమూల్ ♦ గూడకున్నె. 103

క. వెండియు నంతర కథ బ్ర
హ్మాండపితా! సాంతి మొందు ♦ నలుదెల్పుము నా
యండజవాహుడు; మునివ
ర్యుండు వినఁగఁబల్కుఁబూన ♦ నుత్సాహమునక. 104

తే. అతిని పుత్రులు మహాసీయు ♦ లవల సకల
భోగ సంసక్తులై రూప ♦ మునను యావ
సమాన గర్వించి భార్యలు ♦ రమణఁ జెలఁగ
సంచరించుచు నుండిరి ♦ సకల దిశల. 105

వ. నానాప్రహరణయుక్తంబులగు దిన్వర్ధంబుల నధిరోహించి

తే. సర్వదిక్కుల యందున ♦ సంచరించి
శత్రుతతులను మొదలంట ♦ సంహరించి
బలమదంబుల నున్నతై ♦ కలితు లగుచు
నుండి రిలఁగఁగిభూషల ♦ దండి చాల్చి. 107

శే. అరివి మర్దన గావించి ♦ పురము జేరి
యవతులును చాము సంతెసం ♦ బాప్ప విహరి
మాణులై నర్షము నిమేష ♦ మాన మనఁగ
దీప్తి మెయి నుండిరానంద ♦ దీపులగుచు. 108

తే. ఈక్రమంబున దత్కాల ♦ మేగుతరిని
సంభవంబయ్యెను నశంతి ♦ సమయ మచుల
పల్లవ ప్రసవ ఫలాది ♦ భాసురంబు
నగుచు విహరమాణానంద ♦ సుగమ మగుచు. 109

... ముక్తముని పుత్రులు వసుల విహరించుట. ...

సీ. ముసి సుతుల్ గొందరు ♦ ననితామణులతోడ

వనముల విహరింప ♦ భావములకి

భక్తుభోజ్యదిక ♦ నస్తు సంబోధముల్

గ్రహించి దిన్య వ ♦ శ్రమలెగించ

నాంచిన మణిభూష ♦ కావళి గొస భృత్య

సహితులై రథములం ♦ జనముతోడ

వారోహణముజేసి ♦ యగిర పురకిగో

నెడమదూర భూమికిః ♦ జెలుపు మీస

తే. సక్తి యారామ రాజంబు ♦ హర్షమొప్ప

గొలది నాల్లండి విహరించు ♦ కోర్కె వెల్ల

నచట; స్వాంత్ర్య వృత్తితో ♦ నలలువార

లెట్టులున్న మగ్నాద ♦ లెనయు ధరణి.

110

వ. నానావృక్ష సమాకీర్ణంబును సకలక్షిమ్యుగ విరాజితం

బును విమలలతాగృహా పేతంబును దివ్యసౌధ భూషి

తంబును గంధపుష్ప సమారాధితంబును చందనానిలశోభి

తంబును దేవతోద్భూత సమృద్ధిబగు నుగ్ధానంబు బ్రవే

శించి ననకీడాపరాయణులై యందు.

111

మ. అగమూలంబుల నచ్చటచ్చటనుర ♦ మృచ్ఛాయలకావారిం

పుగఁగాంతాయుతులై మనోజరతి సంపూర్ణానతోపేత భా

వగులైదంపతులకాపినోదమగుత్రో ♦ నం జాలకాలంబు మె

చ్చగుణితకావిహించుచుండిరికి యె ♦ సా భాగ్యమేపారిగ్గ.

మ. లలితం బొప్పగ వార లుత్తమరతిఁగ్లాంతానోదార్థ ము

జ్వలవారిక విహరింప నెంచి యటఁగా నారింబునుం జేరి గు
జ్వలదండీనరి వారిమూజలమ్మగఁ న్నాకీర్ణ విస్తారముం
జలదుత్తుంగ తరింగరజితసుధీనత్కార వాఙ్మూరమున్.
న ఉత్కుల్ల కమఃశోభితంబును హంసకారిండవాన్వితంబును
గొండు దండీరభాసితంబును చంద్రకాంతోపల వేదికావి
శాలితంబును మత్స్యకచ్ఛప సమన్వితంబును మానస
సమాన సరోవరంబు ముక్తికాత్మపుత్రులు బ్రవేశించి.

... రోమశముని వనంబునకు వచ్చుట-వీరికి కాప మిచ్చుట ...

మ. తరుణీయక్తులవీరి శాల్మగుమహాత్మాహంబునకవాడిసం
చరత్రక్రీడల వారిజల్లుకొన చుకఁ న్నాంకింబులుక రజలక
గరిమక వారిపిహారముక సలపుచోగంభీర తేజంబుతో
వరహానీంద్రుఁడు రోమశాఖ్యుఁడు వెసం న బ్రాప్తించె
నచ్చోటికిక. 115

తే. ఘనతిలంబున గృహించి నెసపు; జడలు
భాసిలఁగ భస్మరద్రాక్షుఁ ధవ్య మాలి
కలునెలుఁగఁ దపశ్చిద్యోతి మూలు జరింప
మునివరోత్తమఁ డూర్జిత ధూరిగుణుఁడు. 116

వ. కైలాస శిఖరంబునఁజని తపంబున శులినమెప్పించి యీ
సరోవరమార్గంబున వచ్చు నామునీంద్రుని ముక్తిపుత్రు
లీక్షించి. 117

చ. ఎచ్చటి దీపిసాసి మకే న మేవున బీతును జెండఁ జేయఁగా
వచ్చె; జడల్ ధరించి మనఁపైఁబడు నేమొ? యెత్తెనబాదమా
ముచ్చును రాలతోనిసుక ముద్దలతోబడనూఁకుడంచునా

వచ్చెడుమాని హాస్యముగఁబలిక్కిరి కొట్టిరితిట్టిరెంతయుఁ.
ము. పరిభావించి మరెంత హేళనముగా • భాషించిరా ముక్తకే
శ్వరుపుత్రుల్ తరుణీయుతుల్ మునివరుఁ • సద్రాపభాగ్యం

ధకా

రరతిఁ గర్వమెభూషణంబుగను మేఁదఁకమీరి దుర్మార్గు లీ
ధరణిఁ మానులనాధులఁ సుజన లఁ • ధర్మించి దూషింపరే.
వ. అంత నామాసేశ్వరుండు వారి నెల్లర సేక్షించి కోపనరంక్త
లోచనండయి.

110

తే. తనతపోనహ్నిఁ గాల్చు చం • దమున నిట్లు
బలికె; రోమశమునిచంద్రుఁ • డలిగి మూఁఘ
లార! ననఁగాంచి దృపులై • మేరమీరి
హాస్య మొనరింపఁ దత్ఫల • మన భవించు.

121

తే. అరరే! రూప యశావనగర్వ • తాత్మ్యుఁగుచు
నను బిశాచంబునా నెంచి • మునియుటంచు
ననక పరిహాస మొనరించి • సట్టిఫలము
శాపమిచ్చితఁ గొనుడనఁ • గోపగతిని.

122

క. ధనరూప యశావనమదం

బున గనుఁగానక సగర్వ • మునఁ జేసిన దా
సిని దుఃఖంబున భుజియి •

పనివారలు ధాతినినగుదు • భావింపంగఁ.

123

క. జాత్యాచార విహీనత

సత్సంబుగ వేదశాస్త్ర • సంవర్జితములై

నిత్యంబు నుండుడఁచని

యత్యంత రయంబ యేగె ♦ నా రోమశుంక్షణ్. 124

తే. మోరతరమైనశాపంబు ♦ గోరికుండ
వచ్చెనని దుఃఖసంతప్త ♦ పరులు నైరి
వారు స్వస్థితాపరాధ మీ ♦ వరుసనయ్యె
ననితలంచి పశ్చాత్తాపి ♦ మున మునింగి. 125

క. వారలు హర్షాత్మకులై
వారిక్రిడకును వచ్చి ♦ వరమునిశాపం
బూరక గొనుటాయె మద
స్పృతులకు నిట్టివెతిలు ♦ సహజము కాదె. 126

గ. ధనరూప యశావనంబున
మనమున గర్వించి తిరుగు ♦ మానవులకు నెం
దున సుర భూసురశాపము
లనునవి లేకున్న వారి ♦ నాపగం దరమే. 127

ఆమీద శాపవిహ్వలి
తె మానసులునై ఋషీంద్రీ ♦ తనయులు నమభా
ర్యామణులుం దారు వెడలి
యామానసవాసిక బురికి ♦ నరిగిరి చింతకొ. 128

వారలంద రేకమఖంబున దమ జనకుండగు ముక్తునిచెంత
కరిగి, 129

వివయాన్వితులై శతవం
దనములఁగావించి దుఃఖి ♦ తత్పరులగుచు
మునిశాప మిచ్చె ననుచును
వినిచిరి తమతప్పదాచి ♦ ప్రీతి జనింపకొ. 130

— సుతుల శాపమోచనకు ముక్తుడు శంకరుఁ బార్థికుట. —

చ. ఘనతర మానిశాప భయంకం పితౄజ్ఞై మదిఁజింతజేసి యి
ట్లసిక్వతనిశ్చయమండయి రయంబునన త్తిపమాచరించియీ
పనినెం వేర్వనొ నని శుంభు భస్మరజాహ్నవి తీర భూమికిం
జనియె సుతప్రసన్నతీతఁ శాపవిమోచనజేయముక్తుడు.

శా. గంగాతీరమునన్ దృఢప్రతిమతిన్ గంభీరభావంబునన్
గంగాజలంబుదాబ్జముల్ నిలిపి హృష్కంజంబునన్ భక్తితో
సంగుష్టంబుల భూమి దాకుచు సమద్యద్వీతి ని
స్సంగాత్ముండగు ముక్తమాని తపమున్ సత్సత్ హృష్కీ
కేశుఁడై. 132

క. ఈవిధి శిలికంఠ మహా

దేవు గిరింద్రాధివాసు ధీశేశు మదిన్
భావించి తపోధనండు

శ్రీవెలయఁ దపంబొనర్చెన్ బ్రీతిగనండు. 133

జే. ఘోరవియతిని ఫలము జేసె గూరిదపముఁ

జేయుచున్నంత ముక్తుడు జితశుద్ధి;
నచ్చెఁ బైర్వతీసహితుఁడై పన్నగేశ
మాలి; దత్తస్థలికిఁ బోయి మంబుమీర.

134

జే. వచ్చుచున్నట్టిపార్వతీ ప్రియాభుని

గాంచి ముక్తుడు పినయాస మంచితాత్ముఁ
డయి సమస్తాంశమునుజేసె యమితభక్తి
శిరసి సంజలిఁజేర్చివా సిగ నుతించె.

135

శక్తి ఈశ్వరుడావ్యక్తియగులశాసనము నిరూపించుట.

శక్తి

దృతివిలంబితములు.

చిరజయాకర! ♦ సీతకళాధరా!

పరమభక్తశు ♦ భవద! శంకరా!

గురుగురువ్రత ♦ గూఢగుణప్రభా

కర! నమశ్శిశి ♦ ఖండ సు కేళిరా!

138

వరగీశని ♦ వాస! గిరీంద్రజా

చరితారక ♦ సారవి చారణా!

నిరంజనానవి ♦ నిద్రితయోగిరా

ద్వరహృదీశ! శి ♦ నంకర! తేజస్వి.

139

అనఘ! పన్నగ ♦ హరివిభూషణా!

జననినాయక! ♦ చంద్రకళాధరా!

మనిసురవ్రజ ♦ మూర్తివిధాయకా!

ఘనవిభూతిసు ♦ కాయ! సమోఽస్తుతే.

140

శే. పార్వతీశ! నమస్తేఽస్తు ♦ భవనినాశ!

భక్తహృదయ! వరశూల ♦ వాణ! మేరు

చాణ! గంగాధర! నమ ♦ స్కారమస్తు

సర్వభూతేశ! బ్రహ్మేశ! ♦ సత్త్వసాధ్య!

141

సీ. సర్వభూతములకీ ♦ శ్వేతద్రు, త్విద్రువా

దలనంబుచే బరా ♦ త్విద్రువా!

యీ చరాచరమెల్ల ♦ నిష్ఠసౌఖ్యములతో

దులదూగుతోకేశ! ♦ దురితహరణ!

చంద్రశేఖర! వృష ♦ భేంద్ర వాహన! యంచుఁ
 బ్రాగ్ధిమ ముక్తకే ♦ శ్వరుని గాంచి
 పరిమేష్వరుఁడిల్లు ♦ భాషించె నతిమౌఢం
 బునమధురపువాక్య ♦ మను రయంబు.

శే. సంతసించితి నీతివ ♦ శ్మక్తికేను
 నీయభీష్టంబునొనఁగెద ♦ నెమ్మిదెలుపు
 ముక్తరాజ్ఞి! యో మహా ♦ మునినరేణ్య!
 యమంబు గారాతి యాతండు ♦ విని ముదాన. 14

తే. వినయమొప్పంగఁబ్రాణమిల్లి ♦ ప్రీతివెలయఁ
 బలికెఁబార్వతీవిభు! మహా ♦ బలులు నాదు
 సుతులు రోమశమునిశాప ♦ హతులునయ్యుఁ
 బడితిమిచుచున్నాను ♦ భవనినాశ! 14

స. జాత్యాచారపితృనుజై వేదమార్గవివర్జితై మూఘై
 బంచరించుచున్నారలు. 14

ఉ. కాపున వారివేదిధముఁ గానయినం బరిరక్షసేయఁగా
 నీవనినమ్మి; నీచరణ ♦ నీరజరేణువునాశ్రయించి మీ
 శావనరూపుగంటి సుత ♦ వత్సలతా మునిశాపతప్తులక
 ద్రోవకుఁదెత్తురన్నమదిఁగో నతియింతుమిముఁమహేశ
 రా! 14

స. అతినినచనంబుల నాఁకించి ధూర్జటియగు పార్వతీస్రావ
 వల్లభుఁడు. 14

తే. మది విచారించి మరిమరి ♦ మధురపాక్కుఁ
 బలికెముక్తకరాజ్ఞి ♦ యలరమదిని

ధరణి సర్వజ్ఞసత్కృప ♦ దనర నెట్టి

దైన లభియించు నా ♦ మాన్యఁడైనగాని. 147

మ. విన మీ? పుత్రులుగొందరిద్దరణిలో ♦ బేరొందునానాకికా
ఘనచిత్రాకృతికార్య దక్షులయి ♦ వీకిన్ స్వస్థికారాదిరం
జనవిద్యావరచిత్రితేజనమూలం ♦ జాతుర్కమేవార ధా
త్రీనివర్ధిల్లుదు గుత్తమన్రతిభ సంప్రీతిన్ విడంబించంగ 148
క. లోకోపకారవృత్తుల

నాకారజితస్సగులయి ♦ యలరూదు రాశ్యా!

సీకేమి కొడునలున్నవి

సీకార్యములయ్యెనించు ♦ నిర్మలగతులన్. 149

క. మునిశాసమెన్వరేనియూ

బనినడిత్రిప్పంగఁగాదు ♦ వారలశాసన

బున బొందనివారలు గా

వనగునులయ్యెదగు వలదు ♦ వనటయుసీకున్. 150

న. ఆకారణంబున వేదవేదాధ్యయన తత్పరులై యుందురు కాల
మతిక్రమింపక వేదోక్తవిధుల ననుసరించి యాచరించుదుం
దురు. జాతికర్మాద్యశేషకర్మతంత్రీ సదాచరిణుగుదురు
ఋషిగోత్రీయవరంబులఁబ్రసిద్ధివందుదురు కణ్వా, జాతాలి,
భారద్వాజ, కాశ్యప, శ్రీవత్సాత్రేయ, హరిత, కండిన్యాం
గిరస, గౌతమగార్గేయ, వాశిష్టశాంక్షిల్వ, దూర్వాసమై
శ్రేయాది, గోత్రీంబుల భూతలంబున నర్ధిల్లుదు విరచి
కేశవ మన్మథపురందరప్రముఖులైన దేవతాస్వరూపంబుల
బ్రహ్మతః చిత్రితభనాది విద్యచేఁబ్రకాశించి లోకోపకార

ప్రవర్తకులైయుందురు త్రికాలసంధ్యానందన సకలక్రియలు
 వేదశాస్త్రాధికారమును మహాబుష్పిగోత్రసూత్రప్రవరశాఖ
 లుగలిగి. హనుమద్వజ, గరుడద్వజ, వృషభద్వజ, మకర
 ద్వజ, సింహద్వజాదులైన బిరుదుంబులు గజాశ్వ రథాందో
 లికాది వాహనంబులును గలదియై నీవంశంబువర్ధిల్లు నీవంశ
 జులు నిమిషాంబౌ వరప్రసాదకులు నాబరగుదురని, గౌరీ
 నాధుండు. 151

క. వరమిడి కైలాసమునకు

గరిశాధరణుండు జనియె ♦ గజుశేఖరమునకా
 ధరందని గొల్చెడుభక్తుల
 కరయంగసంతానభూజ ♦ మగు పై వసునకా. 152

తే. ననజనిలయుండు నీరీతి ♦ బలికి యూర

కున్న; గలహాశనుండు స ♦ ముత్సుకాత్ముఁ
 డయి పితామహుఁగాంచి యి ♦ ట్లందు విన్న
 వించె గధసాంతముగఁ జెప్ప ♦ వే! యటంచు. 153

క. అది నాకు విస్తరంబుగ

మొదమున భాషింపు వినఁగ ♦ మోదము బుట్టెకా
 సదయా! యనఁదమ్మిపుట్టువు
 మృదుమధుర సూక్తిసనియె ♦ నింపొదనంగకా. 154

క. కలహాశన! వినవయ్యా!

పలుకుదు. లద్వృత్తిమెల్ల ♦ భావనమది యీ
 యిల నేను నీవు హర్షం
 బలరంగ భాషించునది ♦ యనుపమము గదా! 155

తే. అతఁడు శాపాంతి మీఁదితి ♦ నాన్మజులకు
 నెమ్మిఁగావించి శాంతితో ♦ నిలయమునకుఁ
 జని యధాసుఖంబుగ నుండె ♦ మునివతంసుఁ
 డంద కాలంబు వెళ్ళించు ♦ నట్టితరిని. 156

... ముత్తుని శహంబునకు యోగి యధితియై వచ్చుట. ...
 వ. మధ్యాహ్న సమయంబున నొకానొక నాఁడు. 157

తే. అధితియైవచ్చె నొకయోగి ♦ యతినిగాంచి
 ముక్తమునిపుంగవుండు స ♦ మోక్షదమలర
 నతని కెదురేగి కొసవచ్చి ♦ యర్ఘ్యపాద్య
 విధులఁ బూజించి వరరత్న ♦ వీరమునను. 158

వ. నివేశింపఁ జేసి ధన్యుఁడై నాహవ్యనించి ప్రయత్నంబుగ
 నిల్లనివల్కె. 159

చ. పరమమునీంద్రచంద్రు లిదెవచ్చిరి; వీరినిబూజనేయఁగా
 సరసరసాన్నచాకములఁజక్కనొనర్చుము గాలయాపనం
 బరయకుమంచనంగవినియూయక జోషమునందె దైవయో
 గరతిని దానిదప్పించఁగా దరమా? యెటువంటివారికిఁ,

వ. అంత మునివతంసుండు నాయమంగంచి కోపతామ్రా
 ణుల భర్తించె నంత నతీమానినియగు నాముక్తికాంతి
 మాయాశక్తిస్వరూపిణి శీఘ్రంబుగ నందె యంతరానంబు
 నందె నమ్మనీందు డాయమంగంచక భయవిభ్రాంతిచేత
 సుండైయాగతుడైన యోగీంద్రుని నీక్షించి. 160

క. ఇదియేమి చిత్రమయ్యా!

మదవతి నాపాణిసమాన ♦ మాయముగా నై

నది యామెలేనియెడ నే

బ్రదుకఁగలేనింక మఱాని ♦ వర్యా! ధరణీఁ. 161

క. అని మూర్ఖజెంది మక్తుడు

మనము న దెలివొంది యపుడె ♦ మరిమరి నుఁఖు

బున సుదతీ! ముక్తసతీ

. యని తనయరాంగి నెంచి ♦ యావలమందెఁ. 162

స. నాధర్మపత్నియై ♦ నాప్రాణసముముగా

ననుసరించెడు యట్టి ♦ యబ్జనేతి

యతిధిపూజాసక్త ♦ సతితోకగణనీయ

గుణగణభూషిత ♦ కోమలాంగి

మటుమాయమైపోయె ♦ మాకాపురంబును

గాంచ దేవునకెంతి ♦ కన్నగుట్టె

ననుచుఁ బ్రాకృతుమాడ్కి. ♦ సతిదీనహృదయుఁడై

నెందుడాఁగితివంచు ♦ నేడ్చుచున్న

తే. ముక్తరాజర్షి నీక్షించి ♦ మునివరుండు

నాశ్వసించియు నచియించె ♦ నతినిదుఁఖ

శాంతికర వాక్యముల నిల్లు ♦ సమయసూక్తి

నాదరించుట సహజమిం ♦ యవని గాంచ. 163

తే. ఋణముదీరిపోయినదిరా ♦ దెలిదుఁఖ

పడిన; దాన మేనుగృహించు ♦ బ్రాణహాని

యగుఁ బరార్థంబునకు నద్ది ♦ యడ్డదగులు

గతివిచారణ జేతురే ♦ ఘనముగాని. 164

చ. అరయఋణానుబంధమున నాపశుపత్ని సుతాలయంబులు

దిరమయియుండు ద్రువణము, దీరనిమేషము నిల్వకుండఁగాఁ
బరుగునువారు. వానికయి భావమునకొవెతెనందరాదటం
చెరిగిపరాగవేది, సుఖముంచు, ధర్మతీతముహ్యమానుడై

క. జ్ఞానిగణ శేష్టుండ వీ

ననంగ ధీరుండవభవు ♦ సంగజుడవు నీ

మానసమున శోచింపం

గా నాకు విచిత్రమయ్యె ♦ గాంచగమదిక్కి.

165

క. అనునీవాక్యము ముక్తుడు

ఓసి, సత్యుంబంచునెంచె ♦ విజ్ఞానియు నొ

జన సకుఁడెలియంబెప్పుట

మనమున నెంతేని ముదము ♦ మానక కూర్చున్.

166

వ. మౌక్తికుండు ధైర్యుంబు చెచ్చుకొని యతిధియును మౌనం

దుసకుఁ బ్రణమిల్లి యీవాక్యంబు బలికె.

167

ఆ. పాకమేననేను ♦ భగవంత! మీరలు

నారగింపఁదగు న ♦ టన్నమాట

నివియు సతిధియైన ♦ మునిచంద్రుఁ డిట్లంచు

ననియె ముక్తుతోడ ♦ సతిరయంబ.

168

ఆ. గృహిణిలేనియింట ♦ నెన్నడు భుజియింప;

గృహిణిలేని గృహము ♦ నిద్ధరితి

గన నరణ్య సదృశ ♦ మనినీవు చెలియవె

దాన నెట్లుబిలుతు ♦ దగభుజింప.

169

క. అని యోగి బల్కుచుండఁగ

మనుపటి మాయావిలాస ♦ ముక్తునిసతియుం

జని పాకశాల కెప్పడొ

ఘనపక్వాన్నముల వండి ♦ కడుముదమొప్పక. 170

క. మాయారహితయునై తా

నాయెడఁ బతిచెంతకేగి ♦ యనఘా! నాథా!

శ్రీయోగి భుజింగ నిమ

డీయన్నము భర్తృవృత్తి ♦ యెంతయుఁజూలుక. 171

వ. అని యాముక్తికాంత నుడివిన నిజవత్సించాంచి యామె
సేతల కిచ్చెరువందుచు యోగీశ్వరు నీక్షించి యక్షీణ
మదంబున నిట్లనియె. 172

క. అనవిని మునిశార్ద్రాలుడె

మనమన సుప్రీతివంది ♦ మహితాతిథిపూ

జనగై కొందునటంచ నె

మునివర్మ్యుడుమక్తుడమిత ♦ మోదంబుదగ. 173

వ. బహువిధ భక్త్యుబులను లేహ్యచోష్యపాయసంబులను
మధురగ్ధ ఘృతశర్కర కదళీపనసాను) ఖడ్జురాద్యతి
మధురఫలంబులను, కషణక్షారకటుతిక్తాప్లుసంయుత వ్యం
జనంబులను భక్తిని ముక్తికాంత నడ్డింపఁబరితృప్తిగభుజించి
యంత. 174

క. గిరిజానాథనియోజిత

వరముని యట మాయమయ్యె ♦ నచ్చిన పనులుం

బరిపూర్తియయ్యెనంచని

యెరింగించగనిట్టివంత ♦ ప్రేమఁజూనర్చుక. 175

వ. అంతముక్తుండు విస్మయంబున బెద్దకాలంబు యోచించి.

ఉ. మానిసమాగమంబగుట, మా గృహిణీమణిమాయమాట
య్యున్,

మానసమందు విస్మయము మైకొను నిట్టివిచిత్రమెప్పుడెం
దేనికనంగలేదు, విననే మహనీయులుదెల్పులేదు గా
మానుగబుట్టునేమొనరు మార్పునుజేయగదైవయోగ
మల్. 177.

క. ఇదియెల్ల నీశునడిగిన

మదిశంకయువీడదెల్పు మాకని; గాఢీ

హృదయా ధీశనిమనసా

ముదమున శరణుబువేడె ముక్తుండపునన్. 178

—:: శంకరుడు నీవచ్చినపక్షమైనదని ముక్తునకుఁబోయితి. ::—

మ. గిరికన్యామణిశోబురారిజగముల్ గీర్తిపనామాక్తికుం
గరిమాగాంచగవచ్చెనిచ్చమెయి లోకంబునునీకార్య
మల్

బరిపూర్తించితి వింకభాతి నివసింపం మాదుసొందుదె
ల్పురహితైవకళాప్రజాతులకునీ భావంబులున్ నిత్యమల్

తే. వీరివిస్ఫారితాక్షుడై విశ్వవాధుఁ

గాంచి ప్రాణమిల్లివార్వతీ కాంతుతోడఁ

దనకమునుదోచినట్టిచి చిత్రబిభేష

ముగ నివేదింప శంభుని మోల నిల్చె. 180

తే. అనఘ! భార్యావియోగంబు నగుటకేమి?

నిముసమున యోగియెవ్వఁడు నిర్ణయింప

రానియోచనదగిలెఁజి త్రంబుగాఁగ

- నీవిపర్యాసమునకేమి ♦ హేతువాక్కొ? 181
౧. అనడు మహేశ్వరఃశిల్లనై
మూనిముక్తుని గాంచినుధుర ♦ ముగ మృదువాక్యం
బును హృత్తాపహరణమౌగ
వినుమనిభాషింపు మనియె ♦ బ్రీకే నెలయన్ . 182
౨. మది విస్మయమందకు మా
మదవతి శ్రీముక్తికాంత ♦ మాయానూపం
గద తాసి క్త శుభ
నద నావామధుజమందు ♦ బ్రీధపించెదగన్ . 183
- తే నీవు నామాననంబందు ♦ సియతిఁబట్టి
వాత్స్వరూపంబు నందిన ♦ మానితుఁడవు
గాన సిద్ధశక్తేశంబు ♦ గాంచదనిదు
త్వాద్విశులుమాన లుత్తమ ♦ భావయుతులు. 184
- మ. ఈవత్కంబును దాల్చినట్టి పనులొనాంతంబుగా నైనచో
భువి నాసిల్లగ రాదటంచువెననాఁపూజ్యత్ములం గాంచివా
స్తవమార్గంబున నన్నచోటికనుచుఁదక్కించి దైనింబ చూ
పుచివ్యాసములన్ నిద్రితములుగాఁబూజ్యప్రభావంబునన్
- వ. కావున భూలోకింబున నీకుఁగల కార్యంబులన్నియునమా
ప్తియయ్యెననినా యోగిపుంగవునిఁగట్టజ్ఞాపకార్థమేనియో
గించితి నని యాశ్విరుం డంతరానుబునందెనంత ముక్తిన్
చంద్రుండును. 186

— ముక్తుకులవృద్ధి విచారము. —

మ. అనలంబించివిరాగమౌ మునిపకుండామేనుశృంగంబునన్

స్తవనీయంబగు లంబికాఖ్యక సూముద్రంబట్టి యానందమం
దవలీనుండ యినున్న వాఁడు జరకాలాసూన యోగంబునకా
శివహృజ్జాతుఁడుగాంచనిప్పటికి వాఁసికసిద్ధయోగిండుఁడై.

వ. ఇట్లు పరిమేష్టి భాషింప నారదుం డిట్లనియె. 188

తే. అనఘుండై నట్టి ముక్తువృత్తి తాంతమెల్ల
వినియు సంతృప్తిపొందితి ధిశ్వనాథ!
తృప్తిసాదంబుగలిగిన ధన్యమతుల
కేమిఁకొఱుండవని యెంతు నిద్ధరితి.

189

ఉ. వానిసుతుల్ మహామహుల వార్యవతిఁ ధరణీతలంబునకా
మానగ నే నుకర్మల సమంజసతీతి నొనర్చునొందఁగో
వానినెఱుంగఁ బెల్చుమిది వానిచరిత్రము పూర్తిజేతమో
మానిహృదబ్జవాస! మునిమానితమాప! గుణవిభాకరా!

ఉ. తాపసివర్మ! తత్కథ సత్కథిదిశిష్యుడవై విసంపగుఁ
రూపగుణాన్నితుల్ నకలఁదూపవిచిత్రక కాన్తకక్రియా
ప్రాపిత కీర్తులు త్తముల వార్యతఁగాంచ జగద్రయోపకృ
ద్వాప్యపిత శిశ్వకర్మలు తదాత్మసుతుల్ కుశలల్ బుధుల్
ఘనల్. 191

ఉ. వారలతొద్రితాత్మ్యుల వారికులంబున బుద్ధువారికి
వారక వేదమార్గ పరి వర్తితకర్మల బాతకర్మకా
చారము లాదిగా జగతిజక్కఁగ శక్తి నొనర్చుకొంచు ను
న్నారలు నాటనండిమును నాటిదినేటికి దన్నకుండఁగక

వ. యథా క్రమంబున నార్యక్షత్రియులు పంపెమాచారి

వేదోక్తమార్గాచరణులై లోకోపకారులై సత్ప్రసర్తకులై
యున్నారు.

198

తే. వరసదాచార సవత్తిఁ ♦ బరఁగుచుండి
సకల చిత్రకర్మలచేత ♦ జగదధీశు
మునిజనానందదాయకు ♦ మోదమందఁ
జేసిరిల మహాభాగులు ♦ చెల్వ మమర.

194

క. పురహరణ కాముడగు శం

కరుసకభేద్య కసచంబు ♦ గానుకగా ని
చ్చిరి సురలెల్లరు మేలని
కరమరుదుగఁ గీర్తిసేయఁ ♦ గడుచిత్రముగఁ.

195

క. నానారత్న విచిత్రిత

మైసది వీతాంబుము మా ♦ హార్షంబును శ్రీ
జాని బుర్రాణపూరుషుడ

త్యానందమునొంద నిచ్చి ♦ రయ్యా! వారల్.

196

క. వరమణిశోభితమై భా

స్వరమగునట్టి సూర్య ♦ సంకాశముగా
బరఁగు విమానము నాకుం

బరమప్రీతిగ నిడిరి శు ♦ భస్కర మదియుగ.

197

క. వారు పరస్పరశత్రు

సాకులు నానావిచిత్రీ ♦ సత్కర్మల నీ

ధారుణి దరతరముగ నా

ధారులు వరచిత్రకర్మ ♦ తత్పరులకెట్.

198

వ. ఎల్లస్వడు దేవద్విజనమారాధనతత్పరులై యుందురు. 199

చ. సకల విచిత్రకార్యవిల ♦ సద్గతి నెందుఁగెళగ్రబుద్ధులై
సకలధనాధినాథులకు ♦ సంతతమాప్తత ధర్మవిష్ణులై
ప్రకటితకీర్తికానులయి ♦ ప్రాజ్ఞులైన దిననాథచంద్రతా
రకముగ నృద్ధిసందుచుధ ♦ రాతలమందువసింతు సంపదన్

ఉ. వారలవంశముల్ మిగులవానికి నెక్కుచుఁజిత్రకర్మసం
స్కారత విశ్వకర్మలయి ♦ గౌరవసంపద నంతసౌఖ్యవి
స్ఫాతులై సరింతరశిఁపంకిరశంకర వాదపద్మసం
ధారణచిత్తులై వెయివిధంబులనర్థిలుచుండు రెంతయున్ 201

మ. అమలంబైతనరారు భక్తినియతిన్ ♦ హర్షంబుమీరంగ ని
త్యముపాసించుచుఁడగన్ శృతిచయ ♦ ధ్యానక్రియాపూజనన్
రమణీయంబుగ లోకి మాతెయగునా ♦ రాజీవపత్రాక్షి శ్రీ
నిమిషాదేవి; చిరాయువున్ ధనము ♦ గణ్యంబొప్పఁజేకూర్చె
దీన్. 202

ఉ. శ్రీనిమిషాసతీ చరణ ♦ రేణువువారిహృదబ్జయందులన్
మానుగనుంట; నేటి కసమాసధనవృజ భోగభాగ్యసం
ధానితులై నిగర్వులయి ♦ ధానివాసిగ నున్నవారలో
మానివరేణ్య! మాక్తికులు మానిత వేదధానురూయులై

గ. ఇది దివ్యము శుభతరమగు
నిదీ, నారద! నీవునన్న ♦ నింపొదవంగన్
సదయుడవనిప్రశ్నింపగ
ముదమనిభాషించినాడ ♦ ముక్తాఖ్యుకధన్. 204

క. ధరనార్య క్షత్రియ భా
సురకులముధరితినిపు ♦ సొంపెసలారన్

గరిమంజెందిచెలంగును

నరముత్తడుమూలపురుష ♦ వర్షుండనగళ.

205

సీ. హృద్యమై ధర్మసం ♦ సాద్యమై సాధుసం

వేద్యమై దుష్టసం ♦ ఖాద్యమగుచు

రమణీయ సుగుణాభి ♦ రామమై తత్త్వసం

ధామమై విబుధాభి ♦ రామమగుచు

ధ్యానతత్పర జనా ♦ ధారిమై దైవసం

స్కారిమై భక్తసం ♦ త్కార మగుచు

వృషసేనాధా రసరుచి ♦ ప్రవక్తమై శుభదమై

ప్రతిపద్య గోస్థినీ ♦ పాకమగుచు.

తే. రామకిధర్మి; నీకావ్య ♦ రాజమచని

బూజ్యమై కీర్తిజనకమై ♦ ముదమునంగు

భరతమాతకు భూషణ ♦ నరమనంగ

దగుత సుగమమై యీచంసా ♦ తారకంబు.

206

చ. ఉరుగతిగా బలివిద్రుతి ♦ ద్వారసాదయమైన కావ్యమం

చరియగబండితప్రియమ లాస్కలం, నామర పాళికిం గధా

నరణియు నానడింబుడగ ♦ జాలినవైలి; రచించుటైదే

ధరిణిబ్రసిద్ధికక్కునని ♦ ధర్మగతికబు వైరిచెల్పడి.

207

సే. మున్న గీర్వాణమున వ్యాస ♦ మునినరుండు

వ్రాసె దీని బ్రహ్మాండపు ♦ రాణమందు

నాంధ్రమందేను పరిచించి ♦ తమలగతిని

మొనలమార్గంబునచులక ♦ ముదముఁ దసరి.

209

HYDERABAD (A. P.)

J25M DATE DUE

[illegible]

UNIVERSITY OF HYDERABAD LIBRARY

T Acc. No. 29314

Call No. 294 5925 J 25M

Author జె. సతీశ్చంద్ర వేదవేది

Title మనస్సు కి ప్రయోగములు

UNIVERSITY OF HYDERABAD LIBRARY HYDERABAD (A. P.)

1. Books / Journals should be returned on the due date.
2. Borrowers are responsible for every book / journal taken by them and will be expected to pay for any book / journal damaged, defaced or lost.

Help to keep the book fresh and clean